ဝိနည်းပိဋက

ပါစိတ်ပါဠိတော်

မြန်မာပြန်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဘိက္ခုနီဝိဘင်း

၁ - ပါရာဇိကအခန်း

၂ - သံဃာဒိသိသ်အခန်း

၃ - နိဿဂ္ဂိအခန်း
    ၁ - ပတ္တဝဂ်

၄ - ပါစိတ်အခန်း
    ၁ - လသုဏဝဂ်
    ၂ - အန္ဓကာရဝဂ်
    ၃ - နဂ္ဂဝဂ်
    ၄ - တုဝဋ္ဋဝဂ်
    ၅ - စိတ္တာဂါရဝဂ်
    ၆ - အာရာမဝဂ်
    ၇ - ဂဗ္ဘိနီဝဂ်
    ၈ - ကုမာရီဘူတဝဂ်
    ၉ - ဆတ္တုပါဟနဝဂ်

၅ - ပါဋိဒေသနီအခန်း

၆ - သေခိယအခန်း

၇ - အဓိကရဏသမထ အခန်း

ဝိနည်းပိဋက

ပါစိတ်ပါဠိတော်

မြန်မာပြန်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဘိက္ခုနီဝိဘင်း

၁ - ပါရာဇိကအခန်း

၅ - ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်

ဝိနည်းပညတ်ကြောင်း ၁၀-ပါး

ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

ဘိက္ခုနီ 'ရဟန်းမိန်းမ' ခေါ်နိုင်ခြင်း ၁၂-ပါး

၆ - ဒုတိယပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်

ဒုတိယပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၇ - တတိယပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်

တတိယပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၈ - စတုတ္ထပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်

စတုတ္ထပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၂ - သံဃာဒိသိသ်အခန်း

၁ - ပဌမသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်

ပဌမသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၂ - ဒုတိယသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်

ဒုတိယသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၃ - တတိယသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်

တတိယသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၄ - စတုတ္ထသံဃာဒိသိသ် သိက္ခာပုဒ်

စတုတ္ထသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၅ - ပဥ္စမသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်

ပဥ္စမသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၆ - ဆဋ္ဌသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်

ဆဋ္ဌသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၀ - ဒသမသံဃာဒိသိသ် သိက္ခာပုဒ်

ဒသမသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၁ - ဧကာဒသမသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်

ဧကာဒသမသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၂ - ဒွါဒသမသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်

ဒွါဒသမသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၃ - တေရသမသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်

တေရသမသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

သတ္တရသကဏ်နိဂုံး

(မှာထားချက်)

------

၃ - နိဿဂ္ဂိအခန်း

၁ - ပတ္တဝဂ်

၁ - ပဌမသိက္ခာပုဒ်

ပဌမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၂ - ဒုတိယသိက္ခာပုဒ်

ဒုတိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၃ - တတိယသိက္ခာပုဒ်

တတိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၄ - စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ်

စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၅ - ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ်

ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၆ - ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်

ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၇ - သတ္တမသိက္ခာပုဒ်

သတ္တမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၈ - အဋ္ဌမသိက္ခာပုဒ်

အဋ္ဌမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၉ - နဝမသိက္ခာပုဒ်

နဝမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၀ - ဒသမသိက္ခာပုဒ်

ဒသမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၁ - ဧကာဒသမသိက္ခာပုဒ်

ဧကာဒသမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၂ - ဒွါဒသမသိက္ခာပုဒ်

ဒွါဒသမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

မှာထားချက်

------

၄ - ပါစိတ်အခန်း

၁ - လသုဏဝဂ်

၁ - ပဌမသိက္ခာပုဒ်

ပဌမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၂ - ဒုတိယသိက္ခာပုဒ်

ဒုတိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၃ - တတိယသိက္ခာပုဒ်

တတိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၄ - စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ်

စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၅ - ပဥ္စမသိက္ခာပုဒ်

ပဥ္စမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၆ - ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်

ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၇ - သတ္တမသိက္ခာပုဒ်

သတ္တမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၈ - အဋ္ဌမသိက္ခာပုဒ်

အဋ္ဌမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၉ - နဝမသိက္ခာပုဒ်

နဝမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၀ - ဒသမသိက္ခာပုဒ်

ဒသမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၄ - ပါစိတ်အခန်း

၂ - အနုက္ကာရဝဂ်

၁ - ပဌမသိက္ခာပုဒ်

ပဌမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၂ - ဒုတိယသိက္ခာပုဒ်

ဒုတိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၃ - တတိယသိက္ခာပုဒ်

တတိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၄ - စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ်

စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၅ - ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ်

ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၆ - ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်

ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၇ - သတ္တမသိက္ခာပုဒ်

သတ္တမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၈ - အဋ္ဌမသိက္ခာပုဒ်

အဋ္ဌမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၉ - နဝမသိက္ခာပုဒ်

နဝမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၀ - ဒသမသိက္ခာပုဒ်

ဒသမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၄ - ပါစိတ်အခန်း

၃ - နဂ္ဂဝဂ်

၁ - ပဌမသိက္ခာပုဒ်

ပဌမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၂ - ဒုတိယသိက္ခာပုဒ်

ဒုတိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၃ - တတိယသိက္ခာပုဒ်

တတိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၄ - စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ်

စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၅ - ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ်

ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၆ - ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်

ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၇ - သတ္တမသိက္ခာပုဒ်

သတ္တမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၈ - အဋ္ဌမသိက္ခာပုဒ်

အဋ္ဌမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၉ - နဝမသိက္ခာပုဒ်

နဝမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၀ - ဒသမသိက္ခာပုဒ်

ဒသမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၄ - ပါစိတ်အခန်း

၄ - တုဝဋ္ဋဝဂ်

၁ - ပဌမသိက္ခာပုဒ်

ပဌမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၂ - ဒုတိယသိက္ခာပုဒ်

ဒုတိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၃ - တတိယသိက္ခာပုဒ်

တတိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၄ - စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ်

စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၅ - ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ်

ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၆ - ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်

ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၇ - သတ္တမသိက္ခာပုဒ်

သတ္တမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၈ - အဋ္ဌမသိက္ခာပုဒ်

အဋ္ဌမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၉ - နဝမသိက္ခာပုဒ်

နဝမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၀ - ဒသမသိက္ခာပုဒ်

ဒသမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၄ - ပါစိတ်အခန်း

၅ - စိတ္တာဂါရဝင်

၁ - ပဌမသိက္ခာပုဒ်

ပဌမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၂ - ဒုတိယသိက္ခာပုဒ်

ဒုတိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၃ - တတိယသိက္ခာပုဒ်

တတိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၄ - စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ်

စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၅ - ပဥ္စမသိက္ခာပုဒ်

ပဥ္စမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၆ - ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်

ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၇ - သတ္တမသိက္ခာပုဒ်

သတ္တမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၈ - အဋ္ဌမသိက္ခာပုဒ်

အဋ္ဌမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၉ - နဝမသိက္ခာပုဒ်

နဝမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၀ - ဒသမသိက္ခာပုဒ်

ဒသမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၄ - ပါစိတ်အခန်း

၆ - အာရာမဝဂ်

၁ - ပဌမသိက္ခာပုဒ်

ပဌမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၂ - ဒုတိယသိက္ခာပုဒ်

ဒုတိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၃ - တတိယသိက္ခာပုဒ်

တတိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၄ - စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ်

စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၅ - ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ်

ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၆ - ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်

ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၇ - သတ္တမသိက္ခာပုဒ်

သတ္တမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၈ - အဋ္ဌမသိက္ခာပုဒ်

အဋ္ဌမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၉ - နဝမသိက္ခာပုဒ်

နဝမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၀ - ဒသမသိက္ခာပုဒ်

ဒသမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၄ - ပါစိတ်အခန်း

၇ - ဂဗ္ဘိနီဝဂ်

၁ - ပဌမသိက္ခာပုဒ်

ပဌမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၂ - ဒုတိယသိက္ခာပုဒ်

ဒုတိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၃ - တတိယသိက္ခာပုဒ်

တတိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၄ - စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ်

စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၅ - ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ်

ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၆ - ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်

ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၇ - သတ္တမသိက္ခာပုဒ်

သတ္တမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၈ - အဋ္ဌမသိက္ခာပုဒ်

အဋ္ဌမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၉ - နဝမသိက္ခာပုဒ်

နဝမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၀ - ဒသမသိက္ခာပုဒ်

ဒသမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၄ - ပါစိတ်အခန်း

၈ - ကုမာရီဘူတဝဂ်

၁ - ပဌမသိက္ခာပုဒ်

ပဌမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၂ - ဒုတိယသိက္ခာပုဒ်

ဒုတိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၃ - တတိယသိက္ခာပုဒ်

တတိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၄ - စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ်

စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၅ - ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ်

ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၆ - ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်

ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၇ - သတ္တမသိက္ခာပုဒ်

သတ္တမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၈ - အဋ္ဌမသိက္ခာပုဒ်

အဋ္ဌမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၉ - နဝမသိက္ခာပုဒ်

နဝမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၀ - ဒသမသိက္ခာပုဒ်

ဒသမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၁ - ဧကာဒသမသိက္ခာပုဒ်

ဧကာဒသမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၂ - ဒွါဒသမသိက္ခာပုဒ်

ဒွါဒသမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၃ - တေရသမသိက္ခာပုဒ်

တေရသမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၄ - ပါစိတ်အခန်း

၉ - ဆတ္တုပါဟနဝဂ်

၁ - ပဌမသိက္ခာပုဒ်

ပဌမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၂ - ဒုတိယသိက္ခာပုဒ်

ဒုတိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၃ - တတိယသိက္ခာပုဒ်

တတိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၄ - စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ်

စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၅ - ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ်

ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၆ - ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်

ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၇ - သတ္တမသိက္ခာပုဒ်

သတ္တမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၈-၉-၁၀ - အဋ္ဌမ နဝမ ဒသမသိက္ခာပုဒ်

အဋ္ဌမ နဝမ ဒသမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၁ - ဧကာဒသမသိက္ခာပုဒ်

ဧကာဒသမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၂ - ဒွါဒသမသိက္ခာပုဒ်

ဒွါဒသမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၃ - တေရသမသိက္ခာပုဒ်

တေရသမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၅ - ပါဠိဒေသနီအခန်း

၁ - ပဌမပါဠိဒေသနီသိက္ခာပုဒ်

ပဌမပါဠိဒေသနီသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၂ - ဒုတိယစသော ပါဠိဒေသနီသိက္ခာပုဒ်များ

ဒုတိယစသော ပါဠိဒေသနီသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်များ

၆ - သေခိယအခန်း

၁ - ပရိမဏ္ဍလဝဂ်

၇ - ပါဒုကဝဂ်

၇ - အဓိကရဏသမထ အခန်း

ဝိနည်းပိဋက

ပါစိတ်ပါဠိတော်

မြန်မာပြန်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဘိက္ခုနီဝိဘင်း

=== ၁ - ပါရာဇိကအခန်း ===

၅ - ပဉ္စမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်

၆၅၆။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ် သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ မိဂါရသူဌေး၏ မြေးဖြစ်သော သာဠှသည် ဘိက္ခုနီ 'ရဟန်းမိန်းမ' သံဃာ၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်လို၍ ဘိက္ခုနီမတို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် -

"အသျှင်မတို့ အကျွန်ုပ်သည် ဘိက္ခုနီသံဃာ၏ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်လိုပါ၏၊ အကျွန်ုပ်အား အမှုသစ်ကို စီမံတတ်သော ဘိက္ခုနီမကို ပေးပါကုန်လော့" ဟု လျှောက်၏။

ထိုစဉ်အခါ၌ နန္ဒာ နန္ဒဝတီ သုန္ဒရီနန္ဒာ ထုလ္လနန္ဒာ ဤညီအစ်မလေးယောက်တို့သည် ဘိက္ခုနီမတို့ထံ၌ ရဟန်း ဖြစ်ကြကုန်၏။ ထိုလေးယောက်တို့တွင် သုန္ဒရီနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် ငယ်စဉ်က ရဟန်းဖြစ်၏၊ အဆင်းလှ၍ ရှုချင်ဖွယ် ကြည်ညိုဖွယ်ရှိ၏၊ ပညာရှိ၍ စွမ်းရည် သတ္တိနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏၊ ထက်မြက်သော ဉာဏ်ပညာလည်း ရှိ၏၊ လိမ္မာဖျတ်လတ်၍ ပျင်းရိခြင်းလည်း မရှိ၊ ထိုထို အမှု၌ အကြောင်းကို စုံစမ်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ၍ ပြုလုပ် စီမံခြင်း ငှါလည်း စွမ်းနိုင်၏၊ ထိုအခါ ဘိက္ခုနီသံဃာသည် သုန္ဒရီနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမကို သမုတ်ပြီးလျှင် မိဂါရသူဌေး၏မြေး သာဠှအား အမှုသစ် ပြုလုပ်မည့် ဘိက္ခုနီမကို ပေး၏။

ထိုအခါ သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် "ပဲခွပ်ကို ပေးလော့၊ ပုဆိန်ကို ပေးလော့၊ ဓားမကို ပေးလော့၊ ပေါက်တူးကို ပေးလော့၊ ဆောက်ကို ပေးလော့" ဟု (တောင်းရန်) မိဂါရသူဌေး၏မြေး သာဠှ၏ အိမ်သို့ မကြာ မကြာပင် သွား၏။ မိဂါရသူဌေး၏မြေး သာဠှသည်လည်း ပြုပြီးသော အရာ, မပြုရသေးသော အရာကို သိရန် ဘိက္ခုနီမတို့ ကျောင်းသို့ မကြာ မကြာပင် သွား၏၊ ထိုသုန္ဒရီနန္ဒာနှင့် သာဠှတို့သည် မပြတ်တွေ့မြင်ရခြင်းကြောင့် နှောင်ဖွဲ့သော (အချစ်) စိတ်ရှိကြကုန်၏။

ထို့နောက် မိဂါရသူဌေး၏မြေး သာဠှသည် သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို ဖျက်ဆီးရန် အခွင့်မရသဖြင့် ထိုဖျက်ဆီးရေး အလို့ငှါ သာလျှင် ဘိက္ခုနီသံဃာအား ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၏။

ထိုအခါ မိဂါရသူဌေး၏မြေး သာဠှသည် ဆွမ်းစားဇရပ်၌ နေရာခင်းသည် ရှိသော် "ဤမျှလောက်သော ဘိက္ခုနီမတို့သည် အသျှင်မသုန္ဒရီနန္ဒာထက် ကြီးကုန်၏" ဟု နှလုံးသွင်း၍ တစ်ခုသော အရပ်၌ နေရာ ခင်းထား၏၊ "ဤမျှလောက်သော ဘိက္ခုနီမတို့သည် အသျှင်မသုန္ဒရီနန္ဒာ အောက် ငယ်ကုန်၏" ဟု နှလုံးသွင်း၍ တစ်ခုသော အရပ်၌ နေရာခင်းထား၏။ ဖုံးကွယ်သော ထောင့်ကြား

နေရာ တစ်ခု၌ကား သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမအတွက် နေရာ ခင်းထား၏၊ “ဘိက္ခုနီမကြီးတို့က ဘိက္ခုနီမငယ်တို့ထံ (သုန္ဒရီနန္ဒာ) ထိုင်နေ၏” ဟု သိနိုင် လောက်သော အခြင်းအရာဖြင့် လည်းကောင်း၊ “ဘိက္ခုနီမငယ်တို့ကလည်း ဘိက္ခုနီမကြီး တို့အထံ၌ (သုန္ဒရီနန္ဒာ) ထိုင်နေ၏” ဟု သိနိုင်လောက်သော အခြင်းအရာဖြင့် လည်းကောင်း သာဠှသည် နေရာခင်းထား၏။

ထို့နောက် မိဂါရသူဌေး၏မြေး သာဠှသည် “အသျှင်မတို့ ဆွမ်းစားချိန်တန်ပါပြီ ဆွမ်းပြင်ပြီးပါပြီ” ဟု ဘိက္ခုနီသံဃာအား အခါကို လျှောက်ကြားစေ၏။

သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည်ကား “မိဂါရသူဌေး၏မြေး သာဠှသည် ကောင်းမှုကုသိုလ်ကို များစွာ လိုလား တောင့်တ၍ ဘိက္ခုနီသံဃာအား ဆွမ်းလုပ်ကျွေးသည် မဟုတ်၊ ထိုသာဠှသည် ငါ့ကို ဖျက်ဆီးလို၏၊ အကယ်၍ ငါသွားအံ့၊ ငါ့အား ဖောက်ပြန်သော အသံ ဖြစ်လတ္တံ့” ဟု (ဆင်ခြင်၍) အနီးနေ တပည့်ဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမကို “သွားချေ၊ ငါ့အတွက် ဆွမ်းကို ဆောင်ယူခဲ့လော့၊ ထိုသာဠှသည် ငါ့ကို မေးခဲ့လျှင် ‘နာဖျား နေ၏’ဟူ၍ ပြောကြားလော့” ဟု (စေလွှတ်လိုက်၏)။ “ကောင်းပါပြီ အသျှင်မ” ဟု ဆို၍ ထိုဘိက္ခုနီမ သည် သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမအား ဝန်ခံ၏။

ထိုအခါ မိဂါရသူဌေး၏မြေး သာဠှသည် တံခါးမုခ်အပြင်၌ ရပ်လျက် “အသျှင်မတို့ အသျှင်မသုန္ဒရီနန္ဒာသည် အဘယ်မှာနည်း၊ အသျှင်မတို့ အသျှင်မသုန္ဒရီနန္ဒာသည် အဘယ်မှာနည်း” ဟု သုန္ဒရီနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမကိုသာ တမေးတည်း မေးသည်ရှိသော် သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ အနီးနေ တပည့်ဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမက “ဒါယကာ နာဖျား နေပါ၏၊ ဆွမ်းကိုသာလျှင် ဆောင်ယူသွားပါအံ့” ဟု မိဂါရသူဌေး၏မြေး သာဠှအား ပြော၏။

ထိုအခါ မိဂါရသူဌေး၏မြေး သာဠှသည် “အသျှင်မသုန္ဒရီနန္ဒာ လာခြင်း အကျိုးငှါ သာ ဘိက္ခုနီသံဃာအား ငါ ဆွမ်း လုပ်ကျွေးခြင်း ဖြစ်သည်” ဟု (နှလုံးပိုက်၍) “ဘိက္ခုနီမ အပေါင်းတို့အား ဆွမ်း လုပ်ကျွေးကြ ကုန်လော့” ဟု လူတို့ကို စေခိုင်းပြီးလျှင် ဘိက္ခုနီမကျောင်းသို့ ချဉ်းကပ်၏။

ထိုအခိုက် သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် မိဂါရသူဌေး၏မြေး သာဠှကို မျှော်လင့်လျက် အရံဝ တံခါးမုခ်၌ ရပ်နေ၏၊ သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် မိဂါရသူဌေး၏မြေး သာဠှ လာနေသည်ကို အဝေး ကပင် မြင်၍ ကျောင်းတွင်းသို့ ဝင်ပြီးလျှင် ခေါင်းမြီးခြုံလျက် ညောင်စောင်းပေါ်၌ လျောင်းစက် နေ၏။

ထိုအခါ မိဂါရသူဌေး၏မြေး သာဠှသည် သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် “အသျှင်မ သင်၏ မချမ်းသာခြင်းသည် အဘယ်ပါနည်း၊ သင်သည် အဘယ့်ကြောင့် လျောင်းစက်နေဘိ သနည်း” ဟု သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမအား မေး၏၊ “ဒါယကာ မလိုလား မနှစ်သက်သူကို လိုလားနှစ်သက်နေရသော မိန်းမအား ဤအတိုင်းပင် ဖြစ်တတ်ပါ၏” ဟု ပြောဆို၏။

“အသျှင်မ အကျွန်ုပ်သည် သင့်ကို အဘယ့်ကြောင့် မလိုလား မနှစ်သက်ဘဲ ရှိအံ့နည်း၊ သို့ရာတွင် အကျွန်ုပ်သည် သင့်ကို ဖျက်ဆီးရန် အခွင့်မရခဲ့ပါ” ဟု (ဆိုကာ) (ကာယသံသဂ္ဂရာဂ) စွတ်စိုသဖြင့် (ကာယသံသဂ္ဂရာဂ) စွတ်စိုသော သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမနှင့်အတူ ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းသို့ ရောက်၏။

ထိုစဉ်အခါ၌ အိုမင်းမစွမ်းသော ဘိက္ခုနီမကြီး တစ်ပါးသည် ခြေနာသောကြောင့် သုန္ဒရီနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမ၏ အနီး၌ လျောင်းနေ၏။ ထိုဘိက္ခုနီမအိုကြီးသည် (ကာယသံသဂ္ဂရာဂ) စွတ်စိုသော မိဂါရသူဌေး၏ မြေးသာဠှကို (ကာယသံသဂ္ဂရာဂ) စွတ်စိုသော သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမနှင့်အတူ ကိုယ်လက်နှီးနှောခြင်းသို့ ရောက်နေ သည်ကို တွေ့မြင်၍ “အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မသုန္ဒရီနန္ဒာသည် (ကာယသံသဂ္ဂရာဂ) စွတ်စိုသည် ဖြစ်၍ (ကာယသံသဂ္ဂရာဂ) စွတ်စိုသော ယောကျာ်း၏ ကိုယ်လက် နှီးနှောခြင်းကို သာယာ နှစ်သက်ဘိ သနည်း” ဟု ကဲ့ရဲ့၏၊ ရှုတ်ချ၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆို၏။

ထိုအခါ ဘိက္ခုနီမအိုကြီးသည် ရဟန်းမိန်းမတို့အား ဤအကြောင်းကို ပြောကြား၏။ အလိုနည်း ကုန်သော ရောင့်ရဲလွယ် ကုန်သော ရှက်တတ်၍ ကုက္ကုစ္စရှိကုန်သော သိက္ခာသုံးပါးကို လိုလား ကုန်သော

ရဟန်းမိန်းမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မသုန္ဒရီနန္ဒာသည် (ကာယသံသဂ္ဂရာဂ) စွတ်စိုသည်ဖြစ်၍ (ကာယသံသဂ္ဂရာဂ) စွတ်စိုသော ယောကျ်ား၏ ကိုယ်လက်နှိုးနှောခြင်းကို သာယာ နှစ်သက်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ထို့နောက် ထိုရဟန်းမိန်းမတို့သည် ရဟန်းယောကျ်ားတို့အား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြ ကုန်၏။ အလိုနည်းကုန်သော ရောင့်ရဲလွယ်ကုန်သော ရှက်တတ်၍ ကုက္ကုစ္စရှိကုန်သော သိက္ခာ သုံးပါးကို လိုလားကုန်သော ထို ရဟန်းယောကျ်ားတို့ သည်လည်း "အဘယ့်ကြောင့် သုန္ဒရီနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် (ကာယသံသဂ္ဂရာဂ) စွတ်စိုသည် ဖြစ်၍ (ကာယသံသဂ္ဂရာဂ) စွတ်စိုသော ယောကျ်ား ၏ ကိုယ်လက် နှိုးနှောခြင်းကို သာယာ နှစ်သက်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြ ကုန်၏။

ထိုအခါ ထိုရဟန်းတို့သည် သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ ပြစ်တင်ကြပြီးလျှင် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအကြောင်းအရာကြောင့် ရဟန်းအပေါင်းကို စည်းဝေးစေပြီးလျှင် ရဟန်းတို့ကို-

"ရဟန်းတို့ သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် (ကာယသံသဂ္ဂရာဂ) စွတ်စိုသည် ဖြစ်၍ (ကာယသံသဂ္ဂရာဂ) စွတ်စိုသော ယောကျ်ား၏ ကိုယ်လက် နှိုးနှောခြင်းကို သာယာ နှစ်သက်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏၊ "ရဟန်းတို့ သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ ဤ (ပြုမိသောအမှု) သည် ဘိက္ခုနီမတို့အား မလျောက်ပတ်၊ မလျော်ကန်၊ မသင့်တင့်၊ ဘိက္ခုနီမတို့၏ အပြုအမူ မဟုတ်၊ မအပ်၊ မပြုသင့်။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီသည် (ကာယသံသဂ္ဂရာဂ) စွတ်စိုသည် ဖြစ်၍ (ကာယသံသဂ္ဂရာဂ) စွတ်စိုသော ယောကျ်ား၏ ကိုယ်လက် နှိုးနှောခြင်းကို သာယာဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (သုန္ဒရီနန္ဒာပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညို သေးသော သူတို့အား ကြည်ညို စေခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ကြည်ညိုပြီးသော သူတို့အားလည်း တိုး၍ ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း မဖြစ် နိုင်ပေ။

ရဟန်းတို့ အမှန်စင်စစ် ဤ (သုန္ဒရီနန္ဒာပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား လည်း မကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ကြည်ညိုပြီးသော အချို့သူတို့အားလည်း အကြည်ညိုပျက် စေခြင်းငှါ လည်းကောင်း ဖြစ်ပေ၏" ဟု (ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏)။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို များစွာသောအကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင် တော်မူပြီးလျှင် ကိုယ်တိုင်ပြုစု မွေးမြူရန် ခက်ခဲခြင်း၊ သူတစ်ပါးတို့က ပြုစုမွေးမြူရန် ခက်ခဲခြင်း၊ အလိုကြီးခြင်း၊ မရောင့်ရဲခြင်း၊ အပေါင်းအဖော်၌ မက်မောခြင်း၊ ပျင်းရိခြင်းတို့၏ ကျေးဇူးမဲ့စကားကို မိန့်တော်မူ၍ များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကိုယ်တိုင် ပြုစုမွေးမြူလွယ်ခြင်း၊ သူတစ်ပါးတို့က ပြုစုမွေးမြူ လွယ်ခြင်း၊ အလိုနည်းခြင်း၊ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း၊ ကိလေသာကို ခေါင်းပါးစေခြင်း၊ ကိလေသာကို ခါထုတ်ခြင်း၊ ကြည်ညိုဖွယ် ရှိခြင်း၊ ကိလေသာကို မဆည်းပူးခြင်း၊ ဝီရိယဖြင့် အားထုတ်ခြင်းတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို မိန့်တော်မူပြီးလျှင် ရဟန်းတို့အား ထိုအဖြစ်အပျက်နှင့် လျောက်ပတ် လျော်ညီသော တရားစကားကို ဟောကြားတော်မူပြီးနောက် ရဟန်းတို့ကို -

ဝိနည်းပညတ်ကြောင်း ၁၀-ပါး

"ရဟန်းတို့ သို့ဖြစ်လျှင်-

(၁) ဘိက္ခုနီမတို့အတွက် သံဃာတော်၏ ကောင်းပါပြီ ဟု ဝန်ခံကျင့်သုံးရန်၊

(၂) သံဃာတော်များ ချမ်းသာစေရန်၊

(၃) အကျင့်သီလ ဖောက်ဖျက်သူတို့ကို နှိမ်နင်းရန်၊

(၄) အကျင့်သီလကို ချစ်မြတ်နိုးသော ဘိက္ခုနီမတို့ ချမ်းသာစွာ နေနိုင်ရန်၊

(၅) မျက်မှောက်၌ ဖြစ်ကုန်သော ဆင်းရဲအထူးတို့ကို စောင့်စည်းရန်၊

(၆) နောင်ဖြစ်လတ္တံ့သော ဆင်းရဲအထူးတို့ကို ပယ်ရှားရန်၊

(၇) မကြည်ညိုသေးသော သူတို့ကို ကြည်ညိုစေရန်၊

(၈) ကြည်ညိုပြီးသော သူတို့ကို တိုး၍ ကြည်ညိုစေရန်၊

(၉) သူတော်ကောင်းတရား 'သာသနာ သုံးရပ်' တည်တံ့ရန်၊

(၁၀) ဝိနည်း 'စည်းမျဉ်းဥပဒေ' ကို ချီးမြှောက်ရန် ဟူသော အကျိုးထူး ဆယ်ပါးတို့ကို အစွဲပြု၍ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူမည်" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၅၁-၆၅၇။ "အကြင်ဘိက္ခုနီမသည် (ကာယသံသဂ္ဂရာဂ) စွတ်စိုသည် ဖြစ်၍ (ကာယသံသဂ္ဂရာဂ) စွတ်စိုသော ယောကျ်ားပုဂ္ဂိုလ်၏ (မိမိ၏) ညှပ်ရိုးအောက်နှင့် ပုဆစ်ဒူးဝန်းအထက်၌ ရှေးရှု သုံးသပ်ခြင်းကိုသော် လည်းကောင်း၊ ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်ခြင်းကိုသော် လည်းကောင်း၊ ကိုင်ခြင်းကိုသော် လည်းကောင်း၊ တို့ထိခြင်းကို သော်လည်းကောင်း၊ ဖိညှပ်ခြင်းကိုသော် လည်းကောင်း သာယာ ငြားအံ့၊ ဤဘိက္ခုနီမ သည်လည်း ပုဆစ်ဒူးဝန်းအထက်၌ သုံးသပ်သည်ကို သာယာသည် ဖြစ်၍ (ဥဗ္ဘဇာဏုမဏ္ဍလိကာမည်သော) ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။ ဘိက္ခုနီမကောင်းတို့နှင့် အတူတကွ ပေါင်းသင်း ရခြင်းမရှိ" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၅ - ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၆၅၈။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့သော အသွင် ပုံသဏ္ဌာန် သဘော အမှုကိစ္စ အမျိုး ဇာတ် အမည်အနွယ် အလေ့အကျင့် အနေအထိုင် ကျက်စားရာရှိသော ဆယ်ဝါရပြီးသော ဘိက္ခုနီမကြီးဖြစ်စေ ငါးဝါမရသေးသော ဘိက္ခုနီမငယ်ဖြစ်စေ ငါးဝါရ၍ ဆယ်ဝါမပြည့်သော ဘိက္ခုနီမအလတ်ဖြစ်စေ ဤအလုံးစုံ သော ဘိက္ခုနီမမျိုးကို အကြင် ဟု ဆိုအပ်၏။

ဘိက္ခုနီ 'ရဟန်းမိန်းမ' ခေါ်နိုင်ခြင်း ၁၂-ပါး

ဘိက္ခုနီမဟူသည်-

(၁) (အရိယာ သူတော်ကောင်းတို့၏ တောင်းခြင်းဖြင့်) တောင်းတတ်သောကြောင့် ဘိက္ခုနီမ၊

(၂) ဆွမ်းခံခြင်း အကျင့်သို့ ကပ်ရောက်တတ်သောကြောင့် ဘိက္ခုနီမ၊

(၃) ဆုတ်ဖြတ်ပြီးသော အဝတ်ကို ဝတ်ရုံတတ်သောကြောင့် ဘိက္ခုနီမ၊

(၄) ဘိက္ခုနီဟု သမုတ်ခြင်းကြောင့် ဘိက္ခုနီမ၊

(၅) ဘိက္ခုနီဟု ဝန်ခံခြင်းကြောင့် ဘိက္ခုနီမ၊

(၆) ဘိက္ခုနီမ လာလော့ 'ဧဟိ ဘိက္ခုနီ' ဟူသော ဘုရားစကားတော်ဖြင့် ဖြစ်သောကြောင့် ဘိက္ခုနီမ၊

(၇) သရဏဂုံ သုံးပါးတို့ဖြင့် ပဥ္စင်းဖြစ်သောကြောင့် ဘိက္ခုနီမ၊

(၈) ကောင်းသော (သီလ စသည်နှင့် ပြည့်စုံသော) ကြောင့် ဘိက္ခုနီမ၊

(၉) (သီလစသော) အနှစ်သာရ ရှိသောကြောင့် ဘိက္ခုနီမ၊

(၁၀) (သိက္ခာသုံးပါးကို) ကျင့်ဆဲဖြစ်သောကြောင့် ဘိက္ခုနီမ၊

(၁၁) (သိက္ခာသုံးပါးကို) ကျင့်ပြီးဖြစ်သောကြောင့် ဘိက္ခုနီမ၊

(၁၂) ညီညွတ်သော နှစ်ဖက်သံဃာသည် သိစေခြင်း 'ဉတ်' လျှင် လေးကြိမ်မြောက်သော ကံဖြင့် မပျက်မကွက် မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမအား ထိုက်တန်စွာ ပဥ္စင်းဖြစ်စေအပ် သောကြောင့် ဘိက္ခုနီမ မည်၏။

ထိုတစ်ဆယ့်နှစ်မျိုးသော ဘိက္ခုနီမတို့တွင် အကြင်ဘိက္ခုနီမကို ညီညွတ်သော နှစ်ဖက်သံဃာသည် သိစေခြင်း 'ဉတ်' လျှင် လေးကြိမ်မြောက်သော ကံဖြင့် မပျက်မကွက် မြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမအား ထိုက်တန်စွာ ပဥ္စင်းဖြစ်စေ အပ်၏၊ ဤဘိက္ခုနီမကို ဤ (ပါရာဇိက) အရာ၌ "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

စွတ်စိုသည်ဖြစ်၍ မည်သည် တပ်မက်နှစ်သက်ခြင်း ရှိသည် ဖြစ်၍ ငဲ့ကွက်ခြင်း ရှိသည် ဖြစ်၍ ရာဂနှောင်ဖွဲ့သော အချစ်စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။

စွတ်စိုသော မည်သည် တပ်မက်နှစ်သက်ခြင်း ရှိသော ငဲ့ကွက်ခြင်း ရှိသော ရာဂနှောင်ဖွဲ့သော အချစ်စိတ် ရှိသော။

ယောကျ်ားပုဂ္ဂိုလ် မည်သည် ဘီလူးယောကျ်ား မဟုတ်၊ ပြိတ္တာယောကျ်ား မဟုတ်၊ လူယောင်ဖန်ဆင်းထားသော တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ား မဟုတ်၊ ကိုယ်လက်နှီးနှောမှုကို ပြုကျင့်ခြင်းငှါ သိကြားလိမ္မာစွမ်းနိုင်သော လူယောကျ်ား သာတည်း။

ညှပ်ရိုးအောက် ဟူသည် ညှပ်ရိုးမှ အောက်ပင်တည်း။

ပုဆစ်ဒူးဝန်းအထက် ဟူသည် ပုဆစ်ဒူးဝန်းမှ အထက်ပင်တည်း။

ရှေးရှုသုံးသပ်ခြင်း မည်သည် သုံးသပ်ကာမျှတည်း။

ထိုမှ ဤမှ သုံးသပ်ခြင်း မည်သည် ထိုမှ ဤမှ ရွေ့ရှားခြင်းတည်း။

ကိုင်ခြင်း မည်သည် ကိုင်တွယ်ကာမျှတည်း။

တို့ထိခြင်း မည်သည် ထိကာမျှတည်း။

ဖိညှပ်ခြင်းကိုလည်း သာယာငြားအံ့ ဟူသည် အင်္ဂါကြီးငယ်ကို ဆုပ်ကိုင်၍ ဖိညှပ်ခြင်းကို သာယာနှစ်သက်၏၊

ဤဘိက္ခုနီမသည်လည်း ဟူသည် ရှေးဖြစ်သော မေထုန်ပါရာဇိက စသည်တို့သို့ ရောက်သော ရဟန်းမိန်းမကို ထောက်၍ ဆိုအပ်၏။

ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏ ဟူသည် ဥပမာအားဖြင့် ဦးခေါင်းပြတ်ပြီးသော ယောက်ျားသည် ထိုဦးခေါင်းနှင့် ခန္ဓာကိုယ်ကို ပြန်၍ ဆက်စပ်သော်လည်း အသက်ရှင်ဖို့ရာ မဖြစ်နိုင်သကဲ့သို့ ဤအတူ ဤ ဘိက္ခုနီမသည် ကာယသံသဂ္ဂရာဂ စွတ်စိုသည်ဖြစ်၍ ကာယသံသဂ္ဂရာဂ စွတ်စိုသော ယောက်ျား၏ ညှပ်ရိုးမှအောက် ပုဆစ်ဒူးဝန်းမှအထက်ကို ရှေးရှု သုံးသပ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ထိုမှဤမှ သုံးသပ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကိုင်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ တို့ထိခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဖိညှပ်ခြင်းကို လည်းကောင်း သာယာ နှစ်သက် သောကြောင့် ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်တော့ပေ၊ သာကီဝင်မင်းသမီး ဘုရားသမီးတော် မဟုတ်တော့ပေ၊ ထို့ကြောင့် သာသနာတော်မှ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်၏ ဟု ဆိုရ၏။

ဘိက္ခုနီမကောင်းတို့နှင့် အတူတကွ ပေါင်းသင်းရခြင်းမရှိ ဟူရာ၌ ပေါင်းသင်းခြင်း မည်သည် အတူတကွ ဝိနည်းကံပြုမှု၊ အတူတကွ ပါတိမောက်ရွတ်ပြမှု၊ တူမျှသော ကျင့်ကြံနေထိုင်မှုတည်း၊ ဤအလုံးစုံသည် ပေါင်းသင်းခြင်း မည်၏။ ထိုပေါင်းသင်းခြင်းသည် ထို (ပါရာဇိကကျသော) ဘိက္ခုနီမနှင့် အတူမရှိတော့ပေ၊ ထို့ကြောင့် ဘိက္ခုနီမကောင်းတို့နှင့် အတူတကွ ပေါင်းသင်းရခြင်း မရှိဟု ဆိုရ၏။

၆၅၉။ နှစ်ဦးနှစ်ဖက်လုံး (ကာယသံသဂ္ဂရာဂ) စွတ်စိုသည်ရှိသော် ညှပ်ရိုးအောက်နှင့် ပုဆစ် ဒူးဝန်းအထက်၌ ကိုယ်ဖြင့် ကိုယ်ကို သုံးသပ်အံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။ ကိုယ်ဖြင့် ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။

ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထုဖြင့် ကိုယ်ကို သုံးသပ်အံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။ ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

စွန့်လွှတ်အပ်သောဝတ္ထုဖြင့် ကိုယ်ကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် စွန့်လွှတ် အပ်သော ဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ညှပ်ရိုးမှအထက် ပုဆစ်ဒူးဝန်းမှအောက်ကို ကိုယ်ဖြင့် ကိုယ်ကို သုံးသပ်အံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။ ကိုယ်ဖြင့် ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထုဖြင့် ကိုယ်ကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ကိုယ်နှင့် စပ်သော ဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ကိုယ်ကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် စွန့်လွှတ် အပ်သော ဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၆၆၀။ တစ်ဦး တစ်ဖက်သာလျှင် (ကာယသံသဂ္ဂရာဂ) စွတ်စိုသည် ရှိသော် ညှပ်ရိုးအောက် ပုဆစ်ဒူးဝန်း အထက်၌ ကိုယ်ဖြင့် ကိုယ်ကို သုံးသပ်အံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။ ကိုယ်ဖြင့် ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ကိုယ်ကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ကိုယ်ကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ညှပ်ရိုးအထက်နှင့် ပုဆစ်ဒူးဝန်းအောက်၌ ကိုယ်ဖြင့် ကိုယ်ကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကိုယ်ဖြင့် ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ကိုယ်ကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ကိုယ်ကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် စွန့်လွှတ် အပ်သော ဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၆၆၁။ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် လုံးပင်လျှင် (ကာယသံသဂ္ဂရာဂ) စွတ်စိုသည် ရှိသော် ဘီလူး ပြိတ္တာ ပဏ္ဍုက်နှင့် လူယောင်ဖန်ဆင်းသော တိရစ္ဆာန်တို့၏ ညှပ်ရိုးအောက်နှင့် ပုဆစ်ဒူးဝန်းမှ အထက်၌ ကိုယ်ဖြင့် ကိုယ် ကို သုံးသပ်အံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။ ကိုယ်ဖြင့် ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်၏။

ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ကိုယ်ကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ကိုယ်ကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ညှပ်ရိုးအထက်နှင့် ပုဆစ်ဒူးဝန်းအောက်၌ ကိုယ်ဖြင့် ကိုယ်ကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကိုယ်ဖြင့် ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ကိုယ်ကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ကိုယ်ကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၆၆၂။ တစ်ဦးတစ်ဖက်သာလျှင် (ကာယသံသဂ္ဂရာဂ) စွတ်စိုသည် ရှိသော် ညှပ်ရိုးအောက်နှင့် ပုဆစ်ဒူးဝန်း အထက်၌ ကိုယ်ဖြင့် ကိုယ်ကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကိုယ်ဖြင့် ကိုယ်နှင့် စပ်သော ဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ကိုယ်ကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ကိုယ်ကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ညှပ်ရိုးအထက်နှင့် ပုဆစ်ဒူးဝန်းအောက်၌ ကိုယ်ဖြင့် ကိုယ်ကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကိုယ်ဖြင့် ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ကိုယ်ကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုဖြင့်ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ကိုယ်ကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝတ္ထုဖြင့် စွန့်လွှတ်အပ်သော ဝတ္ထုကို သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၆၆၃။ စိတ်စေတနာမရှိသော ဘိက္ခုနီမ၊ သတိမေ့လျော့သော ဘိက္ခုနီမ၊ မသိသော ဘိက္ခုနီမ၊ မသာယာသော ဘိက္ခုနီမ၊ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ စိတ်ပျံ့လွင့်သော ဘိက္ခုနီမ၊ ဝေဒနာနှိပ်စက်သော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အား အာပတ်မသင့်။

ပဌမ ပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

၁။ ဘိက္ခုနီ အသာဓာရဏ ပါရာဇိကအတွက် ပဌမပင်ဖြစ်သော်လည်း သာဓာရဏ အသာဓာရဏ ပါရာဇိက (၈) ပါးတွင် (၅) ခုမြောက်ဖြစ်၍ သိက္ခာပုဒ်တွင် (၅) ဂဏန်းထိုးသည်၊ နောက်၌လည်း ဤအတူ မှတ်ပါ။

♠

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၁ - ပါရာဇိကအခန်း ===

၆ - ဒုတိယပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်

၆၆၄။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် မိဂါရသူဌေး၏မြေး သာဠှကြောင့် ကိုယ်ဝန်ရှိ၏၊ ကိုယ်ဝန်နုစဉ် ကာလပတ်လုံး ဖုံးကွယ်၍ ထားပြီးနောက် ကိုယ်ဝန်ရင့်သောအခါ လူထွက်၍ သွားဖွား၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အသျှင်မ သုန္ဒရီနန္ဒာသည်ကား လူထွက်၍ မကြာမြင့်မီ ပင်လျှင် သွားဖွား၏၊ အသို့နည်း၊ ထိုသုန္ဒရီနန္ဒာသည် ဘိက္ခုနီမဖြစ်စဉ်က ပင်လျှင် ကိုယ်ဝန်ရှိလေ သလော" ဟု ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမကို မေးကြကုန်၏။

အသျှင်မတို့ ဤသို့ ထင်တိုင်း မှန်ပေ၏ ဟု (ဆို၏)။

အသျှင်မ သင်သည် သိပါလျက် ပါရာဇိကအာပတ် သင့်သော ဘိက္ခုနီမကို အဘယ့်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်လည်း မစောဒနာဘိ သနည်း၊ အပေါင်းအသင်း ဂိုဏ်းအားလည်း မပြောကြားဘိ သနည်း ဟု (ဆိုကုန်၏)။

ထိုသုန္ဒရီနန္ဒာ၏ ကျေးဇူးမဲ့သည် အကျွန်ုပ်၏ ကျေးဇူးမဲ့သာတည်း၊ ထိုသုန္ဒရီနန္ဒာ၏ အကျော်အစောမဲ့သည် အကျွန်ုပ်၏ အကျော်အစောမဲ့ သာတည်း၊ ထိုသုန္ဒရီနန္ဒာ၏ အခြံအရံမဲ့သည် အကျွန်ုပ်၏ အခြံအရံမဲ့ သာတည်း၊ ထိုသုန္ဒရီနန္ဒာ၏ လာဘ်မဲ့မှုသည် အကျွန်ုပ်၏ လာဘ်မဲ့မှု သာတည်း၊ အသျှင်မတို့ အကျွန်ုပ်သည် မိမိ၏ ကျေးဇူးမဲ့ကို မိမိ၏ အကျော်အစောမဲ့ကို မိမိ၏ အခြံအရံမဲ့ကို မိမိ၏ လာဘ်မဲ့မှုကို သူတစ်ပါးတို့အား အဘယ်မှာ ပြောကြားနိုင်ပါအံ့နည်း ဟု (ဆို၏)။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် ပါရာဇိကအာပတ် သင့်သော ဘိက္ခုနီမကို သိလျက် အဘယ့်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်မူလည်း မစောဒနာဘိ သနည်း၊ အပေါင်းအသင်း ဂိုဏ်းအားလည်း မပြောကြားဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြပြောဆိုကြကုန်၏။

ထိုအခါ ထိုဘိက္ခုနီမတို့သည် ရဟန်းယောကျ်ားတို့အား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။ ရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအကြောင်းအရာကြောင့် ရဟန်းအပေါင်းကို စည်းဝေးစေပြီးလျှင် တရားစကားကို ဟောကြားတော်မူ၍ ရဟန်းတို့ကို-

"ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် သိလျက် ပါရာဇိကအာပတ် သင့်သော ဘိက္ခုနီမကို မိမိ ကိုယ်တိုင်လည်း မစောဒနာ၊ ဂိုဏ်းအားလည်း မပြောကြား ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် သိလျက် ပါရာဇိကအာပတ် သင့်သော ဘိက္ခုနီမကို ကိုယ်တိုင်လည်း မစောဒနာ, ဂိုဏ်း အားလည်း မပြောကြားဘိ သနည်း။

ရဟန်းတို့ ဤ(ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု)သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညို စေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၆ - ၆၆၅။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် သိလျက် ပါရာဇိကအာပတ် သင့်သော ဘိက္ခုနီမကို ကိုယ်တိုင် လည်း မစောဒနာ ငြားအံ့၊ ဂိုဏ်းအားလည်း မပြောကြား ငြားအံ့၊ အကြင်အခါ၌ ထိုပါရာဇိက ကျပြီး သော ဘိက္ခုနီမသည် (မိမိအသွင်၌) တည်နေသည် သော်လည်း ဖြစ်ရာ၏၊ စုတေသည် သော်လည်း ဖြစ်ရာ၏၊ ဖျက်ဆီးအပ်သည် သော်လည်း ဖြစ်ရာ၏၊ တိတ္ထိကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့သည်သော်လည်း ဖြစ်ရာ၏၊ ထိုအခါ ထိုသိသော ဘိက္ခုနီမသည် 'အသျှင်မတို့ ထိုညီမသည် ဤသို့ သဘောလည်း ရှိ၏၊ ဤသို့ သဘောလည်း ရှိ၏ ဟု ရှေးဦးကပင် အကျွန်ုပ် သိခဲ့ပါ၏၊ သို့သော် လည်း ကိုယ်တိုင် မစောဒနာ မိပါ၊ ဂိုဏ်းအားလည်း မပြောကြားမိပါ' ဟု နောက်မှ ပြောဆို ငြားအံ့၊ ဤဘိက္ခုနီမသည်လည်း အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းသည် ဖြစ်၍ (ဝဇ္ဇပဋိစ္ဆာဒိကာမည်သော) ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။ ဘိက္ခုနီမကောင်းတို့နှင့် အတူတကွ ပေါင်းသင်းရခြင်း မရှိ" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၆ - ဒုတိယပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၆၆၆။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့သဘောရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

သိ၏ မည်သည် ကိုယ်တိုင်သော်လည်း သိ၏၊ သူတစ်ပါးတို့ကသော်လည်း ထိုဘိက္ခုနီမအား ပြောကြားကုန်၏၊ ထို (ပါရာဇိကကျသော) ဘိက္ခုနီမက သော်လည်း ပြောကြား၏။

ပါရာဇိကအာပတ် သင့်သော ဟူသည် ပါရာဇိကအာပတ် ရှစ်ပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးသော ပါရာဇိက အာပတ် သင့်၏။

ကိုယ်တိုင်လည်း မစောဒနာငြားအံ့ ဟူသည် မိမိသည် မစောဒနာငြားအံ့။

ဂိုဏ်းအားလည်း မပြောကြားငြားအံ့ ဟူသည် တစ်ပါးသော ဘိက္ခုနီမတို့အား မပြောကြား ငြားအံ့။

အကြင်အခါ၌ ထိုပါရာဇိကကျပြီးသော ဘိက္ခုနီမသည် (မိမိအသွင်၌) တည်နေသည် သော်လည်း ဖြစ်ရာ၏၊ စုတေသည်သော်လည်း ဖြစ်ရာ၏ ဟူရာ၌ တည်နေသည် မည်သည် မိမိအသွင်၌ တည် နေသည် ကိုဆို၏။

စုတေသည် မည်သည် သေလွန်ခြင်းကို ဆို၏။

ဖျက်ဆီးအပ်သည် မည်သည် ကိုယ်တိုင်သော်လည်း လူထွက်၏၊ သူတစ်ပါးတို့သည် မူလည်း ဖျက်ဆီး အပ်၏ 'လူထွက်စေအပ်၏'။

တိတ္ထိကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့သည် မည်သည် တိတ္ထိကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ နေထိုင်ခြင်းကို ဆို၏။

ထိုသိသော ဘိက္ခုနီမ မည်သည် "အသျှင်မတို့ ထိုညီမသည် ဤသို့ သဘောလည်း ရှိ၏၊ ဤသို့ သဘောလည်း ရှိ၏" ဟု ရှေးဦးကပင် ကျွန်ုပ် သိခဲ့ပါ၏ ဟု နောက်မှ ဤသို့ ဆိုငြားအံ့။

သို့သော်လည်း ကိုယ်တိုင် မစောဒနာမိပါ ဟူသည် ကိုယ်တိုင်လည်း မစောဒနာငြားအံ့။

ဂိုဏ်းအားလည်း မပြောကြားမိပါ ဟူသည် တစ်ပါးသော ဘိက္ခုနီမတို့အား မပြောကြားမိပါ။

ဤဘိက္ခုနီမသည်လည်း ဟူသည် ရှေးပါရာဇိကကျသော ဘိက္ခုနီမတို့ကို ထောက်၍ ဆိုအပ်၏။

ပါရာဇိက အာပတ်သင့်၏ ဟူသည် ဥပမာအားဖြင့် အညာမှ ကြွေကျသော သစ်ရွက်ရော်သည် တစ်ဖန် ပြန်၍ စိမ်းရှင်ခြင်းငှါ မထိုက်သကဲ့သို့၊ ဤအတူ ဘိက္ခုနီမသည် ပါရာဇိကအာပတ် သင့်သော ဘိက္ခုနီမကို သိလျက် ကိုယ်တိုင်သော်လည်း မစောဒနာအံ့၊ ဂိုဏ်းအားလည်း မပြောကြားအံ့ ဟု ဝန်ချကာ မျှ၌ ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်တော့ပေ၊ သာကီဝင်မင်းသမီး ဘုရားသမီးတော် မဟုတ်တော့ပေ၊ ထို့ကြောင့် သာသနာတော်မှ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်၏ ဟုဆိုရ၏။

ဘိက္ခုနီမကောင်းတို့နှင့် အတူတကွပေါင်းသင်းရခြင်း မရှိဟူရာ၌ ပေါင်းသင်းခြင်း မည်သည် အတူတကွ ဝိနည်းကံပြုမှု၊ အတူတကွ ပါတိမောက်ရွတ်ပြုမှု၊ တူမျှသော ကျင့်ကြံနေထိုင်မှုတည်း၊ ဤ အလုံးစုံသည် ပေါင်းသင်းခြင်း မည်၏။ ထိုပေါင်းသင်းခြင်းသည် ထိုဘိက္ခုနီမနှင့်အတူ မရှိတော့ပေ၊ ထို့ကြောင့် ဘိက္ခုနီမကောင်းတို့နှင့် အတူတကွ ပေါင်းသင်းရခြင်း မရှိဟု ဆိုရ၏။

၆၆၇။ "သံဃာ၏ ခိုက်ရန်ဖြစ်မှုသော်လည်းကောင်း၊ ငြင်းခုံမှုသော်လည်းကောင်း၊ စကားအမျိုးမျိုးကို ယူခြင်းသော်လည်းကောင်း၊ စကားအမျိုးမျိုး ပြောဆိုမှုသော်လည်းကောင်း ဖြစ်လတ္တံ့" ဟု (နှလုံးသွင်း၍) မပြောကြားငြားအံ့၊ "သံဃာ၏ ကွဲပြားမှုသော်လည်းကောင်း၊ သံဃာ၏ (ကွဲပြားရန်) အရေးသော် လည်းကောင်း ဖြစ်လတ္တံ့" ဟု (နှလုံးသွင်း၍) မပြောကြားငြားအံ့၊ "ဤဘိက္ခုနီမသည် ခက်ထန်၏၊ ကြမ်းတမ်း၏၊ အသက်အန္တရာယ် ကိုသော် လည်းကောင်း၊ သာသနာတော်၏ အန္တရာယ်ကို သော်လည်းကောင်း ပြုလတ္တံ့" ဟု (နှလုံးသွင်း၍) မပြောကြားငြားအံ့၊ သင့်လျော်သော အခြားဘိက္ခုနီမတို့ကို မမြင်၍ မပြော ကြားအံ့၊ မဖုံးမကွယ်လိုဘဲ မပြောကြားအံ့၊ မိမိ၏အမှုဖြင့် သာလျှင် ထင်ရှားလတ္တံ့ ဟု (နှလုံးသွင်း၍) မပြောကြားငြားအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ။ပ။ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမအား အာပတ်မသင့်။

ဒုတိယ ပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၁ - ပါရာဇိကအခန်း ===

၇ - တတိယပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်

၆၆၈။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ညီညွတ်သော သံဃာက နှင်ထုတ်ထားသော လင်းတသတ်မျိုး၌ ဖြစ်ဖူးသည့် အရိဋ္ဌရဟန်းသို့ အစဉ်လိုက်၏။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် ညီညွတ်သော သံဃာက နှင်ထုတ်ထားသော လင်းတသတ်မျိုး၌ ဖြစ်ဖူးသည့် အရိဋ္ဌရဟန်းသို့ အစဉ်လိုက်လေဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ညီညွတ်သော သံဃာက နှင်ထုတ်ထားသော လင်းတသတ်မျိုး၌ ဖြစ်ဖူးသည့် အရိဋ္ဌရဟန်းသို့ အစဉ်လိုက်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် အဘယ့်ကြောင့် ညီညွတ်သော သံဃာက နှင်ထုတ်ထားသော လင်းတသတ်မျိုး၌ ဖြစ်ဖူးသည့် အရိဋ္ဌရဟန်းသို့ အစဉ်လိုက်ဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ထုလ္လနန္ဒာပြုမိသော အမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၇-၆၆၉။ "အကြင်ဘိက္ခုနီမသည် ညီညွတ်သော သံဃာကဟုတ်မှန်သော သဘော, ဝိနည်း, မြတ်စွာဘုရား အာဏာတော် 'ဥက္ခေပနီယကံ'ဖြင့် နှင်ထုတ်ထားသော ရိုသေခြင်း မရှိသော မသွင်းရသေးသော အပေါင်းအဖော် မပြုရသေးသော ထိုရဟန်းသို့ အတုလိုက်၍ ကျင့်ငြားအံ့၊ ထိုဘိက္ခုနီမကို အခြားဘိက္ခုနီမတို့က 'အသျှင်မ ဤရဟန်းကို ညီညွတ်သော သံဃာက ဟုတ်မှန်သော သဘော, ဝိနည်း, မြတ်စွာဘုရား အာဏာတော် 'ဥက္ခေပနီယကံ' ဖြင့် နှင်ထုတ်ထား၏၊ ဤ ရဟန်းသည် ရိုသေခြင်း မရှိ၊ ဤ ရဟန်းကို (သံဃာ့ဘောင်သို့) မသွင်းရသေး၊ အပေါင်းအဖော် မပြုရသေး၊ အသျှင်မ ဤရဟန်းကို အတုလိုက်၍ မကျင့်ပါလင့်' ဟု ပြောဆိုရာ၏။ ဤသို့လျှင် ထိုဘိက္ခုနီမသည် (အခြား) ဘိက္ခုနီမတို့က ပြောဆို ထားပါလျက် ရှေးနည်း အတူသာလျှင် ချီးမြှောက်ငြားအံ့၊ ထိုဘိက္ခုနီမကို (အခြား) ဘိက္ခုနီမတို့က ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ သုံးကြိမ် တိုင်အောင် ဆိုဆုံးမရမည်၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ဆိုဆုံးမသည် ရှိသော် ထိုအယူကို အကယ်၍ စွန့်ငြားအံ့၊ ဤသို့ စွန့်ခြင်းသည် ကောင်း၏၊ အကယ်၍ မစွန့်ငြားအံ့၊ ဤဘိက္ခုနီမသည်လည်း နှင်ထုတ်ထားသော ရဟန်းသို့ အတုလိုက်ကျင့်သည် ဖြစ်၍ (ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တိကာ မည်သော) ပါရာဇိက အာပတ်သင့်၏။ ဘိက္ခုနီမကောင်းတို့နှင့် အတူတကွ ပေါင်းသင်းရခြင်း မရှိ" ဤသို့ (ပြကြ စေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၇ - တတိယပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၆၇၀။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို 'ဘိက္ခုနီမ' ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ညီညွတ်သော သံဃာ မည်သည် တူသော ပေါင်းသင်းခြင်းရှိသော, တစ်သိမ်တည်း၌ တည်သော သံဃာတည်း။

နှင်ထုတ်ထားသော ရဟန်း မည်သည် အာပတ်ကို မရှုခြင်း၊ မကုစားခြင်း၊ မိစ္ဆာအယူကို မစွန့်ခြင်း တို့ကြောင့် နှင်ထုတ် ထားသော ရဟန်းတည်း။

ဟုတ်မှန်သော သဘော, ဝိနည်းဖြင့် ဟူသည် အကြင်ဟုတ်မှန်သော တရားသဘောဖြင့်, အကြင် စောဒနာ သာရဏာဝိနည်းဖြင့်။

မြတ်စွာဘုရား အာဏာတော် 'ဉ တ်ကမ္မဝါစာ'ဖြင့် ဟူသည် မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ အာဏာတော် ဟူသော ဉ တ်ကမ္မဝါစာ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ၏ အာဏာတော် ဟူသော ဉ တ်ကမ္မဝါစာဖြင့်။

ရိုသေခြင်းမရှိ မည်သည် သံဃာကိုလည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကံကိုလည်းကောင်း မရိုသေ။

မသွင်းရသေးသော မည်သည် ဥက္ခေပနီယကံဖြင့် နှင်ထုတ်ထား၍ သံဃာ့ဘောင်သို့ မသွင်းအပ် သေးသော ရဟန်းတည်း။

အပေါင်းအဖော် မပြုရသေးသော မည်သည် အတူ ပေါင်းသင်း နေထိုင်ကုန်သော ရဟန်းတို့ကို အပေါင်းအဖော် ဟုဆိုအပ် ကုန်၏၊ ထိုပေါင်းဖော်ခြင်းသည် ထိုရဟန်းတို့နှင့် အတူတကွ (ထိုရဟန်းအား) မရှိ။ ထို့ကြောင့် အပေါင်းအဖော်မပြုရသေးဟု ဆိုရ၏။

ထိုရဟန်းသို့ အတုလိုက်၍ ကျင့်ငြားအံ့ ဟူသည် ထိုနှင်ထုတ်ခံရသော ရဟန်းသည် အကြင်သို့သော အယူရှိ၏၊ အကြင်သို့သော နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ အကြင်သို့သော အလိုရှိ၏၊ ထိုဘိက္ခုနီမ သည်လည်း ထိုသို့သော အယူရှိ၏၊ ထိုသို့သော နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထိုသို့သော အလိုရှိ၏။

ထိုဘိက္ခုနီမသည် ဟူသည် အကြင်ဥက္ခေပနီယကံဖြင့် နှင်ထုတ်ထားသော ရဟန်းသို့ အတုလိုက်၍ ကျင့်သော ဘိက္ခုနီမတည်း။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဟူသည် အခြားသော ဘိက္ခုနီမတို့သည်။

မြင်ကုန် ကြားကုန်သော ထိုဘိက္ခုနီမတို့သည် "အသျှင်မ ဤရဟန်းကို ညီညွတ်သော သံဃာက ဟုတ်မှန်သော သဘော, ဝိနည်း, မြတ်စွာဘုရား၏ အာဏာတော် 'ဉ တ်ကမ္မဝါစာ' ဖြင့် နှင်ထုတ်ထား၏၊ ဤရဟန်းသည် ရိုသေခြင်းမရှိ၊ မသွင်းအပ်သေး၊ အပေါင်းအဖော်မလုပ်ရသေး၊ အသျှင်မ ဤရဟန်းသို့ အတုလိုက်၍ မကျင့်ပါလင့်" ဟု ပြောဆိုရမည်။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆိုရမည်၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆိုရမည်၊ အကယ်၍ စွန့်အံ့၊ ဤသို့ စွန့်ခြင်းသည် ကောင်း၏၊ အကယ်၍ မစွန့်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကြား၍ မပြောဆိုကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ထိုဘိက္ခုနီမကို သံဃာ့အလယ်သို့လည်း ဆွဲငင်၍ "အသျှင်မ ဤရဟန်းကို ညီညွတ်သော သံဃာက ဟုတ်မှန်သောသဘော, ဝိနည်း, မြတ်စွာဘုရား၏ အာဏာတော် 'ဥ တ်ကမ္မဝါစာ' ဖြင့် နှင်ထုတ်ထား၏၊ ဤရဟန်းသည် ရိုသေခြင်းမရှိ၊ ဤရဟန်းကို မသွင်းရသေး၊ အပေါင်းအဖော်မပြုရသေး၊ အသျှင်မသည် ထိုရဟန်းသို့ အတုလိုက်၍ မကျင့်ပါလင့်" ဟု ပြောဆိုရမည်။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆိုရမည်၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆိုရမည်၊ အကယ်၍ စွန့်အံ့၊ ဤသို့ စွန့်ခြင်းသည် ကောင်း၏၊ အကယ်၍ မစွန့်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ထိုဘိက္ခုနီမကို ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမရမည်၊ ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမရမည်၊ ကျွမ်းကျင် လိမ္မာ၍ စွမ်းရည်ရှိသော ဘိက္ခုနီမသည် သံဃာကို သိစေရမည်။

၆၇၁။ "အသျှင်မတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမသည် ညီညွတ်သော သံဃာက ဟုတ်မှန်သော သဘော, ဝိနည်း, မြတ်စွာဘုရား အာဏာတော် ဟူသော 'ဥ တ်ကမ္မဝါစာ' ဖြင့် နှင်ထုတ်ထားသော ရိုသေခြင်းမရှိသော မသွင်းရသေးသော အပေါင်းအဖော် မပြုရသေးသော ထိုရဟန်းသို့ အတုလိုက်၍ ကျင့်၏၊ ထိုဘိက္ခုနီမသည် ထိုဝတ္ထုကို မစွန့်၊ သံဃာအား လျောက်ပတ်သော အခါရှိသော် ကံသည် အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊ သံဃာသည် ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမအား ထိုဝတ္ထုကို စွန့်စေခြင်းငှါ ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမရာ၏၊ ဤကား သိစေခြင်းတည်း။

အသျှင်မတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမသည် ညီညွတ်သော သံဃာက ဟုတ်မှန်သော သဘော, ဝိနည်း, မြတ်စွာဘုရား၏ အာဏာတော် ဟူသော 'ဥ တ်ကမ္မဝါစာ' ဖြင့် နှင်ထုတ်ထားသော ရိုသေခြင်းမရှိသော မသွင်းရသေး သော အပေါင်းအဖော် မပြုလုပ်ရ သေးသော ထိုရဟန်းသို့ အတုလိုက်၍ ကျင့်၏၊ ထိုဘိက္ခုနီမ သည် ထိုဝတ္ထုကို မစွန့်၊ သံဃာသည် ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမကို ထိုဝတ္ထုကို စွန့်စေခြင်းငှါ 'ဥ တ်ကမ္မဝါစာ' ဖြင့် ကောင်းစွာ ဆို ဆုံးမ၏၊ အကြင်အသျှင်မအား ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမကို ထို ဝတ္ထုကို စွန့်ခြင်းငှါ ဆိုဆုံးမခြင်းကို နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထိုအသျှင်မသည် ဆိတ်ဆိတ် နေရာ၏၊ အကြင်အသျှင်မအား နှစ်သက်ခြင်း မရှိ၊ ထိုအသျှင်မသည် ပြောဆိုရာ၏၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ဤအကြောင်းကို ပြောဆိုပါ၏။ပ။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ဤအကြောင်းကို ပြောဆိုပါ၏။ပ။

သံဃာသည် ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမကို ထိုဝတ္ထုကို စွန့်စေခြင်းငှါ ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမအပ်ပြီ၊ သံဃာအား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ်နေ၏၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် ဤ နှစ်သက်သည့် အဖြစ်ကို သိမှတ်ရပါသည်" ဟု (သိစေရမည်)။

ဥ တ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကမ္မဝါစာ နှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏။ ကမ္မဝါစာအဆုံး၌ကား ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

ဤဘိက္ခုနီမသည်လည်း ဟူသည် ရှေးဖြစ်သော ပါရာဇိကအာပတ် သင့်သော ဘိက္ခုနီမကို ထောက်၍ ဆိုအပ်၏။

ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏ ဟူသည် ဥပမာအားဖြင့် ထူထဲကြီးမားသော ကျောက်ဖျာကြီးသည် နှစ်ဖျာနှစ်စိတ် ကွဲသည်ရှိသော် တစ်ဖန်ပြန်၍ မစပ်နိုင်သကဲ့သို့၊ ဤအတူသာလျှင် ဘိက္ခုနီမသည် သုံးကြိမ် မြောက်အောင် 'ဥ တ်ကမ္မဝါစာ' ဖြင့် ဆိုဆုံးမသည်ရှိသော် အယူကို မစွန့်အံ့၊ ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်တော့ပေ၊ သာကီဝင်မင်းသမီး ဘုရားသမီးတော် မဟုတ်တော့ပေ၊ ထို့ကြောင့် သာသနာတော်မှ ဆုံးရှုံးခြင်း သို့ ရောက်၏ ဟု ဆိုရ၏။

ဘိက္ခုနီမ ကောင်းတို့နှင့် အတူတကွ ပေါင်းသင်းရခြင်း မရှိ ဟူရာ၌ ပေါင်းသင်းခြင်း မည်သည် အတူတကွ ဝိနည်းကံပြုမှု၊ အတူတကွ ပါတိမောက်ရွတ်ပြမှု၊ တူမျှသော ကျင့်ကြံနေထိုင်မှုတည်း၊ ဤ အလုံးစုံသည် ပေါင်းသင်းခြင်းမည်၏။ ထိုပေါင်းသင်းခြင်းသည် ထိုဘိက္ခုနီမနှင့် အတူ မရှိတော့ပေ၊ ထို့ကြောင့် ဘိက္ခုနီမကောင်းတို့နှင့် အတူတကွ ပေါင်းသင်းရခြင်း မရှိဟု ဆိုရ၏။

၆၇၂။ ဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အယူကို မစွန့်အံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။ ဓမ္မကံ၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ အယူကို မစွန့်အံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။ ဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိ သည်ဖြစ်၍ အယူကို မစွန့်အံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။

အဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၆၇၃။ ဉတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် မဆုံးမရသေးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အယူကို စွန့်သော ဘိက္ခုနီမ၊ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ ။ပ။ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အား အာပတ် မသင့်။

တတိယ ပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၁ - ပါရာဇိကအခန်း ===

၈ - စတုတ္ထပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်

၆၇၄။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် ကာယသံသဂ္ဂရာဂ စွတ်စိုသည် ဖြစ်၍ ကာယသံသဂ္ဂရာဂစွတ်စိုသော ယောကျ်ား၏ ထိုမသူတော်အကျင့်ကို မှီဝဲခြင်း အကျိုးငှါ လက်ကို ကိုင်ခြင်းကိုလည်း သာယာကုန်၏၊ သင်္ကန်းစွန်းကို ကိုင်ခြင်းကိုလည်း သာယာကုန်၏၊ အတူလည်း ရပ်ကုန်၏၊ အတူလည်း စကားပြော ကုန်၏၊ ချိန်းချက်ရာ အရပ်သို့လည်း သွားကုန်၏၊ ယောကျ်ား၏ ရှေးရှုလာခြင်းကိုလည်း သာယာကုန်၏၊ ဖုံးကွယ်ရာသို့လည်း လိုက်၍ ဝင်ကုန်၏၊ ကိုယ်ကိုလည်း အနီး သို့ ဆောင်ကုန်၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် ကာယသံသဂ္ဂရာဂ စွတ်စိုသည်ဖြစ်၍ ကာယသံသဂ္ဂရာဂစွတ်စိုသော ယောကျ်ား၏ ထိုမသူတော်အကျင့်ကို မှီဝဲခြင်းအကျိုးငှါ လက်ကို ကိုင်ခြင်း ကိုလည်း သာယာကုန်ဘိ သနည်း၊ သင်္ကန်းစွန်းကို ကိုင်ခြင်းကိုလည်း သာယာကုန်ဘိ သနည်း၊ အတူလည်း ရပ်ကုန်ဘိ သနည်း၊ အတူလည်း ပြောဆိုကုန်ဘိ သနည်း၊ ချိန်းချက်ရာ အရပ်သို့ လည်း သွားကုန်ဘိ သနည်း၊ ယောကျ်ား၏ ရှေးရှုလာခြင်းကိုလည်း သာယာကုန်ဘိ သနည်း၊ ဖုံးကွယ်ရာ အရပ်သို့လည်း လိုက်၍ ဝင်ကုန်ဘိ သနည်း၊ ကိုယ်ကိုလည်း အနီးသို့ ဆောင်ကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် ကာယသံသဂ္ဂရာဂစွတ်စိုသည် ဖြစ်၍ ကာယသံသဂ္ဂရာဂ စွတ်စိုသော ထိုယောကျ်ား၏ ထိုမသူတော်အကျင့်ကို မှီဝဲခြင်းငှါ လက်ကို ကိုင်ခြင်းကိုလည်း သာယာ ကုန်၏၊ သင်္ကန်းစွန်းကို ကိုင်ခြင်းကိုလည်း သာယာ ကုန်၏၊ အတူလည်း ရပ်ကုန်၏၊ အတူလည်း စကားပြော ကုန်၏၊ ချိန်းချက်ရာ အရပ်သို့လည်း သွားကုန်၏၊ ယောကျ်ား၏ ရှေးရှုလာခြင်း ကိုလည်း သာယာကုန်၏၊ ဖုံးကွယ်ရာ အရပ်သို့လည်း လိုက်၍ ဝင်ကုန်၏၊ ကိုယ်ကိုလည်း အနီးသို့ ဆောင်ကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကာယသံသဂ္ဂရာဂစွတ်စိုသည် ဖြစ်၍ ကာယသံသဂ္ဂရာဂစွတ်စိုသော ယောကျ်ား၏ ထိုမသူတော်အကျင့်ကို မှီဝဲခြင်းအကျိုးငှါ လက်ကို ကိုင်ခြင်းကိုလည်း သာယာကုန်ဘိ သနည်း၊ သင်္ကန်းစွန်း ကို ကိုင်ခြင်းကိုလည်း သာယာကုန်ဘိ သနည်း၊ အတူလည်း ရပ်ကုန်ဘိ သနည်း၊ အတူလည်း စကားပြော ကုန်ဘိ သနည်း၊ ချိန်းချက်ရာ အရပ်သို့လည်း သွားကုန်ဘိ သနည်း၊ ယောကျ်ား ၏ ရှေးရှုလာခြင်းကိုလည်း သာယာကုန်ဘိ သနည်း၊ ဖုံးကွယ်ရာ အရပ်သို့လည်း လိုက်၍ ဝင်ကုန်ဘိ သနည်း၊ ကိုယ်ကိုလည်း အနီးသို့ ဆောင်ကုန်ဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသော အမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၈-၆၇၅။ “အကြင်ဘိက္ခုနီမသည် ကာယသံသဂ္ဂရာဂစွတ်စိုသည် ဖြစ်၍ ကာယ သံသဂ္ဂရာဂဖြင့် စွတ်စိုသော ယောကျ်ား၏ ထိုမသူတော်အကျင့်ကို မှီဝဲခြင်းငှါ လက်ကို ကိုင်ခြင်းကိုမူလည်း သာယာ ငြားအံ့၊ သင်္ကန်းစွန်းကို ကိုင်ခြင်းကိုမူလည်း သာယာငြား အံ့၊ အတူမူလည်း ရပ်ငြားအံ့၊ အတူမူလည်း စကားပြောငြားအံ့၊ ချိန်းချက်ရာ အရပ်သို့မူလည်း သွားငြားအံ့၊ ယောကျ်ား၏ ရှေး ရှုလာခြင်းကိုမူလည်း သာယာငြား အံ့၊ ဖုံးကွယ်ရာ အရပ်သို့မူလည်း လိုက်၍ ဝင်ငြားအံ့၊ ကိုယ်ကိုမူလည်း အနီးသို့ ဆောင်ငြားအံ့၊ ဤဘိက္ခုနီမသည်လည်း အကြောင်းရှစ်ပါးရှိသည် ဖြစ်၍ (အဋ္ဌဝတ္ထုကာ မည်သော) ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏။ ဘိက္ခုနီမကောင်းတို့နှင့် အတူတကွ ပေါင်း သင်းရခြင်း မရှိ” ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၈ - စတုတ္ထပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၆၇၆။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို ‘ဘိက္ခုနီမ’ ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ကာယသံသဂ္ဂရာဂ စွတ်စိုသည်ဖြစ်၍ မည်သည် တပ်နှစ်သက်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍ ငဲ့ကွက်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍ ရာဂနှောင်ဖွဲ့သော အချစ်စိတ် ရှိသည် ဖြစ်၍။

ကာယသံသဂ္ဂရာဂဖြင့် စွတ်စိုသော မည်သည် တပ်နှစ်သက်ခြင်းရှိသော ငဲ့ကွက်ခြင်းရှိသော ရာဂနှောင်ဖွဲ့သော အချစ်စိတ် ရှိသော။

ယောကျ်ားပုဂ္ဂိုလ် မည်သည် ဘီလူးယောကျ်ား မဟုတ်၊ ပြိတ္တာယောကျ်ား မဟုတ်၊ လူယောင်ဖန်ဆင်းသော တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ား မဟုတ်၊ ကိုယ်လက်နှီးနှောမှုကို ပြုကျင့်ခြင်းငှါ သိကြားလိမ္မာစွမ်းနိုင်သော လူယောကျ်ားသာတည်း။

လက်ကို ကိုင်ခြင်းကိုမူလည်း သာယာငြားအံ့ ဟူရာ၌ လက် မည်သည်ကား တံတောင်ဆစ်ကို အစပြု၍ လက်သည်းဖျားတိုင်အောင်သော ကိုယ်၏ အစိတ်အပိုင်းတည်း၊ ဤမသူတော်တို့၏ အကျင့်ကို မှီဝဲခြင်းငှါ ညှပ်ရိုး အထက်နှင့် ပုဆစ်ဒူးဝန်းအောက်၌ ကိုင်ခြင်းကို သာယာအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။

သင်္ကန်းစွန်းကို ကိုင်ခြင်းကိုမူလည်း သာယာငြားအံ့ ဟူသည် ဤမသူတော်အကျင့်ကို မှီဝဲခြင်းငှါ ကိုယ်ဝတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကိုယ်ရုံကိုလည်းကောင်း ကိုင်ခြင်းကို သာယာအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။

အတူမူလည်း ရပ်ငြားအံ့ ဟူသည် ဤမသူတော်အကျင့်ကို မှီဝဲခြင်းငှါ ယောကျ်ား၏ နှစ်တောင့်ထွာ အတွင်း၌ ရပ်အံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။

အတူမူလည်း ပြောဆိုငြားအံ့ ဟူသည် ဤမသူတော်အကျင့်ကို မှီဝဲခြင်းငှါ ယောကျ်ား၏ နှစ်တောင့်ထွာအတွင်း၌ ရပ်လျက် စကားပြောဆိုငြားအံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။

ချိန်းချက်ရာအရပ်သို့မူလည်း သွားငြားအံ့ ဟူသည် ဤမသူတော်အကျင့်ကို မှီဝဲခြင်းငှါ ယောကျ်ားက “ဤမည်သော အရပ်သို့ လာပါလော့” ဟု ချိန်းချက်၍ သွားအံ့၊ ခြေလှမ်းတိုင်း ခြေလှမ်းတိုင်း ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ယောကျ်ား၏ နှစ်တောင့်ထွာအတွင်းသို့ ရောက်သည်ရှိသော် ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။

ယောကျ်ား၏ ရှေးရှုလာခြင်းကိုမူလည်း သာယာငြားအံ့ ဟူသည် ဤမသူတော်အကျင့်ကို မှီဝဲခြင်းငှါ ယောကျ်ား၏ ရှေးရှုလာခြင်းကို သာယာအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ နှစ်တောင့်ထွာအတွင်းသို့ ဝင်သည်ရှိသော် ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။

ဖုံးကွယ်ရာ အရပ်သို့မူလည်း လိုက်၍ ဝင်ငြားအံ့ ဟူသည် ဤမသူတော်အကျင့်ကို မှီဝဲခြင်းငှါ တစ်စုံတစ်ခု ဖုံးကွယ်သော နေရာသို့ ဝင်ကာမျှ၌ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။

ကိုယ်ကိုမူလည်း အနီးသို့ ဆောင်ငြားအံ့ ဟူသည် ဤမသူတော်အကျင့်ကို မှီဝဲခြင်းငှါ ယောကျ်ား၏ နှစ်တောင့်ထွာ အတွင်း၌ ရပ်လျက် ကိုယ်ကို (ယောကျ်ား၏) အနီးသို့ဆောင်အံ့၊ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။

ဤဘိက္ခုနီမသည်လည်း ဟူသည် ရှေးပါရာဇိကအာပတ် သင့်သော ဘိက္ခုနီမတို့ကို ထောက်၍ ဆိုအပ်၏။

ပါရာဇိကအာပတ် သင့်၏ ဟူသည် ဥပမာအားဖြင့် လည်ဆစ်ပြတ်ပြီးသော ထန်းပင်သည် တစ်ဖန် စည်ပင် ပြန့်ပွါးခြင်းငှါ မထိုက်သကဲ့သို့၊ ဤအတူသာလျှင် ရဟန်းမိန်းမသည် ရှစ်ခုမြောက်သော အကြောင်း ဝတ္ထုကို ပြည့်စေသော် ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်တော့ပေ၊ သာကီဝင်မင်းသမီး ဘုရားသမီးတော် မဟုတ်တော့ပေ၊ ထို့ကြောင့် သာသနာတော်မှ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်၏ ဟု ဆိုရ၏။

ဘိက္ခုနီမကောင်းတို့နှင့် အတူတကွ ပေါင်းသင်းရခြင်းမရှိဟူရာ၌ အတူတကွပေါင်းသင်းခြင်း မည် သည် အတူတကွ ဝိနည်းကံ ပြုမှု၊ အတူတကွ ပါတိမောက် ရွတ်ပြမှု၊ တူမျှသော ကျင့်ကြံ နေထိုင် မှုတည်း၊ ဤအလုံးစုံသည် ပေါင်းသင်းခြင်း မည်၏၊ ထိုပေါင်းသင်းခြင်းသည် ထိုဘိက္ခုနီမနှင့် အတူတကွ မရှိတော့ပေ၊ ထို့ကြောင့် ဘိက္ခုနီမကောင်းတို့နှင့် အတူတကွ ပေါင်းသင်းရခြင်း မရှိဟု ဆိုရ၏။

၆၇၇။ စိတ်စေတနာ မရှိသော ဘိက္ခုနီမ၊ သတိမေ့လျော့သော ဘိက္ခုနီမ၊ မသိသော ဘိက္ခုနီမ၊ မသာယာသော ဘိက္ခုနီမ၊ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ စိတ်ပျံ့လွင့်သော ဘိက္ခုနီမ၊ ဝေဒနာနှိပ်စက်သော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အား အာပတ် မသင့်။

စတုတ္ထ ပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

အသျှင်မတို့ ပါရာဇိကအာပတ်ရှစ်ပါးတို့ကို သရုပ်အားဖြင့် ပြဆိုအပ်ပြီးပါကုန်ပြီ၊ အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် ယင်းပါရာဇိကအာပတ် ရှစ်ပါးတို့တွင် အာပတ်တစ်ပါးပါးသို့ ရောက်သော် ရှေး (လူ သာမဏေမ သိက္ခမာန်ဖြစ်စဉ်) အခါ၌ ဘိက္ခုနီမတို့နှင့် အတူတကွ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံမှုကို မရသကဲ့သို့၊ ထို့အတူ ထိုဘိက္ခုနီမသည် (ပါရာဇိက ကျပြီးသော) နောက်အခါ၌လည်း ဘိက္ခုနီမတို့နှင့် အတူတကွ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံမှုကို မရ၊ သာသနာတော်မှ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်၏၊ ဘိက္ခုနီမကောင်းတို့နှင့် အတူ တကွ ပေါင်းသင်းရခြင်း မရှိတော့ပေ။

ထိုပါရာဇိကအာပတ်ရှစ်ပါးတို့၌ အသျှင်မတို့ကို မေးပါ၏၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြပါကုန်၏လော၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း မေးပါ၏၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြပါကုန်၏လော၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း မေးပါ၏၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြပါကုန်၏လော၊ အသျှင်မတို့သည် ဤပါရာဇိကအာပတ်တို့၌ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြ ပါကုန်၏၊ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ် နေကြကုန်၏၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် ဤအာပတ်မှ စင်ကြယ်သည့် အဖြစ်ကို သိမှတ်ရပါသည်။

ဘိက္ခုနီဝိဘင်း၌ ပါရာဇိကအခန်း ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၂ - သံဃာဒိသိသ်အခန်း ===

၁ - ပဌမသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်

အသျှင်မတို့ တစ်ဆယ့် ခုနစ်ပါး ကုန်သော ဤသံဃာဒိသိသ်အာပတ်တို့သည် သရုပ်အားဖြင့် ပြဆိုအပ် သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏။

၆၇၈။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ဥပါသကာတစ်ယောက်သည် ဘိက္ခုနီသံဃာအား ဘဏ္ဍာတိုက်ကို ပေးလှူပြီးနောက် ကွယ်လွန်သွားလေ၏၊ ထိုဥပါသကာအား သားနှစ်ယောက်ရှိသည့် အနက် တစ်ယောက်သည် သဒ္ဓါတရားမရှိ မကြည်ညို၊ တစ်ယောက်ကား သဒ္ဓါတရားရှိ၏ ကြည်ညို၏၊ ထိုသားနှစ်ယောက်တို့သည် အဖမှ လာသော ဥစ္စာနှစ်ကို ခွဲဝေကုန်၏။ ထိုအခါ သဒ္ဓါတရားမရှိသော မကြည်ညိုသော သူက သဒ္ဓါတရားရှိသော ကြည်ညိုသော သူကို "ငါတို့အား ဘဏ္ဍာတိုက်သည် ရှိ၏၊ ထိုဘဏ္ဍာတိုက်ကို ခွဲဝေကြစို့" ဟု ပြောဆိုလာသည်ရှိသော် ထိုသဒ္ဓါတရားရှိသော ကြည်ညိုသောသူက ထိုသဒ္ဓါတရားမရှိသော မကြည်ညိုသောသူကို "အမောင် ဤသို့ မဆိုလင့်၊ ငါတို့၏ အဖသည် ဘိက္ခုနီ သံဃာအား ပေးလှူထားပြီ" ဟု ပြောဆို၏။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ထိုသဒ္ဓါတရားမရှိသော မကြည်ညိုသော သူက ထိုသဒ္ဓါတရားရှိသော ကြည်ညိုသော သူကို "ငါတို့အား ဘဏ္ဍာတိုက်သည် ရှိ၏၊ ထိုဘဏ္ဍာတိုက်ကို ခွဲဝေကြစို့" ဟု ဆို၏။ ထိုအခါ သဒ္ဓါတရားရှိသော ကြည်ညိုသောသူက ထိုသဒ္ဓါတရားမရှိသော မကြည်ညိုသောသူကို "အမောင် ဤသို့ မဆိုပါလင့်၊ ငါတို့၏ အဖသည် ဘိက္ခုနီသံဃာအား ပေးလှူထားပြီ" ဟု ပြောဆို၏။

သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ထိုသဒ္ဓါတရားမရှိသော မကြည်ညိုသော သူက ထိုသဒ္ဓါတရားရှိသော ကြည်ညိုသော သူကို "ငါတို့အား ဘဏ္ဍာတိုက်သည် ရှိ၏၊ ထိုဘဏ္ဍာတိုက်ကို ခွဲဝေကြစို့" ဟု ဆို၏။ ထိုအခါ သဒ္ဓါတရားရှိသော ကြည်ညိုသောသူက "အကယ်၍ ငါပိုင်ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ငါသည်လည်း ဘိက္ခုနီ သံဃာအား ပေးလှူအံ့" ဟု (နှလုံးသွင်း၍) "ခွဲဝေကြစို့" ဟု ထိုသဒ္ဓါတရားမရှိသော မကြည်ညိုသော သူအား ပြောဆိုပြီးနောက် ခွဲဝေသောအခါ (ထိုဘဏ္ဍာတိုက်သည်) ထိုသဒ္ဓါတရား မရှိသော မကြည်ညို သော သူထံသို့ ရောက်ခဲ့၏။

ထိုအခါ ထိုသဒ္ဓါတရားမရှိသော မကြည်ညိုသော သူသည် ဘိက္ခုနီမတို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ "အသျှင်မတို့ ထွက်ကုန်လော့၊ အကျွန်ုပ်၏ ဘဏ္ဍာတိုက်တည်း" ဟု စကားဆိုသည်ရှိသော် ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် "အမောင် ဤသို့ မဆိုပါလင့်၊ သင်တို့၏ အဖသည် ဘိက္ခုနီသံဃာအား ပေးလှူထားပြီး ဖြစ်ပါသည်" ဟု ထိုယောကျာ်းအား ပြောဆို၏။ 'လှူပြီး မလှူရသေး'ဟု ငြင်းခုံလျက် တရားဆုံးဖြတ်သော အမတ်ကြီးတို့ကို မေးသဖြင့် "အသျှင်မတို့ ဘိက္ခုနီသံဃာအား ပေးလှူထားပြီးဟု အဘယ်သူသည် သိသနည်း" ဟု အမတ်ကြီးတို့က မေးကုန်၏။

ဤသို့ မေးသည်ရှိသော် ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် "အမောင်တို့ အသိသက်သေထား၍ ပေးလှူ စွန့်ကြသော အလှူကို သင်အမတ်ကြီးတို့သည် မြင်လည်း မြင်ဖူးသလော ကြားလည်း ကြားဖူးသလော" ဟု ထိုအမတ်ကြီးတို့အား ပြောဆို၏။

ထိုအခါ အမတ်ကြီးတို့က "အသျှင်မတို့သည် မှန်ကန်သော စကားကို ဆိုကုန်၏" ဟု ထိုဘဏ္ဍာတိုက်ကို ဘိက္ခုနီသံဃာပိုင် ပြုကြကုန်၏။ ထိုယောကျ်ားသည် ရှုံးသောကြောင့် ဤခေါင်းတုံးဦးပြည်း အမျိုးယုတ်မတို့သည် ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်ကုန်၊ "အဘယ့်ကြောင့် ငါတို့၏ ဘဏ္ဍာတိုက်ကို လုယက်ကုန်ဘိသနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့၏၊ ရှုတ်ချ၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆို၏။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် အမတ်ကြီးတို့အား ဤအကြောင်းကို ပြောကြားသဖြင့် အမတ်ကြီးတို့က ထိုယောကျ်ားကို ဒဏ်ထားကုန်၏။ ထိုအခါ ဒဏ်ထားခံရသော ထိုယောကျ်ားသည် ဘိက္ခုနီမတို့ ကျောင်းအနီး၌ တက္ကတွန်းကျောင်းကို ဆောက်လုပ်စေ၍ တက္ကတွန်းတို့အား "ထိုဘိက္ခုနီမတို့ကို ဆဲရေးတိုင်းထွာ ကြကုန်လော့" ဟု တိုက်တွန်း၏။ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် အမတ်ကြီးတို့အား ဤ အကြောင်းကို ပြောကြား ပြန်သဖြင့် အမတ်ကြီးတို့က ထိုယောကျ်ားကို နှောင်ဖွဲ့စေကုန်၏။

လူအပေါင်းတို့က "ဘိက္ခုနီမတို့သည် ရှေးဦးစွာ ဘဏ္ဍာတိုက်ကို လုယက်ကုန်၏၊ နှစ်ကြိမ်မြောက် ဒဏ်ထား စေကုန်၏၊ သုံးကြိမ်မြောက် နှောင်ဖွဲ့ စေကုန်၏၊ ယခု အခါ၌ မူကား သတ်စေကုန်လတ္တံ့" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကုန်၏။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် ငြင်းခုံရန်ပွါး (တရားတွေ့လျက်) နေဘိသနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ ထိုအခါ ထိုဘိက္ခုနီမတို့သည် ရဟန်းယောကျ်ားတို့အား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ငြင်းခုံရန်ပွါး (တရားတွေ့) လျက်နေ၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့်ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ငြင်းခုံရန်ပွါး (တရားတွေ့) လျက် နေဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ထုလ္လနန္ဒာပြုမိသော အမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၉။ ၁-၆၇၉။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် သူကြွယ်နှင့်သော် လည်းကောင်း၊ သူကြွယ်သား နှင့်သော် လည်းကောင်း၊ ကျွန်နှင့်သော် လည်းကောင်း၊ အမှုလုပ်နှင့်သော် လည်းကောင်း၊ အယုတ်အားဖြင့် ရဟန်းပရိဗိုဇ်နှင့်သော် လည်းကောင်း ငြင်းခုံရန်ပွား (တရားတွေ့၍) နေငြားအံ့၊ ဤဘိက္ခုနီမသည် ရှေးဦး လွန်ကျူးဆဲ ခဏ၌ သင့်သည် ဖြစ်၍ (သံဃာမှ) နှင်ထုတ်စေတတ်သော သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့ ရောက်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁ - ပဌမသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၆၈၀။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို 'ဘိက္ခုနီမ' ဟု အလိုရှိအပ်၏။

ငြင်းခုံရန်ပွါး (တရားတွေ့လျက်) မည်သည် တရားတွေ့ခြင်းကို ဆို၏။

သူကြွယ် မည်သည် အိမ်၌ အုပ်စိုး၍ နေသော တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူတည်း။

သူကြွယ်၏သား မည်သည် တစ်စုံတစ်ယောက်သော သား ညီ အစ်ကိုတို့တည်း။

ကျွန် မည်သည် အိမ်၌ပေါက်ဖွားသော ကျွန်၊ ငွေဝယ်ကျွန်၊ သုံ့ရကျွန်တည်း။

အမှုလုပ် မည်သည် သူရင်းငှါး ဟု ဝန်ခံသော သူတည်း။

ရဟန်းပရိဗိုဇ် မည်သည် ရဟန်းယောကျ်ား ရဟန်းမိန်းမ သိက္ခမာန် သာမဏေ သာမဏေမိန်းမမှ တစ်ပါး တစ်စုံတစ်ယောက် ပရိဗိုဇ်၌ အကျုံးဝင်သော သူတည်း။

"တရားတွေ့အံ့" ဟူ၍ အဖော်ကိုလည်း ရှာအံ့၊ သွားမူလည်း သွားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ တစ်ယောက်သော သူအား ပြောကြားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဖော်အား ပြောကြားအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏။ တရားတွေ့ခြင်း အဆုံး၌ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ရှေးဦး လွန်ကျူးဆဲ ခဏ၌ သင့်သည်ဖြစ်၍ ဟူသည် ဝတ္ထုကို လွန်ကျူး၍ ကျင့်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အာပတ် သင့်၏။ ဉ တ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမခြင်းကြောင့် အာပတ်သင့်သည် မဟုတ်။

နှင်ထုတ်စေတတ် ဟူသည် သံဃာမှ နှင်ထုတ်စေတတ်၏။

သံဃာဒိသိသ်အာပတ် ဟူသည် သံဃာသည်သာလျှင် ထိုအာပတ်၏ မာနတ်ကို ပေးရ၏၊ အရင်းသို့ ငင်ရ၏၊ အဗ္ဘာန်သွင်းရ၏၊ ဘိက္ခုနီမနှစ်ပါး သုံးပါးသည်လည်းကောင်း၊ တစ်ပါးသည်လည်း ကောင်း မာနတ်ကို မပေးရ၊ အရင်းသို့ မငင်ရ၊ အဗ္ဘာန်မသွင်းရ၊ ထို့ကြောင့် သံဃာဒိသိသ်ဟူ၍ ဆိုအပ်၏၊ (သံဃာဒိသိသ်ဟူသော အမည်သည်) ထိုအာပတ်အပေါင်း၏ အမည်သာလျှင်တည်း၊ ထို့ကြောင့်လည်း "သံဃာဒိသိသ်"ဟု ဆိုအပ်၏။

၆၈၁။ လူအပေါင်းတို့က တရားသူကြီးထံသို့ ဆွဲငင်သောကြောင့် သွားအံ့၊ အစောင့်အရှောက်ကို တောင်းအံ့၊ မရည်စူးဘဲ ပြောကြားအံ့၊ အာပတ် မသင့်၊ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦးလွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ပဌမ သံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၂ - သံဃာဒိသိသ်အခန်း ===

၂ - ဒုတိယသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်

၆၈၂။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ဝေသာလီပြည်၌ လိစ္ဆဝီမင်းတစ်ဦး၏ မယားသည် လင်ကို လွန်၍ ကျင့်လေ၏ 'လင်မြောင်ထား၍ ပျော်ပါးပြုကျင့်နေ၏'။ ထိုအခါ လိစ္ဆဝီမင်းက "ထိုအမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ပါလော့၊ သင်၏ အကျိုးမဲ့ကို ပြုရလိမ့်မည်" ဟု ထိုမိန်းမအား ဆို၏။ ဤသို့ ပြောဆိုပါသော်လည်း မနာယူချေ။

ထိုစဉ်အခါ ဝေသာလီပြည်၌ လိစ္ဆဝီမင်းအပေါင်းသည် တစ်စုံတစ်ခုသော ပြုဖွယ်ကိစ္စဖြင့် စည်းဝေး၏။ ထိုအခါ ထိုလိစ္ဆဝီမင်းသည် ထိုလိစ္ဆဝီမင်းတို့အား "အမောင်တို့ အကျွန်ုပ်အား တစ်ယောက်သော မိန်းမကို ခွင့်ပြုကုန်လော့" ဟု ဆို၏။

ထိုမိန်းမသည် အဘယ် အမည် ရှိသနည်း ဟု (မေးကြကုန်၏)။

အကျွန်ုပ်၏ မယားသည် (အကျွန်ုပ်ကို) လွန်၍ ကျင့်နေပါ၏၊ ထိုမိန်းမကို သတ်ပါအံ့ ဟု (ဆို၏)။ (သင့်မယားကို သင်ပင်) သိလော့ဟု (ဆိုကြကုန်၏)။

ထိုမိန်းမသည် "ငါ့လင်က ငါ့ကို သတ်လိုသတတ်" ဟု ကြားသောကြောင့် အဖိုးတန်ဥစ္စာဘဏ္ဍာကို ယူ၍ သာဝတ္ထိပြည်သို့ သွားပြီးလျှင် တိတ္ထိတို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ရဟန်း အဖြစ်ကို တောင်းလေ ၏။ တိတ္ထိတို့သည် ရဟန်းပြုပေးခြင်းငှါ အလိုမရှိကုန်။ ဘိက္ခုနီမတို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်း၏။ ဘိက္ခုနီမတို့ကလည်း ရဟန်းပြုပေးခြင်းငှါ အလိုမရှိကုန်။ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ဥစ္စာဘဏ္ဍာကို ပြကာ ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်းပြန်၏။ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည်ကား ဥစ္စာ ဘဏ္ဍာကို ယူ၍ ရဟန်းပြုပေးလေ၏။

ထိုအခိုက်တွင် လိစ္ဆဝီမင်းသည် ထိုမိန်းမကို ရှာဖွေသည်ရှိသော် သာဝတ္ထိပြည်သို့ သွား၍ ဘိက္ခုနီမတို့ထံ၌ ရဟန်းပြုနေသည်ကို မြင်သောအခါ ပသေနဒီကောသလမင်းကြီးထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ပသေနဒီကောသလမင်းကြီးအား -

"မင်းမြတ် အကျွန်ုပ်၏ မယားသည် အဖိုးတန်ဥစ္စာဘဏ္ဍာကို ယူ၍ သာဝတ္ထိပြည်သို့ ရောက်နေပါ၏၊ မင်းမြတ်သည် ထိုမိန်းမကို ခွင့်ပြုတော်မူပါလော့" ဟု သံတော်ဦးတင်၏။

အချင်း သို့ဖြစ်လျှင် စုံစမ်းရှာဖွေ၍ ပြောကြားလော့ဟု (မိန့်ဆို၏)။

"မင်းမြတ် ဘိက္ခုနီမတို့ထံ၌ ရဟန်းပြု၍ နေသည်ကို တွေ့မြင်ပါ၏" ဟု (လျှောက်ဆို၏)။

အချင်း အကယ်၍ ဘိက္ခုနီမတို့ထံ၌ ရဟန်းပြုနေပါမူ ထိုမိန်းမကို တစ်စုံတစ်ခု ပြုလုပ်ခွင့် မရတော့ပြီ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် တရားတော်ကို ကောင်းစွာ ဟောထားတော်မူအပ်၏၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုဖို့ရန် မြတ်သော အကျင့်ကို ကောင်းစွာ ကျင့်ပါစေဟု (ဆို၏)။

ထိုအခါ လိစ္ဆဝီမင်းသည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ခိုးသူမကို ရဟန်းပြုပေးဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့၏၊ ရှုတ်ချ၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆို၏။ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆို သော ထိုလိစ္ဆဝီမင်း၏ စကားကို ကြားကြသည်သာတည်း။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် ခိုးသူမကို ရဟန်းပြုပေးဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ ထိုအခါ ထိုဘိက္ခုနီမတို့သည် ရဟန်းယောကျ်ားတို့အား ဤ အကြောင်းကို ပြောကြား ကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ခိုးသူမကို ရဟန်းပြုပေး၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်း တော်မူ၏။ပ။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် ခိုးသူမကို ရဟန်းပြုပေးဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ(ထုလ္လနန္ဒာပြုမိသောအမှု)သည် မကြည်ညို သေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၀။ ၂-၆၈၃။ "အကြင်ဘိက္ခုနီမသည် သတ်ထိုက်သူဟု ထင်ရှားသော ခိုးသူမကို သိလျက် မင်းကို သော်လည်းကောင်း၊ သံဃာကိုသော် လည်းကောင်း၊ (အတတ်သည်) ဂိုဏ်းကိုသော် လည်းကောင်း၊ (ကောင်းမှုပြုသူ) လူအသင်းအဖွဲ့ကိုသော် လည်းကောင်း၊ (ကုန်သည်) အစည်းအရုံးကို သော်လည်း ကောင်း မပန်ကြားမူ၍ ရဟန်းပြုဖူးသော မိန်းမကို ဖယ်ထား၍ ရဟန်းပြုပေးငြားအံ့၊ ဤဘိက္ခုနီမ သည်လည်း ရှေးဦး လွန်ကျူးဆဲ ခဏ၌ သင့်သည်ဖြစ်၍ (သံဃာမှ) နှင်ထုတ်စေ တတ်သော သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့ ရောက်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၂ - ဒုတိယသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၆၈၄။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို 'ဘိက္ခုနီမ' ဟူ၍ အလိုရှိ အပ်၏။

သိ၏ မည်သည် ကိုယ်တိုင်သော်လည်း သိ၏၊ သူတစ်ပါးတို့က သော်လည်း ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပြောကြားကြ ကုန်၏၊ ထိုခိုးသူမကသော်လည်း ပြောကြား၏။

ခိုးသူမ မည်သည် ငါးပဲ ငါးပဲထက်အလွန် ထိုက်တန်သော အရှင်မပေးသည့် ဥစ္စာကို ခိုးလိုသော စိတ်ဖြင့် ခိုးယူသော မိန်းမသည် ခိုးသူမ မည်၏။

သတ်ထိုက်သူ မည်သည် အကြင်အမှုကို ပြုသောကြောင့် သတ်ထိုက်သော အဖြစ်သို့ ရောက်သူ တည်း။

ထင်ရှားသော မည်သည် အခြားသော လူတို့ထက် "ဤမိန်းမသည် သတ်ထိုက်၏" ဟု ထင်ရှား၏။

မပန်ကြားမူ၍ ဟူသည် မပြောမကြားမူ၍။

မင်း မည်သည် အကြင်အရပ်၌ မင်းသည် ဆုံးမအုပ်ချုပ်၏၊ ထိုအရပ်၌ မင်းကို ပန်ကြားရမည်။

သံဃာ မည်သည် ဘိက္ခုနီမသံဃာကို ဆိုအပ်၏၊ ဘိက္ခုနီသံဃာကို ပန်ကြားရမည်။

ဂိုဏ်း မည်သည် အကြင်အရပ်၌ ဂိုဏ်းသည် ဆုံးမအုပ်ချုပ်၏၊ ထိုအရပ်၌ ဂိုဏ်းကို ပန်ကြား ရမည်။

အသင်းအဖွဲ့ မည်သည် အကြင်အရပ်၌ အသင်းအဖွဲ့သည် ဆုံးမအုပ်ချုပ်၏၊ ထိုအရပ်၌ အသင်း အဖွဲ့ကို ပန်ကြားရမည်။

အစည်းအရုံး မည်သည် အကြင်အရပ်၌ အစည်းအရုံးသည် အုပ်ချုပ်၏၊ ထိုအရပ်၌ အစည်းအရုံးကို ပန်ကြားရမည်။

ရဟန်းပြုဖူးသော မိန်းမကို ဖယ်ထား၍ ဟူသည် ရဟန်းပြုဖူးသော မိန်းမကို ကြဉ်၍။

ရဟန်းပြုဖူးသောမိန်းမ မည်သည် တိတ္ထိတို့ဘောင်၌ ရဟန်းပြုဖူးသော မိန်းမ၊ အခြားသော ဘိက္ခုနီမတို့ ဘောင်၌ ရဟန်းပြုဖူးသော မိန်းမအားဖြင့် နှစ်ပါးတို့တည်း။

ရဟန်းပြုဖူးသော မိန်းမကို ကြဉ်၍ "ရဟန်းပြုပေးအံ့" ဟု ဂိုဏ်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ (ကမ္မဝါစာ) ဆရာမကိုသော် လည်းကောင်း၊ သပိတ်ကိုသော် လည်းကောင်း၊ သင်္ကန်းကိုသော် လည်းကောင်း ရှာအံ့၊ သိမ်ကိုသော်လည်း သမုတ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဉတ်ထားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကမ္မဝါစာ နှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏။ ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာမအား သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။ ဂိုဏ်းအား လည်းကောင်း၊ ကမ္မဝါစာ ဆရာမအား လည်းကောင်း ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ဤဘိက္ခုနီမသည်လည်း ဟူသည် ရှေးသံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်သော ဘိက္ခုနီမကို ထောက်၍ ဆိုအပ်၏။

ရှေးဦး လွန်ကျူးဆဲ ခဏ၌ သင့်သည်ဖြစ်၍ ဟူသည် ဝတ္ထုကို လွန်ကျူးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အာပတ် သင့်၏။ ဉတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမသောကြောင့် အာပတ်သင့်သည် မဟုတ်။

နှင်ထုတ်စေတတ်သော ဟူသည် သံဃာမှ နှင်ထုတ်စေတတ်၏။

သံဃာဒိသိသ် ဟူသည်။ပ။ ထို့ကြောင့်လည်း သံဃာဒိသိသ် ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

၆၈၅။ ခိုးသူမ၌ ခိုးသူမဟု အမှတ်ရှိလျက် ရဟန်းပြုဖူးသူကို ထား၍ ပဥ္စင်းခံပေးအံ့၊ သံဃာဒိသိသ် အာပတ် သင့်၏။ ခိုးသူမ၌ ယုံမှားရှိလျက် ရဟန်းပြုဖူးသူကို ထား၍ ပဥ္စင်းခံပေးအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ခိုးသူမ၌ ခိုးသူမ မဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိလျက် ရဟန်းပြုဖူးသူကို ထား၍ ပဥ္စင်းခံပေးအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

ခိုးသူမ မဟုတ်သည်၌ ခိုးသူမဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ခိုးသူမ မဟုတ်သည်၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ခိုးသူမ မဟုတ်သည်၌ ခိုးသူမ မဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိလျက် ပဥ္စင်းခံပေးအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၆၈၆။ မသိ၍ ပဥ္စင်းခံပေးအံ့၊ ပန်ကြား၍ ပဥ္စင်းခံပေးအံ့၊ ရဟန်းပြုဖူးသော မိန်းမကို ပဥ္စင်းခံပေးအံ့၊ အာပတ် မသင့်၊ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦးလွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ဒုတိယ သံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၂ - သံဃာဒိသိသ်အခန်း ===

၃ - တတိယသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်

၆၈၇။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဘဒ္ဒါကာပိလာနီ၏ အနီးနေတပည့်ဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမ သည် အခြားဘိက္ခုနီမနှင့် ခိုက်ရန်ငြင်းခုံ၍ ဆွေမျိုးရှိရာ ရွာသို့ သွားလေ၏။

ဘဒ္ဒါကာပိလာနီသည် ထိုဘိက္ခုနီမကို မမြင်သဖြင့် "ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမသည် အဘယ်မှာနည်း မမြင်ပါတကား" ဟု ဘိက္ခုနီမတို့အား မေးလေ၏။ အသျှင်မ (အခြား) ဘိက္ခုနီမတို့နှင့် ခိုက်ရန် ငြင်းခုံပြီး နောက် မမြင်တော့ပါဟု ဆိုသည်ရှိသော် အမိတို့ ဤမည်သော ရွာ၌ ထိုဘိက္ခုနီမ၏ ဆွေမျိုး ရှိ၏၊ ထိုရွာသို့ သွား၍ စုံစမ်းရှာ ဖွေကြကုန်လော့ဟု ဆို၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ထိုရွာသို့ သွား၍ ထိုဘိက္ခုနီမကို တွေ့မြင်သောအခါ "အသျှင်မ သင်သည် အဘယ့်ကြောင့် တစ်ယောက်ထီးတည်း လာဘိ သနည်း၊ အသို့နည်း ဖျက်ဆီးမခံရလေ သလော" ဟု မေးကုန်၏။

အသျှင်မတို့ ဖျက်ဆီးခံရပါ၏ဟု (ဆို၏)။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမသည် တစ်ယောက်ထီးတည်း ရွာတစ်ပါးသို့ သွားလေဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချ ကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြ ကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမသည် တစ်ယောက်ထီးတည်း ရွာတစ်ပါးသို့ သွား၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမ သည် တစ်ယောက်ထီးတည်း ရွာတစ်ပါးသို့ သွားဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

(က) "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် တစ်ယောက်ထီးတည်း ရွာတစ်ပါးသို့ သွားငြားအံ့၊ ဤ ဘိက္ခုနီမ သည်လည်း ရှေးဦး လွန်ကျူးဆဲ ခဏ၌ သင့်သည် ဖြစ်၍ (သံဃာမှ) နှင်ထုတ် စေတတ်သော သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့ ရောက်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းမိန်းမတို့အား ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

၆၈၈။ ထိုစဉ်အခါ၌ ဘိက္ခုနီမနှစ်ယောက်တို့သည် သာကေတမြို့မှ သာဝတ္ထိပြည်သို့ ခရီးရှည် သွားကုန်၏၊ လမ်းခရီး၏ အကြား၌ မြစ်ကို ဖြတ်ကူးရသဖြင့် လှေသမားတို့သို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် "ဒါယကာတို့ တောင်းပန်ပါ၏၊ ငါတို့ကို ကူးတို့ ပို့ပါကုန်လော့" ဟု ဆိုကုန်၏။

"အသျှင်မတို့ တစ်ကြိမ်တည်း နှစ်ဦးလုံးပို့ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ပါ" ဟု ဆို၍ တစ်ယောက်သော လှေသမားသည် တစ်ယောက်သော ဘိက္ခုနီမကို ကူးတို့ပို့၏၊ ကူးပြီးသော လှေသမားက ကူးပြီးသော ဘိက္ခုနီမကို ဖျက်ဆီး၍ မကူးရသေးသော လှေသမားက မကူးရသေးသော ဘိက္ခုနီမကို ဖျက်ဆီး၏။

ထိုဘိက္ခုနီမနှစ်ယောက်တို့သည် နောက်၌ အတူသွား၍ (ဤသို့ အချင်းချင်း) မေးကြကုန်၏။

"အသျှင်မ ဖျက်ဆီးမခံရပါသလော" ဟု မေး၏။

အသျှင်မ ဖျက်ဆီးခံရပါသည်ဟု (ဆို၏)။

"အသျှင်မ သင့်ကိုလည်း မဖျက်ဆီးပါသလော" ဟု (မေး၏)။

အသျှင်မ ဖျက်ဆီးပါ၏ဟု (ဆို၏)။

ထိုအခါ ဘိက္ခုနီမတို့သည် သာဝတ္ထိပြည်သို့ သွား၍ ဘိက္ခုနီမတို့အား ဤအကြောင်းကို ပြောကြားကုန်၏။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမသည် တစ်ယောက်ထီးတည်း မြစ်တစ်ဖက်သို့ ကူးဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ ထိုအခါ ထိုဘိက္ခုနီမတို့သည် ရဟန်းယောကျ်ားတို့အား ဤအကြောင်းကို ပြောကြားကုန်၏။ ရဟန်းယောကျ်ားတို့သည် ဤအကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမသည် တစ်ယောက်ထီးတည်း မြစ်တစ်ဖက်သို့ ကူး၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။ပ။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမသည် တစ်ယောက်ထီးတည်း မြစ်တစ်ဖက်သို့ ကူးဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ(ဘိက္ခုနီမတို့ပြုမိသော အမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

(ခ) "အကြင်ဘိက္ခုနီမသည် တစ်ယောက်ထီးတည်း ရွာတစ်ပါးသို့သော်လည်း သွားငြားအံ့၊ တစ်ယောက်ထီးတည်း မြစ်တစ်ဖက်သို့ သော်လည်း ကူးငြားအံ့၊ ဤဘိက္ခုနီမသည်လည်း ရှေးဦး လွန်ကျူးဆဲ ခဏ၌ သင့်သည် ဖြစ်၍ (သံဃာမှ) နှင်ထုတ်စေတတ်သော သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် ဘိက္ခုနီမတို့အား ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

၆၈၉။ ထိုစဉ်အခါ၌ များစွာသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကောသလတိုင်း သာဝတ္ထိပြည် ဇနပုဒ်တို့၌ သွားသည် ရှိသော် ညချမ်းအခါ၌ ရွာတစ်ရွာသို့ ရောက်ကုန်၏။ ထိုဘိက္ခုနီမတို့တွင် တစ်ယောက်သော ဘိက္ခုနီမသည် အဆင်းလှ၏၊ ရှုချင်ဖွယ်ရှိ၏၊ ကြည်ညိုဖွယ်ရှိ၏၊ တစ်ယောက်သော ယောကျ်ားသည် ထိုဘိက္ခုနီမကို မြင်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် နှောင်ဖွဲ့သော (အချစ်) စိတ်ဖြစ်ပေါ်လာသဖြင့် ထိုဘိက္ခုနီမတို့ အတွက် အိပ်ရာခင်း ပေးသည် ရှိသော် ထိုအဆင်းလှသူ ဘိက္ခုနီမအတွက် မူကား တစ်ခုသော နေရာ၌ အိပ်ရာကို ခင်းပေး၏။ ထိုအခါ ထိုဘိက္ခုနီမသည် "ဤယောကျ်ားကား ရာဂထိုးကျင့်နှိပ်စက်၏၊ ညဉ့်အခါ အကယ်၍ လာငြားအံ့၊ ငါ့အား ဖောက်ပြန်သော အသံဖြစ်လတ္တံ့." ဟု မှတ်သား၍ ဘိက္ခုနီမတို့ကို မပန်ကြားဘဲ ဒါယကာတစ်ဦး အိမ်သို့ သွား၍ အိပ်၏။

ထို့နောက် ထိုယောကျ်ားသည် ညဉ့်အခါ လာ၍ ထိုအဆင်းလှသူ ဘိက္ခုနီမကို ရှာသည်ရှိသော် (အခြား) ဘိက္ခုနီမတို့ကို ထိခိုက်မိလေ၏။ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ထိုအဆင်းလှသူ ဘိက္ခုနီမကို မမြင်ကြသောကြောင့် "ထိုဘိက္ခုနီမသည် မချွတ်ဧကန် ယောကျ်ားနှင့်အတူ ထွက်သွားလေပြီ" ဟု ပြောဆိုကြကုန်၏။

ထိုဘိက္ခုနီမသည် ထိုညဉ့်လွန်သောအခါ (အဖော်) ဘိက္ခုနီမတို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်လာရာ (အဖော်) ဘိက္ခုနီမတို့က "အသျှင်မ အဘယ့်ကြောင့် ယောကျ်ားနှင့်အတူ ထွက်သွားသနည်း" ဟု ထိုအဆင်းလှသူ ဘိက္ခုနီမအား ပြောဆိုကုန်၏။ "အသျှင်မတို့ အကျွန်ုပ်သည်ကား ယောကျ်ားနှင့်အတူ ထွက်သွားသည် မဟုတ်ပါ" ဟု ဆို၍ (အဖော်) ဘိက္ခုနီမတို့အား ဤအကြောင်းကို ပြောကြား၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမသည် ညဉ့်အခါ၌ တစ်ယောက်ထီးတည်း အဖော်နှင့် ကင်းကွာ၍ နေဘိ သနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမသည် ညဉ့်အခါ၌ တစ်ယောက်ထီးတည်း အဖော်နှင့် ကင်းကွာ၍ နေ၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။ပ။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမသည် ညဉ့်အခါ၌ တစ်ယောက်ထီးတည်း အဖော်နှင့် ကင်းကွာ၍ နေဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီ မပြုမိသော အမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

(၈) "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် တစ်ယောက်ထီး တည်း ရွာတစ်ပါးသို့ သော်လည်း သွား ငြားအံ့၊ တစ်ယောက်ထီးတည်း မြစ်တစ်ဖက်သို့သော်လည်း ကူးငြားအံ့၊ တစ်ယောက်ထီးတည်း ညဉ့်အခါ၌ အဖော်နှင့် ကင်း၍ မူလည်း နေငြားအံ့၊ ဤဘိက္ခုနီမ သည်လည်း ရှေးဦး လွန်ကျူးဆဲ ခဏ၌ သင့်သည် ဖြစ်၍ (သံဃာမှ) နှင်ထုတ် စေတတ်သော သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် ဘိက္ခုနီမတို့အား ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

၆၉၀။ ထိုစဉ်အခါ၌ များစွာသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကောသလတိုင်း သာဝတ္ထိပြည် ဇနပုဒ်တို့၌ ခရီးရှည် သွားကုန်၏။ ထိုဘိက္ခုနီမတို့တွင် ဘိက္ခုနီမ တစ်ပါးသည် ကျင်ကြီး နှိပ်စက်လျက်ရှိသောကြောင့် တစ်ယောက်ထီးတည်း ကျန်ရစ်၍ နောက်မှ လိုက်လာ၏။ လူတို့သည် ထိုဘိက္ခုနီမကို တွေ့မြင်၍ ဖျက်ဆီး ကြကုန်၏။ ထိုအခါ၌ ထိုဘိက္ခုနီမသည် (အဖော်) ဘိက္ခုနီမတို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်လာရာ (အဖော်) ဘိက္ခုနီမ တို့က "အသျှင်မ သင်သည် အဘယ့်ကြောင့် တစ်ယောက်ထီးတည်း နောက်ချန်၍ နေသနည်း၊ သင်သည် ဖျက်ဆီးမခံရပါ သလော" ဟု ထိုဘိက္ခုနီမအား မေးကုန်၏။ အသျှင်မတို့ ဖျက်ဆီးခံရပါ၏ ဟု (ဆို၏)။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမသည် တစ်ယောက်ထီးတည်း အပေါင်းအသင်းမှ ချန်ရစ်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမသည် တစ်ယောက်ထီးတည်း အပေါင်းအသင်းမှ ချန်ရစ်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ်မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမသည် တစ်ယောက်ထီးတည်း အပေါင်းအသင်းမှ ချန်ရစ်ဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမ ပြုမိသော အမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၁။ ၃- **(ဃ)** ၆၉၁။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် တစ်ယောက်ထီးတည်း ရွာတစ်ပါးသို့ သော်လည်း သွားငြားအံ့၊ တစ်ယောက်ထီးတည်း မြစ်တစ်ဖက်သို့သော်လည်း ကူးငြားအံ့၊ တစ်ယောက်ထီးတည်း ညဉ့်အခါ၌ အဖော်နှင့် ကင်း၍မူလည်း နေငြားအံ့၊ တစ်ယောက်ထီးတည်း အပေါင်းအသင်းမှသော်လည်း နောက်ချန်ရစ်ငြားအံ့၊ ဤ ဘိက္ခုနီမသည်လည်း ရှေးဦးလွန်ကျူးဆဲခဏ၌ သင့်သည်ဖြစ်၍ (သံဃာမှ) နှင်ထုတ် စေတတ်သော သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၃ - တတိယသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၆၉၂။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို 'ဘိက္ခုနီမ' ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

တစ်ယောက်ထီးတည်း ရွာတစ်ပါးသို့သော်လည်း သွားငြားအံ့ ဟူသည် အရံအတားရှိသော ရွာ၏ အရံအတားကို ပဌမခြေလှမ်းကို လွန်စေသော ဘိက္ခုနီမအား ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။ ဒုတိယ ခြေလှမ်း ကို လွန်စေသော ဘိက္ခုနီမအား သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။ အရံအတားမရှိသော ရွာ၏ ဥပစာကို ပဌမခြေလှမ်းကို လွန်စေသော ဘိက္ခုနီမအား ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။ ဒုတိယ ခြေလှမ်းကို လွန်စေသော ဘိက္ခုနီမအား သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

တစ်ယောက်ထီးတည်း မြစ်တစ်ဖက်သို့သော်လည်း ကူးငြားအံ့ ဟူရာ၌ မြစ်မည်သည်ကား အဝန်းသုံးပါးညီစွာ ဖုံးလွှမ်း၍ တစ်နေရာရာမှ ကူးသော ဘိက္ခုနီမ၏ ကိုယ်ဝတ်သင်းပိုင်သည် ရေစွတ်၏ (ဤအရာသည် မြစ်မည်၏)။ ပဌမခြေတစ်ဖက်ဖြင့် ကူးသော ဘိက္ခုနီမအား ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။ ဒုတိယ ခြေတစ်ဖက်ဖြင့် ကူးသော ဘိက္ခုနီမအား သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

တစ်ယောက်ထီးတည်း ညဉ့်အခါ၌ အဖော်နှင့်ကင်း၍မူလည်း နေငြားအံ့ ဟူသည် အဖော် ဘိက္ခုနီမ၏ နှစ်တောင့်ထွာ အရပ်ကို စွန့်ဆဲဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမအား အရုဏ်တက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ထုလ္လစ္စဥ်း အာပတ် သင့်၏။ စွန့်ပြီးဖြစ်လျှင် သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

တစ်ယောက်ထီးတည်း အပေါင်းအသင်းမှသော်လည်း နောက်ချန်ရစ်ငြားအံ့ ဟူသည် ရွာမရှိသော တော၌ အဖော်ဘိက္ခုနီမ မြင်နိုင် ကြားနိုင် လောက်သော အရပ်ကို စွန့်ဆဲဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမအား ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။ စွန့်ပြီးဖြစ်လျှင် သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ဤဘိက္ခုနီမသည်လည်း ဟူသည် ရှေးအာပတ်သင့်ပြီးသော ဘိက္ခုနီမတို့ကို ထောက်၍ ဆိုအပ်၏။

ရှေးဦးလွန်ကျူးဆဲခဏ၌ သင့်သည်ဖြစ်၍ ဟူသည် ဝတ္ထုကို လွန်ကျူးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အာပတ် သင့်၏။ ဉ တ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမခြင်းကြောင့် အာပတ်သင့်သည် မဟုတ်။

နှင်ထုတ်စေတတ်သော ဟူသည် သံဃာမှ နှင်ထုတ်စေတတ်သော။

သံဃာဒိသိသ် ဟူသည်။ပ။ ထို့ကြောင့်လည်း သံဃာဒိသိသ် ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

၆၉၃။ အဖော်ဘိက္ခုနီမသည် ဖဲသွားသော် လည်းကောင်း၊ လူထွက်သော် လည်းကောင်း၊ သေသော် လည်းကောင်း၊ တိတ္ထိကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့သော် လည်းကောင်း အာပတ် မသင့်၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့် အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

တတိယ သံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၂ - သံဃာဒိသိသ်အခန်း ===

၄ - စတုတ္ထသံဃာဒိသိသ် သိက္ခာပုဒ်

၆၉၄။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမသည် ငြင်းခုံ ရန်ပွဲး ဆန့်ကျင်ဘက် စကားကို ဆိုတတ်သည့်ပြင် စကားများ၍ သံဃာ့အဓိကရုဏ်းကိုလည်း ပြုတတ်၏။ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ သည် ထိုဘိက္ခုနီမအား ကံပြုသည်ရှိသော် ကန့်ကွက်တားမြစ်၏။

ထိုစဉ်အခါ၌ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် တစ်စုံတစ်ခုသော ပြုဖွယ်ကိစ္စဖြင့် ရွာငယ်သို့ သွားခိုက် ဘိက္ခုနီသံဃာသည် "ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ ဖဲသွားလေပြီ" ဟု စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမအား အာပတ်ကို မရှု ခြင်းကြောင့် နှင်ထုတ် လေ၏။ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ရွာငယ်၌ ထိုပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြီးဆုံးစေကာ တစ်ဖန် သာဝတ္ထိပြည်သို့ ပြန်လာလေ၏။

စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမသည် ပြန်လာသော ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမအား နေရာကိုလည်း ခင်းမပေး၊ ခြေဆေးရေ ခြေဆေးအင်းပျဉ် ခြေပွတ်အိုးခြမ်းကိုလည်း အနီး၌ ယူမထား၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍ သပိတ် သင်္ကန်းကိုလည်း လှမ်းမယူ၊ သောက်ရေဖြင့်လည်း မမေးမြန်း၊ သောက်ရေကိုလည်း မဆက်ကပ်၊ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမအား-

"အသျှင်မ သင်သည် ငါလာနေပါလျက် အဘယ့်ကြောင့် နေရာကို မခင်းပါသနည်း၊ ခြေဆေးရေ ခြေဆေး အင်းပျဉ် ခြေပွတ်အိုးခြမ်းကို မထားပါသနည်း၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍ သပိတ်သင်္ကန်းကို လှမ်းမယူပါ သနည်း၊ သောက်ရေဖြင့်လည်း မမေးမြန်းပါသနည်း၊ သောက်ရေကိုလည်း မဆက်ကပ်ပါသနည်း" ဟု မေး၏။

အသျှင်မ အကျွန်ုပ်အား ကိုးကွယ်ရာမဲ့ရန် အကြောင်းဖြစ်ပေါ်လျက် ရှိပါ၏ ဟု (လျှောက်၏)။

အသျှင်မ သင်သည် အဘယ့်ကြောင့် ကိုးကွယ်ရာမဲ့ ဖြစ်ရပါသနည်း ဟု (မေးသောအခါ) အသျှင်မ အကျွန်ုပ်အား ဤဘိက္ခုနီမတို့က "ဤစဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမသည် ကိုးကွယ်ရာမရှိ၊ ထင်ရှားသူမဟုတ်၊ ဤ စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမ အတွက် တားမြစ်ကန့်ကွက်မည့် ဘိက္ခုနီမ တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မရှိတော့ပြီ" ဟု (နှလုံးပိုက်၍) အာပတ်ကို မရှုခြင်းကြောင့် နှင်ထုတ်ပါကုန်၏ ဟု (လျှောက်၏)။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမက "ထိုဘိက္ခုနီမတို့သည် မိုက်မဲကုန်၏၊ ထိုဘိက္ခုနီမတို့သည် မလိမ္မာကုန်၊ ကံကို လည်းကောင်း၊ ကံ၏အပြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ကံ၏ပျက်စီးခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ကံ၏ပြည့်စုံခြင်း ကိုလည်းကောင်း မသိကြကုန်၊ ငါတို့သည်ကား ကံကို လည်းကောင်း၊ ကံ၏အပြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ကံ၏ ပျက်စီးခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ကံ၏ပြည့်စုံခြင်းကို လည်းကောင်း သိကုန်၏၊ ငါတို့သည် မပြုရသေးသော ကံကိုလည်း ပြုစေကုန်အံ့၊ ပြုထားပြီး ကံကိုလည်း ပျက်စေကုန်အံ့" ဟု ပြောဆို၍ အလျင်အမြန် ဘိက္ခုနီ သံဃာကို စည်းဝေးစေပြီးလျှင် စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမကို သွင်းလေ၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် ညီညွတ်သော သံဃာက ဟုတ်မှန်သော သဘော ဝိနည်း၊ မြတ်စွာဘုရား အာဏာတော် 'ဥက္ခေပနီယကံ' ဖြင့် နှင်ထုတ် ထားသော ဘိက္ခုနီမကို ကံပြုသော သံဃာအား မပန်ကြားမူ၍ ဂိုဏ်း၏ အလိုကို သိအောင် မပြုဘဲ သွင်းလေဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

“ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ညီညွတ်သော သံဃာက ဟုတ်မှန်သော သဘော ဝိနည်း၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အာဏာတော် ‘ဥက္ခိတ္တကမ္မဝါစာ’ဖြင့် နှင်ထုတ်ထားသော ဘိက္ခုနီမကို ကံပြုသော သံဃာအား မပန်ကြားမူ၍ ဂိုဏ်း၏ အလိုကို သိအောင် မပြုဘဲ သွင်း၏ ဟူသည် မှန်သလော” ဟု စိစစ်မေးမြန်း တော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ညီညွတ်သော သံဃာကဟုတ်မှန်သောသဘော ဝိနည်း၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အာဏာတော် ‘ဥက္ခိတ္တကမ္မဝါစာ’ ဖြင့် နှင်ထုတ်ထားသော ဘိက္ခုနီမကို ကံပြုသော သံဃာအား မပန်ကြားမူ၍ ဂိုဏ်း၏ အလိုကို သိအောင် မပြုဘဲ သွင်းလေဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ထုလ္လနန္ဒာ ပြုမိသော အမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၂။ ၄-၆၉၅။ “အကြင်ဘိက္ခုနီမသည် ညီညွတ်သော သံဃာက ဟုတ်မှန်သော သဘော ဝိနည်း၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အာဏာတော် ‘ဥက္ခိတ္တကမ္မဝါစာ’ ဖြင့် နှင်ထုတ် ထားသော ဘိက္ခုနီမကို ကာရကသံဃာအား မပန်မကြားမူ၍ ဂိုဏ်း၏ အလိုကို သိအောင် မပြုဘဲ သွင်းငြားအံ့၊ ဤ ဘိက္ခုနီမသည်လည်း ရှေးဦး လွန်ကျူးဆဲခဏ၌ သင့်သည်ဖြစ်၍ (သံဃာမှ) နှင်ထုတ်စေတတ်သော သံဃာ ဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏” ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၄ - စတုတ္ထသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၆၉၆။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိ အပ်၏။

ညီညွတ်သောသံဃာ မည်သည် အတူပေါင်းဖော်ခြင်း ရှိသော, တစ်သိမ်တည်း၌ တည်သော သံဃာ တည်း။

နှင်ထုတ်ထားသော မည်သည် အာပတ်ကို မရှုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ မကုစားခြင်းကြောင့်လည်း ကောင်း၊ မစွန့်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း နှင်ထုတ်ထားသော။

ဟုတ်မှန်သော သဘော, ဝိနည်း ဟူသည် အကြင်ဟုတ်မှန်သော သဘောဖြင့်, အကြင်စောဒနာ သာရဏာ ဝိနည်းဖြင့်။

မြတ်စွာဘုရား၏ အာဏာတော် 'ဥ တ်ကမ္မဝါစာ' ဖြင့် ဟူသည် မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူ သော မြတ်စွာဘုရား၏ အာဏာတော် 'ဥ တ်ကမ္မဝါစာ'၊ သစ္စာလေးပါး တရားကို သိတော်မူ သော မြတ်စွာဘုရား၏ အာဏာတော် 'ဥ တ်ကမ္မဝါစာ' ဖြင့်။

ကာရကသံဃာအား မပန်မကြားမူ၍ ဟူသည် ကံပြုသော သံဃာအား မပန်ကြားဘဲ။

ဂိုဏ်း၏ အလိုကို သိအောင် မပြုဘဲ ဟူသည် ဂိုဏ်း၏ အလိုကို သိအောင်မပြုဘဲ။

သွင်းအံ့ ဟု အပေါင်းအသင်းကိုလည်း ရှာအံ့၊ သိမ်ကိုသော်လည်း သမုတ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဥ တ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကမ္မဝါစာ နှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏။ ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ဤဘိက္ခုနီမသည်လည်း ဟူသည် ရှေးအာပတ်သင့်ပြီးသော ဘိက္ခုနီမတို့ကို ထောက်၍ ဆိုအပ်၏။

ရှေးဦး လွန်ကျူးဆဲခဏ၌ သင့်သည်ဖြစ်၍ ဟူသည် ဝတ္ထုကို လွန်ကျူးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အာပတ် သင့်၏၊ ဥ တ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမခြင်းကြောင့် အာပတ် သင့်သည် မဟုတ်။

နှင်ထုတ်စေတတ်သော ဟူသည် သံဃာမှ နှင်ထုတ်စေတတ်သော။

သံဃာဒိသိသ် ဟူသည်။ပ။ ထို့ကြောင့်လည်း သံဃာဒိသိသ်ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

၆၉၇။ ဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သွင်းအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။ ဓမ္မကံ၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ သွင်းအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။ ဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သွင်းအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

အဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၆၉၈။ ကံပြုသော သံဃာကို ပန်ကြား၍ သွင်းအံ့၊ ဂိုဏ်း၏ အလိုကို သိအောင် ပြု၍ သွင်းအံ့၊ ဝတ်ကျင့်ဆဲ ဘိက္ခုနီမကို သွင်းအံ့၊ ကံပြုသော သံဃာ ထင်ရှားမရှိ၍ သွင်းအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦးလွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

စတုတ္ထ သံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၂ - သံဃာဒိသိသ်အခန်း ===

၅ - ပဉ္စမသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်

၆၉၉။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် အဆင်းလှ၍ ရှုချင်ဖွယ် ကြည်ညိုဖွယ် ရှိ၏။ လူတို့သည် ဆွမ်းစားဇရပ်၌ သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို မြင်၍ ရာဂစိုစွတ်သည် ဖြစ်၍ ရာဂစိုစွတ်သော သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမအား အလွန်ကောင်းမွန်သော ဘောဇဉ်တို့ကို ပေးလှူကုန်၏။ သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် အလိုရှိသလောက် သုံးဆောင်ရ၍ အခြားဘိက္ခုနီမတို့ကား စိတ်တိုင်းကျ မရကုန်။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မသုန္ဒရီနန္ဒာသည် ရာဂစိုစွတ်လျက် ရာဂစိုစွတ်သော ယောကျ်ားပုဂ္ဂိုလ်၏ လက်မှ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို မိမိလက်ဖြင့် ခံယူ၍ ခဲလေဘိ သနည်း စားလေဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ရာဂစိုစွတ်လျက် ရာဂစိုစွတ်သော ယောကျ်ားပုဂ္ဂိုလ်၏ လက်မှ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို မိမိလက်ဖြင့် ခံယူ၍ ခဲ၏ စား၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် သုန္ဒာရီနန္ဒာသည် ရာဂစိုစွတ်လျက် ရာဂစိုစွတ်သော ယောကျ်ားပုဂ္ဂိုလ်၏ လက်မှ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို မိမိလက်ဖြင့် ခံယူ၍ ခဲလေဘိ သနည်း၊ စားလေဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (သုန္ဒရီနန္ဒာပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညို သေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၃။ ၅-၇၀၀။ "အကြင်ဘိက္ခုနီမသည် ရာဂစိုစွတ်သည်ဖြစ်၍ ရာဂစိုစွတ်သော ယောကျ်ား ပုဂ္ဂိုလ်၏ လက်မှ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို မိမိလက်ဖြင့် ခံယူ၍ ခဲမူလည်း ခဲငြားအံ့၊ စားမူလည်း စားငြားအံ့၊ ဤဘိက္ခုနီမသည်လည်း ရှေးဦးလွန်ကျူးဆဲခဏ၌ သင့်သည်ဖြစ်၍ (သံဃာမှ) နှင်ထုတ် စေတတ်သော သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၅ - ပဥ္စမသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၇၀၁။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥ_တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ရာဂစိုစွတ်သည် ဖြစ်၍ မည်သည် တပ်နှစ်သက်သည် ဖြစ်၍ ငဲ့ကွက်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍ ရာဂနှောင်ဖွဲ့သော အချစ်စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။

ရာဂစိုစွတ်သော မည်သည် တပ်နှစ်သက်သော ငဲ့ကွက်ခြင်း ရှိသော ရာဂနှောင်ဖွဲ့သော အချစ်စိတ်ရှိသော။

ယောကျ်ားပုဂ္ဂိုလ် မည်သည် ဘီလူးယောကျ်ား မဟုတ်၊ ပြိတ္တာယောကျ်ား မဟုတ်၊ တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ား မဟုတ်၊ တပ်နှစ်သက်ခြင်းငှါ သိကြားလိမ္မာစွမ်းနိုင်သော လူယောကျ်ားတည်း။

ခဲဖွယ် မည်သည် ဘောဇဉ် ငါးပါးနှင့် ရေဒန်ပူတို့ကို ထား၍ အကြွင်းသည် ခဲဖွယ် မည်၏။

ဘောဇဉ် မည်သည် ထမင်း၊ မုယောမုန့်၊ မုန့်လုံး၊ ငါး၊ အမဲဟူသော ဘောဇဉ်ငါးပါးတို့တည်း။

"ခဲမည် စားမည်" ဟု ခံယူအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏။ မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ဤဘိက္ခုနီမသည်လည်း ဟူသည် ရှေးအာပတ်သင့်သော ဘိက္ခုနီမတို့ကို ထောက်၍ ဆိုအပ်၏။

ရှေးဦး လွန်ကျူးဆဲခဏ၌ သင့်သည်ဖြစ်၍ ဟူသည် ဝတ္ထုကို လွန်ကျူးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အာပတ် သင့်၏၊ ဥ_တ်ကမ္မဝါစာဝါဖြင့် ဆိုဆုံးမခြင်းကြောင့် အာပတ် သင့်သည် မဟုတ်။

နှင်ထုတ်စေတတ်သော ဟူသည် သံဃာမှ နှင်ထုတ်စေတတ်သော။

သံဃာဒိသိသ် ဟူသည်။ပ။ ထို့ကြောင့်လည်း သံဃာဒိသိသ်ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

၇၀၂။ ရေဒန်ပူကို ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ တစ်ဦးတစ်ဖက်မှ ရာဂစိုစွတ်ရာ၌ "ခဲမည် စားမည်" ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏။ ရေဒန်ပူကို ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

နှစ်ဦးလုံး ရာဂစိုစွတ်ရာ၌ ဘီလူး ပြိတ္တာ ပဏ္ဍုက် လူယောင်ဆောင်သော တိရစ္ဆာန်တို့၏ လက်မှ "ခဲမည် စားမည်" ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ထုလ္လစ္စဉ်း အာပတ် သင့်၏။ ရေဒန်ပူကို ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ တစ်ဦးတစ်ဖက်မှ ရာဂစိုစွတ်ရာ၌ "ခဲမည် စားမည်" ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရေဒန်ပူကို ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၇၀၃။ နှစ်ဦးနှစ်ဖက်မှ ရာဂမစိုစွတ်ကုန်အံ့၊ ရာဂမစိုစွတ်ဟု သိသည်ဖြစ်၍ ခံယူအံ့၊ အာပတ် မသင့်၊ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ပဥ္စမ သံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၂ - သံဃာဒိသိသ်အခန်း ===

၆ - ဆဌသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်

၇၀၄။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် အဆင်းလှ၍ ရှုချင်ဖွယ် ကြည်ညိုဖွယ် ရှိ၏။ လူတို့သည် ဆွမ်းစားဇရပ်၌ သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို မြင်၍ ရာဂစိုစွတ် ကုန်သည် ဖြစ်၍ သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမအား အလွန်ကောင်းမွန်သော ဘောဇဉ်တို့ကို ပေးလှူကုန်၏။ သုန္ဒရီနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမ သည်ကား မအပ်ဟု တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ရှိသည် ဖြစ်၍ မခံယူချေ။

(အနီး၌) ကပ်လျက် ရှိနေသော ဘိက္ခုနီမသည် သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမအား "အသျှင်မသည် အဘယ့် ကြောင့် မခံယူဘိ သနည်း" ဟု ပြောဆို၏။

အသျှင်မ ရာဂစိုစွတ်သော သူတို့ပါတည်းဟု (ဆို၏)။

"အသျှင်မ သင်သည်လည်း ရာဂစိုစွတ်ပါ သလော" ဟု (မေးသောအခါ)

ငါသည်ကား ရာဂမစိုစွတ်ပါဟု (ဆို၏)။

"အသျှင်မ ဤယောကျ်ားသည် ရာဂစိုစွတ်သည်ဖြစ်စေ မစိုစွတ်သည်ဖြစ်စေ သင့်အား အဘယ်သို့ ပြုနိုင် လတ္တံ့နည်း၊ အသျှင်မ ငါ တိုက်တွန်းပါ၏၊ သင်သည် ရာဂမစိုစွတ်သောကြောင့် ဤယောကျ်ားက သင့်အား လှူဒါန်းသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို မိမိလက်ဖြင့် ခံယူ၍ ခဲမူလည်း ခဲလော့၊ စားမူလည်း စား လော့" ဟု (ဆို၏)။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမသည် အသျှင်မ ဤယောကျ်ားသည် ရာဂစိုစွတ်သည်ဖြစ်စေ မစိုစွတ်သည်ဖြစ်စေ သင့်အား အဘယ်သို့ ပြုနိုင်လတ္တံ့နည်း၊ အသျှင်မ ငါ တိုက်တွန်း ပါ၏၊ သင်သည် ရာဂမစိုစွတ်သောကြောင့် ဤယောကျ်ားက သင့်အား လှူဒါန်းသော ခဲဖွယ် ဘောဇဉ်ကို မိမိလက်ဖြင့် ခံယူ၍ ခဲမူလည်း ခဲလော့၊ စားမူလည်း စားလော့" ဟု ဆိုဘိသနည်းဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမသည် 'အသျှင်မ ဤယောကျ်ားသည် ရာဂစိုစွတ်သည်ဖြစ်စေ မစိုစွတ်သည် ဖြစ်စေ သင့်အား အဘယ်သို့ ပြုနိုင်လတ္တံ့နည်း၊ အသျှင်မ ငါ တိုက်တွန်းပါ၏၊ သင်သည် ရာဂ မစိုစွတ် သောကြောင့် ဤယောကျ်ားက သင့်အား လှူဒါန်းသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို မိမိလက်ဖြင့် ခံယူ၍ ခဲမူလည်း ခဲလော့၊ စားမူလည်း စားလော့' ဟု ပြောဆို၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်း တော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမသည် အဘယ့်ကြောင့် "အသျှင်မ ဤယောကျ်ားသည် ရာဂစိုစွတ်သည်ဖြစ်စေ မစိုစွတ်သည်ဖြစ်စေ သင့်အား အဘယ်သို့ ပြုနိုင်လတ္တံ့နည်း၊ အသျှင်မ ငါ တိုက်တွန်းပါ၏၊ သင်သည် ရာဂမစိုစွတ်သောကြောင့် ဤယောကျ်ားက သင့်အား လှူဒါန်းသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို မိမိလက်ဖြင့် ခံယူ၍ ခဲမူလည်း ခဲလော့၊ စားမူလည်း စားလော့" ဟု ပြောဆိုဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေး သောသူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၄။ ၆-၇၀၅။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် 'အသျှင်မ ဤယောကျ်ားသည် ရာဂ စိုစွတ်သည် ဖြစ်စေ မစိုစွတ်သည်ဖြစ်စေ သင့်အား အဘယ်သို့ ပြုနိုင် လတ္တံ့နည်း၊ အသျှင်မ ငါ တိုက်တွန်း ပါ၏၊ သင်သည် ရာဂမစိုစွတ်သောကြောင့် ဤယောကျ်ားက သင့်အား လှူဒါန်းသော ခဲဖွယ် ဘောဇဉ်ကို မိမိလက်ဖြင့် ခံယူ၍ ခဲမူလည်း ခဲလော့၊ စားမူလည်း စားလော့' ဟု ပြောဆိုငြားအံ့၊ ဤဘိက္ခုနီမသည်လည်း ရှေးဦး လွန်ကျူးဆဲခဏ၌ သင့်သည် ဖြစ်၍ (သံဃာမှ) နှင်ထုတ်စေတတ်သော သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့ ရောက်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၆ - ဆဋ္ဌသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၇၀၆။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့သဘောရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ဤသို့ ပြောဆိုငြားအံ့ ဟူသည် "အသျှင်မ ဤယောက်ျားသည် ရာဂစိုစွတ်သည်မူလည်း ဖြစ်စေ မစိုစွတ်သည် မူလည်း ဖြစ်စေ အသင့်အား အဘယ်သို့ ပြုနိုင်လတ္တံ့နည်း၊ အသျှင်မ ငါ တိုက်တွန်းပါ၏၊ သင်သည် ရာဂ မစိုစွတ်သောကြောင့် ဤယောက်ျားက သင့်အား လှူဒါန်းသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို မိမိလက်ဖြင့် ခံယူ၍ ခဲမူလည်း ခဲလော့၊ စားမူလည်း စားလော့"ဟု တိုက်တွန်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ထိုဘိက္ခုနီမ စကားဖြင့် "ခဲမည် စားမည်" ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏။ စားပြီးသည့် အဆုံး၌ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ဤဘိက္ခုနီမသည်လည်း ဟူသည် ရှေးအာပတ်သင့်သော ဘိက္ခုနီမတို့ကို ထောက်၍ ဆိုအပ်၏။

ရှေးဦးလွန်ကျူးဆဲခဏ၌ သင့်သည်ဖြစ်၍ဟူသည် ဝတ္ထုကို လွန်ကျူးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် အာပတ် သင့်၏၊ ဉတ်ကမ္မဝါစာဝါဖြင့် ဆိုဆုံးမခြင်းကြောင့် အာပတ် သင့်သည် မဟုတ်။

နှင်ထုတ်စေတတ်သောဟူသည် သံဃာမှ နှင်ထုတ်စေတတ်သော။

သံဃာဒိသိသ် ဟူသည်။ပ။ ထို့ကြောင့်လည်း သံဃာဒိသိသ်ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

ရေဒန်ပူကို "ခံယူပါလော့"ဟု တိုက်တွန်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ထိုဘိက္ခုနီမ၏ စကားဖြင့် "ခဲမည် စားမည်" ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၇၀၇။ တစ်ဦးတစ်ဖက်မှ ရာဂဖြင့် စိုစွတ်ရာ၌ ဘီလူး ပြိတ္တာ ပဏ္ဍုက် လူယောင်ဆောင်သော တိရစ္ဆာန်တို့၏ လက်မှ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို "ခဲပါ စားပါလော့" ဟု တိုက်တွန်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ထို ဘိက္ခုနီမ၏ စကားဖြင့် "ခဲမည် စားမည်" ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ စားပြီးသည်၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏။ ရေဒန်ပူကို "ခံယူပါလော့" ဟု တိုက်တွန်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ထိုဘိက္ခုနီမစကားဖြင့် "ခဲမည် စားမည်" ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၇၀၈။ "ရာဂမစိုစွတ်" ဟု သိသည်ဖြစ်၍ တိုက်တွန်းအံ့၊ "အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍ မခံယူ"ဟု (နှလုံးပြု၍) တိုက်တွန်းအံ့၊ "အမျိုး 'ဒါယကာ'ကို အစဉ်သနားသဖြင့် မခံမယူ"ဟု (နှလုံးပြု၍) တိုက်တွန်းအံ့၊ အာပတ် မသင့်၊ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ဆဋ္ဌ သံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၂ - သံဃာဒိသိသ်အခန်း ===

၁၀ - ဒသမသံဃာဒိသိသ် သိက္ခာပုဒ်

၇၀၉။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမသည် ဘိက္ခုနီမတို့နှင့် ခိုက်ရန်ဖြစ်ပြီးလျှင် အမျက်ထွက်၍ နှလုံးမသာသောကြောင့် "မြတ်စွာဘုရားကို စွန့်ပါ၏၊ တရားကို စွန့်ပါ၏၊ သံဃာကို စွန့်ပါ၏၊ အကျင့်သိက္ခာကို စွန့်ပါ၏၊ သာကီဝင်မင်းသမီး ဘုရားသမီးတော်ဖြစ်သော ဤဘိက္ခုနီမတို့သည်သာလျှင် ဘိက္ခုနီမတို့လော၊ ရှက်တတ်၍ ကုက္ကုစ္စရှိသော အကျင့်သိက္ခာကို လိုလားသူ အခြားဘိက္ခုနီမတို့သည်လည်း ရှိကုန်သေး၏၊ ငါသည် ထိုဘိက္ခုနီမတို့၏ အထံ၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်အံ့" ဟု ပြောဆို၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မစဏ္ဍကာဠီသည် အမျက်ထွက်၍ နှလုံးမသာသောကြောင့် 'မြတ်စွာဘုရားကို စွန့်ပါ၏။ပ။ အကျင့်သိက္ခာကို စွန့်ပါ၏၊ သာကီဝင်မင်းသမီး ဘုရားသမီးတော် ဖြစ်သော ဤဘိက္ခုနီမတို့သည်သာလျှင် ဘိက္ခုနီမတို့လော၊ ရှက်တတ်၍ ကုက္ကုစ္စရှိသော အကျင့်သိက္ခာကို လိုလားသူ အခြားဘိက္ခုနီမတို့သည်လည်း ရှိကုန်သေး၏၊ ငါသည် ထိုဘိက္ခုနီမတို့၏ အထံ၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်တော့အံ့'ဟု ဆိုဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမသည် အမျက်ထွက်၍ နှလုံးမသာသောကြောင့် 'မြတ်စွာဘုရားကို စွန့်ပါ၏။ပ။ အကျင့်သိက္ခာကို စွန့်ပါ၏၊ သာကီဝင်မင်းသမီး ဘုရားသမီးတော်ဖြစ်သော ဤဘိက္ခုနီမတို့သည်သာလျှင် ဘိက္ခုနီမတို့လော၊ ရှက်တတ်၍ ကုက္ကုစ္စရှိသော အကျင့်သိက္ခာကို လိုလားသူ အခြားဘိက္ခုနီမတို့သည်လည်း ရှိကုန်သေး၏၊ ငါသည် ထိုဘိက္ခုနီမတို့၏ အထံ၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်တော့အံ့' ဟု ပြောဆို၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။

ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမသည် အမျက်ထွက်၍ နှလုံးမသာသောကြောင့် "ဘုရားကို စွန့်ပါ၏။ပ။ အကျင့်သိက္ခာကို စွန့်ပါ၏၊ သာကီဝင်မင်းသမီး ဘုရားသမီးတော်ဖြစ်သော ဤဘိက္ခုနီမတို့သည်သာလျှင် ဘိက္ခုနီမတို့လော၊ ရှက်တတ်၍ ကုက္ကုစ္စရှိသော အကျင့်သိက္ခာကို လိုလားသူ အခြားဘိက္ခုနီမတို့သည်လည်း ရှိကုန်သေး၏၊ ငါသည် ထိုဘိက္ခုနီမတို့၏ အထံ၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်တော့အံ့" ဟု ဆိုဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (စဏ္ဍကာဠီပြုမိသော အမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၈။ ၁၀-၇၁၀။ “အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် အမျက်ထွက်၍ နှလုံးမသာသောကြောင့် “ဘုရားကို စွန့်ပါ၏၊ တရားကို စွန့်ပါ၏၊ သံဃာကို စွန့်ပါ၏၊ အကျင့်သိက္ခာကို စွန့်ပါ၏၊ သာကီဝင်မင်းသမီး ဘုရားသမီးတော်ဖြစ်သော ဤဘိက္ခုနီမတို့သည် သာလျှင် ဘိက္ခုနီမတို့လော၊ ရှက်တတ်၍ ကုက္ကုစ္စရှိသော အကျင့်သိက္ခာကို လိုလားသူ အခြားဘိက္ခုနီမတို့သည်လည်း ရှိကုန်သေး၏၊ ငါသည် ထိုဘိက္ခုနီမတို့၏ အထံ၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်တော့အံ့” ဟု ပြောငြားအံ့။ ထိုဘိက္ခုနီမကို ဘိက္ခုနီမတို့သည် ‘အသျှင်မ အမျက်ထွက်၍ နှလုံးမသာ သောကြောင့် ဘုရားကို စွန့်ပါ၏၊ တရားကို စွန့်ပါ၏၊ သံဃာကို စွန့်ပါ၏၊ သာကီဝင်မင်းသမီး ဘုရား သမီးတော်ဖြစ်သော ဤဘိက္ခုနီမတို့ သည်သာလျှင် ဘိက္ခုနီမတို့လော၊ ရှက်တတ်၍ ကုက္ကုစ္စရှိသော အကျင့်သိက္ခာကို လိုလားသူ အခြား ဘိက္ခုနီမတို့သည်လည်း ရှိကုန်သေး၏၊ ငါသည် ထိုဘိက္ခုနီမတို့၏ အထံ၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်တော့အံ့ဟု မပြောဆိုပါလင့်၊ အသျှင်မ မွေ့လျော်ပါလော့၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည် တရားတော်ကို ကောင်းစွာ ဟောထားတော်မူ၏၊ ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုရန်အလို့ငှါ အကျင့်မြတ်ကို ကောင်းစွာ ကျင့်ပါလော့’ဟု ပြောဆို ဆုံးမရာ၏၊ ဤသို့လျှင် ထိုဘိက္ခုနီမကို (အခြား) ဘိက္ခုနီမတို့က ပြောဆိုဆုံးမပါလျက် ထိုရှေးအတူသာလျှင် ချီးမြှောက်ငြားအံ့၊ ထိုဘိက္ခုနီ မကို ဘိက္ခုနီမတို့သည် သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ဥ တ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမရမည်၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ဥ တ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမအပ်သည်ဖြစ်၍ ထိုအယူကို အကယ်၍ စွန့်ငြားအံ့၊ ဤသို့ စွန့်ခြင်းသည် ကောင်း၏။ အကယ်၍ မစွန့်ငြားအံ့၊ ဤဘိက္ခုနီမသည်လည်း သုံးကြိမ် တိုင်အောင် ဥ တ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမသည်၏ အခြားမဲ့၌ သင့်သည်ဖြစ်၍ (သံဃာမှ) နှင်ထုတ်စေတတ်သော သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့ ရောက်၏” ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁၀ - ဒသမသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၇၁၁။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိ အပ်၏။

အမျက်ထွက်၍ နှလုံးမသာသောကြောင့်ဟူသည် မမွေ့လျော်သော စိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိခိုက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ငြောင့်ကဲ့သို့ဖြစ်သော စိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။

ဤသို့ပြောဆိုငြားအံ့ ဟူသည် ဘုရားကို စွန့်ပါ၏။ပ။ အကျင့်သိက္ခာကို စွန့်ပါ၏၊ သာကီဝင် မင်းသမီး ဘုရားသမီးတော်ဖြစ်သော ဤဘိက္ခုနီမတို့သည်သာလျှင် ဘိက္ခုနီမတို့လော၊ ရှက်တတ်၍ ကုက္ကုစ္စရှိသော အကျင့်သိက္ခာကို လိုလားသူ အခြားဘိက္ခုနီမတို့သည်လည်း ရှိကုန်သေး၏၊ ငါသည် ထို ဘိက္ခုနီမတို့၏ အထံ၌ အကျင့်မြတ်ကို ကျင့်တော့အံ့ ဟု ပြောဆို၏။

ထိုဘိက္ခုနီမကို ဟူသည် ဤသို့ ပြောလေ့ရှိသော ဘိက္ခုနီမကို။

ဘိက္ခုနီမတို့က ဟူသည် အခြားသော ဘိက္ခုနီမတို့သည်။

မြင်ကုန် ကြားကုန်သော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အသျှင်မ အမျက်ထွက်၍ နှလုံးမသာသောကြောင့် 'မြတ်စွာဘုရားကို စွန့်ပါ၏။ပ။ အကျင့်သိက္ခာကို စွန့်ပါ၏၊ သာကီဝင်မင်းသမီး ဘုရားသမီးတော်ဖြစ်သော ဤဘိက္ခုနီမတို့သည်သာလျှင် ဘိက္ခုနီမတို့လော၊ ရှက်တတ်၍ ကုက္ကုစ္စရှိသော အကျင့်သိက္ခာကို လိုလားသူ အခြားဘိက္ခုနီမတို့သည်လည်း ရှိကုန်သေး၏၊ ငါသည် ထိုဘိက္ခုနီမတို့၏ အထံ၌ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်တော့အံ့' ဟု မဆိုပါလင့်၊ အသျှင်မ မွေ့လျော်ပါလော့၊ မြတ်စွာဘုရားသည် တရားတော်ကို ကောင်းစွာ ဟောထားတော်မူ၏၊ ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုရန် အလို့ငှါ အကျင့်မြတ်ကို ကောင်းစွာ ကျင့်ပါလော့" ဟု ပြောဆို ဆုံးမရမည်။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆိုဆုံးမရမည်။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆိုဆုံးမရမည်။ အကယ်၍ အယူကို စွန့်အံ့၊ ဤသို့ စွန့်ခြင်းသည် ကောင်း၏၊ အကယ်၍ အယူကို မစွန့်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကြား၍ မပြောဆိုကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ထိုဘိက္ခုနီမကို သံဃာအလယ်သို့လည်း ဆွဲငင်၍ "အသျှင်မ အမျက်ထွက်၍ နှလုံးမသာသောကြောင့် 'ဘုရားကို စွန့်ပါ၏။ပ။ အကျင့်သိက္ခာကို စွန့်ပါ၏၊ သာကီဝင်မင်းသမီး ဘုရားသမီးတော်ဖြစ်သော ဤဘိက္ခုနီမတို့သည်သာလျှင် ဘိက္ခုနီမတို့လော၊ ရှက်တတ်၍ ကုက္ကုစ္စရှိသော အကျင့်သိက္ခာကို လိုလားသူ အခြားဘိက္ခုနီမတို့သည်လည်း ရှိကုန်သေး၏၊ ငါသည် ထိုဘိက္ခုနီမတို့၏ အထံ၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်တော့အံ့' ဟု မဆိုပါလင့်၊ အသျှင်မ မွေ့လျော်ပါလော့၊ မြတ်စွာဘုရားသည် တရားတော်ကို ကောင်းစွာ ဟောထားတော်မူ၏၊ ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကို ပြုရန်အလို့ငှါ အကျင့်မြတ်ကို ကောင်းစွာ ကျင့်ပါလော့" ဟု ပြောဆို ဆုံးမရမည်။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆိုဆုံးမရမည်။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆို ဆုံးမရမည်။ အကယ်၍ အယူကို စွန့်အံ့၊ ဤသို့ စွန့်ခြင်းသည် ကောင်း၏၊ အကယ်၍ အယူကို မစွန့်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ထိုဘိက္ခုနီမကို ဉ တ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ကောင်းစွာ ဆုံးမရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဉ တ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမရမည်၊ ကျွမ်းကျင် လိမ္မာ၍ စွမ်းရည် ရှိသော ဘိက္ခုနီမသည် သံဃာကို သိစေရမည်။

၇၁၂။ "အသျှင်မတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမ သည် အမျက်ထွက်၍ နှလုံးမသာသောကြောင့် 'ဘုရားကို စွန့်ပါ၏၊ တရားကို စွန့်ပါ၏၊ သံဃာကို စွန့်ပါ၏၊ အကျင့်သိက္ခာကို စွန့်ပါ၏၊ သာကီဝင်မင်းသမီး ဘုရားသမီးတော်ဖြစ်သော ဤဘိက္ခုနီမတို့သည် သာလျှင် ဘိက္ခုနီမတို့လော၊ ရှက်တတ်၍ ကုက္ကုစ္စရှိသော အကျင့်သိက္ခာကို လိုလားသူ အခြား ဘိက္ခုနီမ

တို့ သည်လည်း ရှိကုန်သေး၏၊ ငါသည် ထိုဘိက္ခုနီမတို့၏ အထံ၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်အံ့’ ဟု ပြောဆို၏၊ ထိုဘိက္ခုနီမသည် ထိုဝတ္ထုကို မစွန့်၊ သံဃာအား လျောက်ပတ်သော အခါရှိသော ကံသည် အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊ သံဃာသည် ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမကို ထိုဝတ္ထုကို စွန့်စေခြင်းငှါ ဉတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမရာ၏၊ ဤကား သိစေခြင်းတည်း။

အသျှင်မတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမ သည် အမျက်ထွက်၍ နှလုံးမသာသောကြောင့် ‘ဘုရားကို စွန့်ပါ၏။ပ။ အကျင့်သိက္ခာကို စွန့်ပါ၏၊ သာကီဝင်မင်းသမီး ဘုရားသမီးတော် ဖြစ်သော ဤဘိက္ခုနီမတို့သည်သာလျှင် ဘိက္ခုနီမတို့လော၊ ရှက်တတ်၍ ကုက္ကုစ္စရှိသော အကျင့်သိက္ခာကို လိုလားသူ အခြားဘိက္ခုနီမတို့သည်လည်း ရှိကုန် သေး၏၊ ငါသည် ထိုဘိက္ခုနီမတို့၏အထံ၌ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်အံ့’ ဟု ပြောဆို၏၊ ထိုဘိက္ခုနီမသည် ထိုဝတ္ထုကို မစွန့်၊ သံဃာသည် ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမကို ထိုဝတ္ထုကို စွန့်စေခြင်းငှါ ဉတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမ၏၊ ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမကို ထိုဝတ္ထုကို စွန့်စေခြင်းငှါ ဉတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ကောင်း စွာ ဆိုဆုံးမခြင်းကို အကြင်အသျှင်မအား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထိုအသျှင်မသည် ဆိတ်ဆိတ်နေရာ၏၊ အကြင် အသျှင်မအား နှစ်သက်ခြင်း မရှိ၊ ထိုအသျှင်မ သည် ပြောဆိုရာ၏။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ဤအကြောင်းကို ပြောဆိုပါ၏။ပ။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ဤအကြောင်းကို ပြောဆိုပါ၏။ပ။ သံဃာသည် ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမအား ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ဉတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမအပ်ပြီ၊ သံဃာအား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ် နေ၏၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ် နေသဖြင့် ဤနှစ်သက်သည့် အဖြစ်ကို သိမှတ်ရပါသည်” ဟု (သိစေရမည်)။

ဉတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကမ္မဝါစာ နှစ်ကြိမ်၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်၏။ ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်သော ဘိက္ခုနီမအား ဉတ်၏ အဆုံး၌ သင့်သော ဒုက္ကဋ်၊ ကမ္မဝါစာနှစ်ကြိမ်တို့၏အဆုံး၌ သင့်သော ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်တို့သည် ငြိမ်းကုန်၏။

ဤဘိက္ခုနီမသည်လည်း ဟူသည် ရှေးအာပတ်သင့်သော ဘိက္ခုနီမတို့ကို ထောက်၍ ဆိုအပ်၏။

သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ဟူသည် သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ဉတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမသောကြောင့် သင့်၏၊ ဝတ္ထုကို လွန်ကျူးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သင့်သည်မဟုတ်။

နှင်ထုတ်စေတတ်သော ဟူသည် သံဃာမှ နှင်ထုတ်စေတတ်သော။

သံဃာဒိသိသ် ဟူသည်။ပ။ ထို့ကြောင့်လည်း သံဃာဒိသိသ်ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

၇၁၃။ ဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အယူကို မစွန့်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။ ဓမ္မကံ၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ အယူကို မစွန့်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။ ဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အယူကို မစွန့်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

အဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၇၁၄။ ဉတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် မဆိုမဆုံးမရသေးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အယူကို စွန့်သော ဘိက္ခုနီမ၊ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ဒသမ သံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၂ - သံဃာဒိသိသ်အခန်း ===

၁၁ - ဧကာဒသမသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်

၇၁၅။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမသည် တစ်စုံတစ်ခုသော အဓိကရဏ်း၌ ရှုံးသဖြင့် အမျက်ထွက်၍ နှလုံးမသာသောကြောင့် "ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဆန္ဒာဂတိသို့လည်း လိုက်ကုန်၏၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဒေါသာဂတိသို့လည်း လိုက်ကုန်၏၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည် မောဟာဂတိသို့လည်း လိုက်ကုန်၏၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဘယာဂတိသို့လည်း လိုက်ကုန်၏" ဟု ပြောဆို၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မစဏ္ဍကာဠီ ဘိက္ခုနီမသည် တစ်စုံတစ်ခုသော အဓိကရဏ်း၌ ရှုံးသဖြင့် အမျက်ထွက်၍ နှလုံးမသာသောကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဆန္ဒာဂတိသို့လည်း လိုက်ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဘယာဂတိသို့လည်း လိုက်ကုန်၏" ဟု ပြောဆိုဘိသနည်းဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။ "ရဟန်းတို့ စဏ္ဍကာဠီ ဘိက္ခုနီမသည် တစ်စုံ တစ်ခုသော အဓိကရဏ်း၌ ရှုံးသဖြင့် အမျက်ထွက်၍ နှလုံးမသာသောကြောင့် 'ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဆန္ဒာဂတိသို့လည်း လိုက်ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဘယာဂတိသို့လည်း လိုက်ကုန်၏' ဟု ပြောဆို၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် စဏ္ဍကာဠီ ဘိက္ခုနီမသည် တစ်စုံတစ်ခုသော အဓိကရဏ်း၌ ရှုံးသဖြင့် အမျက်ထွက်၍ နှလုံးမသာသောကြောင့် "ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဆန္ဒာဂတိသို့လည်း လိုက်ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဘယာဂတိသို့လည်း လိုက်ကုန်၏" ဟု ပြောဆိုဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညို သေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၉။ ၁၁-၇၁၆။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် တစ်စုံတစ်ခုသော အဓိကရဏ်း၌ ရှုံးသဖြင့် အမျက်ထွက်၍ နှလုံးမသာသောကြောင့် 'ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဆန္ဒာဂတိသို့လည်း လိုက်ကုန်၏၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဒေါသာဂတိ သို့လည်း လိုက်ကုန်၏၊ ဘိက္ခုနီမတို့ သည် မောဟာဂတိ သို့လည်း လိုက်ကုန်၏၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဘယာဂတိ သို့လည်း လိုက်ကုန်၏' ဟု ပြောဆိုငြားအံ့၊ ထိုဘိက္ခုနီမကို အခြား ဘိက္ခုနီမတို့က 'အသျှင်မ တစ်စုံတစ်ခုသော အဓိကရဏ်း၌ ရှုံးသဖြင့် အမျက်ထွက်၍ နှလုံးမသာ သောကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဆန္ဒာဂတိ သို့လည်း လိုက်ကုန်၏၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဒေါသာဂတိ သို့လည်း လိုက်ကုန်၏၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည် မောဟာဂတိ သို့လည်း လိုက်ကုန်၏၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဘယာဂတိ သို့လည်း လိုက်ကုန်၏ ဟု မဆိုပါလင့်၊ အသျှင်မသည် သာလျှင် ဆန္ဒာဂတိ သို့လည်း လိုက်ရာ၏၊ ဒေါသာဂတိ သို့လည်း လိုက်ရာ၏၊ မောဟာဂတိ သို့လည်း လိုက်ရာ၏၊ ဘယာဂတိ သို့လည်း လိုက်ရာ၏' ဟု ပြောဆို ဆုံးမရာ၏၊ ဤသို့လျှင် ထိုဘိက္ခုနီမ သည် (အခြား) ဘိက္ခုနီမတို့က ဆိုဆုံးမ အပ်သည် ဖြစ်လျက် ရှေးနည်း အတူသာလျှင် ပြုမူငြားအံ့၊ ထိုဘိက္ခုနီမကို ဘိက္ခုနီမတို့က သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမအပ်၏၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမ အပ်သည် ရှိသော် ထိုအယူကို အကယ်၍ စွန့်ငြားအံ့၊ ဤသို့ စွန့်ခြင်းသည် ကောင်း၏၊ အကယ်၍ မစွန့်ငြားအံ့၊ ဤဘိက္ခုနီမသည်လည်း သုံးကြိမ်တိုင်အောင်

ဥတ်ကမ္ဗဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမသည်၏ အဆုံး၌ သင့်သည် ဖြစ်၍ (သံဃာမှ) နှင်ထုတ်စေတတ်သော သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁၁ - ဧကောဒသမသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၇၁၇။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

တစ်စုံတစ်ခုသော အဓိကရုဏ်း၌ ဟူရာ၌ အဓိကရုဏ်း မည်သည် ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်း၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်း ဟူ၍ အဓိကရုဏ်းလေးပါးတို့တည်း။

ရှုံးသဖြင့် မည်သည် မနိုင်သည်ကို ဆိုရ၏။

အမျက်ထွက်၍ နှလုံးမသာသောကြောင့် ဟူသည် မမွေ့လျော်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိခိုက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ငြောင့်ကဲ့သို့ဖြစ်သော စိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။

ဤသို့ပြောဆိုငြားအံ့ ဟူသည် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဆန္ဒာဂတိသို့လည်း လိုက်ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဘယာဂတိသို့လည်း လိုက်ကုန်၏ဟု ပြောဆိုငြားအံ့။

ထိုဘိက္ခုနီမကို ဟူသည် ဤသို့ပြောဆိုလေ့ ရှိသော ဘိက္ခုနီမကို။

ဘိက္ခုနီမတို့က ဟူသည် အခြားသော ဘိက္ခုနီမတို့သည်။

မြင်ကုန် ကြားကုန်သော ဘိက္ခုနီမတို့က "အသျှင်မ တစ်စုံတစ်ခုသော အဓိကရုဏ်း၌ ရှုံးသဖြင့် အမျက်ထွက်၍ နှလုံးမသာသောကြောင့် 'ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဆန္ဒာဂတိသို့လည်း လိုက်ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဘယာဂတိသို့လည်း လိုက်ကုန်၏' ဟု မပြောဆိုပါလင့်၊ အသျှင်မသည်သာလျှင် ဆန္ဒာဂတိ သို့လည်း လိုက်ရာ၏။ပ။ ဘယာဂတိ သို့လည်း လိုက်ရာ၏" ဟု ပြောဆိုဆုံးမရမည်။ နှစ်ကြိမ်မြောက် လည်း ပြောဆိုဆုံးမရမည်။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆိုဆုံးမရမည်။ အကယ်၍ အယူကို စွန့်အံ့၊ ဤသို့ အယူကို စွန့်ခြင်းသည် ကောင်း၏၊ အကယ်၍ အယူကို မစွန့်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကြား၍ မပြောဆိုအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ထိုဘိက္ခုနီမကို သံဃာ့အလယ်သို့လည်း ဆွဲငင်၍ "အသျှင်မ တစ်စုံတစ်ခုသော အဓိကရုဏ်း၌ ရှုံးသဖြင့် အမျက်ထွက်၍ နှလုံးမသာသောကြောင့် 'ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဆန္ဒာဂတိသို့လည်း လိုက်ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဘယာဂတိသို့လည်း လိုက်ကုန်၏' ဟု မပြောဆိုပါလင့်၊ အသျှင်မသည်သာလျှင် ဆန္ဒာ ဂတိသို့လည်း လိုက်ရာ၏။ပ။ ဘယာဂတိသို့လည်း လိုက်ရာ၏" ဟု ပြောဆိုဆုံးမရမည်။ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆို ဆုံးမရမည်။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆိုဆုံးမရမည်။ အကယ်၍ အယူကို စွန့်အံ့၊ ဤသို့ အယူကို စွန့်ခြင်းသည် ကောင်း၏၊ အကယ်၍ အယူကို မစွန့်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ထိုဘိက္ခုနီမကို ဥတ်ကမ္ဗဝါစာဖြင့် ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဆိုဆုံးမရမည်၊ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၍ စွမ်းရည်ရှိသော ဘိက္ခုနီမသည် သံဃာကို သိစေရမည်။

၇၁၈။ "အသျှင်မတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမသည် တစ်စုံတစ်ခုသော အဓိကရဏ်း၌ ရှုံးသဖြင့် အမျက်ထွက်၍ နှလုံးမသာသောကြောင့် 'ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဆန္ဒာဂတိ သို့လည်း လိုက်ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဘယာဂတိ သို့လည်း လိုက်ကုန်၏' ဟု ပြောဆို၏၊ ထိုဘိက္ခုနီမသည် ထိုအယူကို မစွန့်၊ သံဃာအား လျောက်ပတ်သော အခါရှိသော် ကံသည် အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊ သံဃာသည် ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမအား ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ဉတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမရာ၏၊ ဤကား သိစေခြင်းတည်း။

အသျှင်မတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမသည် တစ်စုံတစ်ခုသော အဓိကရဏ်း၌ ရှုံးသဖြင့် အမျက်ထွက်၍ နှလုံးမသာ သောကြောင့် 'ဘိက္ခုနီမ တို့သည် ဆန္ဒာဂတိ သို့လည်း လိုက်ကုန်၏။ပ။ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဘယာဂတိသို့လည်း လိုက်ကုန်၏'ဟု ပြောဆို၏၊ ထိုဘိက္ခုနီမသည် ထိုအယူကို မစွန့်၊ သံဃာသည် ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမကို ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ဉတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမ၏၊ ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမအား ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ဉတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမခြင်းကို အကြင်အသျှင်မအား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထိုအသျှင်မသည် ဆိတ်ဆိတ် နေရာ၏၊ အကြင်အသျှင်မအား နှစ်သက်ခြင်း မရှိ၊ ထိုအသျှင်မသည် ပြောဆိုရာ၏၊

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ဤအကြောင်းကို ပြောဆိုပါ၏။ပ။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ဤအကြောင်းကို ပြောဆိုပါ၏။ပ။

သံဃာသည် ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမအား ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ဉတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမအပ်ပြီ၊ သံဃာအား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ် နေ၏၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ် နေသဖြင့် ဤနှစ်သက်သည့် အဖြစ်ကို သိမှတ်ရပါသည်" ဟု (သိစေရမည်)။

ဉတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကမ္မဝါစာနှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ် သင့်၏။ ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်သော ဘိက္ခုနီမအား ဉတ်၏ အဆုံး၌ သင့်သော ဒုက္ကဋ်၊ ကမ္မဝါစာ နှစ်ကြိမ် တို့၏ အဆုံး၌ သင့်သော ထုလ္လစ္စည်းအာပတ်တို့သည် ငြိမ်းကုန်၏။

ဤဘိက္ခုနီမသည်လည်း ဟူသည် ရှေးအာပတ်သင့်သော ဘိက္ခုနီမတို့ကို ထောက်၍ ဆိုအပ်၏။

သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ဟူသည် သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ဉတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမခြင်းကြောင့် သင့်၏၊ ဝတ္ထုကို လွန်ကျူးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သင့်သည် မဟုတ်။

နှင်ထုတ်စေတတ်သော ဟူသည် သံဃာမှ နှင်ထုတ်စေတတ်သော။

သံဃာဒိသိသ် ဟူသည်။ပ။ ထို့ကြောင့်လည်း သံဃာဒိသိသ်ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

၇၁၉။ ဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အယူကို မစွန့်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။ ဓမ္မကံ၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ အယူကို မစွန့်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။ ဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အယူကို မစွန့်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

အဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၇၂၀။ ဉတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် မဆိုမဆုံးမရသေးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အယူကို စွန့်သော ဘိက္ခုနီမ၊ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ဧကာဒသမ သံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၂ - သံဃာဒိသိသ်အခန်း ===

၁၂ - ဒွါဒသမသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်

၇၂၁။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ အနီးနေတပည့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် လူတို့နှင့် ရောနှောကာ ယုတ်မာသော အကျင့် ယုတ်မာသော ကျော်စောသံ 'မကောင်းသတင်း' ယုတ်မာသော အသက်မွေးခြင်းရှိလျက် ဘိက္ခုနီသံဃာအား ညှဉ်းဆဲပြီးလျှင် အချင်းချင်း အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းလျက် နေကုန်၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် လူတို့နှင့်ရောနှောကာ ယုတ်မာသော အကျင့် ယုတ်မာသော ကျော်စောသံ ယုတ်မာသော အသက်မွေးခြင်းရှိလျက် ဘိက္ခုနီ သံဃာ အား ညှဉ်းဆဲပြီးလျှင် အချင်းချင်း အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းလျက် နေကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆို ကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် လူတို့နှင့် ရောနှောကာ ယုတ်မာသော အကျင့် ယုတ်မာသော ကျော်စောသံ ယုတ်မာသော အသက်မွေးခြင်းရှိလျက် ဘိက္ခုနီသံဃာအား ညှဉ်းဆဲပြီးလျှင် အချင်းချင်း အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းလျက် နေကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် အဘယ့်ကြောင့် လူတို့နှင့် ရောနှောကာ ယုတ်မာသော အကျင့် ယုတ်မာသော ကျော်စောသံ ယုတ်မာသော အသက်မွေးခြင်းရှိလျက် ဘိက္ခုနီသံဃာအား ညှဉ်းဆဲပြီးလျှင် အချင်းချင်း အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းလျက် နေကုန်ဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ(ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု)သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၂၀။ ၁၂-၇၂၂။ "ဘိက္ခုနီမတို့သည်သာလျှင် လူတို့နှင့် ရောနှောကာ ယုတ်မာသော အကျင့် ယုတ်မာသော ကျော်စောသံ ယုတ်မာသော အသက်မွေးခြင်း ရှိလျက် ဘိက္ခုနီသံဃာအား ညှဉ်းဆဲပြီးလျှင် အချင်းချင်း အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းလျက် နေကုန်၏၊ ထိုဘိက္ခုနီမတို့ကို အခြား ဘိက္ခုနီမတို့က 'ညီမ အစ်မတို့သည် လူတို့နှင့် ရောနှောကာ ယုတ်မာသော အကျင့် ယုတ်မာသော ကျော်စောသံ ယုတ်မာသော အသက်မွေးခြင်းရှိလျက် ဘိက္ခုနီသံဃာအား ညှဉ်းဆဲပြီးလျှင် အချင်းချင်း အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းလျက် နေကုန်၏၊ အသျှင်မတို့ ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေကုန်လော့၊ ညီမ အစ်မတို့၏ ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေခြင်းကိုသာလျှင် သံဃာက ချီးမွမ်း၏' ဟု ပြောဆိုရာ၏။ ဤသို့လျှင် ထိုဘိက္ခုနီမတို့သည် အခြားသော ဘိက္ခုနီမတို့က ပြောဆိုအပ်ပါလျက် ရှေးနည်း အတူသာလျှင် ချီးမြှောက်ပြောဆိုကုန်ငြားအံ့၊ ထိုဘိက္ခုနီမတို့ကို အခြား ဘိက္ခုနီမ တို့က သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမ ရမည်၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမအပ်သော် ထိုအယူကို အကယ်၍ စွန့်ကုန်အံ့၊ ဤသို့ စွန့်ခြင်းသည် ကောင်း၏၊ အကယ်၍ မစွန့်ကုန်အံ့၊ ဤဘိက္ခုနီမတို့သည်လည်း သုံးကြိမ် တိုင်အောင် ဥတ်ကမ္မဝါစာ ဖြင့် ဆိုဆုံးမသည်၏ အဆုံး၌ သင့်သည် ဖြစ်၍ (သံဃာမှ) နှင်ထုတ် စေတတ်သော သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့ ရောက်ကုန်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁၂ - ဒွါဒသမသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၇၂၃။ ဘိက္ခုနီမတို့သည်သာလျှင် ဟူသည် ပဋိပက္ခခင်းဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဆိုအပ်ကုန်၏။

လူတို့နှင့် ရောနှောကာ နေကုန်၏ ဟူရာ၌ ရောနှောခြင်း မည်သည် ရဟန်းတို့အား မလျော်ကပတ်သော ကိုယ်မှု နှုတ်မှုဖြင့် ရောနှော၍ နေကုန်၏။

ယုတ်မာသော အကျင့် ရှိလျက် ဟူသည် ယုတ်မာသော အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။

ယုတ်မာသော ကျော်စောသံ ရှိလျက် ဟူသည် ယုတ်မာသော ကျော်စောသံဖြင့် 'မကောင်း သတင်း' ဖြင့် ပျံ့နှံ့ ကျော်ကြားကုန်၏။

ယုတ်မာသော အသက်မွေးခြင်း ရှိလျက် ဟူသည် ယုတ်မာသော မှားသော အသက်မွေးခြင်းဖြင့် အသက် မွေးခြင်းကို ပြုကုန်၏။

ဘိက္ခုနီသံဃာအား ညှဉ်းဆဲပြီးလျှင် ဟူသည် အချင်းချင်း၏ ကံကို ပြုသည်ရှိသော် တားမြစ်ကန့်ကွက် ကုန်၏။

အချင်းချင်း အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းလျက် ဟူသည် အချင်းချင်း၏ အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းကုန်၏။

ထိုဘိက္ခုနီမတို့ကို ဟူသည် လူတို့နှင့်ရောနှော၍ နေသော ဘိက္ခုနီမတို့ကို။

ဘိက္ခုနီမတို့က ဟူသည် အခြားသော ဘိက္ခုနီမတို့သည်။

မြင်ကုန် ကြားကုန်သော ဘိက္ခုနီမတို့က "ညီမ အစ်မတို့သည် လူတို့နှင့် ရောနှောကာ ယုတ်မာသော အကျင့် ယုတ်မာသော ကျော်စောသံ ယုတ်မာသော အသက်မွေးခြင်းရှိလျက် ဘိက္ခုနီ သံဃာအား ညှဉ်းဆဲပြီးလျှင် အချင်းချင်း အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းလျက် နေကုန်၏၊ အသျှင်မတို့ ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေကုန်လော့၊ ညီမ အစ်မတို့၏ ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေခြင်းကိုသာလျှင် သံဃာက ချီးမွမ်း၏" ဟု ပြောဆိုဆုံးမရမည်။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆို ဆုံးမရမည်၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆို ဆုံးမရမည်။ အကယ်၍ အယူကို စွန့်ကုန်အံ့၊ ဤသို့စွန့်ခြင်းသည် ကောင်း၏၊ အကယ်၍ အယူကို မစွန့်ကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကြား၍ မပြောမဆိုကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ထိုဘိက္ခုနီမတို့ကို သံဃာ့ အလယ်သို့လည်း ဆွဲငင်၍ "ညီမ အစ်မတို့သည် လူတို့နှင့် ရောနှောကာ ယုတ်မာသော အကျင့် ယုတ်မာသော ကျော်စောသံ ယုတ်မာသော အသက် မွေးခြင်းရှိလျက် ဘိက္ခုနီ သံဃာအား ညှဉ်းဆဲပြီးလျှင် အချင်းချင်း အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းလျက် နေကုန်၏၊ အသျှင်မတို့ ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေကုန်လော့၊ ညီမ အစ်မတို့၏ ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေခြင်းကိုသာလျှင် သံဃာက ချီးမွမ်း၏" ဟု ပြောဆို ဆုံးမရမည်။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆို ဆုံးမရမည်။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆို ဆုံးမရမည်။ အကယ်၍ အယူကို စွန့်ကုန်အံ့၊ ဤသို့ စွန့်ခြင်းသည် ကောင်း၏၊ အကယ်၍ အယူကို မစွန့်ကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ထိုဘိက္ခုနီမတို့ကို ဉတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမရမည်၊ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၍ စွမ်းရည်ရှိသော ဘိက္ခုနီမ သည့်သံဃာကို သိစေရမည်။

၇၂၄။ "အသျှင်မတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည် ဤ မည်သော ဘိက္ခုနီမတို့သည် လူတို့နှင့် ရောနှောကာ ယုတ်မာသော အကျင့် ယုတ်မာသော ကျော်စောသံ ယုတ်မာသော အသက်မွေးခြင်း ရှိလျက် ဘိက္ခုနီသံဃာအား ညှဉ်းဆဲပြီးလျှင် အချင်း ချင်း အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းလျက် နေကုန်၏၊ ထိုဘိက္ခုနီမတို့သည် ထိုအယူကို မစွန့်ကုန်၊ သံဃာအား လျောက်ပတ်သော

အခါရှိသော ကံသည် အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊ သံဃာသည် ဤမည် ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမတို့ကို ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမရာ၏၊ ဤကား သိစေခြင်းတည်း။

အသျှင်မတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည် ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမတို့သည် လူတို့နှင့် ရောနှောကာ ယုတ်မာသော အကျင့် ယုတ်မာသော ကျော်စောသံ ယုတ်မာသော အသက်မွေးခြင်းရှိလျက် ဘိက္ခုနီသံဃာအား ညှဉ်းဆဲပြီးလျှင် အချင်းချင်းအပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းလျက် နေကုန်၏၊ ထိုဘိက္ခုနီမတို့သည် ထိုအယူကို မစွန့်ကုန်၊ သံဃာသည် ဤမည် ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမတို့ကို ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမ၏၊ ဤမည် ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမတို့ကို ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမခြင်းကို အကြင်အသျှင်မအား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထိုအသျှင်မသည် ဆိတ်ဆိတ် နေရာ၏၊ အကြင်အသျှင်မအား နှစ်သက်ခြင်း မရှိ၊ ထိုအသျှင်မသည် ပြောဆိုရာ၏။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ဤအကြောင်းကို ပြောဆိုပါ၏။ပ။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ဤအကြောင်းကို ပြောဆိုပါ၏။ပ။

သံဃာသည် ဤမည် ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမတို့ကို ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ဥတ် ကမ္မဝါစာဖြင့် ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမအပ်ကုန်ပြီ၊ သံဃာအား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ် နေ၏၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ် နေသဖြင့် ဤနှစ်သက်သည့် အဖြစ်ကို သိမှတ်ရပါသည်" ဟု (သိစေရမည်)။

ဥတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကမ္မဝါစာ နှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ် သင့်၏။ ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်သော ဘိက္ခုနီမတို့အား ဥတ်၏ အဆုံး၌ သင့်သော ဒုက္ကဋ်၊ ကမ္မဝါစာ နှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ သင့်သော ထုလ္လစ္စဥ်းအာပတ်တို့သည် ငြိမ်းကုန်၏။ နှစ်ယောက်သုံးယောက်သော ဘိက္ခုနီမတို့ကို တစ်ပြိုင်နက် ဆိုဆုံးမရမည်၊ ထို့ထက် ပိုလွန်သော ဘိက္ခုနီမတို့ကို မဆုံးမရ။

ဤဘိက္ခုနီမတို့သည်လည်း ဟူသည် ရှေးအာပတ်သင့်သော ဘိက္ခုနီမတို့ကို ထောက်၍ ဆိုအပ်ကုန်၏။

သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ဟူသည် သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမခြင်း ကြောင့် သင့်ကုန်၏၊ ဝတ္ထုကို လွန်ကျူးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သင့်သည် မဟုတ်ကုန်။

နှင်ထုတ်စေတတ်သော ဟူသည် သံဃာမှ နှင်ထုတ်စေတတ်သော။

သံဃာဒိသိသ် ဟူသည်။ပ။ ထို့ကြောင့်လည်း သံဃာဒိသိသ် ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

၇၂၅။ ဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ အယူကို မစွန့်ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။ ဓမ္မကံ၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ အယူကို မစွန့်ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။ ဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အယူကို မစွန့်ကုန်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

အဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၇၂၆။ ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် မဆိုမဆုံးမရသေးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အယူကို စွန့်သော ဘိက္ခုနီမ၊ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ဒွါဒသမ သံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၂ - သံဃာဒိသိသ်အခန်း ===

၁၃ - တေရသမသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်

၇၂၇။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် သံဃာက ဥတ် ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမအပ်ပြီးသော ဘိက္ခုနီမတို့ကို-

"အသျှင်မတို့ သင်တို့သည် လူတို့နှင့် ရောနှော၍သာလျှင် နေကုန်လော့၊ သင်တို့သည် တသီး တခြားစီ မနေကုန်လင့်၊ ဤသို့သော အကျင့် ဤသို့သော ကျော်စောသံ ဤသို့သော အသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်လျက် ဘိက္ခုနီသံဃာအား ညှဉ်းဆဲပြီးလျှင် အချင်းချင်း အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော အခြား ဘိက္ခုနီမတို့သည်လည်း သံဃာ၌ ရှိကုန်၏၊ ထိုဘိက္ခုနီမတို့ကိုမူကား သံဃာက တစ်စုံတစ်ရာမျှ မပြော မဆိုဘဲ သင်တို့ကိုသာလျှင် မထီမဲ့မြင်ပြုသဖြင့် လည်းကောင်း၊ နှိပ်စက်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ သည်းမခံ သဖြင့် လည်းကောင်း၊ နိုင်ထက်စီးနင်း ပြောဆိုသဖြင့် လည်းကောင်း၊ (အသျှင်မတို့က) အားနည်း သဖြင့် လည်းကောင်း ညီမအစ်မတို့သည်သာလျှင် လူတို့နှင့် ရောနှောကာ ယုတ်မာသော အကျင့် ယုတ်မာသော ကျော်စောသံ ယုတ်မာသော အသက်မွေးခြင်းရှိလျက် ဘိက္ခုနီသံဃာအား ညှဉ်းဆဲပြီးလျှင် အချင်းချင်း အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းကုန်၏၊ အသျှင်မတို့ ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေကုန်လော့၊ ညီမ အစ်မတို့၏ ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေခြင်းကိုသာလျှင် သံဃာသည် ချီးမွမ်း၏ ဟု ဤသို့ ပြောဆိုသည်" ဟူ၍ ပြောဆို၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် သံဃာက ဥတ် ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမအပ်ပြီးသော ဘိက္ခုနီမတို့ကို အသျှင်မတို့ သင်တို့သည် လူတို့နှင့်ရောနှောသည် ဖြစ်၍သာလျှင် နေကုန်လော့၊ သင်တို့သည် တသီးတခြားစီ မနေကုန်လင့်၊ အခြား ဘိက္ခုနီမတို့သည် လည်း သံဃာ၌ ရှိကုန်၏။ပ။ အသျှင်မတို့ ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေကုန်လော့၊ ညီမ အစ်မတို့၏ ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေခြင်းကို သာလျှင် သံဃာက ချီးမွမ်း၏ဟု သံဃာက ဆိုသည် ဟူ၍ ပြောဆိုဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် သံဃာက ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမအပ်ပြီးသော ဘိက္ခုနီမ တို့ကို- 'အသျှင်မတို့ သင်တို့သည် လူတို့နှင့် ရောနှောသည် ဖြစ်၍သာလျှင် နေကုန်လော့၊ သင်တို့သည် တသီးတခြားစီ မနေကုန်လင့်၊ ဤသို့သော အကျင့် ဤသို့သော ကျော်စောသံ ဤသို့သော အသက်မွေး ခြင်း ရှိကုန်လျက် ဘိက္ခုနီသံဃာအား ညှဉ်းဆဲပြီးလျှင် အချင်းချင်း အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော အခြား ဘိက္ခုနီမတို့သည်လည်း သံဃာ၌ ရှိကုန်၏၊ ထိုဘိက္ခုနီမတို့ကိုမူကား သံဃာသည် တစ်စုံတစ်ရာမျှ မပြော မဆိုဘဲ သင်တို့ကိုသာလျှင် မထီမဲ့မြင်ပြုသဖြင့် လည်းကောင်း၊ နှိပ်စက်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ သည်းမခံ သဖြင့် လည်းကောင်း၊ နိုင်ထက်စီးနင်း ပြောဆိုသဖြင့် လည်းကောင်း၊ (အသျှင်မတို့က) အားနည်း သဖြင့် လည်းကောင်း ညီမ အစ်မတို့သည်သာလျှင် လူတို့နှင့် ရောနှောကာ ယုတ်မာသော အကျင့် ယုတ်မာ သော ကျော်စောသံ ယုတ်မာသော အသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်လျက် ဘိက္ခုနီသံဃာအား ညှဉ်းဆဲပြီးလျှင် အချင်းချင်း အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းကုန်၏၊ အသျှင်မတို့ ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေကုန်လော့၊ ညီမ အစ်မတို့၏ ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေခြင်းကိုသာလျှင် သံဃာသည် ချီးမွမ်း၏' ဟု သံဃာက ဆိုသည်ဟူ၍ ပြောဆိုချက်သည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏။)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ်ကြောင့် ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် သံဃာက ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမအပ်ပြီးသော ဘိက္ခုနီမတို့ကို "အသျှင်မတို့ သင်တို့သည် လူတို့နှင့် ရောနှောသည် ဖြစ်၍သာလျှင် နေကုန်လော့၊ သင်တို့သည် တသီးတခြားစီ မနေကုန်လင့်၊ အခြားဘိက္ခုနီမတို့သည်လည်း သံဃာ၌ ရှိကုန်၏။ပ။ အသျှင်မတို့ ဆိတ်ငြိမ်စွာနေကုန်လော့၊ ညီမ အစ်မတို့၏ ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေခြင်းကိုသာလျှင် သံဃာသည် ချီးမွမ်း၏" ဟု သံဃာက ဆိုသည်ဟူ၍ ပြောဆို ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ထုလ္လနန္ဒာ ပြုမိသော အမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညို စေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၂၁။ ၁၃-၇၂၈။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် 'အသျှင်မတို့ သင်တို့သည် လူတို့နှင့် ရောနှောသည် ဖြစ်၍သာလျှင် နေကုန်လော့၊ သင်တို့သည် တသီးတခြားစီ မနေကုန် လင့်၊ ဤသို့သော အကျင့် ဤသို့သော ကျော်စောသံ ဤသို့သော အသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်လျက် ဘိက္ခုနီသံဃာအား ညှဉ်းဆဲပြီးလျှင် အချင်းချင်း အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်း တတ်ကုန်သော အခြား ဘိက္ခုနီမတို့သည်လည်း သံဃာ၌ ရှိကုန်၏၊ သံဃာသည် ထိုဘိက္ခုနီမတို့ကို တစ်စုံတစ်ရာမျှ မပြောမဆိုဘဲ သင်တို့ကို သာလျှင် မထီမဲ့မြင်ပြု သဖြင့်လည်းကောင်း၊ နှိပ်စက်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ သည်းမခံသဖြင့်လည်းကောင်း၊ နိုင်ထက်စီးနင်းပြောသဖြင့် လည်းကောင်း၊ (အသျှင်မတို့က) အားနည်းသဖြင့် လည်းကောင်း ညီမ အစ်မတို့သည်သာလျှင် လူတို့နှင့် ရောနှောကာ ယုတ်မာသော အကျင့်ယုတ်မာသော ကျော်စောသံ ယုတ်မာသော အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်လျက် ဘိက္ခုနီသံဃာအား ညှဉ်းဆဲပြီးလျှင် အချင်းချင်း အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းတတ်ကုန်၏။ အသျှင်မတို့ ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေကုန်လော့၊ ညီမ အစ်မတို့၏ ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေခြင်းကိုသာလျှင် သံဃာသည် ချီးမွမ်း၏'ဟု သံဃာက ဆိုသည်ဟူ၍ ပြောငြားအံ့၊ ထိုဘိက္ခုနီမကို အခြားဘိက္ခုနီမတို့က 'အသျှင်မတို့ သင်တို့သည် လူတို့နှင့် ရောနှော သည်ဖြစ်၍ သာလျှင် နေကုန်လော့၊ သင်တို့သည် တသီးတခြားစီ မနေကုန်လင့်၊ ဤသို့သော အကျင့် ဤသို့သော ကျော်စောသံ ဤသို့သော အသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်လျက် ဘိက္ခုနီ သံဃာအား ညှဉ်းဆဲပြီးလျှင် အချင်းချင်း အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းတတ် ကုန်သော အခြား ဘိက္ခုနီမတို့ သည်လည်း သံဃာ၌ ရှိကုန်၏။ သံဃာသည် ထိုဘိက္ခုနီမတို့ကို တစုံတစ်ရာမျှ မပြောမဆိုဘဲ သင်တို့ကို သာလျှင် မထီမဲ့မြင်ပြု သဖြင့် လည်းကောင်း၊ နှိပ်စက်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ သည်းမခံသဖြင့် လည်း ကောင်း၊ နိုင်ထက်စီးနင်း ပြောသဖြင့် လည်းကောင်း (အသျှင်မတို့က) အားနည်း သဖြင့် လည်းကောင်း ညီမ အစ်မတို့သည်သာလျှင် လူတို့နှင့် ရောနှောကာ ယုတ်မာသော အကျင့် ယုတ်မာသော ကျော်စောသံ ယုတ်မာသော အသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်လျက် ဘိက္ခုနီသံဃာအား ညှဉ်းဆဲပြီးလျှင် အချင်းချင်း အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်း တတ်ကုန်၏၊ အသျှင်မတို့ ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေကုန်လော့၊ ညီမ အစ်မတို့၏ ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေခြင်းကိုသာလျှင် သံဃာသည် ချီးမွမ်း၏' ဟု သံဃာက ဆိုသည် ဟူ၍ မဆိုပါလင့်ဟု ဆိုရာ၏။ ဤသို့လျှင် ထိုဘိက္ခုနီမသည် အခြား ဘိက္ခုနီမတို့က ဆိုဆုံးမအပ်ပါလျက် ရှေးနည်းအတူသာလျှင် ပြုမူငြားအံ့၊ ထိုဘိက္ခုနီမကို ဘိက္ခုနီမတို့သည် သုံးကြိမ် တိုင်အောင် ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမရမည်၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ဥတ်ကမ္မဝါ စာဖြင့် ဆိုဆုံးမ အပ်သော် ထိုအယူကို အကယ်၍ စွန့်ငြားအံ့၊ ဤသို့ စွန့်ခြင်းသည် ကောင်း၏၊ အကယ်၍ မစွန့်ငြားအံ့၊ ဤဘိက္ခုနီမသည်လည်း သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမသည်၏ အဆုံး၌ သင့်သည် ဖြစ်၍ (သံဃာမှ) နှင်ထုတ် စေတတ်သော သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့ ရောက်၏" ဤသို့ (ပြကြစေ ကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁၃ - တေရသမသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၇၂၉။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ဤသို့ ပြောဆိုငြားအံ့ ဟူသည် အသျှင်မတို့ သင်တို့သည် လူတို့နှင့် ရောနှောသည် ဖြစ်၍သာလျှင် နေကုန်လော့၊ သင်တို့သည် တသီးတခြားစီ မနေကုန်လင့်၊ ဤသို့သော အကျင့် ဤသို့သော ကျော်စောသံ ဤသို့သော အသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်လျက် ဘိက္ခုနီမသံဃာအား ညှဉ်းဆဲပြီးလျှင် အချင်းချင်း အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းကုန်သော အခြားဘိက္ခုနီမတို့သည်လည်း ရှိကုန်၏၊ ထိုဘိက္ခုနီမတို့ကို သံဃာသည် တစ်စုံ တစ်ရာမျှ မပြောမဆို။

သင်တို့ကိုသာလျှင် မထီမဲ့မြင်ပြုသဖြင့် ဟူသည် အထင်အမြင်သေးသဖြင့် 'အောက်တန်းစား အနေ ထား၍ သိခြင်းဖြင့်'။

နှိပ်စက်သဖြင့် ဟူသည် နှိပ်စက်သည့် အဖြစ်ဖြင့်။

သည်းမခံသဖြင့် ဟူသည် မျက်မုန်းကျိုးသဖြင့်။

နိုင်ထက်စီးနင်းပြောသဖြင့် ဟူသည် နိုင်ထက်စီးနင်း ပြောသည့် အဖြစ်ဖြင့်။

အားနည်းသဖြင့် ဟူသည် အသင်းအပင်းမရှိသည့် အဖြစ်ဖြင့်။

"ညီမအစ်မတို့သည်သာလျှင် လူတို့နှင့် ရောနှောကာ ယုတ်မာသော အကျင့် ယုတ်မာသော ကျော်စောသံ ယုတ်မာသော အသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်လျက် ဘိက္ခုနီမသံဃာအား ညှဉ်းဆဲပြီးလျှင် အချင်းချင်း အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းကုန်၏။ အသျှင်မတို့ ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေကုန်လော့၊ ညီမ အစ်မတို့၏ ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေခြင်းကိုသာလျှင် သံဃာသည် ချီးမွမ်း၏ ဟု သံဃာက ဆိုသည်" ဟူ၍ ပြောဆို၏။

ထိုဘိက္ခုနီမကို ဟူသည် ဤသို့ ပြောဆိုလေ့ ရှိသော ဘိက္ခုနီမကို။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဟူသည် အခြားဘိက္ခုနီမတို့သည်။

မြင်ကုန် ကြားကုန်သော ဘိက္ခုနီမတို့က "အသျှင်မတို့ သင်တို့သည် လူတို့နှင့် ရောနှောသည် ဖြစ်၍ သာလျှင် နေကုန်လော့၊ သင်တို့သည် တသီးတခြားစီ မနေကုန်လင့်၊ အခြား ဘိက္ခုနီမတို့သည် လည်း သံဃာ၌ ရှိကုန်၏။ပ။ အသျှင်မတို့ ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေကုန်လော့၊ ညီမ အစ်မတို့၏ ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေခြင်းကိုသာလျှင် သံဃာသည် ချီးမွမ်း၏ ဟု သံဃာက ဆိုသည်" ဟူ၍ မပြောဆိုပါလင့်ဟု ပြောဆိုရမည်။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆိုရမည်။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆိုရမည်၊ အကယ်၍ အယူကို စွန့်အံ့၊ ဤသို့စွန့်ခြင်းသည် ကောင်း၏။ အကယ်၍ အယူကိုမစွန့်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကြား၍ မပြောမဆို ကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ထိုဘိက္ခုနီမကို သံဃာ့အလယ်သို့လည်း ဆွဲငင်၍ "အသျှင်မ ဤသို့ မဆိုပါလင့်၊ အသျှင်မတို့ သင်တို့သည် လူတို့နှင့် ရောနှောသည် ဖြစ်၍ သာလျှင် နေကုန်လော့၊ သင်တို့သည် တသီးတခြားစီ မနေ ကုန်လင့်၊ သံဃာ၌ အခြားဘိက္ခုနီမတို့ သည်လည်း ရှိကုန်၏။ပ။ အသျှင်မတို့ ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေကုန်လော့၊ ညီမ အစ်မတို့၏ ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေခြင်းကိုသာလျှင် သံဃာသည် ချီးမွမ်း၏ဟု သံဃာက ဆိုသည် ဟူ၍ မပြောဆို ပါလင့်" ဟု ဆိုဆုံးမရမည်။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆိုရမည်။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆိုရမည်၊ အကယ်၍ အယူကို စွန့်အံ့၊ ဤသို့ စွန့်ခြင်းသည် ကောင်း၏၊ အကယ်၍ အယူကို မစွန့်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ထို ဘိက္ခုနီမကို ဉတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဉတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမရမည်။ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၍ စွမ်းရည်ရှိသော ဘိက္ခုနီမသည် သံဃာကို သိစေရမည်။

၇၃၀။ "အသျှင်မတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမ သည် သံဃာက 'ဉတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်' ဆိုဆုံးမအပ်ပြီးသော ဘိက္ခုနီမတို့ကို 'အသျှင်မတို့ သင်တို့သည် လူတို့နှင့် ရောနှောသည် ဖြစ်၍ သာလျှင် နေကုန်လော့၊ သင်တို့သည် တသီးတခြားစီ မနေကုန်လင့်၊ ဤသို့သော အကျင့် ဤသို့သော ကျော်စောသံ ဤသို့သော အသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်လျက် ဘိက္ခုနီ သံဃာအား ညှဉ်းဆဲပြီးလျှင် အချင်းချင်း အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်း တတ်သော အခြားဘိက္ခုနီမတို့သည်လည်း သံဃာ၌ ရှိကုန်၏။ သံဃာသည် ထိုဘိက္ခုနီမတို့ကို တစ်စုံတစ်ရာမျှ မပြောမဆိုဘဲ သင်တို့ကိုသာလျှင် မထီမဲ့မြင်ပြု သဖြင့် လည်းကောင်း၊ နှိပ်စက်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ သည်းမခံသဖြင့် လည်းကောင်း၊ နိုင်ထက်စီးနင်း ပြောဆိုသဖြင့် လည်းကောင်း၊ (အသျှင်မ တို့က) အားနည်းသဖြင့် လည်းကောင်း ညီမ အစ်မတို့သည် သာလျှင် လူတို့နှင့် ရောနှောကာ ယုတ်မာသော အကျင့် ယုတ်မာသော ကျော်စောသံ ယုတ်မာသော အသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်လျက် ဘိက္ခုနီသံဃာအား ညှဉ်းဆဲပြီးလျှင် အချင်းချင်း အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းတတ်ကုန်၏။ အသျှင်မတို့ ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေကုန်လော့၊ ညီမအစ်မတို့၏ ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေခြင်းကိုသာလျှင် သံဃာသည် ချီးမွမ်း၏' ဟု သံဃာက ဆိုသည်ဟူ၍ ပြောဆို၏။ ထိုဘိက္ခုနီမသည် ထိုအယူကို မစွန့်၊ သံဃာအား လျောက်ပတ်သော အခါရှိသော် ကံသည် အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊ သံဃာသည် ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမကို ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ဉတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမ၏။ ဤကား သိစေခြင်းတည်း။

အသျှင်မတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ "ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမသည် သံဃာက ဆိုဆုံးမအပ်ပြီးသော ဘိက္ခုနီမတို့ကို 'အသျှင်မတို့ သင်တို့သည် လူတို့နှင့် ရောနှောသည် ဖြစ်၍သာလျှင် နေကုန်လော့၊ သင်တို့သည် တသီးတခြားစီ မနေကုန်လင့်၊ ဤသို့သော အကျင့် ဤသို့သော ကျော်စောသံ ဤသို့သော အသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်လျက် ဘိက္ခုနီသံဃာအား ညှဉ်းဆဲပြီးလျှင် အချင်းချင်း အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော အခြားဘိက္ခုနီမ တို့သည်လည်း သံဃာ၌ ရှိကုန်၏၊ သံဃာသည် ထိုဘိက္ခုနီမတို့ကို တစ်စုံတစ်ရာမျှ မပြောမဆိုဘဲ သင်တို့ကိုသာလျှင် မထီမဲ့မြင်ပြုသဖြင့် လည်းကောင်း၊ နှိပ်စက်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ သည်းမခံသဖြင့် လည်းကောင်း၊ နိုင်ထက်စီးနင်း ပြောသဖြင့် လည်းကောင်း၊ (အသျှင်မတို့က) အားနည်း သဖြင့်လည်း ကောင်း ညီမ အစ်မတို့သည်သာလျှင် လူတို့နှင့် ရောနှောကာ ယုတ်မာသော အကျင့် ယုတ်မာ သော ကျော်စောသံ ယုတ်မာသော အသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်လျက် ဘိက္ခုနီသံဃာအား ညှဉ်းဆဲပြီး လျှင် အချင်းချင်း အပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းတတ်ကုန်၏၊ အသျှင်မတို့ ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေကုန်လော့၊ ညီမ အစ်မတို့၏ ဆိတ်ငြိမ်စွာ နေခြင်းကိုသာလျှင် သံဃာသည် ချီးမွမ်း၏' ဟု သံဃာက ဆိုသည်ဟူ၍ ပြောဆို၏။ ထိုဘိက္ခုနီမသည် ထိုအယူကို မစွန့်၊ သံဃာသည် ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမကို ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမ၏၊ ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမအား ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမသည်ကို အကြင်အသျှင်မအား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထိုအသျှင်မ သည် ဆိတ်ဆိတ် နေရာ၏၊ အကြင်အသျှင်မအား နှစ်သက်ခြင်း မရှိ၊ ထိုအသျှင်မသည် ပြောဆို ရာ၏။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ဤအကြောင်းကို ပြောဆိုပါ၏။ပ။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ဤအကြောင်းကို ပြောဆို ပါ၏။ပ။

သံဃာသည် ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမကို ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမ အပ်ပါပြီ၊ သံဃာအား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ် နေ၏။ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ် နေသဖြင့် ဤနှစ်သက်သည့် အဖြစ်ကို သိမှတ်ရပါသည်" ဟု (သိစေရမည်)။

ဉတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကမ္မဝါစာ နှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ် သင့်၏။ ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်သော ဘိက္ခုနီမအား ဉတ်၏ အဆုံး၌ သင့်သော ဒုက္ကဋ်၊ ကမ္မဝါစာနှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ သင့်သော ထုလ္လစ္စည်းအာပတ်တို့သည် ငြိမ်းကုန်၏။

ဤဘိက္ခုနီမသည်လည်း ဟူသည် ရှေးအာပတ်သင့်သော ဘိက္ခုနီမတို့ကို ထောက်၍ ဆိုအပ်၏။

သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ဟူသည် သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ဉတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမခြင်းကြောင့် သင့်၏။ ဝတ္ထုကို လွန်ကျူးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် သင့်သည် မဟုတ်။

နှင်ထုတ်စေတတ်သော ဟူသည် သံဃာမှ နှင်ထုတ်စေတတ်သော။

သံဃာဒိသိသ် ဟူသည် ထိုအာပတ်အတွက် သံဃာသည်သာလျှင် မာနတ်ပေးရ၏၊ အရင်းသို့ ငင်ရ၏၊ အဗ္ဘာန် သွင်းရ၏၊ ဘိက္ခုနီမနှစ်ပါး သုံးပါးသည်လည်းကောင်း၊ တစ်ဦးတစ်ယောက်သည်လည်းကောင်း မာနတ် မပေးရ၊ အရင်းသို့ မငင်ရ၊ အဗ္ဘာန် မသွင်းရ၊ ထို့ကြောင့် "သံဃာဒိသိသ်" ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ (သံဃာဒိသိသ်ဟူသော အမည်သည်) ထိုအာပတ်အပေါင်း၏ အမည်သာလျှင်တည်း၊ ထို့ကြောင့်လည်း "သံဃာဒိသိသ်" ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

၇၃၁။ ဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အယူကို မစွန့်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ဓမ္မကံ၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ အယူကို မစွန့်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

ဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အယူကို မစွန့်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။

အဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။

၇၃၂။ ဉတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် မဆိုမဆုံးမရသေးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အယူကို စွန့်သော ဘိက္ခုနီမ၊ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

တေရသမ သံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၂ - သံဃာဒိသိသ်အခန်း ===

သတ္တရသကဏ်နိဂုံး

အသျှင်မတို့ ရှေးဦးစွာ လွန်ကျူးဆဲသော ခဏ၌ သင့်ကုန်သော အာပတ် ကိုးပါး၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆုံးမပြီးနောက်၌ သင့်သော အာပတ် ရှစ်ပါးအားဖြင့် ဤ တစ်ဆယ့်ခုနစ်ပါးသော သံဃာဒိသိသ်အာပတ်တို့ကို သရုပ်အားဖြင့် ပြဆိုအပ်ပြီးပါကုန်ပြီ၊ ဘိက္ခုနီမသည် ယင်း တစ်ဆယ့်ခုနစ်ပါး တို့တွင် တစ်ပါးပါးသို့လည်း သင့်ရောက်၍ ဘိက္ခုသံဃာ, ဘိက္ခုနီသံဃာ ဟူသော သံဃာနှစ်မျိုး၌ တစ်ဆယ့်ငါးရက် တို့ပတ်လုံး ကျင့်ခြင်း 'ပက္ခမာနတ်' ကို ကျင့်ရမည်။

ထိုပက္ခမာနတ် ကျင့်ပြီးသော ဘိက္ခုနီမကို ဘိက္ခုနီသံဃာ နှစ်ကျိပ်အရေအတွက်ရှိသော သိမ်၌ အဗ္ဘာန်သွင်းရမည်၊ ဘိက္ခုနီသံဃာသည် တစ်ပါးယုတ်သော နှစ်ကျိပ်ဖြင့် သော်လည်း ထိုဘိက္ခုနီမကို အဗ္ဘာန် သွင်းငြားအံ့၊ ထိုဘိက္ခုနီမသည်လည်း အဗ္ဘာန်သွင်းအပ်သည် မမည်၊ (အဗ္ဘာန်သွင်းပေးသော) ထိုဘိက္ခုနီမ တို့ကိုလည်း ကဲ့ရဲ့အပ်ကုန်၏။ ဤသည်ကား ထို (သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်ရာ) ၌ လိုက်နာရမည့် အကျင့် တည်း။

ထိုသံဃာဒိသိသ်အာပတ်တို့၌ အသျှင်မတို့ကို မေးပါ၏၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြပါကုန်၏လော၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း မေးပါ၏၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြပါကုန်၏လော၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း မေးပါ၏၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြပါကုန်၏လော၊ အသျှင်မတို့သည် ဤ (တစ်ဆယ့်ခုနစ်ပါးသော သံဃာဒိသိသ်အာပတ်) တို့၌ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြပါ၏၊ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ် နေကြကုန်၏၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ် နေသဖြင့် ဤအာပတ်မှ စင်ကြယ်သည့် အဖြစ်ကို သိမှတ်ရပါသည်။

သတ္တရသကဏ် 'တစ်ဆယ့်ခုနစ်ခု' အခန်း ပြီး၏။

ဘိက္ခုနီဝိဘင်း သံဃာဒိသိသ်အခန်း ပြီး၏။

မှာထားချက်

ပဌမ ဒုတိယစသော အစဉ်သည် ဘိက္ခုနီအသာဓာရဏ သိက္ခာပုဒ် အစဉ်များဖြစ်သည်။ သာဓာရဏ အသာဓာရဏ အရောအားဖြင့် ဘိက္ခုနီသံဃာဒိသိသ် ၁၇ပါး အစဉ်မှာ- (၁) ပဌမ, (၂) ဒုတိယ, (၃) တတိယ, (၄) စတုတ္ထ, (၅) ပဉ္စမ, (၆) ဆဋ္ဌ, (၇) သဉ္စရိတ္တ *, (၈) ပဌမ ဒုဋ္ဌဒေါသ *, (၉) ဒုတိယ ဒုဋ္ဌဒေါသ *, (၁၀) ဒသမ, (၁၁) ဧကာဒသမ, (၁၂) ဒွါဒသမ, (၁၃) တေရသမ (၁၄) သံဃဘေဒ*, (၁၅) ဘေဒါနုဝတ္တိက*, (၁၆) ဒုဗ္ဗစ*, (၁၇) ကုလဒူသိက*, တို့ဖြစ်သည်။ သာဓာရဏသိက္ခာပုဒ်များကို ခဃားပွင့် ပြထားသည်။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၃ - နိဿဂ္ဂိအခန်း ===

၁ - ပတ္တဝဂ်

၁ - ပဌမသိက္ခာပုဒ်

အသျှင်မတို့ သုံးဆယ်သော ဤ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်တို့သည် သရုပ်အားဖြင့် ပြဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏။

၇၃၃။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် များစွာသော သပိတ်တို့ကို စုဆောင်းကြကုန်၏။ ကျောင်းစဉ် လှည့်လည်ကြကုန်သော လူတို့သည် မြင်ကြ၍ "ဘိက္ခုနီမတို့သည် များစွာသော သပိတ်တို့ကို အဘယ့်ကြောင့် စုဆောင်းကြကုန်ဘိ သနည်း၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည် သပိတ်ကုန်သွယ်ခြင်း ကိုသော်လည်း ပြုကုန်လတ္တံ့၊ အိုးခွက်ဈေးဆိုင် ကိုသော်လည်း ခင်းကြကုန် လတ္တံ့" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည် သာတည်း၊ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့က "ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် သပိတ်ကို အဘယ့်ကြောင့် စုဆောင်းကြ ကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် သပိတ်ကို စုဆောင်းကြကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် သပိတ်ကို အဘယ့်ကြောင့် စုဆောင်းကြ ကုန်ဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသော အမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၂၆။ ၁-၇၃၄။ "အကြင်ဘိက္ခုနီမသည် သပိတ်ကို စုဆောင်းငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမ အား) နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁ - ပဌမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၇၃၅။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

သပိတ် မည်သည် သံသပိတ်၊ မြေသပိတ် ဟူ၍ သပိတ်နှစ်မျိုးတို့တည်း။

သပိတ်အရွယ် ပမာဏတို့သည် အကြီးစား ဥက္ကဋ္ဌသပိတ်၊ အလတ်စား မဇ္ဈိမသပိတ်၊ အငယ်စား ဩမကသပိတ် ဟု သုံးစားတို့တည်း။

အကြီးစား ဥက္ကဋ္ဌသပိတ် မည်သည် ဆန်တစ်ခွက်ချက် ထမင်း၊ ၎င်း၏ လေးပုံတစ်ပုံ ခဲဖွယ်နှင့် ၎င်းအားလျော်သော ဟင်းလျာကို ယူနိုင်၏။

အလတ်စား မဇ္ဈိမသပိတ် မည်သည် ဆန်တစ်စလယ်ချက် ထမင်း၊ ၎င်း၏ လေးပုံတစ်ပုံ ခဲဖွယ်နှင့် ၎င်းအားလျော်သော ဟင်းလျာကို ယူနိုင်၏။

အငယ်စား ဩမကသပိတ် မည်သည် ဆန်တစ်လမယ်ချက် ထမင်း၊ ၎င်း၏ လေးပုံတစ်ပုံ ခဲဖွယ်နှင့် ၎င်းအားလျော်သော ဟင်းလျာကို ယူနိုင်၏။

ထို့ထက်ကြီးမူ သပိတ်မဟုတ်၊ ထို့အောက်ငယ်မူ သပိတ်မဟုတ်။

စုဆောင်းငြားအံ့ ဟူသည် အဓိဋ္ဌာန်မတင်, ဝိကပ္ပနာမပြုဘဲ (ထားခြင်းတည်း)။

နိဿဂ္ဂိ ဖြစ်၏ ဟူသည် အရုဏ်တက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံ ရှိ၏၊ သံဃာအား ဖြစ်စေ ဂိုဏ်းအားဖြစ်စေ ဘိက္ခုနီမတစ်ဦးဦးအားဖြစ်စေ စွန့်ရမည်၊ ရဟန်းတို့ ဤသို့ စွန့်ရမည်။

ထိုဘိက္ခုနီမသည် သံဃာသို့ ချဉ်းကပ်၍ လက်ဝဲတစ်ဖက် ပခုံးထက်၌ ဧကသီကို စံပယ်တင်လျက် ကြီးကုန်သော ဘိက္ခုနီမတို့၏ ခြေတို့ကို ရှိခိုးပြီးလျှင် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ကာ လက်အုပ်ချီ၍ "အသျှင်မတို့ အကျွန်ုပ်၏ ဤသပိတ်သည် ညဥ့်လွန်သောကြောင့် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံ ရှိပါ၏၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤသပိတ်ကို သံဃာအား စွန့်ပါ၏" ဟု ဆိုရာ၏။

စွန့်ပြီးနောက် အာပတ်ကို ဒေသနာကြားရမည်၊ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၍ စွမ်းရည်ရှိသော ဘိက္ခုနီမသည် အာပတ်ကို ခံယူရမည်၊ စွန့်ပြီး သပိတ်ကို-

"အသျှင်မတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမ၏ သပိတ်ကို စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံ ရှိ၍ သံဃာအား စွန့်အပ်ပါ၏၊ သံဃာအား လျောက်ပတ်သော အခါ ရှိသော် ကံသည် အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊ သံဃာသည် ဤသပိတ်ကို ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမအား ပေးရာ၏" ဟု (ဆို၍) ပြန်ပေးရမည်။

ထိုဘိက္ခုနီမသည် များစွာသော ဘိက္ခုနီမတို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ လက်ဝဲတစ်ဖက် ပခုံးထက်၌ ဧကသီကို စံပယ်တင်၍ ကြီးကုန်သော ဘိက္ခုနီမတို့၏ ခြေတို့ကို ရှိခိုးပြီးလျှင် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ကာ လက်အုပ်ချီလျက် "အသျှင်မတို့ အကျွန်ုပ်၏ ဤသပိတ်သည် ညဥ့်လွန်၍ စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံ ရှိပါ၏၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤသပိတ်ကို အသျှင်မတို့အား စွန့်ပါ၏" ဟု ပြောဆိုရာ၏၊ စွန့်ပြီးနောက် အာပတ်ကို ဒေသနာကြားရမည်၊ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၍ စွမ်းရည်ရှိသော ဘိက္ခုနီမသည် အာပတ်ကို ခံယူရမည်၊ စွန့်ပြီး သပိတ် ကို-

"အသျှင်မတို့ အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမ၏ သပိတ်ကို စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံ ရှိ၍ အသျှင်မတို့အား စွန့်အပ်ပါပြီ၊ အသျှင်မတို့အား လျောက်ပတ်သော အခါ ရှိသော် ကံသည် အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊ အသျှင်မတို့သည် ဤသပိတ်ကို ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမ အား ပေး ကုန်ရာ၏" ဟု (ဆို၍) ပြန်ပေးရမည်။

ထိုဘိက္ခုနီမသည် ဘိက္ခုနီမ တစ်ယောက်ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ လက်ဝဲတစ်ဖက် ပခုံးထက်၌ ဧကသီကို စံပယ်တင်ပြီးလျှင် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ကာ လက်အုပ်ချီလျက် "အသျှင်မ အကျွန်ုပ်၏ ဤသပိတ်သည် ညဥ့်လွန်သဖြင့် စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံ ရှိပါ၏၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤသပိတ်ကို အသျှင်မအား စွန့်ပါ၏" ဟု ဆိုရာ၏၊

စွန့်ပြီးနောက် အာပတ်ကို ဒေသနာကြားရမည်၊ ထိုဘိက္ခုနီမသည် အာပတ်ကို ခံယူရမည်၊ "ဤသပိတ်ကို အသျှင်မအား ပေးပါ၏" ဟု ဆို၍ စွန့်ပြီး သပိတ်ကို ပြန်ပေးရမည်။

၇၃၆။ ညဥ့်လွန်ရာ၌ လွန်၏ ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ညဥ့်လွန်ရာ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ညဥ့်လွန်ရာ၌ မလွန်ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အဓိဋ္ဌာန် မတင်ရသေးသည်၌ အဓိဋ္ဌာန် တင်ပြီးဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဝိကပ္ပနာ မပြုရသေးသည်၌ ဝိကပ္ပနာပြုပြီးဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ မစွန့်ရသေး သည်၌ စွန့်ပြီးဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ မပျောက်ပျက်ရာ၌ ပျောက်ပျက်၏ဟု အမှတ် ရှိအံ့၊ မပျက်စီးရာ၌ ပျက်စီး၏ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ မကွဲမကျေရာ၌ ကွဲကျေ၏ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ မလုယက်ရာ၌ လုယက်၏ ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံ ရှိသော သပိတ်ကို မစွန့်ဘဲ သုံးဆောင်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ညဥ့် မလွန်ရာ၌ လွန်၏ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ညဥ့်မလွန်ရာ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ညဥ့်မလွန်ရာ၌ မလွန်ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၇၃၇။ အရုဏ်၏ အတွင်း၌ အဓိဋ္ဌာန် တင်အံ့၊ ဝိကပ္ပနာပြုအံ့၊ စွန့်အံ့၊ ပျောက်ပျက်အံ့၊ ပျက်စီးအံ့၊ ကွဲအံ့၊ လုယက်၍ ယူကုန်အံ့၊ အကျွမ်းဝင်၍ ယူကုန်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ထိုအခါ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် စွန့်ပြီး သပိတ်ကို ပြန်၍ မပေးကုန်၊ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏၊ ရဟန်းတို့ စွန့်ပြီး သပိတ်ကို ပြန်ပေးရမည်၊ ပြန်မပေးသော ဘိက္ခုနီမအား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ပဌမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၃ - နိဿဂ္ဂိအခန်း ===

၁ - ပတ္တဝဂ်

၂ - ဒုတိယသိက္ခာပုဒ်

၇၃၈။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ များစွာသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် ရွာကျောင်း၌ ဝါမှ ထပြီးကုန်သော် ဝတ်အကျင့် ဣရိယာပုထ်နှင့် ပြည့်စုံကြကုန်လျက် အဝတ်ညစ်နွမ်း သင်္ကန်းလည်း ခေါင်းပါးကုန်သည် ဖြစ်၍ သာဝတ္ထိပြည်သို့ သွားကုန်၏။ ဒါယကာတို့သည် ထိုဘိက္ခုနီမတို့ကို မြင်၍ "ဤ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဝတ်အကျင့်နှင့်လည်း ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဣရိယာပုထ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံကုန်၏၊ အဝတ်လည်း ညစ်နွမ်းကုန်၏၊ သင်္ကန်းလည်း ခေါင်းပါးကုန်၏၊ ဤဘိက္ခုနီမတို့သည် အလုယက် ခံရသူများ ဖြစ်ကြပေမည်" ဟု (နှလုံးသွင်း၍) ဘိက္ခုနီသံဃာအား အခါမဲ့သင်္ကန်းကို ပေးလှူကုန်၏။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် "ငါတို့အား ကထိန်ခင်းထားပြီးဖြစ်၍ အခါတွင်းသင်္ကန်းတည်း" ဟု ဆောက်တည်ကာ ဝေဖန်စေ၏။ ဒါယကာတို့သည် ထိုဘိက္ခုနီမတို့ကို မြင်၍ "အသျှင်မတို့သည် သင်္ကန်းကို ရပါ၏လော" ဟု မေးကုန်၏။ ဒါယကာတို့ ငါတို့သည် သင်္ကန်းကို မရပါ၊ အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် "ငါတို့အား ကထိန်ခင်းထားပြီးဖြစ်၍ အခါတွင်းသင်္ကန်းတည်း" ဟု ဆောက်တည်ကာ ဝေဖန်စေပြီဟု ပြောဆို ကုန်၏။

ဒါယကာတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် အခါမဲ့သင်္ကန်းကို 'အခါတွင်းသင်္ကန်း' ဟု ဆောက်တည်ကာ ဝေဖန်စေဘိသနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုဒါယကာတို့၏ စကားကို ကြားကြ သည်သာတည်း။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် အခါမဲ့ သင်္ကန်းကို 'အခါတွင်းသင်္ကန်း' ဟု ဆောက်တည်ကာ ဝေဖန်စေဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချ ကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ထိုအခါ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ရဟန်းယောကျ်ားတို့အား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။ ရဟန်း ယောကျ်ားတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။ပ။ "ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် အခါမဲ့သင်္ကန်းကို 'အခါတွင်းသင်္ကန်း'ဟု ဆောက်တည်ကာ ဝေဖန်စေ၏ဟူသည် မှန်သ လော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် အခါမဲ့သင်္ကန်းကို 'အခါတွင်းသင်္ကန်း'ဟု ဆောက်တည်ကာ ဝေဖန်စေဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ(ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု)သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညို စေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၂၇။ ၂-၇၃၉။ “အကြင်ဘိက္ခုနီမသည် အခါမဲ့သက်န်းကို ‘အခါတွင်းသက်န်း’ဟု ဆောက်တည်ကာ ဝေဖန်စေပြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏” ဤသို့ (ပြကြစေ ကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၂ - ဒုတိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၇၄၀။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို “ဘိက္ခုနီမ” ဟူ၍ အလိုရှိ အပ်၏။

အခါမဲ့သက်န်း မည်သည် ကထိန်မခင်းသည် ရှိသော် တစ်ဆယ့်တစ်လအတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်သော သက်န်းတည်း၊ ကထိန်ခင်းသည် ရှိသော် ခုနစ်လအတွင်း၌ ဖြစ်ပေါ်သော သက်န်းတည်း၊ အခါတွင်း၌ သော်လည်း ရည်စူး၍ လှူသော သက်န်းတည်း၊ ဤသို့သော သက်န်းသည် အခါမဲ့သက်န်း မည်၏။

အခါမဲ့သက်န်းကို အခါတွင်းသက်န်း ဟု ဆောက်တည်၍ ဝေဖန်စေအံ့၊ လုံ့လပယောဂတိုင်း ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်၏။ ရခြင်းကြောင့် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံ ရှိ၏။ သံဃာအားသော်လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းအား သော်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီမတစ်ယောက်အား သော်လည်းကောင်း စွန့်ရမည်၊ ရဟန်းတို့ ဤသို့ စွန့်ရမည်။ပ။

“အသျှင်မတို့ ဤအခါမဲ့သက်န်းကို ‘အခါတွင်းသက်န်း’ဟု ဆောက်တည်ကာ အကျွန်ုပ်ဝေဖန် စေအပ်သောကြောင့် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံ ရှိပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ဤသက်န်းကို သံဃာအား စွန့်ပါ၏” ဟု။ပ။ ပေးရာ၏ဟု။ပ။ ပေးကုန်ရာ၏ဟု။ပ။ အသျှင်မအား ပေးပါ၏ဟု (ပြန်ပေးရမည်)။

၇၄၁။ အခါမဲ့သက်န်းကို အခါမဲ့သက်န်းဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ “အခါတွင်းသက်န်း” ဟု ဆောက် တည်ကာ ဝေဖန်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ အခါမဲ့သက်န်းကို ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ “အခါတွင်းသက်န်း” ဟု ဆောက်တည်ကာ ဝေဖန်စေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အခါမဲ့သက်န်းကို အခါတွင်းသက်န်းဟု အမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ “အခါတွင်းသက်န်း” ဟု ဆောက်တည်ကာ ဝေဖန်စေအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

အခါတွင်းသက်န်းကို အခါမဲ့သက်န်းဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အခါတွင်းသက်န်း၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အခါတွင်းသက်န်းကို အခါတွင်းသက်န်းဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၇၄၂။ အခါမဲ့သက်န်းကို အခါတွင်းသက်န်းဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဝေဖန်စေအံ့၊ အခါတွင်းသက်န်း ကို အခါတွင်းသက်န်းဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဝေဖန်စေအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ဒုတိယသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၃ - နိဿဂ္ဂိအခန်း ===

၁ - ပတ္တဝဂ်

၃ - တတိယသိက္ခာပုဒ်

၇၄၃။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် အခြား ဘိက္ခုနီမ တစ်ယောက်နှင့် အတူ သက်န်းဖလှယ်၍ သုံးဆောင်၏။ ထိုအခါ ထိုဘိက္ခုနီမသည် ထိုသက်န်းကို ခေါက်၍ ထား၏။ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ထိုဘိက္ခုနီမကို "အသျှင်မ ငါနှင့်သင် ဖလှယ်ထားသော သက်န်းသည် အဘယ်မှာနည်း" ဟု ဆို၏။

ထိုအခါ ဘိက္ခုနီမသည် သက်န်းကို ထုတ်၍ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမအား ပြ၏။ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမက "အသျှင်မ သင်၏ သက်န်းကို ယူလော့၊ ငါ၏ သက်န်းကို ဆောင်ခဲ့လော့၊ သင်၏ သက်န်းသည် သင့်ဥစ္စာ သာ ဖြစ်၍ ငါ၏ သက်န်းသည်လည်း ငါ့ဥစ္စာသာတည်း၊ ငါ၏ သက်န်းကို ဆောင်ခဲ့လော့၊ မိမိသက်န်းကို ပြန်ယူလော့" ဟု ထိုဘိက္ခုနီမအား ပြောဆို၍ (သက်န်းကို) လုယူလေ၏။

ထို့နောက် ထိုဘိက္ခုနီမသည် အခြားဘိက္ခုနီမတို့အား ဤအကြောင်းကို ပြောကြား၏။ အလိုနည်း သော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် အခြားဘိက္ခုနီမနှင့်အတူ သက်န်းကို ဖလှယ်ပြီးမှ လုယက်ယူငင်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ရှုတ်ချကုန်၏။ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ထိုအခါ ထိုဘိက္ခုနီမတို့သည် ရဟန်းယောကျ်ားတို့အား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။ ရဟန်းယောကျ်ားတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် အခြားဘိက္ခုနီမနှင့်အတူ သက်န်းကို ဖလှယ်ပြီးမှ လုယက် ယူငင်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏။)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် အခြား ဘိက္ခုနီမနှင့်အတူ သက်န်းကို ဖလှယ်ပြီးမှ လုယက်ယူငင်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၂၈။ ၃-၇၄၄။ "အကြင်ဘိက္ခုနီမသည် အခြား ဘိက္ခုနီမနှင့် အတူ သက်န်းကို ဖလှယ်ပြီးနောက် 'အသျှင်မ သင်၏ သက်န်းကို ယူလော့၊ ငါ၏ သက်န်းကို ဆောင်ခဲ့လော့၊ သင်၏ သက်န်းသည် သင့်ဥစ္စာ သာဖြစ်၍၊ ငါ၏ သက်န်းသည်လည်း ငါ့ဥစ္စာသာလျှင်တည်း၊ ငါ၏ သက်န်းကို ဆောင်ခဲ့ လော့၊ မိမိ သက်န်းကို ပြန်ယူလော့' ဟု ပြောဆို၍ (သက်န်းကို) လုယူမူလည်း လုယူငြားအံ့၊ လုယူစေမူလည်း လုယူစေ ငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၃ - တတိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၇၄၅။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို “ဘိက္ခုနီမ” ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ဘိက္ခုနီမနှင့်အတူ ဟူသည် အခြားဘိက္ခုနီမနှင့်အတူ။

သက်န်း မည်သည် သက်န်းခြောက်ထည်တို့တွင် အယုတ်ဆုံး အားဖြင့် ဝိကပ္ပနာ လောက်သော သက်န်း တစ်မျိုးမျိုးတည်း။

ဖလှယ်၍ ဟူသည် သက်န်းအနည်းငယ်ဖြင့် သက်န်းအများကိုလည်းကောင်း၊ သက်န်းအများဖြင့် သက်န်းအနည်းကိုလည်းကောင်း ဖလှယ်၏။

လုယူငြားအံ့ ဟူသည် ကိုယ်တိုင် လုယက်ယူငင်ငြားအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

လုယူစေငြားအံ့ ဟူသည် အခြားသူကို စေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ တစ်ကြိမ်သာ စေခိုင်းပါလျက် အကြိမ်များစွာ လုယက်ယူငင်အံ့၊ စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံ ရှိ၏။ သံဃာအားသော်လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းအားသော်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီမတစ်ယောက်အားသော်လည်းကောင်း စွန့်ရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ စွန့်ရမည်။ပ။

“အသျှင်မတို့ ဤသက်န်းသည် ဘိက္ခုနီမနှင့်အတူ သက်န်းကို ဖလှယ်ပြီးမှ အကျွန်ုပ် လုယက်ယူငင် ထားသောကြောင့် စွန့်အပ်ပါသည်၊ အကျွန်ုပ်သည် သံဃာအား ဤသက်န်းကို စွန့်ပါ၏” ဟု (ဆို၍) စွန့်ရမည်။ပ။ ပေးရာ၏ဟု။ပ။ ပေးကုန်ရာ၏ဟု။ပ။ အသျှင်မအား ပေးပါ၏ ဟု (ပြန်ပေးရမည်)။

၇၄၆။ ဘိက္ခုနီမ၌ ဘိက္ခုနီမဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သက်န်းဖလှယ်ပြီးမှ လုယူမူလည်း လုယူအံ့၊ လုယူ စေမူလည်း လုယူစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ဘိက္ခုနီမ၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ သက်န်းကို ဖလှယ်ပြီးမှ လုယူမူလည်း လုယူအံ့၊ လုယူစေမူလည်း လုယူစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ဘိက္ခုနီမ၌ ဘိက္ခုနီမဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သက်န်းကို ဖလှယ်ပြီးမှ လုယူမူလည်း လုယူအံ့၊ လုယူစေမူလည်း လုယူစေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အခြားပရိက္ခရာကို ဖလှယ်ပြီးမှ လုယူအံ့၊ လုယူစေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်သော သူနှင့်အတူ သက်န်းကိုဖြစ်စေ အခြားပရိက္ခရာကိုဖြစ်စေ ဖလှယ်ပြီးမှ လုယူမူလည်း လုယူအံ့၊ လုယူစေမူလည်း လုယူစေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်သူ၌ ဘိက္ခုနီမဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်သူ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်သူ၌ ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၇၄၇။ ထိုဘိက္ခုနီမကမူလည်း ပေးအံ့၊ ထိုဘိက္ခုနီမနှင့် အကျွမ်းဝင်၍မူလည်း ယူအံ့၊ အာပတ် မသင့်၊ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

တတိယသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၃ - နိဿဂ္ဂိအခန်း ===

၁ - ပတ္တဝဂ်

၄ - စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ်

၇၄၈။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် နာဖျား၏။ ထိုအခါ ဥပါသကာတစ်ယောက်သည် ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် "အသျှင်မ သင့်အား အဘယ်သို့သော မချမ်းသာခြင်း ဖြစ်ပါသနည်း၊ အဘယ်အရာကို ယူဆောင်ခဲ့ရမည်နည်း" ဟု ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမအား ပြောဆို၏။ ဒါယကာ ငါသည် ထောပတ်ကို အလိုရှိ၏ဟု (ဆို၏)။

ထိုအခါ ဥပါသကာသည် ဈေးသည်တစ်ဦး၏ အိမ်မှ အသပြာဖြင့် ထောပတ်ကို ယူဆောင်လာခဲ့၍ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမအား ပေးလှူ၏။ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် "ဒါယကာ ငါသည် ထောပတ်ကို အလိုမရှိ ဆီကိုသာ အလိုရှိ၏" ဟု ဆိုပြန်၏။

ထိုအခါ ဥပါသကာသည် ဈေးသည်ထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြန်၍ ထိုဈေးသည်ကို "အမောင် အသျှင်မ ထုလ္လနန္ဒာက ထောပတ်ကို အလိုမရှိ ဆီကိုသာ အလိုရှိသတတ်၊ သင်၏ ထောပတ်ကို ပြန်ယူလော့၊ အကျွန်ုပ်အား ဆီကိုသာ ပေးလော့" ဟု ဆို၏။ အမောင် အကျွန်ုပ်တို့သည် ရောင်းပြီးသော ဘဏ္ဍာကို အကယ်၍ တစ်ဖန် ပြန်ယူအံ့၊ အဘယ်အခါ အကျွန်ုပ်တို့ ဘဏ္ဍာကို ရောင်းရတော့အံ့နည်း၊ ထောပတ်ဖိုးဖြင့် ထောပတ်ကို ယူပြီးပြီ၊ ဆီဖိုး ယူခဲ့ပါ၊ ဆီကို ရပါလိမ့်မည်ဟု (ဈေးသည်က) ဆို၏။

ထိုအခါ ထိုဥပါသကာသည် အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် အခြားဝတ္ထုကို တောင်းပြီးမှ အခြားဝတ္ထုကို တောင်းလေဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့၏၊ ရှုတ်ချ၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆို၏။ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုသော ထိုဥပါသကာ၏ စကားကို ကြားကြသည်သာတည်း။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏။ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။ ထိုအခါ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ရဟန်းယောကျ်ားတို့အား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။ ရဟန်းယောကျ်ားတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် အခြားဝတ္ထုကို တောင်းပြီးမှ အခြားဝတ္ထုကို တောင်းပြန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏။)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် အခြားဝတ္ထုကို တောင်းပြီးမှ အခြားဝတ္ထုကို တောင်းလေဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်း ကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၂၉။ ၄-၇၄၉။ "အကြင်ဘိက္ခုနီမသည် အခြားဝတ္ထုကို တောင်းပြီးမှ အခြားဝတ္ထုကို တောင်းငြားအံ့၊ (ထို ဘိက္ခုနီမအား) နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေ ကုန်လော့ဟု မိန့် တော်မူ၏)။

၄ - စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၇၅၀။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

အခြားဝတ္ထုကို တောင်းပြီးမှ ဟူသည် တစ်စုံတစ်ခုသော ဝတ္ထုကို တောင်းပြီး၍။

အခြားဝတ္ထုကို တောင်းငြားအံ့ ဟူသည် ထိုဝတ္ထုမှတစ်ပါး အခြားဝတ္ထုကို တောင်းအံ့၊ အားထုတ်ခြင်းကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရခြင်းကြောင့် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံ ရှိ၏။ သံဃာအား သော်လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းအား သော်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီမတစ်ယောက်အား သော်လည်းကောင်း စွန့်ရမည်၊ ရဟန်းတို့ ဤသို့ စွန့်ရမည်။ပ။

"အသျှင်မတို့ ဤဝတ္ထုသည် အခြားဝတ္ထုကို တောင်းပြီးမှ အခြားဝတ္ထုကို အကျွန်ုပ် တောင်းသောကြောင့် စွန့်အပ်ပါသည်၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤဝတ္ထုကို သံဃာအား စွန့်ပါ၏" ဟု (ဆို၍) စွန့်ရမည်။ပ။ ပေးရာ၏ ဟု။ပ။ ပေးကုန်ရာ၏ဟု။ပ။ အသျှင်မအား ပေးပါ၏ ဟု (ပြန်ပေးရမည်)။

၇၅၁။ အခြားဝတ္ထု၌ အခြားဝတ္ထုဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အခြားဝတ္ထုကို တောင်းအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အခြားဝတ္ထု၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ အခြားဝတ္ထုကို တောင်းအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အခြားဝတ္ထု၌ အခြားဝတ္ထုမဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အခြားဝတ္ထုကို တောင်းအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အခြားဝတ္ထု မဟုတ်သည်၌ အခြားဝတ္ထုဟု အမှတ် ရှိသည် ဖြစ်၍ အခြားဝတ္ထု မဟုတ်သည်ကို တောင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

အခြားဝတ္ထု မဟုတ်သည်၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ အခြားဝတ္ထုမဟုတ်သည်ကို တောင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

အခြားဝတ္ထု မဟုတ်သည်၌ အခြားဝတ္ထုမဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၇၅၂။ ထို (တောင်းရင်း) ဝတ္ထုကိုသာလျှင် (ထပ်မံ) တောင်းအံ့၊ (တောင်းရင်းဝတ္ထုမှတစ်ပါး) အခြားဝတ္ထုကိုလည်း တောင်းပြန်အံ့၊ အကျိုးအာနိသင်ကို ပြ၍ တောင်းအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ်မသင့်။

စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၃ - နိဿဂ္ဂိအခန်း ===

၁ - ပတ္တဝဂ်

၅ - ပဥ္စမသိက္ခာပုဒ်

၇၅၃။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် နာဖျား၏။

ထိုအခါ ဥပါသကာတစ်ယောက်သည် ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် "အသျှင်မ ကျန်းမာပါ၏လော၊ မျှတပါ၏လော" ဟု ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမအား မေး၏။ ဒါယကာ မကျန်းမာပါ၊ မမျှတပါဟု (ပြောဆို၏)။ အသျှင်မ ဤမည်သော ဈေးသည်၏ အိမ်၌ အသပြာကို ထားပါအံ့၊ ထိုဈေးသည် အိမ်မှ အလိုရှိရာ ဝတ္ထုကို ဆောင်ယူစေပါလော့ဟု (ဆို၏)။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် "သိက္ခမာန်မ သွားချေ၊ ဤမည်သော ဈေးသည်၏ အိမ်မှ အသပြာဖြင့် ဆီကို ဆောင်ယူခဲ့လော့" ဟု သိက္ခမာန်မ တစ်ယောက်ကို စေလွှတ်လိုက်၏။ ထိုအခါ သိက္ခမာန်မသည် ထိုဈေးသည်၏ အိမ်မှ အသပြာဖြင့် ဆီကို ဆောင်ယူခဲ့၍ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမအား ပေး၏။ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် "သိက္ခမာန်မ ငါသည် ဆီကို အလိုမရှိ၊ ငါသည် ထောပတ်ကို အလိုရှိ၏" ဟု ဆို၏။

ထိုအခါ ထိုသိက္ခမာန်မသည် ထိုဈေးသည်ထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် "ဒါယကာ အသျှင်မသည် ဆီကို အလိုမရှိ၊ ထောပတ်ကိုသာ အလိုရှိသတတ်၊ သင်၏ ဆီကို ပြန်ယူလော့၊ ငါ့အား ထောပတ်ကို ပေးလော့" ဟု ထိုဈေးသည်အား ပြောဆို၏။ အသျှင်မ အကျွန်ုပ်တို့သည် ရောင်းပြီး ဘဏ္ဍာကို အကယ်၍ တစ်ဖန် ပြန်ယူအံ့၊ အဘယ်အခါ အကျွန်ုပ်တို့ ဘဏ္ဍာကို ရောင်းရတော့ အံ့နည်း၊ ဆီဖိုးဖြင့် ဆီကို ယူပြီးပြီ၊ ထောပတ်ဖိုး ယူခဲ့ပါ၊ ထောပတ်ကို ရပါလိမ့်မည်ဟု (ဆို၏)။

ထိုအခါ သိက္ခမာန်မသည် ငိုလျက် ရပ်နေ၏။ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ထိုသိက္ခမာန်မကို "သိက္ခမာန်မ သင်သည် အဘယ့်ကြောင့် ငိုဘိ သနည်း" ဟု မေးကုန်၏။ ထိုအခါ ထို သိက္ခမာန်မသည် ဘိက္ခုနီမတို့အား ဤအကြောင်းကို ပြောကြား၏။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မ ထုလ္လနန္ဒာသည် အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေပြီးမှ အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေပြန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေပြီးမှ အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေပြန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ်မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေပြီးမှ အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေပြန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်း ကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၀။ ၅-၇၅၄။ "အကြင်ဘိက္ခုနီမသည် အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေပြီးမှ အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေပြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၅ - ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၇၅၅။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေပြီးမှ ဟူသည် တစ်စုံတစ်ခုသော ဝတ္ထုကို ဝယ်စေပြီး၍။

အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေငြားအံ့ ဟူသည် ထိုဝတ္ထုမှတစ်ပါး အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေအံ့၊ လုံ့လ ပယောဂကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရခြင်းကြောင့် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံ ရှိ၏။ သံဃာအား သော် လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းအားသော် လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီမတစ်ယောက်အား သော်လည်းကောင်း စွန့်ရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ စွန့်ရမည်။ပ။

"အသျှင်မတို့ ဤဝတ္ထုသည် အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေပြီးမှ အခြားဝတ္ထုကို အကျွန်ုပ် ဝယ်စေသော ကြောင့် စွန့်အပ်ပါသည်၊ အကျွန်ုပ်သည် သံဃာအား ဤဝတ္ထုကို စွန့်ပါ၏"။ပ။ ပေးရာ၏ဟု။ပ။ ပေးကုန်ရာ၏ဟု။ပ။ အသျှင်မအား ပေးပါ၏ ဟု (ပြန်ပေးရမည်)။

၇၅၆။ အခြားဝတ္ထု၌ အခြားဝတ္ထုဟု အမှတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ် သင့်၏။

အခြားဝတ္ထု၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အခြားဝတ္ထု၌ အခြားဝတ္ထုမဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ် သင့်၏။

အခြားဝတ္ထုမဟုတ်ရာ၌ အခြားဝတ္ထုဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အခြားဝတ္ထုမဟုတ်သည်ကို ဝယ်စေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

အခြားဝတ္ထုမဟုတ်ရာ၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ အခြားဝတ္ထုမဟုတ်သည်ကို ဝယ်စေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

အခြားဝတ္ထုမဟုတ်ရာ၌ အခြားဝတ္ထုမဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဝယ်စေအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၇၅၇။ ထို (ဝယ်စေရင်း) ဝတ္ထုကိုသာလျှင် (ထပ်မံ) ဝယ်စေအံ့၊ (ဝယ်စေရင်းဝတ္ထုမှ တစ်ပါး) အခြား ဝတ္ထုကိုလည်း (တစ်ဖန်) ဝယ်စေအံ့၊ အကျိုးအာနိသင်ကို ဟောပြ၍ ဝယ်စေအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၃ - နိဿဂ္ဂိအခန်း ===

၁ - ပတ္တဝဂ်

၆ - ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်

၇၅၈။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဥပါသကာတို့သည် ဘိက္ခုနီသံဃာ၏ သင်္ကန်း အလို့ငှါ သဘောတူ စုဆောင်းပြီးနောက် အထည်သည် တစ်ဦး၏ အိမ်၌ ပရိက္ခရာကို ထားပြီးလျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ ထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီး၍ "အသျှင်မတို့ ဤမည်ရှိသော အထည်သည်၏ အိမ်၌ သင်္ကန်းအလို့ငှါ ပရိက္ခရာကို ထားပြီးပါပြီ၊ ထိုအိမ်မှ သင်္ကန်းကို ဆောင်ယူစေ၍ ခွဲဝေကုန်လော့" ဟု လျှောက်ကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ထိုပရိက္ခရာဖြင့် ဆေးကို ဝယ်စေပြီးလျှင် သုံးဆောင်ကုန်၏။ ဥပါသကာတို့သည် သိ၍ "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် အခြားပစ္စည်းအတွက် ရည်စူးချက်ရှိသော သံဃိကပရိက္ခရာဖြင့် အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုဥပါသကာတို့၏ စကားကို ကြားကြ သည်သာတည်း။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် အခြားပစ္စည်း အတွက် ရည်စူးချက်ရှိသော သံဃိကပရိက္ခရာဖြင့် အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေကုန်ဘိသနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြ ကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် အခြားပစ္စည်းအတွက် ရည်စူးချက်ရှိသော သံဃိကပရိက္ခရာဖြင့် အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေ၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမ တို့သည် အခြားပစ္စည်းအတွက် ရည်စူးချက်ရှိသော သံဃိကပရိက္ခရာဖြင့် အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေကုန်ဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညို စေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၃၁။ ၆-၇၅၉။ "အကြင်ဘိက္ခုနီမသည် အခြားပစ္စည်းအတွက် ရည်စူးချက်ရှိသော သံဃိက ပရိက္ခရာဖြင့် အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) နိဿဂ္ဂိ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၆ - ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၇၆၀။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို “ဘိက္ခုနီမ” ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

အခြားပစ္စည်းအတွက် ရည်စူးချက်ရှိသော ပရိက္ခရာဖြင့် ဟူသည် အခြားဝတ္ထု ပစ္စည်းအကျိုးငှါ လှူအပ်သော ပရိက္ခရာဖြင့်။

သံဃိက ဟူသည် သံဃာအား လှူသော ပစ္စည်းတည်း၊ ဂိုဏ်းအား လှူသော ပစ္စည်းမဟုတ်၊ ဘိက္ခုနီမတစ်ယောက်အား လှူသော ပစ္စည်းမဟုတ်။

အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေငြားအံ့ ဟူသည် ရည်ညွှန်း၍ လှူသော ပစ္စည်းဝတ္ထုမှတစ်ပါး အခြားပစ္စည်း ဝတ္ထုကို ဝယ်စေအံ့၊ လုံ့လပယောဂကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရခြင်းကြောင့် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံ ရှိ၏။ သံဃာအားသော် လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းအားသော် လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီမ တစ်ယောက်အား သော် လည်းကောင်း စွန့်ရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ စွန့်ရမည်။ပ။

“အသျှင်မတို့ တစ်ခုသော ပစ္စည်းအတွက် ရည်စူးချက်ရှိသော သံဃိကပရိက္ခရာဖြင့် အခြားဝတ္ထုကို အကျွန်ုပ် ဝယ်စေအပ်သည်ဖြစ်၍ စွန့်အပ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ဤဝတ္ထုကို သံဃာအား စွန့်ပါ၏” ဟု။ပ။ ပေးရာ၏ဟု။ပ။ ပေးကုန်ရာ၏ဟု။ပ။ အသျှင်မအား ပေးပါ၏ ဟု (ပြန်ပေးရမည်)။

၇၆၁။ အခြားပစ္စည်း အတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထု၌ အခြားပစ္စည်းအတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထုဟု အမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အခြားပစ္စည်း အတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထု၌ ယုံမှား ရှိသည်ဖြစ်၍ အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အခြားပစ္စည်း အတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထု၌ အခြားပစ္စည်း အတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထုမဟုတ်ဟု အမှတ် ရှိသည် ဖြစ်၍ အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

စွန့်ပြီးဝတ္ထုကို ရသောအခါ လှူရင်းတိုင်းသို့ ပြန်ပို့ရမည်။

အခြားပစ္စည်း အတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထုမဟုတ်ရာ၌ အခြားပစ္စည်းအတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထုဟု အမှတ်ရှိ သည် ဖြစ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

အခြားပစ္စည်း အတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထုမဟုတ်ရာ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

အခြားပစ္စည်း အတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထုမဟုတ်ရာ၌ အခြားပစ္စည်းအတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထုမဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၇၆၂။ အကြွင်းကို ဆောင်အံ့၊ ဥစ္စာရှင်တို့ကို ပန်ကြား၍ ဆောင်အံ့၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့် ဆောင်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၃ - နိဿဂ္ဂိအခန်း ===

၁ - ပတ္တဝဂ်

၇ - သတ္တမသိက္ခာပုဒ်

၇၆၃။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဥပါသကာတို့သည် ဘိက္ခုနီသံဃာ၏ သင်္ကန်း အလို့ငှါ သဘောတူ စုဆောင်းပြီးနောက် အထည်သည်တစ်ဦး၏ အိမ်၌ ပရိက္ခရာကို ထားပြီးလျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ ထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီး၍ "အသျှင်မတို့ ဤမည်သော အထည်သည်၏ အိမ်၌ သင်္ကန်းအလို့ငှါ ပရိက္ခရာကို ထားပြီးပါပြီ၊ ထိုအိမ်မှ သင်္ကန်းကို ဆောင်ယူစေ၍ ခွဲဝေကုန်လော့" ဟု လျှောက်ကြကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ထိုပရိက္ခရာဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကိုယ်တိုင်တောင်းသော ပရိက္ခရာဖြင့် လည်း ကောင်း ဆေးကို ဝယ်စေပြီးလျှင် သုံးဆောင်ကုန်၏။ ဥပါသကာတို့သည် သိ၍ "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် အခြားပစ္စည်း အတွက် ရည်စူးချက် ရှိသော သံဃိကပရိက္ခရာဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကိုယ်တိုင် တောင်းသော ပရိက္ခရာဖြင့် လည်းကောင်း၊ အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြော ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် အခြားပစ္စည်းအတွက် ရည်စူးချက်ရှိသော သံဃိကပရိက္ခရာဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကိုယ်တိုင်တောင်းသော ပရိက္ခရာဖြင့် လည်းကောင်း အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမ တို့သည် အခြားပစ္စည်းအတွက် ရည်စူးချက်ရှိသော သံဃိကပရိက္ခရာဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကိုယ်တိုင် တောင်းသော ပရိက္ခရာဖြင့် လည်းကောင်း အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေကုန်ဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု)သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၃၂။ ၇-၇၆၄။ "အကြင်ဘိက္ခုနီမသည် အခြားပစ္စည်းအတွက် ရည်စူးချက်ရှိသော သံဃိက ပရိက္ခရာ ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကိုယ်တိုင်တောင်းသော ပရိက္ခရာဖြင့်လည်း ကောင်း အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော် မူ၏)။

၇ - သတ္တမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၇၆၅။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

အခြားပစ္စည်းအတွက် ရည်စူးချက်ရှိသော ပရိက္ခာရာဖြင့် ဟူသည် အခြား ဝတ္ထုပစ္စည်း အကျိုးငှါ လှူအပ်သော ပရိက္ခာရာဖြင့်။

သံဃိက ဟူသည် သံဃာအား လှူသော ပစ္စည်းတည်း၊ ဂိုဏ်းအား လှူသော ပစ္စည်း မဟုတ်၊ ဘိက္ခုနီမ တစ်ယောက်အား လှူသောပစ္စည်း မဟုတ်။

ကိုယ်တိုင် တောင်းသော ဟူသည် ကိုယ်တိုင် တောင်း၍။

အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေငြားအံ့ ဟူသည် ရည်ညွှန်း၍လှူသော ပစ္စည်းဝတ္ထုမှတစ်ပါး အခြားပစ္စည်း ဝတ္ထုကို ဝယ်စေအံ့၊ လုံ့လပယောဂကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ရခြင်းကြောင့် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံ ရှိ၏။ သံဃာအားသော်လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းအားသော်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီမတစ်ယောက်အား သော်လည်း ကောင်း စွန့်ရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ စွန့်ရမည်။ပ။

"အသျှင်မတို့ ဤဝတ္ထုသည် အခြားပစ္စည်းအတွက် ရည်စူးချက်ရှိသော သံဃိကပရိက္ခာရာဖြင့်လည်း ကောင်း၊ ကိုယ်တိုင်တောင်းသော ပရိက္ခာရာဖြင့်လည်းကောင်း အကျွန်ုပ် ဝယ်စေအပ်သည်ဖြစ်၍ စွန့်အပ်ပါ၏၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤဝတ္ထုကို သံဃာအား စွန့်ပါ၏" ဟု။ပ။ ပေးရာ၏ဟု။ပ။ ပေးကုန်ရာ၏ဟု။ပ။ အသျှင်မအား ပေးပါ၏ဟု (ပြန်ပေးရမည်)။

၇၆၆။ အခြားပစ္စည်းအတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထု၌ အခြားပစ္စည်းအတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထုဟု အမှတ် ရှိသည် ဖြစ်၍ အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အခြားပစ္စည်း အတွက် ဖြစ်သော ဝတ္ထု၌ ယုံမှား ရှိသည် ဖြစ်၍ အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အခြားပစ္စည်း အတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထု၌ အခြားပစ္စည်း အတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထုမဟုတ်ဟု အမှတ် ရှိသည် ဖြစ်၍ အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

စွန့်ပြီးဝတ္ထုကို ရသောအခါ လှူရင်းတိုင်းသို့ ပြန်ပို့ရမည်။

အခြားပစ္စည်း အတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထုမဟုတ်ရာ၌ အခြားပစ္စည်းအတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထုဟု အမှတ် ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

အခြားပစ္စည်း အတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထုမဟုတ်ရာ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

အခြားပစ္စည်း အတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထုမဟုတ်ရာ၌ အခြားပစ္စည်း အတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထုမဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၇၆၇။ အကြွင်းကို ဆောင်အံ့၊ ဥစ္စာရှင်တို့ကို ပန်ကြား၍ ဆောင်အံ့၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့် ဆောင်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

သတ္တမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၃ - နိဿဂ္ဂိအခန်း ===

၁ - ပတ္တဝဂ်

၈ - အဌမသိက္ခာပုဒ်

၇၆၈။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ အသင်းတစ်ခု၏ ပရိဝုဏ်၌ နေသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် ယာဂုဖြင့် ပင်ပန်းကုန်၏ 'ယာဂုရှားပါးကုန်၏'။

ထိုအခါ ထိုအသင်းသည် ဘိက္ခုနီမတို့၏ ယာဂုအလို့ငှါ သဘောတူစုဆောင်းပြီးနောက် စျေးသည် တစ်ဦး၏ အိမ်၌ ပရိက္ခရာကို ထားပြီးလျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီး၍ "အသျှင်မတို့ ဤမည်သော စျေးသည့်အိမ်၌ ယာဂုအလို့ငှါ ပရိက္ခရာကို ထားအပ်ပြီးပါပြီ၊ ထိုအိမ်မှ ဆန်ကို ယူဆောင်စေပြီးလျှင် ယာဂု ချက်၍ သုံးဆောင် ကုန်လော့" ဟု လျှောက်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ထိုပရိက္ခရာဖြင့် ဆေးကို ဝယ်စေ၍ သုံးဆောင်ကုန်၏။ ထိုအခါ ထိုအသင်းသည် သိ၍ "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် အခြားပစ္စည်းအတွက် ရည်စူးချက်ရှိသော အများပိုင် ပရိက္ခရာဖြင့် အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေကုန်ဘိ သနည်း' ဟု ကဲ့ရဲ့၏၊ ရှုတ်ချ၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆို၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် အခြားပစ္စည်းအတွက် ရည်စူးချက်ရှိသော အများပိုင်ပရိက္ခရာဖြင့် အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေ၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် အခြားပစ္စည်းအတွက် ရည်စူးချက်ရှိသော အများပိုင် ပရိက္ခရာဖြင့် အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အားကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၃၃။ ၈-၇၆၉။ "အကြင်ဘိက္ခုနီမသည် အခြားပစ္စည်းအတွက် ရည်စူးချက်ရှိသော အများပိုင် ပရိက္ခရာဖြင့် အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီအား) နိဿဂ္ဂိ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၈ - အဌမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၇၇၀။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

အခြားပစ္စည်းအတွက် ရည်စူးချက် ရှိသော ပရိက္ခရာဖြင့် ဟူသည် အခြားဝတ္ထုပစ္စည်း အကျိုးငှါ လှူအပ်သော ပရိက္ခရာဖြင့်။

အများပိုင် ဟူသည် ဂိုဏ်းအဖွဲ့အား လှူသော ပစ္စည်းတည်း၊ သံဃာအား လှူသော ပစ္စည်း မဟုတ်၊ ဘိက္ခုနီမတစ်ယောက်အား လှူသော ပစ္စည်း မဟုတ်။

အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေငြားအံ့ ဟူသည် ရည်ညွှန်း၍ လှူသော ပစ္စည်းဝတ္ထုမှတစ်ပါး အခြားပစ္စည်း ဝတ္ထုကို ဝယ်စေအံ့၊ လုံ့လပယောဂကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရခြင်းကြောင့် စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံ ရှိ၏။ သံဃာအားသော် လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းအားသော် လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီမတစ်ယောက် အားသော် လည်းကောင်း စွန့်ရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့စွန့်ရမည်။ပ။

"အသျှင်မတို့ ဤဝတ္ထုသည် အခြားပစ္စည်းအတွက် ရည်စူးချက်ရှိသော အများပိုင်ပရိက္ခရာဖြင့် အကျွန်ုပ် ဝယ်စေအပ်သည်ဖြစ်၍ စွန့်အပ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် သံဃာအား ဤဝတ္ထုကို စွန့်ပါ၏" ဟု။ပ။ ပေးရာ၏ ဟု။ပ။ ပေးကုန်ရာ၏ဟု။ပ။ အသျှင်မအား ပေးပါ၏ ဟု (ပြန်ပေးရမည်)။

၇၇၁။ အခြားပစ္စည်း အတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထု၌ အခြားပစ္စည်းအတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထုဟု အမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အခြားပစ္စည်း အတွက် ဖြစ်သော ဝတ္ထု၌ ယုံမှား ရှိသည် ဖြစ်၍ အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အခြားပစ္စည်း အတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထု၌ အခြားပစ္စည်း အတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထုမဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

စွန့်ပြီးဝတ္ထုကို ရသောအခါ လှူရင်းတိုင်းသို့ ပြန်ပို့ရမည်။

အခြားပစ္စည်း အတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထုမဟုတ်ရာ၌ အခြားပစ္စည်း အတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထုဟု အမှတ် ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

အခြားပစ္စည်း အတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထုမဟုတ်ရာ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

အခြားပစ္စည်းအတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထုမဟုတ်ရာ၌ အခြားပစ္စည်းအတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထုမဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၇၇၂။ အကြွင်းကို ဆောင်အံ့၊ ဥစ္စာရှင်တို့ကို ပန်ကြား၍ ဆောင်အံ့၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့် ဆောင်အံ့၊ အာပတ် မသင့်၊ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

အဌမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၃ - နိဿဂ္ဂိအခန်း ===

၁ - ပတ္တဝဂ်

၉ - နဝမသိက္ခာပုဒ်

၇၇၃။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ အသင်းတစ်ခု၏ ပရိဝုဏ်၌ နေသော ဘိက္ခုနီမ တို့သည် ယာဂုဖြင့် ပင်ပန်းကုန်၏ 'ယာဂုရှားပါးကုန်၏'။

ထိုအခါ ထိုအသင်းသည် ဘိက္ခုနီမတို့၏ ယာဂုအလို့ငှါ သဘောတူစုဆောင်းပြီးနောက် ဈေးသည် တစ်ဦး၏ အိမ်၌ ပရိက္ခရာကို ထားပြီးလျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ "အသျှင်မတို့ ဤမည်သော ဈေးသည်အိမ်၌ ယာဂုအလို့ငှါ ပရိက္ခရာကို ထားအပ်ပါပြီ၊ ထိုဈေးသည်၏ အိမ်မှ ဆန်ကို ဆောင်ယူ စေ၍ ယာဂုချက်ပြီးလျှင် သုံးဆောင် ကုန်လော့" ဟု လျှောက်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ထိုပရိက္ခရာဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကိုယ်တိုင်တောင်းသော ပရိက္ခရာဖြင့် လည်း ကောင်း ဆေးကို ဝယ်စေ၍ သုံးဆောင်ကုန်၏။ ထိုအသင်းသည် သိ၍ "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမ တို့သည် အခြား ပစ္စည်းအတွက် ရည်စူးချက်ရှိသော အများပိုင်ပရိက္ခရာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကိုယ်တိုင် တောင်းသော ပရိက္ခရာ ဖြင့်လည်းကောင်း အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့၏၊ ရှုတ်ချ ၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆို၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် အခြားပစ္စည်းအတွက် ရည်စူးချက်ရှိသော အများပိုင်ပရိက္ခရာဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကိုယ်တိုင်တောင်းသော ပရိက္ခရာဖြင့် လည်းကောင်း အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမ တို့သည် အခြားပစ္စည်းအတွက် ရည်စူးချက်ရှိသော အများပိုင် ပရိက္ခရာဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကိုယ်တိုင် တောင်းသော ပရိက္ခရာဖြင့် လည်းကောင်း အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေကုန်ဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညို သေးသော သူတို့အား ကြည်ညို စေခြင်းငှါ လည်း ကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၃၄။ ၉-၇၇၄။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် အခြားပစ္စည်း အတွက် ရည်စူးချက်ရှိသော အများပိုင် ပရိက္ခရာဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကိုယ်တိုင် တောင်းသော ပရိက္ခရာဖြင့် လည်းကောင်း အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေ ငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၉ - နဝမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၇၇၅။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

အခြားပစ္စည်းအတွက် ရည်စူးချက်ရှိသော ပရိက္ခာရာဖြင့် ဟူသည် အခြားဝတ္ထုပစ္စည်း အကျိုးငှါ လှူအပ်သော ပရိက္ခာရာဖြင့်။

အများပိုင် ဟူသည် ဂိုဏ်းအဖွဲ့အား လှူသော ပစ္စည်းတည်း၊ သံဃာအား လှူသော ပစ္စည်း မဟုတ်၊ ဘိက္ခုနီမ တစ်ယောက်အား လှူသော ပစ္စည်း မဟုတ်။

ကိုယ်တိုင်တောင်းသော ဟူသည် ကိုယ်တိုင်တောင်း၍။

အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေပြောအံ့ဟူသည် ရည်ညွှန်း၍ လှူသော ပစ္စည်းဝတ္ထုမှတစ်ပါး အခြားပစ္စည်း ဝတ္ထုကို ဝယ်စေအံ့၊ လုံ့လပယောဂကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရခြင်းကြောင့် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံ ရှိ၏။ သံဃာအားသော် လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းအားသော် လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီမ တစ်ယောက်အား သော်လည်းကောင်း စွန့်ရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ စွန့်ရမည်။ပ။

"အသျှင်မတို့ ဤဝတ္ထုသည် အခြားပစ္စည်းအတွက် ရည်စူးချက်ရှိသော အများပိုင်ပရိက္ခာရာဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကိုယ်တိုင်တောင်းသော ပရိက္ခာရာဖြင့် လည်းကောင်း အကျွန်ုပ် ဝယ်စေအပ်သည်ဖြစ်၍ စွန့်အပ်ပါ၏၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤဝတ္ထုကို သံဃာအား စွန့်ပါ၏" ဟု။ပ။ ပေးရာ၏ဟု။ပ။ ပေးရာကုန်၏ ဟု။ပ။ အသျှင်မအား ပေးပါ၏ဟု (ပြန်ပေးရမည်)။

၇၇၆။ အခြားပစ္စည်းအတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထု၌ အခြားပစ္စည်းအတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထုဟု အမှတ်ရှိ သည် ဖြစ်၍ အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အခြားပစ္စည်း အတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထု၌ ယုံမှား ရှိသည် ဖြစ်၍ အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အခြားပစ္စည်း အတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထု၌ အခြားပစ္စည်း အတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထုမဟုတ်ဟု အမှတ် ရှိသည် ဖြစ်၍ အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

စွန့်ပြီးဝတ္ထုကို ရသောအခါ လှူရင်းတိုင်းသို့ ပြန်ပို့ရမည်။

အခြားပစ္စည်း အတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထုမဟုတ်ရာ၌ အခြားပစ္စည်း အတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထုဟု အမှတ် ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

အခြားပစ္စည်း အတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထုမဟုတ်ရာ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

အခြားပစ္စည်း အတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထုမဟုတ်ရာ၌ အခြားပစ္စည်း အတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထုမဟုတ်ဟု အမှတ် ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၇၇၇။ အကြွင်းကို ဆောင်အံ့၊ ဥစ္စာရှင်တို့ကို ပန်ကြား၍ ဆောင်အံ့၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့် ဆောင်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

နဝမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၃ - နိဿဂ္ဂိအခန်း ===

၁ - ပတ္တဝဂ်

၁၀ - ဒသမသိက္ခာပုဒ်

၇၇၈။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် အကြားအမြင်များ၍ အပြော ကောင်း၏၊ တရားဟောခြင်းငှါလည်း ရဲရင့်၍ စွမ်းရည်သတ္တိ ရှိ၏၊ များစွာသော လူတို့သည် ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမကို ဆည်းကပ်ကုန်၏။

ထိုစဉ်အခါ၌ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ ပရိဝုဏ်သည် ပျက်စီးသဖြင့် လူတို့သည် ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို "အသျှင်မ အဘယ့်ကြောင့် သင်၏ ပရိဝုဏ်သည် ပျက်စီး သနည်း" ဟု မေးကုန်၏။ ဒါယကာတို့ ပေးလှူမည့် သူတို့လည်း မရှိကုန်၊ ပြုပြင်ပေးမည့် သူတို့လည်း မရှိကုန်ဟု ဆို၏။ ထိုအခါ ထိုလူတို့သည် ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ ပရိဝုဏ်အလို့ငှါ သဘောတူစုဆောင်းပြီးနောက် ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမအား ပရိက္ခာရာကို ပေးလှူကုန်၏။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ထိုပရိက္ခာရာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကိုယ်တိုင်တောင်းသော ပရိက္ခာရာဖြင့်လည်းကောင်း ဆေးကို ဝယ်စေ၍ သုံးဆောင်၏။ လူတို့သည် သိ၍ "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် အခြားပစ္စည်းအတွက် ရည်စူးချက်ရှိသော ပုဂ္ဂလိကပရိက္ခာရာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကိုယ်တိုင်တောင်းသော ပရိက္ခာရာဖြင့်လည်းကောင်း အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် အခြားပစ္စည်းအတွက် ရည်စူးချက်ရှိသော ပုဂ္ဂလိကပရိက္ခာရာ ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကိုယ်တိုင်တောင်းသော ပရိက္ခာရာဖြင့် လည်းကောင်း အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေ၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် အခြားပစ္စည်းအတွက် ရည်စူးချက်ရှိသော ပုဂ္ဂလိကပရိက္ခာရာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကိုယ်တိုင် တောင်းသော ပရိက္ခာရာဖြင့်လည်းကောင်း အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၃၅။ ၁၀-၇၇၉။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် အခြားပစ္စည်း အတွက် ရည်စူးချက် ရှိသော ပုဂ္ဂလိက ပရိက္ခာရာဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကိုယ်တိုင်တောင်းသော ပရိက္ခာရာဖြင့်လည်း ကောင်း အခြား ဝတ္ထုကို ဝယ်စေငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေ ကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁၀ - ဒသမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၇၈၀။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

အခြားပစ္စည်းအတွက် ရည်စူးချက်ရှိသော ပရိက္ခရာဖြင့် ဟူသည် အခြားဝတ္ထုပစ္စည်း အကျိုးငှါ လှူအပ်သော ပရိက္ခရာဖြင့်။

ပုဂ္ဂလိက ဟူသည် ဘိက္ခုနီမတစ်ယောက်အား လှူသော ပစ္စည်းတည်း၊ သံဃာအား လှူသော ပစ္စည်း မဟုတ်၊ ဂိုဏ်းအား လှူသော ပစ္စည်း မဟုတ်။

ကိုယ်တိုင်တောင်းသော ဟူသည် ကိုယ်တိုင်တောင်း၍။

အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေငြားအံ့ ဟူသည် ရည်ညွှန်း၍ လှူသော ဝတ္ထုပစ္စည်းမှတစ်ပါး အခြားပစ္စည်းဝတ္ထုကို ဝယ်စေအံ့၊ လုံ့လပယောဂကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရခြင်းကြောင့် စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံ ရှိ၏။ သံဃာအားသော် လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းအားသော် လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီမ တစ်ယောက်အား သော်လည်းကောင်း စွန့်ရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ စွန့်ရမည်။ပ။

"အသျှင်မတို့ ဤဝတ္ထုသည် အခြားပစ္စည်းအတွက် ရည်စူးချက်ရှိသော ပုဂ္ဂလိကပရိက္ခရာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကိုယ်တိုင်တောင်းသော ပရိက္ခရာဖြင့်လည်းကောင်း အကျွန်ုပ် ဝယ်စေအပ်သည်ဖြစ်၍ စွန့်အပ်ပါ၏၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤဝတ္ထုကို သံဃာအား စွန့်ပါ၏" ဟု။ပ။ ပေးရာ၏ဟု။ပ။ ပေးကုန်ရာ၏ဟု။ပ။ အသျှင်မအား ပေးပါ၏ ဟု (ပြန်ပေးရမည်)။

၇၈၁။ အခြားပစ္စည်း အတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထု၌ အခြားပစ္စည်းအတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထုဟု အမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အခြားပစ္စည်း အတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထု၌ ယုံမှား ရှိသည် ဖြစ်၍ အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အခြားပစ္စည်းအတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထု၌ အခြားပစ္စည်းအကျိုးငှါ လှူအပ်သော ဝတ္ထုမဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အခြားဝတ္ထုကို ဝယ်စေအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

စွန့်ပြီးဝတ္ထုကို ရသောအခါ လှူရင်းတိုင်းသို့ ပြန်ပို့ရမည်။

အခြားပစ္စည်း အတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထုမဟုတ်ရာ၌ အခြားပစ္စည်းအတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထုဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

အခြားပစ္စည်းအတွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထုမဟုတ်ရာ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

အခြားပစ္စည်းအကျိုးငှါ လှူအပ်သော ဝတ္ထုမဟုတ်ရာ၌ အခြားပစ္စည်းအကျိုးငှါ လှူအပ်သော ဝတ္ထု မဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၇၈၂။ အကြွင်းကို ဆောင်အံ့၊ ဥစ္စာရှင်တို့ကို ပန်ကြား၍ ဆောင်အံ့၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့် ဆောင်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ဒသမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၃ - နိဿဂ္ဂိအခန်း ===

၁ - ပတ္တဝဂ်

၁၁ - ကောဒသမသိက္ခာပုဒ်

၇၈၃။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် အကြားအမြင်များ၍ အပြော ကောင်း၏၊ တရားဟောခြင်း၌လည်း ရဲရင့်၍ စွမ်းရည်သတ္တိ ရှိ၏။

ထိုအခါ ပသေနဒီကောသလမင်းကြီးသည် ချမ်းအေးသော အခါ၌ အဖိုးများစွာ ထိုက်သော ကမ္ဗလာ ကို ခြုံကာ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ရှိခိုးပြီးလျှင် တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်နေ၏၊ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်နေပြီးသော ပသေနဒီကောသလမင်းကြီးကို ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် တရား စကား ဖြင့် (အကျိုးစီးပွါးကို) သိမြင်စေလျက် (တရားကို) ဆောက်တည်စေကာ (တရားကျင့်သုံးရန်) ထက်သန် ရွှင်လန်းစေ၏။

ထိုအခါ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမက တရားစကားဖြင့် (အကျိုးစီးပွါကို) သိမြင်စေ၍ (တရားကို) ဆောက် တည်စေကာ (တရားကျင့်သုံးရန်) ထက်သန်ရွှင်လန်းစေပြီးသော် ပသေနဒီကောသလမင်းကြီးသည် "အသျှင်မ အလိုရှိရာ ဝတ္ထုကို ပြောဆို ပါလော့" ဟု ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမအား လျှောက်၏။ "မင်းမြတ် သင်သည် အကျွန်ုပ်အား အကယ်၍ လှူလိုပါမူ ဤကမ္ဗလာ 'သက္ကလတ်'ကို ပေးလှူလော့" ဟု ဆိုသဖြင့် ပေးလှူခဲ့ပြီးနောက် နေရာမှ ထပြီးလျှင် ရှိခိုး၍ အရိုအသေပြုကာ ဖဲခွါသွားလေ၏။

လူတို့သည် "ဤဘိက္ခုနီမတို့သည် အလိုကြီးကုန်၏၊ မရောင့်ရဲကုန်၊ အဘယ့်ကြောင့် မင်းကြီး၏ ကမ္ဗလာကို တောင်းကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည် သာတည်း။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် မင်းကြီး၏ ကမ္ဗလာကို တောင်းလေဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် မင်းကြီး၏ ကမ္ဗလာကို တောင်း၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် မင်းကြီး၏ ကမ္ဗလာကို တောင်းလေဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ ပြုမိသော အမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်း၌ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၃၆။ ၁၁-၇၈၄။ "လေးသော ခြုံထည်ကို တောင်းသော ဘိက္ခုနီမသည် လေးကံသထိုက်သော ခြုံထည်ကို တောင်းရမည်၊ ထို့ထက်အလွန် (အဖိုးထိုက်သော ခြုံထည်ကို) တောင်းငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမ အား) နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁၁ - ကောဒသမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၇၈၅။ လေးသောခြုံထည် မည်သည် ချမ်းအေးသော အချိန်၌ (အသုံးပြုသော) ခြုံထည် တစ်ထည် ထည် တည်း။

တောင်းသောဘိက္ခုနီမသည် ဟူသည် သိစေသော ဘိက္ခုနီမသည်။

လေးကံသထိုက်သော ခြုံထည်ကို တောင်းရမည် ဟူသည် တစ်ဆယ့်ခြောက် သပြာထိုက်သော ခြုံထည်ကို တောင်းရမည်။

ထို့ထက်အလွန် (အဖိုးထိုက်သော ခြုံထည်ကို) တောင်းငြားအံ့ ဟူသည် ထို့ထက် ပိုလွန်၍ (အဖိုးထိုက်သော ခြုံထည်ကို) သိစေအံ့။ လုံ့လပယောဂကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရခြင်းကြောင့် စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံ ရှိ၏။ သံဃာအားသော်လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းအားသော်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီမ တစ်ယောက်အားသော် လည်းကောင်း စွန့်ရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ စွန့်ရမည်။ပ။

"အသျှင်မတို့ ဤခြုံထည်သည် လေးကံသ 'တစ်ဆယ့်ခြောက်သပြာ' ထက်အလွန် အကျွန်ုပ် တောင်းအပ်သည် ဖြစ်၍ စွန့်အပ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ဤခြုံထည်ကို သံဃာအား စွန့်ပါ၏" ဟု။ပ။ ပေးရာ၏ဟု။ပ။ ပေးကုန်ရာ၏ဟု။ပ။ အသျှင်မအား ပေးပါ၏ ဟု (ပြန်ပေးရမည်)။

၇၈၆။ လေးကံသထက် လွန်သည်၌ လွန်၏ ဟု အမှတ် ရှိသည် ဖြစ်၍ တောင်းအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ် သင့်၏။

လေးကံသထက် လွန်သည်၌ ယုံမှား ရှိသည်ဖြစ်၍ တောင်းအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

လေးကံသထက် လွန်သည်၌ ယုတ်လျော့၏ ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ တောင်းအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ် သင့်၏။

လေးကံသအောက် ယုတ်လျော့သည်၌ ပိုလွန်၏ ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

လေးကံသအောက် ယုတ်လျော့သည်၌ ယုံမှား ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

လေးကံသအောက် ယုတ်လျော့သည်၌ ယုတ်လျော့၏ ဟု အမှတ်ရှိ၍ တောင်းအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၇၈၇။ လေးကံသ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ခြုံထည်ကို တောင်းအံ့၊ လေးကံသအောက် ယုတ်လျော့ သော အတိုင်းအရှည်ရှိသော ခြုံထည်ကို တောင်းအံ့၊ အဆွေအမျိုးတော်သူတို့ကို တောင်းအံ့၊ ဖိတ်ထားသူ တို့ကို တောင်းအံ့၊ သူတစ်ပါးအကျိုးငှါ တောင်းအံ့၊ မိမိဥစ္စာဖြင့် ဝယ်စေအံ့၊ အဖိုးများစွာထိုက်သော ခြုံထည်ကို တောင်းစေလိုသောသူ အထံ၌ အဖိုးအနည်းငယ်ထိုက်သော ခြုံထည်ကို တောင်းအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ကောဒသမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၃ - နိဿဂ္ဂိအခန်း ===

၁ - ပတ္တဝဂ်

၁၂ - ဒွါဒသမသိက္ခာပုဒ်

၇၈၈။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် အကြားအမြင်များ၍ အပြော ကောင်း၏၊ တရားဟောခြင်းငှါလည်း ရဲရင့်၍ စွမ်းရည်သတ္တိ ရှိ၏။

ထိုအခါ ပသေနဒီကောသလမင်းကြီးသည် ပူအိုက်သောအခါ၌ အဖိုးများစွာထိုက်တန်သော ခေါမတိုင်း ဖြစ် အထည်ကို ခြုံ၍ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ရှိခိုး၍ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်နေ၏၊ တစ်ခုသော နေရာ၌ ထိုင်နေပြီးသော ပသေနဒီကောသလမင်းကြီးကို ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် တရား စကားဖြင့် (အကျိုးစီးပွါးကို) သိမြင်စေ၍ (တရားကို) ဆောက်တည်စေကာ (တရားကျင့်သုံးရန်) ထက်သန် ရွှင်လန်းစေ၏။

ထိုအခါ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမက တရားစကားဖြင့် (အကျိုးစီးပွါကို) သိမြင်စေ၍ (တရားကို) ဆောက်တည် စေကာ (တရားကျင့်သုံးရန်) ထက်သန် ရွှင်လန်းစေပြီးသော် ပသေနဒီကောသလမင်းကြီး သည် “အသျှင်မ အလိုရှိရာ ဝတ္ထုကို ပြောဆိုပါလော့”ဟု ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမအား လျှောက်၏၊ “မင်းမြတ် သင်သည် အကျွန်ုပ်အား အကယ်၍ လှူလိုပါမူ ဤခေါမတိုင်းဖြစ် ခြုံထည်ကို ပေးလှူ ပါလော့” ဟု ဆိုသဖြင့် လှူခဲ့ပြီးနောက် နေရာမှ ထပြီးလျှင် ရှိခိုး၍ အရိုအသေပြုကာ ဖဲခွါသွား၏။

လူတို့သည် “ဤဘိက္ခုနီမတို့သည် အလိုကြီးကုန်၏၊ မရောင့်ရဲကုန်၊ အဘယ့်ကြောင့် မင်းကြီး၏ ခေါမတိုင်းဖြစ် ခြုံထည်ကို တောင်းကုန်ဘိ သနည်း” ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆို ကြကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည် သာတည်း။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် “အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် မင်းကြီး၏ ခေါမတိုင်းဖြစ် ခြုံထည်ကို တောင်းလေဘိ သနည်း” ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြ ကုန်၏။ပ။

“ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် မင်းကြီး၏ ခေါမတိုင်းဖြစ် ခြုံထည်ကို တောင်း၏ဟူသည် မှန်သလော” ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် မင်းကြီး၏ ခေါမတိုင်းဖြစ် ခြုံထည်ကို တောင်းလေဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမ ပြုမိသော အမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၃၇။ ၁၂-၇၈၉။ “ပေါ့ပါးသော ခြုံထည်ကို တောင်းသော ဘိက္ခုနီမသည် နှစ်ကံသခွဲ အလွန်ဆုံး တန်သော ခြုံထည်ကို တောင်းရမည်၊ ထို့ထက်အလွန် (အဖိုး ထိုက်သော ခြုံထည်ကို) တောင်းငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏” ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁၂ - ဒွါဒသမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၇၉၀။ ပေါ့ပါးသော ခြုံထည် မည်သည် ပူအိုက်သော အခါ၌ ခြုံသော အထည်တည်း။

တောင်းသော ဘိက္ခုနီမသည် ဟူသည် သိစေသော ဘိက္ခုနီမသည်။

နှစ်ကံသခွဲ အလွန်ဆုံးတန်သော ခြုံထည်ကို တောင်းရမည် ဟူသည် ဆယ်သပြာထိုက်သော ခြုံထည်ကို တောင်းရမည်။

ထို့ထက် အလွန် (အဖိုးထိုက်သော ခြုံထည်ကို) တောင်းငြားအံ့ဟူသည် ထို့ထက်အလွန် သိစေအံ့။ လုံ့လပယောဂကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရခြင်းကြောင့် စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံ ရှိ၏။ သံဃာအား သော်လည်းကောင်း၊ ဂိုဏ်းအား သော်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီမတစ်ယောက် အားသော် လည်းကောင်း စွန့်ရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ စွန့်ရမည်။ပ။

"အသျှင်မတို့ ဤခြုံထည်သည် နှစ်ကံသခွဲထက် အလွန် အကျွန်ုပ် တောင်းအပ်သည်ဖြစ်၍ စွန့်အပ်ပါ၏။ အကျွန်ုပ်သည် ဤခြုံထည်ကို သံဃာအား စွန့်ပါ၏" ဟု။ပ။ ပေးရာ၏ဟု။ပ။ ပေးကုန်ရာ၏ဟု။ပ။ အသျှင်မအား ပေးပါ၏ ဟု (ပြန်ပေးရမည်)။

၇၉၁။ နှစ်ကံသခွဲထက် လွန်သည်၌ ပိုလွန်၏ ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ တောင်းအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ် သင့်၏။

နှစ်ကံသခွဲထက် လွန်သည်၌ ယုံမှား ရှိသည် ဖြစ်၍ တောင်းအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

နှစ်ကံသခွဲထက် လွန်သည်၌ ယုတ်လျော့၏ ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ တောင်းအံ့၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ် သင့်၏။

နှစ်ကံသခွဲအောက် ယုတ်လျော့သည်၌ ပိုလွန်၏ ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

နှစ်ကံသခွဲအောက် ယုတ်လျော့သည်၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

နှစ်ကံသခွဲအောက် ယုတ်လျော့သည်၌ ယုတ်လျော့၏ ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၇၉၂။ နှစ်ကံသခွဲတန် အတိုင်းအရှည်ရှိသော ခြုံထည်ကို တောင်းအံ့၊ နှစ်ကံသခွဲတန်အောက် ယုတ်လျော့သော အတိုင်းအရှည်ရှိသော ခြုံထည်ကို တောင်းအံ့၊ အဆွေအမျိုးတော်သူတို့ကို တောင်းအံ့၊ ဖိတ်ထားသူ တို့ကို တောင်းအံ့၊ သူတစ်ပါးအကျိုးငှါ တောင်းအံ့၊ မိမိဥစ္စာဖြင့် ဝယ်စေအံ့၊ အဖိုးများစွာ ထိုက်သော ခြုံထည်ကို တောင်းစေလိုသူထံ၌ အဖိုးအနည်းငယ်ထိုက်သော ခြုံထည်ကို တောင်းအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ဒွါဒသမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

အသျှင်မတို့ သုံးဆယ်သော နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်တို့ကို သရုပ်အားဖြင့် ပြဆိုအပ်ပြီးပါကုန်ပြီ၊ ထို နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်တို့၌ အသျှင်မတို့ကို မေးပါ၏၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြပါကုန်၏လော၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း မေးပါ၏၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြပါကုန်၏လော၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း မေးပါ၏၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြပါကုန်၏လော၊ သုံးဆယ်သော ပါစိတ်အာပတ်တို့၌ အသျှင်မတို့သည် အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြပါ၏၊ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ် နေကြကုန်၏၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် ဤအာပတ်မှ စင်ကြယ်သည့်အဖြစ်ကို သိမှတ်ရပါသည်။

ဘိက္ခုနီဝိဘင်း၌ နိဿဂ္ဂိအခန်း ပြီး၏။

မှာထားချက်

ဤဘိက္ခုနီ နိဿဂ္ဂိပါစိတ် ၃၀-တို့တွင် ယခုပြခဲ့ပြီး အသာဓာရဏ ၁၂-ပါးနှင့် ပုရာဏစီဝရ၊ စီဝရပဋိဂ္ဂဟဏ၊ ကောသိယ၊ သုဒ္ဓကာဠက၊ ဒွေဘာဂ၊ ဆဗ္ဗဿ၊ နိသီဒနသန္ထတ၊ ဧဠကလောမ၊ ဧဠကလောမဓောဝါပန၊ ပတ္တ၊ ဝဿိကသာဋိက၊ သာသက်သိက္ခာပုဒ်မှတစ်ပါး ကျန်သော ဘိက္ခုသာဓာရဏ သိက္ခာပုဒ် ၁၈-ပါး၊ နှစ်ရပ်ပေါင်း ဘိက္ခုနီ နိဿဂ္ဂိပါစိတ် ၃၀-ဖြစ်သည်။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၁ - လသုဏဝဂ်

၁ - ပဌမသိက္ခာပုဒ်

အသျှင်မတို့ တစ်ရာ့ခြောက်ဆယ့်ခြောက်ပါးသော ဤပါစိတ်အာပတ်တို့သည် သရုပ်အားဖြင့် ပြဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏။

၇၉၃။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသော အခါ ဥပါသကာတစ်ဦးသည် ကြက်သွန်အလိုရှိသော အသျှင်မတို့အား "အကျွန်ုပ်သည် ကြက်သွန် (အလှူခံရန်) ဖိတ်ကြားပါ၏" ဟု ဘိက္ခုနီသံဃာအား ဖိတ်ကြားထား၏၊ "အကယ်၍ ဘိက္ခုနီမတို့သည် လာကုန်အံ့၊ ဘိက္ခုနီမတစ်ပါးတစ်ပါးအား ကြက်သွန်နှစ်ဖုတ်, သုံးဖုတ်တို့ကို ပေးလှူဘိလော့" ဟု ကြက်သွန်ခင်းစောင့်သူကိုလည်း စေခိုင်းမှာထား၏။

ထိုအခါ သာဝတ္ထိပြည်၌ ပွဲသဘင်ဖြစ်၍ ဆောင်ယူခဲ့တိုင်းသော ကြက်သွန်သည် ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ထိုဥပါသကာထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ "ဒါယကာ ကြက်သွန် အလိုရှိ၏" ဟု ပြောဆိုကုန်၏။ အသျှင်မတို့ မရှိပါ၊ ဆောင်ယူခဲ့တိုင်းသော ကြက်သွန်သည် ကုန်ပါပြီ၊ ကြက်သွန်ခင်းသို့ ကြွတော်မူကြ ပါလော့ဟု (လျှောက်၏)။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ကြက်သွန်ခင်းသို့ သွား၍ အတိုင်းအရှည်ကို မသိဘဲ များစွာသော ကြက်သွန် တို့ကို ဆောင်ယူစေ၏။ ကြက်သွန်ခင်းစောင့်သူသည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် အတိုင်းအရှည်ကို မသိဘဲ များစွာသော ကြက်သွန်ကို ဆောင်ယူစေကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့၏၊ ရှုတ်ချ၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆို၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုသော ထိုကြက်သွန်ခင်းစောင့်သူ၏ စကားကို ကြားကြသည်သာတည်း။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် အတိုင်းအရှည်ကို မသိဘဲ များစွာသော ကြက်သွန်ကို ဆောင်ယူစေဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် အတိုင်းအရှည်ကို မသိဘဲ များစွာသော ကြက်သွန်ကို ဆောင်ယူစေ၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် အတိုင်းအရှည်ကို မသိဘဲ များစွာသော ကြက်သွန်ကို ဆောင်ယူစေဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။ တရားစကားကို ဟောကြားတော်မူ၍ ရဟန်းတို့ကို-

ရဟန်းတို့ ရှေးက ဖြစ်ဖူးသည်ကား ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ပုဏ္ဏားတစ်ဦး၏ မယားဖြစ်ဖူး၍ (သူ့အား) နန္ဒာ နန္ဒဝတီ သုန္ဒရီနန္ဒာဟူသော သမီးသုံးယောက်တို့လည်း ရှိကုန်၏။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ထိုပုဏ္ဏားသည် သေလွန်၍ ဟင်္သာငှက်မျိုးတစ်ခု၌ ဖြစ်၏၊ ထိုဟင်္သာငှက်၏ အတောင်တို့သည် အလုံးစုံ ရွှေဖြင့် ပြီးကုန်၏၊ ထိုဟင်္သာသည် ထိုမိသားတစ်စုတို့အား အတောင်တစ်ခုစီ ပေး၏။

ရဟန်းတို့ ထိုအခါ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် "ဤဟင်္သာသည် ငါတို့အား တစ်ယောက်လျှင် အတောင်တစ်ခုစီ ပေး၏"ဟု နှလုံးသွင်း၍ ထိုဟင်္သာမင်းကို ဖမ်းပြီးလျှင် အတောင်မရှိသည်ကို ပြုလေ၏ 'တစ်ခုမကျန် အကုန်နုတ်ယူလေ၏'၊ တစ်ဖန်ပေါက်လာသော ထိုဟင်္သာမင်း၏ အတောင်တို့သည် အဖြူ ချည်း ဖြစ်လေကုန်၏။

"ရဟန်းတို့ ထိုအခါ၌လည်း ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် လောဘကြီးလွန်းသောကြောင့် ရွှေမှ ဆုံးရှုံး ခဲ့ရ၏၊ ယခုအခါ၌မူကား ကြက်သွန်မှ ဆုံးရှုံးရလတ္တံ့" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ရရှိသော ဝတ္ထုပစ္စည်းဖြင့် နှစ်သက်ရောင့်ရဲရမည်။ မှန်ပေစွ၊ လောဘကြီးလွန်းခြင်းသည် ယုတ်မာ၏၊ ဟင်္သာမင်းကို ဖမ်း၍ (အတောင်ကို အကုန်နုတ်ယူသောကြောင့်) ရွှေမှ ဆုံးရှုံးယုတ်လျော့ ရလေ သတည်း။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင် တော်မူပြီးလျှင် ကိုယ်တိုင် ပြုစုမွေးမြူရန် ခက်ခဲခြင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၅၆။ ၁-၇၉၄။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် ကြက်သွန်ကို စားငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမ အား) ပါစိတ် အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁ - ပဌမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၇၉၅။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ကြက်သွန် မည်သည် မဂဓတိုင်း၌ဖြစ်သော ကြက်သွန်ကို ဆိုအပ်၏။ "စားမည်" ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၇၉၆။ ကြက်သွန်၌ ကြက်သွန် ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ စားအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ကြက်သွန်၌ ယုံမှား ရှိသည် ဖြစ်၍ စားအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ကြက်သွန်၌ ကြက်သွန်မဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ စားအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ကြက်သွန်မဟုတ်သည်၌ ကြက်သွန်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ စားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကြက်သွန်မဟုတ်သည်၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ စားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကြက်သွန်မဟုတ်သည်၌ ကြက်သွန်မဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ စားအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၇၉၇။ ကြက်သွန်ဝါ၌လည်းကောင်း၊ ကြက်သွန်နီ၌လည်းကောင်း၊ ကြက်သွန်စိမ်း၌လည်းကောင်း၊ အခြောင့်မရှိ (ဥတစ်လုံး) ကြက်သွန်ဖြူ၌လည်းကောင်း၊ ကျက်ပြီးဟင်း၌လည်းကောင်း၊ ကျက်ပြီးစမဲဟင်း၌လည်းကောင်း၊ ဆီကျက်၌လည်းကောင်း၊ ဆီးယို၌လည်းကောင်း၊ လက်သုပ်ဟင်းလျာ၌လည်းကောင်း အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်းကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ပဌမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၁ - လသုဏဝဂ်

၂ - ဒုတိယသိက္ခာပုဒ်

၇၉၈။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် ကျဉ်းမြောင်း 'လျှို့ဝှက်' ရာ အရပ်၌ အမွေးကို ပယ်နုတ်စေ၍ အစိရဝတီမြစ်၌ ပြည့်တန်ဆာမတို့နှင့်အတူ ရေချိုးဆိပ် တစ်ခုတည်း၌ (အဝတ်မဆီး) အချည်းနှီး ရေချိုးကုန်၏။

ပြည့်တန်ဆာမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကာမဂုဏ်ကို ခံစားသော လူမိန်းမတို့ကဲ့သို့ ကျဉ်းမြောင်း 'လျှို့ဝှက်' ရာအရပ်၌ အမွေးကို ပယ်နုတ်စေကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြ ကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုပြည့်တန်ဆာမတို့၏ စကားကို ကြားကြသည်သာတည်း။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် ကျဉ်းမြောင်း 'လျှို့ဝှက်' ရာအရပ်၌ အမွေးကို ပယ်နုတ်စေကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြ ကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် ကျဉ်းမြောင်း 'လျှို့ဝှက်' ရာအရပ်၌ အမွေးကို ပယ်နုတ်စေကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် ကျဉ်းမြောင်း 'လျှို့ဝှက်' ရာအရပ်၌ အမွေးကို ပယ်နုတ်စေကုန်ဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၅၇။ ၂-၇၉၉။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် ကျဉ်းမြောင်း 'လျှို့ဝှက်' ရာအရပ်၌ အမွေးကို ပယ်နုတ်စေငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၂ - ဒုတိယသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၈၀၀။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ကျဉ်းမြောင်းလျှို့ဝှက်ရာအရပ် မည်သည် လက်ကတီး 'ချိုင်းကြား' နှစ်ဖက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ် စွန့်ရာအင်္ဂါသည် လည်းကောင်းတည်း။

ပယ်နုတ်စေပြားအံ့ ဟူသည် အမွေးတစ်ပင်ကိုသော်လည်း ပယ်နုတ်စေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ အမွေးများစွာ တို့ကိုသော်လည်း ပယ်နုတ်စေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၈၀၁။ အနာဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပယ်နုတ်စေအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ဒုတိယသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၁ - လသုဏဝဂ်

၃ - တတိယသိက္ခာပုဒ်

၈၀၂။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ဘိက္ခုနီမနှစ်ဦးတို့သည် မမွေ့လျော်သဖြင့် တိုက်ခန်း သို့ ဝင်ပြီးလျှင် (မိန်းမကိုယ်) အပြင်ကို ပုတ်ခတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခုနီမတို့သည် အသံကြောင့် ပြေးလာ၍ "အသျှင်မတို့ သင်တို့သည် အဘယ့်ကြောင့် ယောကျ်ားနှင့်အတူ ကျူးလွန် ပျော်ပါးကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ထိုဘိက္ခုနီမတို့အား ဆိုကုန်၏။ "အသျှင်မတို့ အကျွန်ုပ်တို့သည် ယောကျ်ားနှင့်အတူ မကျူးလွန် မပျော် ပါးပါကုန်" ဟု (ဆို၍) ဘိက္ခုနီမတို့အား ဤအကြောင်းကို ပြောကြားကုန်၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် (မိန်းမကိုယ်) အပြင်ကို ပုတ်ခတ် ကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် (မိန်းမကိုယ်) အပြင်ကို ပုတ်ခတ်ကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမ တို့သည် (မိန်းမကိုယ်) အပြင်ကို ပုတ်ခတ်ကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသော အမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၅၈။ ၃-၈၀၃။ "(မိန်းမကိုယ်) အပြင်ကို ပုတ်ခတ်ခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၃ - တတိယသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၈၀၄။ (မိန်းမကိုယ်) အပြင်ကို ပုတ်ခတ်ခြင်း မည်သည် အတွေ့ကို သာယာနှစ်သက်သည် ဖြစ်၍ အယုတ်အားဖြင့် ကြာရွက်ဖြင့်သော်လည်း ကျင်ငယ်စွန့်ရာ အင်္ဂါ၌ ပုတ်ခတ်ငြားအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၈၀၅။ အနာဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပုတ်ခတ်ငြားအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

တတိယသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၁ - လသုဏဝဂ်

၄ - စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ်

၈၀၆။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ မင်းမောင်းမဟောင်း တစ်ဦးသည် ဘိက္ခုနီတို့ထံ၌ ရဟန်းပြုလေ၏။

ဘိက္ခုနီမတစ်ဦးသည် မမွေ့လျော်သဖြင့် ထိုဘိက္ခုနီမထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ "အသျှင်မ သင်တို့ကို မင်းသည် အလွန်ကြာမြင့်မှ သွားလာ 'ပေါင်းဖော်' ၏၊ သင်တို့သည် (ရာဂကို သည်းခံခြင်းငှါ) အဘယ်သို့လျှင် စွမ်းဆောင်နိုင်ကုန် သနည်း" ဟု ထိုဘိက္ခုနီမအား မေး၏။

အသျှင်မ ပြေပြစ်ချောမောသော ချိပ်တောင့်ဖြင့် (ရာဂကို သည်းခံခြင်းငှါ) စွမ်းဆောင်နိုင်ကုန်၏ ဟု (ဆို၏)။

အသျှင်မ ပြေပြစ်ချောမောသော ချိပ်တောင့်ကား အဘယ်သို့ပါနည်းဟု (မေးသည်ရှိသော်) ထိုဘိက္ခုနီမ သည် ထိုမေးလာသော ဘိက္ခုနီမအား ပြေပြစ်ချောမောသော ချိပ်တောင့်အကြောင်းကို ပြောကြား၏။

ထိုအခါ ထိုဘိက္ခုနီမသည် ပြေပြစ်ချောမောသော ချိပ်တောင့်ကို ယူငင် 'အသုံးချ' ပြီးနောက် ရေမဆေး မိဘဲ တစ်ခုသော အရပ်၌ စွန့်ပစ်ထား၏။ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ယင်တရုံးရုံးဖြစ်နေသည်ကို မြင်၍ "ဤအမှု သည် အဘယ်ဘိက္ခုနီမ၏ အမှုပေနည်း" ဟု မေးသဖြင့် ထိုဘိက္ခုနီမက "ဤအမှုသည် အကျွန်ုပ်၏ အမှုပါတည်း" ဟု (ပြောဆို၏)။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမသည် ချောမောပြေပြစ်သော ချိပ်တောင့် ကို ယူငင် 'အသုံးချ' ဘိသနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမသည် ပြေပြစ်ချောမောသော ချိပ်တောင့်ကို ယူငင် 'အသုံးချ' ၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမ သည် ပြေပြစ်ချောမောသော ချိပ်တောင့်ကို ယူငင် 'အသုံးချ' ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၅၉။ ၄-၈၀၇။ "ပြေပြစ်ချောမောသော ချိပ်တောင့်ကို အသုံးပြုခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၄ - စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၈၀၈။ ပြေပြစ်ချောမောသော ချိပ်တောင့် မည်သည် ချိပ်တောင့် သစ်သားတောင့် မုန့်ညက် တောင့် မြေညက်တောင့်တည်း။

အသုံးပြုခြင်းကြောင့် ဟူသည် အတွေ့ကို သာယာနှစ်သက်သည်ဖြစ်၍ အယုတ်သဖြင့် ကြာရွက်ကို လည်း ကျင်ငယ်ပေါက်သို့ သွင်းငြားအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၈၀၉။ အနာဟူသော အကြောင်းကြောင့် သွင်းအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၁ - လသုဏဝဂ်

၅ - ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ်

၈၁၀။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သက္ကတိုင်း ကပိလဝတ်ပြည် နိဂြောဓာရုံကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ မဟာပဇာပတိဂေါတမီသည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ရှိခိုးပြီးလျှင် လေအောက်၌ ရပ်တည်နေ၏။ "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား မိန်းမမည်သည်ကား အနံ့ဆိုး ရှိပါ၏" ဟု လျှောက်၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် "ဘိက္ခုနီမတို့သည် စင်ကြယ်အောင် ရေဖြင့် သန့်စင်ကြစေကုန်လော့" ဟု မိန့်တော်မူ၍ မဟာပဇာပတိဂေါတမီကို တရားစကားဖြင့် (အကျိုးစီးပွါးကို) သိမြင်စေလျက် (တရားကို) ဆောက်တည်စေကာ (တရားကျင့်သုံးရန်) ထက်သန် ရွှင်လန်းစေပြီးသော် ထိုမဟာပဇာပတိ ဂေါတမီသည် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး၍ အရိုအသေပြုပြီးလျှင် ဖဲခွါသွားလေ၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤသို့သော အကြောင်းအရာကြောင့် တရားစကားကို ဟောတော်မူ၍ ရဟန်းတို့ကို "ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့အား စင်ကြယ်အောင် ရေဖြင့် သန့်စင်စေခြင်းငှါ ခွင့်ပြုတော် မူ၏" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ထိုစဉ်အခါ၌ ဘိက္ခုနီမတစ်ယောက်သည် "မြတ်စွာဘုရားသည် စင်ကြယ်အောင် ရေဖြင့် သန့်စင်ခြင်းကို ခွင့်ပြုတော်မူ၏" ဟု အလွန်နက်စွာ စင်ကြယ်အောင် ရေဖြင့် သန့်စင်ခြင်းကြောင့် ကျင်ငယ်ပေါက် (မိန်းမကိုယ်) ၌ အနာဖြစ်လေ၏။

ထိုအခါ ထိုဘိက္ခုနီမသည် ဘိက္ခုနီမတို့အား ဤအကြောင်းကို ပြောကြား၏။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမသည် အလွန်နက်စွာ စင်ကြယ်အောင် ရေဖြင့် သန့်စင်စေဘိသနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမသည် အလွန်နက်စွာ စင်ကြယ်အောင် ရေဖြင့် သန့်စင်စေ၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမသည် အလွန်နက်စွာ စင်ကြယ်အောင် ရေဖြင့် သန့်စင်စေဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၆၀။ ၅-၈၁၁။ "စင်ကြယ်အောင် ရေဖြင့် သန့်စင်သော ဘိက္ခုနီမသည် လက် နှစ်ဆစ် အတိုင်း အရှည် ရှိသော အရပ်တိုင်ရုံသာ ဆေးရမည်၊ ထိုအတိုင်းအရှည်ကို လွန်စေသော ဘိက္ခုနီမအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၅ - ပဥ္စမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၈၁၂။ စင်ကြယ်အောင် ရေဖြင့် သန့်စင်သော ဟူသည် ကျင်ငယ်ပေါက် (မိန်းမကိုယ်) ကို ရေဆေးခြင်းကို ဆိုရ၏။

သန့်စင်သော ဘိက္ခုနီမ ဟူသည် ရေဆေးခြင်းကို ပြုသော ဘိက္ခုနီမတည်း။

လက်နှစ်ဆစ် အတိုင်းအရှည် ရှိသော အရပ်တိုင်ရုံသာ ဆေးရမည် ဟူသည် လက်နှစ်ချောင်း တို့၌ လက်နှစ်ဆစ် အတိုင်းအရှည် ရှိသော အရပ်တိုင်ရုံသာ ဆေးရမည်။

ထိုအတိုင်းအရှည်ကို လွန်စေသော ဘိက္ခုနီမအား ဟူသည် အတွေ့ကို သာယာနှစ်သက်၍ အယုတ်သဖြင့် တစ်ဆံချည်ဖျားမျှလည်း လွန်စေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၈၁၃။ လက်နှစ်ဆစ်ထက် ပိုလွန်သည်၌ ပိုလွန်၏ ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဆေးအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ လက်နှစ်ဆစ်ထက် ပိုလွန်သည်၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ ဆေးအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

လက်နှစ်ဆစ်ထက် ပိုလွန်သည်၌ ယုတ်လျော့၏ ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဆေးအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

လက်နှစ်ဆစ်အောက် ယုတ်လျော့သည်၌ လွန်၏ ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ လက်နှစ်ဆစ်အောက် ယုတ်လျော့သည်၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ လက်နှစ်ဆစ် အောက် ယုတ်လျော့ သည်၌ ယုတ်လျော့၏ ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၈၁၄။ လက်နှစ်ဆစ်အောက် အတိုင်းအရှည်တိုင်ရုံသာ ဆေးအံ့၊ လက်နှစ်ဆစ် အတိုင်းအရှည်အောက် ယုတ်လျော့၍ ဆေးအံ့၊ အနာဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဆေးအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ပဥ္စမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၁ - လသုဏဝဂ်

၆ - ဆင္ဃသိက္ခာပုဒ်

၈၁၅။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ အာရောဟန္တမည်သော အမတ်ကြီးသည် ရဟန်းယောက်ျားတို့၏ အထံ၌ ရဟန်းပြု၍ ထိုအမတ်ကြီး၏ မယားဟောင်းသည်ကား ဘိက္ခုနီမတို့ အထံ၌ ဘိက္ခုနီမပြု၏။

ထိုစဉ်အခါ၌ ထိုရဟန်းသည် ထိုဘိက္ခုနီမထံ၌ ဆွမ်းစားခြင်းကို ပြု၏။ ထိုအခါ ဘိက္ခုနီမသည် ဆွမ်းစားနေဆဲဖြစ်သော ရဟန်းအား သောက်ရေခွက်ကိုင်ကာ ယပ်လေခပ်လျက် အနီး၌ တည်၍ စည်းလွန် ကမ်းလွန် 'သားပြော မယားပြော' ပြောဆို၏။

ထိုအခါ ထိုရဟန်းသည် "နှမ ဤသို့ မပြုပါလင့်၊ ဤအမှုသည် မအပ်" ဟု ထိုဘိက္ခုနီမကို ပြစ်တင်မောင်းမဲ၏၊ "သင်သည် ရှေးက ငါ့ကို ထိုထို ဤဤ ပြုလုပ်ခဲ့ပါလျက် ယခုအခါ၌ကား ဤမျှလောက်ကိုပင် သည်းမခံနိုင်" ဟု သောက်ရေခွက်ဖြင့် ဦးခေါင်းကို ပေါက်ပြီးလျှင် ယပ်ဖြင့် ရိုက်နှက် ပုတ်ခတ်၏။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမသည် ရဟန်းယောက်ျားအား ရိုက်နှက် ပုတ်ခတ်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမသည် ရဟန်းယောက်ျားအား ရိုက်နှက် ပုတ်ခတ်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမသည် ရဟန်းယောက်ျားကို ရိုက်နှက်ပုတ်ခတ်လေဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၆၁။ ၆-၈၁၆။ "အကြင်ဘိက္ခုနီမသည် ဆွမ်းစားဆဲဖြစ်သော ရဟန်းယောက်ျားအား သောက်ရေဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ ယပ်လေခပ်သဖြင့် သော်လည်းကောင်း လုပ်ကျွေး ပြုစုငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၆ - ဆဌသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၈၁၇။ အကြင်ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ရဟန်းယောကျ်ားအား ဟူသည် ပဥ္စင်းဖြစ်သော ရဟန်းယောကျ်ားအား။

ဆွမ်းစားဆဲဖြစ်သော ဟူသည် ဘောဇဉ်ငါးပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးသော ဘောဇဉ်ကို စားနေသော ရဟန်းယောကျ်ားအား။

သောက်ရေ မည်သည် အလုံးစုံသော သောက်ရေတည်း။

ယပ် မည်သည် အလုံးစုံသော ယပ်တည်း။

လုပ်ကျွေးပြုစုငြားအံ့ ဟူသည် နှစ်တောင့်ထွာဟတ္ထပါသ်အတွင်း၌ တည်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၈၁၈။ ရဟန်း၌ ရဟန်းဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သောက်ရေဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ ယပ်လေခပ်သဖြင့်သော်လည်းကောင်း လုပ်ကျွေးပြုစုငြားအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ရဟန်း၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ သောက်ရေဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ ယပ်လေခပ်သဖြင့် သော်လည်းကောင်း လုပ်ကျွေး ပြုစုငြားအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ရဟန်း၌ ရဟန်း မဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သောက်ရေဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ ယပ်လေခပ်သဖြင့် သော်လည်းကောင်း လုပ်ကျွေးပြုစုငြားအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ဟတ္ထပါသ်ကို စွန့်၍ လုပ်ကျွေးပြုစုအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ခဲဖွယ်ကို ခဲသော ရဟန်းအား လုပ်ကျွေး ပြုစုအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရဟန်းမဟုတ်သူအား လုပ်ကျွေးပြုစုအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းမဟုတ်သူ၌ ရဟန်းဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရဟန်းမဟုတ်သူ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရဟန်းမဟုတ်သူ၌ ရဟန်း မဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၈၁၉။ ပေးလှူအံ့၊ ပေးလှူစေအံ့၊ ရဟန်းမဟုတ်သူကို စေခိုင်းအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ဆဌသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၁ - လသုဏဝဂ်

၇ - သတ္တမသိက္ခာပုဒ်

၈၂၀။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကောက်သိမ်းချိန်၌ စပါးစိမ်းကို တောင်း၍ မြို့သို့ ဆောင်ယူလာကုန်၏။ တံခါးတည်ရာအရပ်၌ “(တံခါးစောင့်တို့က) အသျှင်မတို့ အဖို့ ‘အစု’ ကို ပေးကုန်လော့” ဟု ဆိုကာ နှောင့်ယှက်၍ လွှတ်လိုက်ကုန်၏။

ထိုအခါ ထိုဘိက္ခုနီမတို့သည် ကျောင်းသို့ သွား၍ ဘိက္ခုနီမတို့အား ဤအကြောင်းကို ပြောကြားကုန်၏။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် “အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် စပါးစိမ်းကို တောင်းကုန်ဘိ သနည်း” ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

“ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် စပါးစိမ်းကို တောင်းကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော”ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် စပါးစိမ်းကို တောင်းကုန်ဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညို သေးသော သူတို့အား ကြည်ညို စေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၆၂။ ၇-၈၂၁။ “အကြင်ဘိက္ခုနီမသည် စပါးစိမ်းကို တောင်း၍သော်လည်းကောင်း၊ တောင်းစေ၍သော် လည်းကောင်း၊ လှော်၍သော် လည်းကောင်း၊ လှော်စေ၍သော် လည်းကောင်း၊ ထောင်း၍သော် လည်းကောင်း၊ ထောင်းစေ၍သော် လည်းကောင်း၊ ချက်၍ သော်လည်းကောင်း၊ ချက်စေ၍သော် လည်းကောင်း သုံးဆောင်ငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမ အား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏” ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၇ - သတ္တမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၈၂၂။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

စပါးစိမ်း မည်သည် သလေး 'ကောက်ကြီး'၊ ကောက်လတ် 'ကောက်ကြမ်း'၊ မုယော 'ဗာလီ'၊ နတ်ကောက် 'ဂျုံ'၊ ဆတ်၊ ပြောင်း၊ လူး တို့တည်း။

တောင်း၍ ဟူသည် ကိုယ်တိုင် တောင်း၍။

တောင်းစေ၍ ဟူသည် သူတစ်ပါးကို တောင်းစေ၍။

လှော်၍ ဟူသည် ကိုယ်တိုင် လှော်၍။

လှော်စေ၍ ဟူသည် သူတစ်ပါးကို လှော်စေ၍။

ထောင်း၍ ဟူသည် ကိုယ်တိုင် ထောင်း၍။

ထောင်းစေ၍ ဟူသည် သူတစ်ပါးကို ထောင်းစေ၍။

ချက်၍ ဟူသည် ကိုယ်တိုင် ချက်၍။

ချက်စေ၍ ဟူသည် သူတစ်ပါးကို ချက်စေ၍။

"သုံးဆောင်အံ့" ဟု နှလုံးသွင်း၍ ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၈၂၃။ အနာပဟူသော အကြောင်းကြောင့် တောင်းအံ့၊ ပဲမျိုး (ဟင်းသီးဟင်းရွက်) ကို တောင်းအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

သတ္တမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၁ - လသုဏဝဂ်

၈ - အဌမသိက္ခာပုဒ်

၈၂၄။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်သည် မင်း၏ အခွန်အတုတ်ကို (လက်ဝယ်) ထားရှိလျက် "ထိုကြေးစားရာထူးကိုသာလျှင် တောင်းအံ့" ဟု (နှလုံးသွင်း၍) ဦးခေါင်းလျှော် ရေချိုးပြီးလျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ ကျောင်းနားသို့ ကပ်၍ မင်းအိမ်သို့ သွားလေ၏။ ဘိက္ခုနီမတစ်ပါးသည် အိုးကင်း၌ ကျင်ကြီးကို စွန့်၍ နံရံတစ်ဖက်၌ စွန့်ပစ်လေသော် ထိုပုဏ္ဏား၏ ဦးခေါင်းပေါ်ကို လောင်းမိလေ၏။

ထိုအခါ ထိုပုဏ္ဏားသည် "ဤဦးပြည်း မျိုးဖျက်မတို့သည် ဘိက္ခုနီမတို့ မဟုတ်ကုန်၊ အဘယ့်ကြောင့် ကျင်ကြီး အိုးကင်းဖြင့် ဦးခေါင်းပေါ်ကို လောင်းကုန်ဘိ သနည်း၊ ဤမျိုးဖျက်မတို့၏ ကျောင်းကို မီးတိုက်အံ့" ဟု မီးစကို ယူ၍ ကျောင်းတွင်းသို့ ဝင်၏။

ဉပါသကာတစ်ယောက်သည် ကျောင်းမှ ထွက်လာသည် ရှိသော် မီးစကို ကိုင်လျက် ကျောင်းတွင်းသို့ ဝင်လာသော ပုဏ္ဏားကို မြင်၍ "အချင်း သင်သည် အဘယ့်ကြောင့် မီးစကို ကိုင်၍ ကျောင်းတွင်းသို့ ဝင်ဘိ သနည်း" ဟု မေး၏။

အချင်း အကျွန်ုပ်ကို ဤဦးပြည်းမျိုးဖျက်မတို့သည် ကျင်ကြီးအိုးကင်းဖြင့် ဦးခေါင်းကို ပစ်ခတ်ကုန်၏၊ ဤမျိုးဖျက်မတို့၏ ကျောင်းကို မီးတိုက်အံ့ဟု (ဆို၏)။ "အချင်းပုဏ္ဏား သွားချေ၊ ဤအမှုသည် ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာတည်း၊ တစ်ထောင်သော ဆုလာဘ်ကို ရလတ္တံ့၊ ထိုကြေးစားရာထူးကိုလည်း ရလတ္တံ့" ဟု (ဆို၏)။

ထို့နောက် ထိုပုဏ္ဏားသည် ဦးခေါင်းလျှော် ရေချိုး၍ မင်းအိမ်သို့ သွားသည် ရှိသော် တစ်ထောင်သော ဆုလာဘ်ကို ရလေ၏။ ထိုကြေးစားရာထူးကိုလည်း ရလေ၏။ ထိုအခါ ထိုဉပါသကာသည် ကျောင်းတွင်းသို့ ဝင်၍ ဘိက္ခုနီမတို့အား ဤအကြောင်းကို ပြောကြား၍ ရေရွတ်၏။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကျင်ကြီးကို နံရံတစ်ဖက်၌ စွန့်ကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကျင်ကြီးကို နံရံတစ်ဖက်၌ စွန့်ကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်း တော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကျင်ကြီးကို နံရံတစ်ဖက်၌ စွန့်ကုန်ဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၆၃။ ၈-၈၂၅။ “အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် ကျင်ကြီးကိုသော်လည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုသော် လည်းကောင်း၊ အမှိုက်ကိုသော် လည်းကောင်း၊ စားကြွင်းကိုသော် လည်းကောင်း၊ နံရံတစ်ဖက်၌ သော်လည်းကောင်း၊ တံတိုင်းတစ်ဖက်၌ သော်လည်းကောင်း စွန့်မူလည်း စွန့်ငြားအံ့၊ စွန့်စေမူလည်း စွန့်စေငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏” ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၈ - အဋ္ဌမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၈၂၆။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို “ဘိက္ခုနီမ” ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ကျင်ကြီး မည်သည် မစင်ကို ဆို၏။

ကျင်ငယ် မည်သည် ဆီးကို ဆို၏။

အမှိုက် မည်သည် တံမြက်ချေးစုကို ဆို၏။

စားကြွင်း မည်သည် စားဖတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အရိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊ လုတ်ဆေးရေသည် လည်းကောင်းတည်း။

နံရံ မည်သည် အုတ်နံရံ၊ ကျောက်နံရံ၊ သစ်သားနံရံ ဟူ၍ နံရံသုံးပါးတို့တည်း။

တန်တိုင်း မည်သည် အုတ်တံတိုင်း၊ ကျောက်တံတိုင်း၊ သစ်သားတံတိုင်း ဟူ၍ တံတိုင်းသုံးပါးတို့တည်း။

နံရံတစ်ဖက်၌ ဟူသည် နံရံ၏ ထိုမှာဖက် ‘ပြင်ဖက်’ တည်း။

တံတိုင်းတစ်ဖက်၌ ဟူသည် တံတိုင်း၏ ထိုမှာဖက် ‘ပြင်ဖက်’ တည်း။

စွန့်ငြားအံ့ ဟူသည် ကိုယ်တိုင်စွန့်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

စွန့်စေငြားအံ့ ဟူသည် သူတစ်ပါးကို စေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ တစ်ကြိမ်တစ်ခါသာ စေခိုင်းပါလျက် အကြိမ်များစွာ စွန့်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၈၂၇။ ကြည့်ရှု၍ စွန့်အံ့၊ မသုံးဆောင်သော အရပ်၌ စွန့်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

အဋ္ဌမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၁ - လသုဏဝဂ်

၉ - နဝမသိက္ခာပုဒ်

၈၂၈။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်၏ မုယော 'ဗာလီ' ခင်းသည့်ဘိက္ခုနီမတို့၏ ကျောင်းကို အမှီပြုကာ ဖြစ်လျက် ရှိ၏။ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကျင်ကြီးကို လည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ အမှိုက်ကိုလည်းကောင်း၊ စားကြွင်းကိုလည်းကောင်း လယ်၌ စွန့်ကုန်၏။

ထိုအခါ ထိုပုဏ္ဏားသည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ငါတို့၏ မုယော 'ဗာလီ' ခင်းကို ဖျက်ဆီးကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့၏၊ ရှုတ်ချ၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆို၏။ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုသော ထိုပုဏ္ဏား၏ စကားကို ကြားကြသည်သာတည်း။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကို လည်းကောင်း၊ အမှိုက်ကိုလည်းကောင်း၊ စားကြွင်းကိုလည်းကောင်း စိမ်းရှင်သော မြက်သစ်ပင် ရှိရာ အရပ်၌ စွန့်ကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ အမှိုက်ကို လည်းကောင်း၊ စားကြွင်းကို လည်းကောင်း စိမ်းရှင်သော မြက်သစ်ပင်ရှိရာ အရပ်၌ စွန့်ကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကျင်ကြီးကိုသော်လည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ အမှိုက်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ စားကြွင်းကိုသော်လည်းကောင်း စိမ်းရှင်သော မြက်သစ်ပင်ရှိရာအရပ်၌ စွန့်ကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်း ကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၆၄။ ၉-၈၂၉။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် ကျင်ကြီးကို သော်လည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကို သော်လည်းကောင်း၊ အမှိုက်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ စားကြွင်းကိုသော်လည်းကောင်း စိမ်းရှင်သော မြက်သစ်ပင်ရှိရာ အရပ်၌ စွန့်မူလည်း စွန့်ငြားအံ့၊ စွန့်စေမူလည်း စွန့်စေငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၉ - နဝမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၈၃၀။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ကျင်ကြီး မည်သည် မစင်ကို ဆို၏။

ကျင်ငယ် မည်သည် ဆီးကို ဆို၏။

အမှိုက် မည်သည် တံမြက်ချေးစုကို ဆို၏။

စားကြွင်း မည်သည်စားဖတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အရိုးတို့သည်လည်းကောင်း၊ လုတ်ဆေးရေ သည်လည်းကောင်းတည်း။

စိမ်းရှင်သော မြက်သစ်ပင် မည်သည် ကောက်မျိုးသည်လည်းကောင်း၊ ပဲမျိုးသည်လည်းကောင်း၊ လူတို့ စိုက်ပျိုးသော အတွင်းအပအသုံးအဆောင်သည်လည်းကောင်းတည်း။

စွန့်ငြားအံ့ ဟူသည် ကိုယ်တိုင် စွန့်ငြားအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

စွန့်စေငြားအံ့ ဟူသည် သူတစ်ပါးကို စေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

တစ်ကြိမ်တစ်ခါသာ စေခိုင်းပါလျက် အကြိမ်များစွာ စွန့်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၈၃၁။ စိမ်းရှင်သော မြက်သစ်ပင် ရှိရာအရပ်၌ စိမ်းရှင်သော မြက်သစ်ပင်ရှိ၏ ဟု အမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ စွန့်မူလည်း စွန့်အံ့၊ စွန့်စေမူလည်း စွန့်စေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

စိမ်းရှင်သော မြက်သစ်ပင် ရှိရာအရပ်၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ စွန့်မူလည်း စွန့်အံ့၊ စွန့်စေမူလည်း စွန့်စေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

စိမ်းရှင်သော မြက်သစ်ပင် ရှိရာအရပ်၌ စိမ်းရှင်သော မြက်သစ်ပင်ရှိရာအရပ် မဟုတ်ဟု အမှတ် ရှိသည် ဖြစ်၍ စွန့်မူလည်း စွန့်အံ့၊ စွန့်စေမူလည်း စွန့်စေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

စိမ်းရှင်သော မြက်သစ်ပင် ရှိရာအရပ် မဟုတ်သည်၌ စိမ်းရှင်သော မြက်သစ်ပင် ရှိ၏ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

စိမ်းရှင်သော မြက်သစ်ပင် ရှိရာအရပ် မဟုတ်သည်၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

စိမ်းရှင်သော မြက်သစ်ပင် ရှိရာအရပ် မဟုတ်သည်၌ စိမ်းရှင်သော မြက်သစ်ပင်ရှိရာအရပ် မဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၈၃၂။ ကြည့်ရှု၍စွန့်အံ့၊ လယ်ကန်သင်း၌ စွန့်အံ့၊ ဥစ္စာရှင်တို့ကို ပန်ကြား၍ စွန့်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။

ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

နဝမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၁ - လသုဏဝဂ်

၁၀ - ဒသမသိက္ခာပုဒ်

၈၃၃။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ရှဉ့်နက်တို့အား အစာကျွေးရာဖြစ်သော ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ တောင်ထိပ်ပွဲသဘင် ဖြစ်ပေါ် လေ၏။ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် တောင်ထိပ်ပွဲသဘင်ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ သွားကုန်၏။ လူတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို ခံစားသော လူမိန်းမတို့ကဲ့သို့ ကခြင်းကို လည်းကောင်း၊ သီဆိုခြင်းကို လည်းကောင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်းကို လည်းကောင်း ကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်းငှါ လာကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည် သာတည်း။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် ကခြင်းကို လည်းကောင်း၊ သီဆိုခြင်းကို လည်းကောင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်းကို လည်းကောင်း ကြည့်ရှု နားထောင်ခြင်းငှါ သွားကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် ကခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သီဆိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်းကို လည်းကောင်း ကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်းငှါ သွားကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် ကခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သီဆိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း ကြည့်ရှု နားထောင်ခြင်းငှါ သွားကုန်ဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၆၅။ ၁၀-၈၃၄။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် ကခြင်းကို သော်လည်းကောင်း၊ သီဆိုခြင်း ကိုသော်လည်းကောင်း၊ တီးမှုတ်ခြင်းကို သော်လည်းကောင်း ကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်းငှါ သွားငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁၀ - ဒသမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၈၃၅။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ကခြင်း မည်သည် အလုံးစုံသော ကခြင်းတည်း။

သီဆိုခြင်း မည်သည် အလုံးစုံသော သီဆိုခြင်းတည်း။

တီးမှုတ်ခြင်း မည်သည် အလုံးစုံသော တီးမှုတ်ခြင်းတည်း။

၈၃၆။ ကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်းငှါ သွားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အကြင်အရပ်၌ ရပ်လျက် ကြည့်ရှုမှုလည်း ကြည့်ရှုအံ့၊ နားထောင်မှုလည်း နားထောင်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ မြင်ကြားလောက်သော နေရာကို စွန့်၍ အဖန်တလဲလဲ ကြည့်ရှုမှုလည်း ကြည့်ရှုအံ့၊ နားထောင်မှုလည်း နားထောင်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ တစ်မျိုး တစ်မျိုးစီ ကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်းငှါ သွားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

အကြင်အရပ်၌ ရပ်လျက် ကြည့်ရှုမှုလည်း ကြည့်ရှုအံ့၊ နားထောင်မှုလည်း နားထောင်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ မြင်ကြားလောက်သော နေရာကို စွန့်၍ အဖန်တလဲလဲ ကြည့်ရှုမှုလည်း ကြည့်ရှုအံ့၊ နားထောင်မှုလည်း နားထောင်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၈၃၇။ အရံတွင်း၌ ရပ်၍ ကြည့်ရှုမှုလည်း ကြည့်ရှုအံ့၊ နားထောင်မှုလည်း နားထောင်အံ့၊ ဘိက္ခုနီမ ရပ်နေရာ ထိုင်နေရာ အိပ်နေရာ အရပ်သို့ လာ၍ ကမှုလည်း ကကုန်အံ့၊ သီဆိုမှုလည်း သီဆိုကုန်အံ့၊ တီးမှုတ်မှုလည်း တီးမှုတ်ကုန်အံ့၊ ခရီးရင်ဆိုင်သွားစဉ် ကြည့်ရှုမှုလည်း ကြည့်ရှုအံ့၊ နားထောင်မှုလည်း နားထောင်အံ့၊ အကြောင်းကိစ္စရှိသော် သွား၍ ကြည့်ရှုမှုလည်း ကြည့်ရှုအံ့၊ နားထောင်မှုလည်း နားထောင်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ဘေးရန်တို့ကြောင့်လည်း အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ဒသမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပဌမလသုဏဝဂ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၂ - အန္ဓကာရဝဂ်

၁ - ပဌမသိက္ခာပုဒ်

၈၃၈။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ဘဒ္ဒကာပိလာနီ၏ အနီးနေတပည့် ဘိက္ခုနီမ၏ ဆွေမျိုးဖြစ်သူ ယောကျ်ားသည် (မိမိနေရာ) ရွာငယ်မှ တစ်စုံတစ်ခုသော ပြုဖွယ်ကိစ္စဖြင့် သာဝတ္ထိပြည်သို့ သွား၏။ ထိုအခါ ထိုဘိက္ခုနီမသည် ထိုယောကျ်ားနှင့်အတူ ဆီမီးမထွန်းသော ညဉ့်မှောင်မိုက်ထဲ၌ တစ်ယောက်ချင်းချင်း ရပ်လည်း ရပ်၏၊ စကားလည်း ပြော၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမသည် ဆီမီးမထွန်းသော ညဉ့်မှောင်မိုက်ထဲ၌ ယောကျ်ားနှင့်အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း ရပ်လည်း ရပ်ဘိ သနည်း၊ စကားလည်း ပြောဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမသည် ဆီမီးမထွန်းသော ညဉ့်မှောင်မိုက်ထဲ၌ ယောကျ်ားနှင့်အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း ရပ်လည်းရပ်၏ စကားလည်း ပြော၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်း တော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမသည် ဆီမီးမထွန်းသော ညဉ့်မှောင်မိုက်ထဲ၌ ယောကျ်ားနှင့်အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း ရပ်လည်း ရပ်ဘိ သနည်း၊ စကားလည်း ပြောဆိုဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညို သေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၆၆။ ၁၁-၈၃၉။ "အကြင်ဘိက္ခုနီမသည် ဆီမီးမထွန်းသော ညဉ့်မှောင်မိုက်ထဲ၌ ယောကျ်ားနှင့် အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း ရပ်မူလည်း ရပ်ငြားအံ့၊ စကားပြောဆို မူလည်း ပြောဆို ငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေ ကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁ - ပဌမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၈၄၀။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ညဥ့်မှောင်မိုက်ထဲ၌ ဟူသည် နေဝင်သောအခါ၌။

ဆီမီးမထွန်းသော ဟူသည် အလင်းရောင်မရှိသော။

ယောကျ်ား မည်သည် ဘီလူးယောကျ်ား မဟုတ်၊ ပြိတ္တာယောကျ်ား မဟုတ်၊ တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ား မဟုတ်၊ ရပ်တည်ခြင်း စကားပြောခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော သိကြားလိမ္မာသူ လူယောကျ်ားတည်း။

အတူ ဟူသည် တစ်ပေါင်းတည်း။

တစ်ယောက်ချင်းချင်း ဟူသည် ယောကျ်ားသည် လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီမသည် လည်းကောင်း ဖြစ်၏။

ရပ်မူလည်း ရပ်ငြားအံ့ ဟူသည် ယောကျ်ား၏ (နှစ်တောင့်ထွာ) ဟတ္ထပါသ် အတွင်း၌ ရပ်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

စကားပြောဆိုမူလည်း ပြောဆိုငြားအံ့ ဟူသည် ယောကျ်ား၏ (နှစ်တောင့်ထွာ) ဟတ္ထပါသ် အတွင်း၌ ရပ်လျက် ပြောဆိုအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

(နှစ်တောင့်ထွာ) ဟတ္ထပါသ်ကို စွန့်၍ ရပ်မူလည်း ရပ်အံ့၊ စကားပြော မူလည်း ပြောအံ့၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်၏။

ဘီလူး ပြိတ္တာ ပဏ္ဍုက် လူယောင်ဆောင်သော တိရစ္ဆာန်နှင့်အတူ ရပ်မူလည်း ရပ်အံ့၊ စကားပြောမူ လည်း ပြောအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၈၄၁။ သိကြားလိမ္မာသော အဖော်တစ်ဦးဦး ရှိအံ့၊ ဆိတ်ကွယ်ရာကို မငဲ့အံ့၊ တခြားကို နှလုံးသွင်း၍ ရပ်မူလည်း ရပ်အံ့၊ စကားပြောမူလည်း ပြောအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ပဌမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၂ - အန္ဓကာရဝဂ်

၂ - ဒုတိယသိက္ခာပုဒ်

၈၄၂။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဘဒ္ဒကာပိလာနီ၏ အနီးနေ တပည့်ဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမ ၏ ဆွေမျိုးဖြစ်သူ ယောကျ်ားသည် (မိမိနေရာ) ရွာငယ်မှ တစ်စုံတစ်ခုသော ပြုဖွယ်ကိစ္စဖြင့် သာဝတ္ထိပြည် သို့ သွား၏။

ထိုအခါ ထိုဘိက္ခုနီမသည် "မြတ်စွာဘုရားသည် ဆီမီးမထွန်းသော ညဥ့်မှောင်မိုက်ထဲ၌ ယောကျ်ားနှင့်အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း ရပ်ခြင်း စကားပြောခြင်းကို မြစ်တား တော်မူ၏" ဟု (နှလုံးသွင်း၍) ထိုယောကျ်ားနှင့်ပင် အတူ ဖုံးကွယ်သော အရပ်၌ တစ်ယောက်ချင်းချင်း ရပ်လည်း ရပ်၏၊ စကားလည်း ပြော၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမသည် ဖုံးကွယ်သော အရပ်၌ ယောကျ်ားနှင့်အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း ရပ်လည်း ရပ်လေဘိ သနည်း၊ စကားလည်း ပြောလေဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြ ကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမသည် ဖုံးကွယ်သော အရပ်၌ ယောကျ်ားနှင့်အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း ရပ်လည်း ရပ်၏၊ စကားလည်း ပြော၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမ သည် ဖုံးကွယ်သော အရပ်၌ ယောကျ်ားနှင့်အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း ရပ်လည်း ရပ်လေဘိသနည်း၊ စကားလည်း ပြောလေဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညို စေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၆၇။ ၁၂-၈၄၃။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် ဖုံးကွယ်သော အရပ်၌ ယောကျ်ားနှင့် အတူ တစ်ယောက် ချင်းချင်း ရပ်မူလည်း ရပ်ငြားအံ့၊ စကားပြောမူလည်း ပြောငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၂ - ဒုတိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၈၄၄။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ဖုံးကွယ်သော အရပ် မည်သည် နံရံ တံခါးရွက် ဖျာ တင်းတိမ် ကန့်လန့်ကာ သစ်ပင် တိုင် ကဲလား တစ်ခုခုဖြင့် ဖုံးကွယ်၏။

ယောကျ်ား မည်သည် ဘီလူးယောကျ်ား မဟုတ်၊ ပြိတ္တာယောကျ်ား မဟုတ်၊ တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ား မဟုတ်၊ ရပ်ခြင်း စကားပြောခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော သိကြားလိမ္မာသူ လူယောကျ်ားတည်း။

အတူ ဟူသည် တစ်ပေါင်းတည်း။

တစ်ယောက်ချင်းချင်း ဟူသည် ယောကျ်ားသည်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီမသည်လည်းကောင်းဖြစ်၏။

ရပ်မူလည်း ရပ်ငြားအံ့ ဟူသည် ယောကျ်ား၏ (နှစ်တောင့်ထွာ) ဟတ္ထပါသ် အတွင်း၌ ရပ်တည်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

စကားပြောမူလည်း ပြောငြားအံ့ ဟူသည် ယောကျ်ား၏ (နှစ်တောင့်ထွာ) ဟတ္ထပါသ်အတွင်း၌ ရပ်တည်လျက် ပြောဆိုအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

(နှစ်တောင့်ထွာ) ဟတ္ထပါသ်ကို စွန့်၍မူလည်း ရပ်အံ့၊ စကားပြောမူလည်း ပြောအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ဘီလူး ပြိတ္တာ ပဏ္ဍုက် လူယောင်ဆောင်သော တိရစ္ဆာန်နှင့် ရပ်မူလည်း ရပ်အံ့၊ ပြောမူလည်း ပြောအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၈၄၅။ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သိကြားလိမ္မာသူ အဖော် ရှိအံ့၊ ဆိတ်ကွယ်ခြင်းကို မငဲ့အံ့၊ တခြားကို နှလုံးသွင်း၍ ရပ်မူလည်း ရပ်အံ့၊ စကားပြောမူလည်း ပြောအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ဒုတိယသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၂ - အန္ဓကာရဝဂ်

၃ - တတိယသိက္ခာပုဒ်

၈၄၆။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဘဒ္ဒကာပိလာနီ၏ အနီးနေ တပည့်ဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမ ၏ ဆွေမျိုးဖြစ်သူ ယောကျ်ားသည် (မိမိနေသော) ရွာငယ်မှ တစ်စုံတစ်ခုသော ပြုဖွယ်ကိစ္စဖြင့် သာဝတ္ထိ ပြည်သို့ သွား၏။

ထိုအခါ ထိုဘိက္ခုနီမသည် "မြတ်စွာဘုရားသည် ဖုံးကွယ်သော နေရာ၌ ယောကျ်ားနှင့်အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း ရပ်ခြင်း စကားပြောခြင်းကို မြစ်တား တော်မူ၏" ဟု (နှလုံးသွင်း၍) ထို ယောကျ်ားနှင့် အတူ လွင်တီးခေါင်၌ တစ်ယောက်ချင်းချင်း ရပ်လည်း ရပ်၏၊ စကားလည်း ပြော၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမသည် လွင်တီးခေါင်၌ ယောကျ်ားနှင့် အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း ရပ်လည်း ရပ်လေဘိ သနည်း၊ စကားလည်း ပြောလေဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမသည် လွင်တီးခေါင်၌ ယောကျ်ားနှင့်အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း ရပ်လည်း ရပ်၏၊ စကားလည်း ပြော၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမ သည် လွင်တီးခေါင်၌ ယောကျ်ားနှင့်အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း ရပ်လည်း ရပ်လေဘိသနည်း၊ စကား လည်း ပြောလေဘိ သနည်း၊ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၆၈။ ၁၃-၈၄၇။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် လွင်တီးခေါင်၌ ယောကျ်ားနှင့်အတူ တစ်ယောက် ချင်းချင်း ရပ်မှုလည်း ရပ်ငြားအံ့၊ စကားမှုလည်း ပြောငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၃ - တတိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၈၄၈။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

လွင်တီးခေါင် မည်သည် နံရံ တံခါးရွက် ဖျာ တင်းတိမ် ကန့်လန့်ကာ သစ်ပင် တိုင် ကဲလား တစ်ခုခုဖြင့် ဖုံးကွယ်ခြင်းမရှိသော အရပ်တည်း။

ယောကျ်ား မည်သည် ဘီလူးယောကျ်ား မဟုတ်။ ပြိတ္တာယောကျ်ား မဟုတ်။ တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ား မဟုတ်။ ရပ်ခြင်း စကားပြောခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော သိကြားလိမ္မာသော လူယောကျ်ားတည်း။

အတူ ဟူသည် တစ်ပေါင်းတည်း။

တစ်ယောက်ချင်းချင်း ဟူသည် ယောကျ်ားသည်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီမသည်လည်းကောင်းဖြစ်၏။

ရပ်မူလည်း ရပ်ငြားအံ့ ဟူသည် ယောကျ်ား၏ (နှစ်တောင့်ထွာ) ဟတ္ထပါသ်၌ ရပ်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

စကားမူလည်း ပြောငြားအံ့ ဟူသည် ယောကျ်ား၏ (နှစ်တောင့်ထွာ) ဟတ္ထပါသ်အတွင်း၌ ရပ်လျက် ပြောဆိုအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

(နှစ်တောင့်ထွာ) ဟတ္ထပါသ်ကို စွန့်၍ ရပ်မူလည်း ရပ်အံ့၊ ပြောမူလည်း ပြောအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ဘီလူး ပြိတ္တာ ပဏ္ဍုက် လူယောင်ဆောင်သော တိရစ္ဆာန်နှင့်အတူ ရပ်မူလည်း ရပ်အံ့၊ ပြောမူလည်း ပြောဆိုအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၈၄၉။ သိကြားလိမ္မာသူ အဖော်တစ်ဦး ရှိအံ့၊ ဆိတ်ကွယ်ခြင်းကို မငဲ့အံ့၊ တခြားကို နှလုံးသွင်း၍ ရပ်မူလည်း ရပ်အံ့၊ စကားမူလည်း ပြောဆိုအံ့၊ အာပတ် မသင့်၊ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

တတိယသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၂ - အန္ဓကာရဝဂ်

၄ - စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ်

၈၅၀။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် လမ်းမကြီး၌လည်းကောင်း၊ ထုတ်ချင်းမထွင်းသော ခရီး၌လည်းကောင်း၊ ခရီးလမ်းဆုံ၌ လည်းကောင်း၊ ယောကျ်ားနှင့် အတူ တစ်ယောက် ချင်းချင်း ရပ်လည်း ရပ်၏၊ စကားလည်း ပြော၏၊ နားရင်းသို့ကပ်၍ တိုးတိုးသာသာလည်း ပြောဆို၏၊ အဖော်ဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမကိုလည်း ပြန်လွှတ်လိုက်၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် လမ်းမကြီး၌လည်းကောင်း၊ ထုတ်ချင်းမထွင်းသော ခရီး၌လည်းကောင်း၊ ခရီးလမ်းဆုံ၌လည်းကောင်း အဘယ့်ကြောင့် ယောကျ်ားနှင့် အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း ရပ်လေဘိ သနည်း၊ စကားလည်း ပြောလေဘိ သနည်း၊ နားရင်း၌ ကပ်၍ တိုးတိုးသာသာလည်း ပြောဆိုဘိ သနည်း၊ အဖော်ဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမကိုလည်း ပြန်လွှတ်လိုက်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် လမ်းမကြီး၌လည်းကောင်း၊ ထုတ်ချင်းမထွင်းသော ခရီး၌ လည်းကောင်း၊ ခရီးလမ်းဆုံ၌လည်းကောင်း ယောကျ်ားနှင့်အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း ရပ်လည်း ရပ်၏၊ စကားလည်း ပြော၏၊ နားရင်း၌ ကပ်၍ တိုးတိုးသာသာလည်း ပြောဆို၏၊ အဖော်ဘိက္ခုနီမ ကိုလည်း ပြန်လွှတ်လိုက်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ်မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် လမ်းမကြီး၌လည်းကောင်း၊ ထုတ်ချင်းမထွင်းသော ခရီး၌လည်းကောင်း၊ ခရီးလမ်းဆုံ၌ လည်းကောင်း ယောကျ်ားနှင့်အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း ရပ်လည်း ရပ်လေဘိသနည်း၊ စကားလည်း ပြောလေဘိသနည်း၊ နားရင်း၌ ကပ်၍ တိုးတိုးသာသာလည်း ပြောဆိုဘိသနည်း၊ အဖော်ဘိက္ခုနီမကို လည်း ပြန်လွှတ်လိုက်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညို သေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၆၉။ ၁၄-၈၅၁။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် လမ်းမကြီး၌သော်လည်းကောင်း၊ ထုတ်ချင်း မထွင်းသော ခရီး၌ သော်လည်းကောင်း၊ ခရီးလမ်းဆုံ၌သော်လည်းကောင်း ယောကျ်ားနှင့်အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း ရပ်မူလည်း ရပ်ငြားအံ့၊ စကားပြောမူလည်း ပြောငြားအံ့၊ နားရင်း၌ ကပ်၍ တိုးတိုးသာသာမူလည်း ပြောဆိုငြားအံ့၊ အဖော် ဘိက္ခုနီမကိုမူလည်း ပြန်လွှတ်လိုက် ငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၄ - စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၈၅၂။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

လမ်းမကြီး မည်သည် ရထားလမ်းခရီးကို ဆို၏။

ထုတ်ချင်းမထွင်းသောခရီး မည်သည် ဝင်လမ်းအတိုင်း ပြန်ထွက်ရသော ခရီးတည်း။

ခရီးလမ်းဆုံ မည်သည် လမ်းဆုံလမ်းခွကို ဆို၏။

ယောကျ်ား မည်သည် ဘီလူးယောကျ်ား မဟုတ်၊ ပြိတ္တာယောကျ်ား မဟုတ်၊ တိရစ္ဆာန် ယောကျ်ား မဟုတ်၊ ရပ်ခြင်း စကားပြောခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော သိကြားလိမ္မာသူ လူယောကျ်ားတည်း။

အတူ ဟူသည် တစ်ပေါင်းတည်း။

တစ်ယောက်ချင်းချင်း ဟူသည် ယောကျ်ားသည်လည်ကောင်း၊ ဘိက္ခုနီမသည်လည်းကောင်း ဖြစ်၏။

ရပ်မူလည်းရပ်ငြားအံ့ ဟူသည် ယောကျ်ား၏ (နှစ်တောင့်ထွာ) ဟတ္ထပါသ်၌ ရပ်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

စကားပြောမူလည်း ပြောငြားအံ့ ဟူသည် ယောကျ်ား၏ (နှစ်တောင့်ထွာ) ဟတ္ထပါသ်၌ ရပ်၍ ပြောဆိုအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

နားရင်း၌ကပ်၍ တိုးတိုးသာသာမူလည်း ပြောဆိုငြားအံ့ ဟူသည် ယောကျ်ား၏ နားအနီး၌ ပြောငြားအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အဖော်ဘိက္ခုနီမကိုမူလည်း ပြန်လွှတ်လိုက်ငြားအံ့ ဟူသည် မလျော်သောအကျင့်ကို ကျင့်လို၍ အဖော် ဘိက္ခုနီမကို ပြန်လွှတ်လိုက်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

မြင်လောက်ကြားလောက်သော အရပ်ကို စွန့်ဆဲ ဘိက္ခုနီမအား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ စွန့်ပြီးသော် ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

(နှစ်တောင့်ထွာ) ဟတ္ထပါသ်ကို စွန့်၍ ရပ်မူလည်း ရပ်အံ့၊ စကားပြော မူလည်း ပြောအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ဘီလူး ပြိတ္တာ ပဏ္ဍုက် လူယောင်ဆောင်သော တိရစ္ဆာန်ယောကျ်ားနှင့်အတူ ရပ်မူလည်း ရပ်အံ့၊ စကားပြော မူလည်း ပြောဆိုအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၈၅၃။ သိကြားလိမ္မာသူ အဖော်တစ်ဦးဦး ရှိအံ့၊ ဆိတ်ကွယ်ခြင်းကို မငဲ့အံ့၊ အာရုံတစ်ပါးကို နှလုံးသွင်း၍ ရပ်မူလည်း ရပ်အံ့၊ စကားပြောဆိုမူလည်း ပြောဆိုအံ့၊ မလျော်သော အကျင့်ကို မကျင့်လိုဘဲ ကိစ္စရှိသဖြင့် အဖော်ဘိက္ခုနီမကို ပြန်လွှတ်လိုက်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၂ - အန္ဓကာရဝဂ်

၅ - ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ်

၈၅၄။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဘိက္ခုနီမတစ်ယောက်သည် ဒါယကာတစ်ဦး၏ အမြဲ ဆွမ်းဝတ်ရှိသော ဆရာဘိက္ခုနီမ ဖြစ်လေ၏။

ထိုအခါ ထိုဘိက္ခုနီမသည် နံနက်အခါ၌ သင်္ကန်းကို ပြင်ဝတ်၍ သပိတ်သင်္ကန်းကို ယူလျက် ထိုဒါယကာအိမ်သို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် နေရာထိုင်ခင်းပေါ်၌ ကောင်းစွာ ထိုင်ပြီးသော် အိမ်ရှင်တို့ကို မပန်ကြားဘဲ ပြန်သွားလေ၏။

ထိုဒါယကာ၏ ကျွန်မသည် အိမ်ကို တံမြက်လှည်းသည် ရှိသော် ထိုနေရာထိုင်ကို အိုးခွက်ကြား၌ ထည့်သွင်းထားလေ၏။ လူတို့သည် ထိုနေရာထိုင်ကို မမြင်သည် ရှိသော် "အသျှင်မ ထိုနေရာထိုင်သည် အဘယ်မှာနည်း" ဟု ဘိက္ခုနီမအား မေးကုန်၏၊ ဒါယကာတို့ ငါသည် ထိုနေရာထိုင်ကို မမြင်မိပါဟု ဆို၏။ "အသျှင်မ ထိုနေရာထိုင်ကို ပေးပါလော့" ဟု ပြောဆို ရေရွတ်၍ ဆွမ်းဝတ်ကို ဖြတ်ကုန်၏။

ထို့နောက် ထိုလူတို့သည် အိမ်ကို သုတ်သင်သည်ရှိသော် ထိုနေရာထိုင်ကို အိုးခွက်ကြား၌ တွေ့ကြ၍ ထိုဘိက္ခုနီမကို ကန်တော့ပြီးလျှင် တည်မြဲဆွမ်းဝတ်ကို တည်ထားပြန်ကုန်၏။

ထိုအခါ ထိုဘိက္ခုနီမသည် ဘိက္ခုနီမတို့အား ဤအကြောင်းကို ပြောကြားလေ၏။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမသည် နံနက်အခါ၌ ဒါယကာတို့အိမ်သို့ ချဉ်းကပ်၍ နေရာ့ထိုင်၌ ထိုင်ပြီးလျှင်၊ အိမ်ရှင်တို့ကို မပန်ကြားဘဲ ဖဲသွားလေဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမသည် နံနက်အခါ၌ ဒါယကာတို့အိမ်သို့ ချဉ်းကပ်၍ နေရာထိုင်၌ ထိုင်ပြီးလျှင် အိမ်ရှင်တို့ကို မပန်ကြားဘဲ ဖဲသွား၏ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ်မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမသည် နံနက်အခါ၌ ဒါယကာတို့အိမ်သို့ ချဉ်းကပ်၍ နေရာထိုင်၌ ထိုင်ပြီးလျှင် အဘယ့်ကြောင့် အိမ်ရှင်တို့ကို မပန်ကြားဘဲ ဖဲသွားလေဘိသနည်း၊ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၇၀။ ၁၅-၈၅၅။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် နံနက်အခါ၌ ဒါယကာတို့အိမ်တို့သို့ ချဉ်းကပ်၍ နေရာထိုင်၌ ထိုင်ပြီးလျှင် အိမ်ရှင်တို့ကို မပန်ကြားဘဲ ဖဲသွားငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၅ - ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၈၅၆။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

နံနက်အခါ၌ မည်သည် အရုဏ်တက်သည်ကစ၍ မွန်းတည့် တိုင်အောင်သော အခါတည်း။

ဒါယကာ မည်သည် မင်း၊ ပုဏ္ဏား၊ ကုန်သည်၊ သူဆင်းရဲအားဖြင့် ဒါယကာလေးမျိုး ရှိကုန်၏။

ချဉ်းကပ်၍ ဟူသည် ထိုအရပ်သို့ သွား၍။

နေရာထိုင် မည်သည် တင်ပျဉ်ခွေလောက်သော နေရာထိုင်ကို ဆိုလို၏။

ထိုင်ပြီးလျှင် ဟူသည် ထိုနေရာထိုင်၌ ထိုင်နေပြီး၍။

အိမ်ရှင်တို့ကို မပန်ကြားဘဲ ဖဲသွားငြားအံ့ဟူသည် ထိုအိမ်၌ နားလည်သော သူကို မပန်ကြားမူ၍ မိုးမစွတ်ရာအရပ် 'တံစက်မြိတ်'ကို လွန်စေသော ဘိက္ခုနီမအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏၊ လွင်တီးခေါင်၌ ဥပစာကို လွန်စေသော ဘိက္ခုနီမအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၈၅၇။ မပန်ကြားရသေးသည်၌ မပန်ကြားရသေးဟု အမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ဖဲသွားအံ့ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ မပန်ကြားရသေးသည်၌ ယုံမှားရှိသည် ဖြစ်၍ ဖဲသွားအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ မပန်ကြားရသေးသည်၌ ပန်ကြားပြီးဟု အမှတ်ရှိ၍ ဖဲသွားအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

တင်ပျဉ်မခွေလောက်သော နေရာထိုင်၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ပန်ကြားပြီးသည်၌ မပန်ကြားရသေးဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ပန်ကြားပြီးသည်၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ပန်ကြားပြီးသည်၌ ပန်ကြားပြီးဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၈၅၈။ ပန်ကြား၍ သွားအံ့၊ မရွေ့ပြောင်းနိုင်သော နေရာထိုင်ဖြစ်အံ့၊ နာဖျားသောသူ ဖြစ်အံ့၊ ဘေးရန် တို့ကြောင့် ဖြစ်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမ တို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၂ - အန္ဓကာရဝဂ်

၆ - ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်

၈၅၉။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် နေလွဲသောအခါ ဒါယကာတို့ အိမ်တို့သို့ ချဉ်းကပ်၍ အိမ်ရှင်တို့ကို မပန်ကြားဘဲ နေရာထိုင်၌ ထိုင်လည်း ထိုင်၏၊ အိပ်လည်း အိပ်၏။

လူတို့သည် ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို ရှက်နိုးကုန်သည်ဖြစ်၍ နေရာထိုင်၌ ထိုင်လည်း မထိုင်ကုန်၊ အိပ်လည်း မအိပ်ကုန်၊ လူတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် နေလွဲသောအခါ ဒါယကာ တို့ အိမ်တို့သို့ ချဉ်းကပ်၍ အိမ်ရှင်တို့ကို မပန်ကြားဘဲ နေရာထိုင်၌ ထိုင်လည်း ထိုင်နေဘိ သနည်း၊ အိပ်လည်း အိပ်နေဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည် သာတည်း။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် နေလွဲသော အခါ ဒါယကာတို့ အိမ်တို့သို့ ချဉ်းကပ်၍ အိမ်ရှင်တို့ကို မပန်ကြားဘဲ နေရာထိုင်၌ ထိုင်လည်း ထိုင်နေဘိ သနည်း၊ အိပ်လည်း အိပ်နေဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

"ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် နေလွဲသောအခါ ဒါယကာတို့ အိမ်တို့သို့ ချဉ်းကပ်၍ အိမ်ရှင် တို့ကို မပန်ကြားဘဲ နေရာထိုင်၌ ထိုင်လည်း ထိုင်၏၊ အိပ်လည်း အိပ်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု လျှောက်ကြကုန်၏။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် နေလွဲသောအခါ ဒါယကာတို့ အိမ်တို့သို့ သွား၍ အိမ်ရှင်တို့ကို မပန်ကြားဘဲ နေရာထိုင်၌ ထိုင်လည်း ထိုင်နေဘိ သနည်း၊ အိပ်လည်း အိပ်နေဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၇၁။ ၁၆-၈၆၀။ "အကြင်ဘိက္ခုနီမသည် နေလွဲသောအခါ၌ ဒါယကာတို့ အိမ်တို့သို့ ချဉ်းကပ်၍ အိမ်ရှင် တို့ကို မပန်ကြားဘဲ နေရာထိုင်၌ ထိုင်မူလည်း ထိုင်ငြားအံ့၊ အိပ်မူလည်း အိပ်ငြားအံ့ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၆ - ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၈၆၁။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

နေလွဲသောအခါ မည်သည် မွန်းတည့်လွန်သည်မှ နေဝင်တိုင်အောင် အခါတည်း။

ဒါယကာ မည်သည် မင်း၊ ပုဏ္ဏား၊ ကုန်သည်၊ သူဆင်းရဲအားဖြင့် ဒါယကာလေးမျိုးတို့တည်း။

ချဉ်းကပ်၍ ဟူသည် ထိုအရပ်သို့ သွား၍။

အိမ်ရှင်တို့ကို မပန်ကြားဘဲ ဟူသည် ထိုအိမ်၌ ပေးပိုင်သူကို မပန်မကြားဘဲ။

နေရာထိုင် မည်သည် တင်ပျဉ်ခွေလောက်သော နေရာကို ဆိုလို၏။

ထိုင်မူလည်း ထိုင်ငြားအံ့ ဟူသည် ထိုနေရာ၌ ထိုင်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အိပ်မူလည်း အိပ်ငြားအံ့ ဟူသည် ထိုနေရာ၌ အိပ်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၈၆၂။ မပန်ကြားရသေးသည်၌ မပန်ကြားရသေးဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ နေရာထိုင်၌ ထိုင်မူလည်း ထိုင်အံ့၊ အိပ်မူလည်း အိပ်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

မပန်ကြားရသေးသည်၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ နေရာထိုင်၌ ထိုင်မူလည်း ထိုင်အံ့၊ အိပ်မူလည်း အိပ်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

မပန်ကြားရသေးသည်၌ ပန်ကြားပြီးဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ နေရာထိုင်၌ ထိုင်မူလည်း ထိုင်အံ့၊ အိပ်မူလည်း အိပ်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

တင်ပျဉ်မခွေလောက်သော နေရာ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ပန်ကြားပြီးသည်၌ မပန်ကြားရသေးဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ပန်ကြားပြီးသည်၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ပန်ကြားပြီးသည်၌ ပန်ကြားပြီးဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၈၆၃။ နေရာထိုင်၌ ပန်ကြား၍ ထိုင်မူလည်း ထိုင်အံ့၊ အိပ်မူလည်း အိပ်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။ အမြဲ ခင်းထားသော နေရာထိုင်၌ အာပတ် မသင့်၊ နာဖျားသော သူအားလည်း အာပတ် မသင့်၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့်လည်း အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၂ - အန္ဓကာရဝဂ်

၇ - သတ္တမသိက္ခာပုဒ်

၈၆၄။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ များစွာသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကောသလတိုင်း ဇနပုဒ်တို့၌ သာဝတ္ထိပြည်သို့ သွားသည်ရှိသော် ညချမ်းအခါ၌ ရွာတစ်ရွာသို့ ရောက်၍ ပုဏ္ဏား တစ်ယောက်အိမ်သို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် အခွင့်တောင်းကုန်၏။

ထိုအခါ ပုဏ္ဏေးမသည် "အသျှင်မတို့ ပုဏ္ဏားလာသည့် တိုင်အောင် ငံ့လင့်ကြပါဦး" ဟု ထိုဘိက္ခုနီမ တို့အား လျှောက်၏။ ဘိက္ခုနီမတို့သည် "ပုဏ္ဏားလာသည့် တိုင်အောင် နေဦးမည်" ဟု အိပ်ရာကို ဖြန့်ခင်း၍ အချို့က ထိုင်၍ အချို့က အိပ်ကုန်၏။

ထို့နောက် ပုဏ္ဏားသည် ညဉ့်အခါလာ၍ "ဤမိန်းမတို့သည် အဘယ်သူတို့နည်း" ဟု ပုဏ္ဏေးမအား မေးမြန်းသဖြင့် အရှင် ဘိက္ခုနီမတို့ပါတည်းဟု ဆို၏၊ "ဤဦးပြည်း အမျိုးဖျက်မတို့ကို နှင်ထုတ်ကုန်လော့" ဟု ဆို၍ အိမ်မှ နှင်ထုတ်လေ၏။ ထိုအခါ ထိုဘိက္ခုနီမတို့သည် သာဝတ္ထိပြည်သို့ သွား၍ ဘိက္ခုနီမတို့ အား ဤအကြောင်းကို ပြောကြား ကုန်၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် အခါမဲ့၌ ဒါယကာတို့ အိမ်တို့သို့ ချဉ်းကပ်၍ အိမ်ရှင်တို့ကို မပန်ကြားဘဲ အိပ်ရာနေရာကို ဖြန့်ခင်းပြီးလျှင် ထိုင်လည်း ထိုင်ကုန် ဘိသနည်း၊ အိပ်လည်း အိပ်ကုန်ဘိသနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် အခါမဲ့၌ ဒါယကာတို့ အိမ်တို့သို့ ချဉ်းကပ်၍ အိမ်ရှင်တို့ကို မပန်ကြားဘဲ အိပ်ရာနေရာကို ဖြန့်ခင်း၍ ထိုင်လည်း ထိုင်ကုန်၏၊ အိပ်လည်း အိပ်ကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမ တို့သည် အခါမဲ့၌ ဒါယကာတို့ အိမ်တို့သို့ ချဉ်းကပ်၍ အိမ်ရှင်တို့ကို မပန်ကြားဘဲ အိပ်ရာနေရာကို ဖြန့်ခင်းပြီး၍ အိပ်လည်း အိပ်ကုန်ဘိ သနည်း၊ ထိုင်လည်း ထိုင်ကုန်ဘိ သနည်း၊ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၇၂။ ၁၇-၈၆၅။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် အခါမဲ့၌ ဒါယကာတို့ အိမ်တို့သို့ ချဉ်းကပ်၍ အိမ်ရှင်တို့ကို မပန်ကြားဘဲ အိပ်ရာနေရာကို ဖြန့်ခင်း၍သော်လည်း ကောင်း၊ ဖြန့်ခင်းစေ၍ သော်လည်းကောင်း ထိုင်မူလည်း ထိုင်ငြားအံ့၊ အိပ်မူလည်း အိပ်ငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၇ - သတ္တမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၈၆၆။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

အခါမဲ့ မည်သည် နေဝင်သည်မှ အရုဏ်တက်တိုင်အောင် အချိန်တည်း။

ဒါယကာ မည်သည် မင်း၊ ပုဏ္ဏား၊ ကုန်သည်၊ သူဆင်းရဲအားဖြင့် ဒါယကာလေးမျိုးတို့တည်း။

ချဉ်းကပ်၍ ဟူသည် ထိုအရပ်သို့ သွား၍။

အိမ် ရှင်တို့ကို မပန်ကြားဘဲ ဟူသည် ထိုအိမ်၌ ပေးပိုင်သူကို မပန်ကြားဘဲ။

အိပ်ရာနေရာ မည်သည် အယုတ်သဖြင့် သစ်ရွက်အခင်းသည်လည်း အိပ်ရာနေရာ မည်၏။

ဖြန့်ခင်း၍ ဟူသည် ကိုယ်တိုင် ဖြန့်ခင်း၍။

ဖြန့်ခင်းစေ၍ ဟူသည် သူတစ်ပါးကို ဖြန့်ခင်းစေ၍။

ထိုင်မူလည်း ထိုင်ငြားအံ့ ဟူသည် ထိုနေရာ၌ ထိုင်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အိပ်မူလည်း အိပ်ငြားအံ့ ဟူသည် ထိုနေရာ၌ အိပ်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၈၆၇။ မပန်ကြားရသေးသည်၌ မပန်ကြားရသေးဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အိပ်ရာနေရာကို ခင်း၍ သော်လည်းကောင်း၊ ခင်းစေ၍ သော်လည်းကောင်း ထိုင်မူလည်း ထိုင်အံ့၊ အိပ်မူလည်း အိပ်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

မပန်ကြားရသေးသည်၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ အိပ်ရာနေရာကို ခင်း၍သော်လည်းကောင်း၊ ခင်းစေ၍ သော်လည်းကောင်း ထိုင်မူလည်း ထိုင်အံ့၊ အိပ်မူလည်း အိပ်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

မပန်ကြားရသေးသည်၌ ပန်ကြားပြီး ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အိပ်ရာနေရာကို ခင်း၍သော်လည်းကောင်း၊ ခင်းစေ၍ သော်လည်းကောင်း ထိုင်မူလည်း ထိုင်အံ့၊ အိပ်မူလည်း အိပ်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ပန်ကြားပြီးသည်၌ မပန်ကြားရသေးဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ပန်ကြားပြီးသည်၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ပန်ကြားပြီးသည်၌ ပန်ကြားပြီးဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၈၆၈။ ပန်ကြား၍ အိပ်ရာနေရာကို ဖြန့်ခင်း၍သော်လည်းကောင်း၊ ဖြန့်ခင်းစေ၍သော်လည်းကောင်း ထိုင်မူလည်း ထိုင်အံ့၊ အိပ်မူလည်း အိပ်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။ နာဖျားသော သူအားလည်း အာပတ် မသင့်၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့်လည်း အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့ အားလည်း အာပတ် မသင့်။

သတ္တမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၂ - အန္ဓကာရဝဂ်

၈ - အဌမသိက္ခာပုဒ်

၈၆၉။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ ဘဒ္ဒါကာပိလာနီ၏ အနီးနေတပည့် ဘိက္ခုနီမသည် ဘဒ္ဒါကာပိလာနီကို ရိုသေစွာ လုပ်ကျွေး၏၊ ဘဒ္ဒါကာပိလာနီက "အသျှင်မတို့ ဤဘိက္ခုနီမသည် အကျွန်ုပ်ကို ရိုသေစွာ လုပ်ကျွေး၏၊ အကျွန်ုပ်သည် ဤဘိက္ခုနီမအား သင်္ကန်းကို ပေးအံ့" ဟု ဘိက္ခုနီမ တို့ အား ပြောဆို၏။

ထိုအခါ ထိုဘိက္ခုနီမသည် "အသျှင်မတို့ အကျွန်ုပ်သည် အသျှင်မကို ရိုသေစွာ မလုပ်ကျွေးသတတ်၊ အသျှင်မသည် အကျွန်ုပ်အား သင်္ကန်းကို မပေးလို သတတ်" ဟု အယူအဆလွဲခြင်း အထင်မှားခြင်းဖြင့် သူတစ်ပါးကို စောင်းမြောင်းကဲ့ရဲ့၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမသည် အယူအဆလွဲခြင်း အထင်မှား ခြင်းဖြင့် သူတစ်ပါးကို စောင်းမြောင်းကဲ့ရဲ့ဘိသနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမသည် အယူအဆလွဲခြင်း အထင်မှားခြင်းဖြင့် သူတစ်ပါးကို စောင်းမြောင်း ကဲ့ရဲ့၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ်မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမ သည် အယူအဆလွဲခြင်း အထင်မှားခြင်းဖြင့် သူတစ်ပါးကို စောင်းမြောင်းကဲ့ရဲ့ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၇၃။ ၁၈-၈၇၀။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် အယူအဆလွဲခြင်း အထင်မှားခြင်းဖြင့် သူတစ်ပါးကို စောင်းမြောင်း ကဲ့ရဲ့ငြားအံ့ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန် လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၈ - အင္ဒမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၈၇၁။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

အယူအဆလွဲခြင်းဖြင့် ဟူသည် တစ်မျိုးတစ်မည် ယူဆခြင်းဖြင့်။

အထင်မှားခြင်းဖြင့် ဟူသည် တစ်မျိုးတစ်မည် ထင်မှတ်ခြင်းဖြင့်။

သူတစ်ပါးကို ဟူသည် ဘိက္ခုနီမကို ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၈၇၂။ ဘိက္ခုနီမ၌ ဘိက္ခုနီမ ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ဘိက္ခုနီမ၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ဘိက္ခုနီမ၌ ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

လူသာမဏေကို ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်သည်၌ ဘိက္ခုနီမဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်သည်၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်သည်၌ ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၈၇၃။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

အင္ဒမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၂ - အန္ဓကာရဝဂ်

၉ - နဝမသိက္ခာပုဒ်

၈၇၄။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ ဘိက္ခုနီမတို့သည် မိမိတို့ပစ္စည်းကို မမြင်ကုန်သည် ဖြစ်၍ 'အသျှင်မ ငါတို့၏ ပစ္စည်းကို မြင်ပါသလော' ဟု စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမအား မေးကုန်၏။ စဏ္ဍကာဠီ ဘိက္ခုနီမက "ငါသည် ခိုးသူမလော၊ ငါသည် အလဇ္ဇီမလော၊ မိမိ၏ ပစ္စည်းကို မမြင်သော အသျှင်မတို့က 'အသျှင်မ ငါတို့၏ ပစ္စည်းကို မြင်ပါသလော' ဟု ငါ့အား မေးကုန်၏။ အသျှင်မတို့ ငါသည် အကယ်၍ သင်တို့၏ ပစ္စည်းကို ယူမိပါအံ့၊ ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်သည် ဖြစ်ရပါလို၏၊ သာသနာတော်မှ ရွေ့လျော ရပါလို၏၊ ငရဲ၌ ဖြစ်ရပါလို၏၊ ငါ့ကို ဤသို့ မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုသော ဘိက္ခုနီမသည်လည်း ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်သည် ဖြစ်ပါစေ၊ သာသနာတော်မှ ရွေ့လျောပါစေ၊ ငရဲ၌ ဖြစ်ပါစေ" ဟု (ကျိန်ဆဲ၍) ကဲ့ရဲ့၏၊ ရှုတ်ချ၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆို၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မစဏ္ဍကာဠီသည် မိမိကိုယ်ကိုလည်း ကောင်း၊ သူတစ်ပါးကိုလည်းကောင်း၊ ငရဲဖြင့်လည်းကောင်း၊ သာသနာတော်ဖြင့်လည်းကောင်း ကျိန်ဆဲဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမသည် မိမိကိုယ်ကို လည်းကောင်း၊ သူတစ်ပါးကို လည်းကောင်း၊ ငရဲဖြင့် လည်းကောင်း၊ သာသနာတော်ဖြင့် လည်းကောင်း ကျိန်ဆဲ၏ ဟူသည် မှန်သလောဟု စိစစ် မေးမြန်းတော် မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် စဏ္ဍကာဠီ ဘိက္ခုနီမသည် မိမိကိုယ်ကိုလည်းကောင်း၊ သူတစ်ပါးကိုလည်းကောင်း၊ ငရဲဖြင့်လည်းကောင်း၊ သာသနာ တော်ဖြင့်လည်းကောင်း ကျိန်ဆဲဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၇၄။ ၁၉-၈၇၅။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် မိမိကိုယ်ကို လည်းကောင်း၊ သူတစ်ပါးကို လည်းကောင်း၊ ငရဲဖြင့် လည်းကောင်း၊ သာသနာတော်ဖြင့် လည်းကောင်း ကျိန်ဆဲငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၉ - နဝမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၈၇၆။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

မိမိကိုယ်ကို ဟူသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို။

သူတစ်ပါးကို ဟူသည် ရဟန်းဖြစ်သူကို ငရဲဖြင့်လည်းကောင်း၊ သာသနာတော်ဖြင့်လည်းကောင်း ကျိန်ဆဲအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၈၇၇။ ဘိက္ခုနီမ၌ ဘိက္ခုနီမဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ငရဲဖြင့်လည်းကောင်း၊ သာသနာတော်ဖြင့် လည်းကောင်း ကျိန်ဆဲအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ဘိက္ခုနီမ၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ ငရဲဖြင့်လည်းကောင်း၊ သာသနာတော်ဖြင့်လည်းကောင်း ကျိန်ဆဲအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ဘိက္ခုနီမ၌ ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ငရဲဖြင့်လည်းကောင်း၊ သာသနာတော်ဖြင့် လည်းကောင်း ကျိန်ဆဲအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

တိရစ္ဆာန်အမျိုးဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပြိတ္တာအမျိုးဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဘုန်းကံမဲ့သူ လူအဖြစ်ဖြင့် လည်းကောင်း ကျိန်ဆဲအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ လူသာမဏေကို ကျိန်ဆဲအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်သူ၌ ဘိက္ခုနီမဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်သူ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်သူ၌ ဘိက္ခုနီမဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၈၇၈။ အနက်ကို ရှေးရှုသော ဘိက္ခုနီမ၊ ပါဠိကို ရှေးရှုသော ဘိက္ခုနီမ၊ ဆုံးမခြင်းကို ရှေးရှုသော ဘိက္ခုနီမ၊ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦးလွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

နဝမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၂ - အန္ဓကာရဝဂ်

၁၀ - ဒသမသိက္ခာပုဒ်

၈၇၉။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမသည် ဘိက္ခုနီမတို့နှင့်အတူ ခိုက်ရန် ဖြစ်သဖြင့် မိမိကိုယ်ကို ထု၍ ထု၍ ငိုကြွေး၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမသည် မိမိကိုယ်ကို ထု၍ ထု၍ ငိုဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမသည် မိမိကိုယ်ကို ထု၍ ထု၍ ငို၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် စဏ္ဍကာဠီ ဘိက္ခုနီမသည် မိမိကိုယ်ကို ထု၍ ထု၍ ငိုဘိသနည်း၊ ရဟန်းတို့ ဤ (စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသောသူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၇၅။ ၂၀-၈၈၀။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် မိမိကိုယ်ကို ထု၍ ထု၍ ငိုကြွေး ငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမ အား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁၀ - ဒသမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၈၈၁။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

မိမိကိုယ်ကို ဟူသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကို။

ထု၍ ထု၍ ငိုအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ထုသာ ထု၍ မငိုအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ငိုသာ ငို၍ မထုအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၈၈၂။ ဆွေမျိုး၏ ပျက်စီးခြင်း၊ စည်းစိမ်၏ ပျက်စီးခြင်း၊ ရောဂါဟူသော ပျက်စီးခြင်းတို့နှင့် တွေ့ထိ သဖြင့် မထုဘဲ ငိုအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမ တို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ဒသမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ဒုတိယအန္ဓကာရဝဂ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၃ - နဂ္ဂဝဂ်

၁ - ပဌမသိက္ခာပုဒ်

၈၈၃။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ များစွာသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် အစိရဝတီမြစ်ရှိ ရေဆိပ်တစ်ခုတည်း၌ ပြည့်တန်ဆာမတို့နှင့်အတူ အဝတ်မဝတ်ဘဲ ရေချိုးကြကုန်၏။

ထိုအခါ ပြည့်တန်ဆာမတို့က "အသျှင်မတို့ ငယ်ရွယ်သူဖြစ်သော သင်တို့အား အကျင့်မြတ်ကို ကျင့်သဖြင့် အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း၊ ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ကို ခံစားသင့်သည် မဟုတ်ပါလော၊ အိုမင်းသော အခါ၌ အကျင့်မြတ်ကို ကျင့်ရကုန် လတ္တံ့၊ ဤသို့ကျင့်လျှင် သင်တို့အား အကျိုးနှစ်ပါး တို့သည် သိမ်းပိုက်ရ ပြီးဖြစ်ကုန် လတ္တံ့" ဟု ထိုဘိက္ခုနီမတို့အား ပြက်ရယ်ပြုကုန်၏။ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ပြည့်တန်ဆာမတို့ ပြက်ရယ်ပြု သောကြောင့် မျက်နှာမသာ ဖြစ်ကုန်၏။

ထိုအခါ ထိုဘိက္ခုနီမတို့သည် ကျောင်းသို့ သွား၍ အခြားဘိက္ခုနီမတို့အား ဤအကြောင်းကို ပြောကြားကုန်၏။ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ရဟန်းယောကျ်ားတို့အား ဤအကြောင်းကို ပြောကြားကုန်၏။

ရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအကြောင်းအရာကြောင့် တရားစကားကို ဟောတော်မူ၍ ရဟန်း တို့ကို ရဟန်းတို့ သို့ဖြစ်လျှင် သံဃာတော်၏ ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံကျင့်သုံးရန် သံဃာတော်များ ချမ်းသာ စေရန်။ပ။ ဝိနည်း 'စဉ်းမျဉ်းဥပဒေ' ကို ချီးမြှောက်ရန်ဟူသော အကျိုးထူးဆယ်ပါးတို့ကို အစွဲပြု၍ ဘိက္ခုနီမတို့အား သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူမည်ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၇၆။ ၂၁-၈၈၄။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် အဝတ်မဝတ်ဘဲ ရေချိုးငြားအံ့၊ (ထို ဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁ - ပဌမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၈၈၅။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

အဝတ်မဝတ်ဘဲ ရေချိုးငြားအံ့ ဟူသည် သင်းပိုင်ကိုလည်း မဝတ်, ကိုယ်ဝတ်ကိုလည်း မရုံဘဲ ရေချိုးအံ့၊ လုံ့လပယောဂကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရေချိုးပြီးသည်၏ အဆုံး၌ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၈၈၆။ သင်္ကန်းကို ခိုးသူလုယက်ခံရသော ဘိက္ခုနီမ၊ သင်္ကန်းပျောက်သော ဘိက္ခုနီမတို့အား အာပတ် မသင့်၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့်လည်း အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့ အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ပဌမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၃ - နဂ္ဂဝဂ်

၂ - ဒုတိယသိက္ခာပုဒ်

၈၈၇။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဘိက္ခုနီမတို့အား ရေသနုပ်ကို ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် "ရေသနုပ်ကို မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူ၏" ဟု အတိုင်းအထွာပမာဏ မရှိသော ရေသနုပ်တို့ကို ဆောင်ကုန်၏၊ ရှေ့မှလည်းကောင်း၊ နောက်မှလည်းကောင်း ဆွဲငင်၍ လှည့်လည်ကုန်၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် အတိုင်းအထွာ ပမာဏ မရှိသော ရေသနုပ်တို့ကို ဆောင်ကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြ ကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် အတိုင်းအထွာပမာဏ မရှိသော ရေသနုပ်တို့ကို ဆောင်ကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ်မေးမြန်း တော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီ ဘိက္ခုနီမတို့သည် အတိုင်းအထွာပမာဏ မရှိသော ရေသနုပ်တို့ကို ဆောင်ကုန်ဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်း ငှါလည်း ကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၇၇။ ၂၂-၈၈၈။ "ရေသနုပ်ကို ပြုလိုသော ဘိက္ခုနီမသည် ပမာဏနှင့်ယှဉ်သော ရေသနုပ်ကို ပြုရမည်၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား ထိုရေသနုပ်၌ ပမာဏတည်း၊ မြတ်စွာ ဘုရားအထွာတော်ဖြင့် အလျား လေးထွာ၊ အနံ နှစ်ထွာတို့တည်း။ ထိုပမာဏကို လွန်စေသော ဘိက္ခုနီမအား ဖြတ်ခြင်း ဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၂ - ဒုတိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၈၈၉။ ရေသနုပ် မည်သည် ဝတ်လျက် ရေချိုးရသော အဝတ်တည်း။

ပြုလိုသော ဘိက္ခုနီမ ဟူသည် ပြုလုပ်သော ဘိက္ခုနီမသည် လည်းကောင်း၊ ပြုလုပ်စေသော ဘိက္ခုနီမသည် လည်းကောင်း ပမာဏနှင့်ယှဉ်သော ရေသနုပ်ကို ပြုလုပ်ရမည်၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား ထိုရေသနုပ်၌ ပမာဏတည်း၊ မြတ်စွာဘုရား အထွာတော်ဖြင့် အလျားလေးထွာ၊ အနံနှစ်ထွာတို့တည်း။ ထိုပမာဏထက်လွန်၍ ပြုလုပ်မူလည်း ပြုလုပ်အံ့ ပြုလုပ်စေမူလည်း ပြုလုပ်စေအံ့၊ လုံ့လပယောဂကြောင့် ဒုက္កဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရခြင်းကြောင့် ဖြတ်၍ ပါစိတ်အာပတ်ကို ဒေသနာကြားရမည်။

၈၉၀။ မိမိပြု၍ မပြီးသေးသည်ကို မိမိသည်ပင် ပြီးဆုံးစေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ မိမိပြု၍ မပြီးသေးသည်ကို သူတစ်ပါးတို့ကို ပြီးဆုံးစေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏၊

သူတစ်ပါးတို့ ပြု၍ မပြီးသေးသည်ကို မိမိသည်ပင် ပြီးဆုံးစေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏၊ သူတစ်ပါးတို့ ပြု၍ မပြီးသေးသည်ကို သူတစ်ပါးတို့ကိုပင်လျှင် ပြီးဆုံးစေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏၊ ။

သူတစ်ပါး အကျိုးငှါ ပြုလုပ်မူလည်း ပြုလုပ်အံ့၊ ပြုလုပ်စေမူလည်း ပြုလုပ်စေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

သူတစ်ပါး ပြုလုပ်ထားသည်ကို ရ၍ သုံးဆောင်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၈၉၁။ ပမာဏနှင့်ယှဉ်သော ရေသနုပ်ကို ပြုအံ့၊ ပမာဏအောက် ယုတ်လျော့သော ရေသနုပ်ကို ပြုအံ့ သူတစ်ပါး ပြုလုပ်ထားသည့် ပမာဏထက်လွန်သော ရေသနုပ်ကို ရသဖြင့် ဖြတ်၍ သုံးဆောင်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။

ဗိတာန် 'မျက်နှာကြက်' မြေအခင်း တင်းတိမ် ကန့်လန့်ကာ ဘုံလျှို 'ဖုံ' ခေါင်းအုံးတို့ကို ပြုအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ဒုတိယသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၃ - နဂ္ဂဝဂ်

၃ - တတိယသိက္ခာပုဒ်

၈၉၂။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဘိက္ခုနီမတစ်ယောက်သည် သင်္ကန်းလျာပုဆိုးက အဖိုး များစွာ ထိုက်တန်ပါလျက် သင်္ကန်းကိုမူ ဆိုးဝါးစွာ ချုပ်လုပ်ထားလေ၏။ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ထိုဘိက္ခုနီမကို-

"အသျှင်မ သင်၏ ဤသင်္ကန်းလျာပုဆိုးက ကောင်းပါ၏၊ သို့ရာတွင် သင်္ကန်းကိုမူကား ဆိုးဝါးစွာ ချုပ်လုပ် ထား၏"ဟု ပြောဆို၏။

အသျှင်မ ချုပ်ရိုးကို ဖြေပါအံ့၊ ချုပ်ပေးပါမည်လောဟု (မေး၏)။

အသျှင်မ (အိမ်း) ချုပ်ပေးပါမည်ဟု ဆို၏။

ထိုအခါ ထိုဘိက္ခုနီမသည် သင်္ကန်းကို ဖြေပြီးနောက် ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမအား ပေး၏။ ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမ သည် "ချုပ်မည် ချုပ်မည်"ဟု ဆိုလျက် ချုပ်လည်း မချုပ်၊ ချုပ်ဖို့ရန်လည်း ကြောင့်ကြ မပြုချေ။

ထိုအခါ ထိုဘိက္ခုနီမသည် အခြားဘိက္ခုနီမတို့အား ဤအကြောင်းကို ပြောကြား၏။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် ဘိက္ခုနီမ၏ သင်္ကန်းကို ချုပ်ရိုးဖြေခိုင်းပြီးမှ မချုပ်လေဘိ သနည်း၊ ချုပ်ဖို့ရန်လည်း ကြောင့်ကြမပြုလေဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြ ကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ဘိက္ခုနီမ၏ သင်္ကန်းကို ချုပ်ရိုးဖြေခိုင်းပြီးမှ ချုပ်လည်း မချုပ်၊ ချုပ်ဖို့ရန်လည်း ကြောင့်ကြမပြု ဟူသည် မှန်သလော"ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု လျှောက်ကြကုန်၏။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် ဘိက္ခုနီမ၏ သင်္ကန်းကို ချုပ်ရိုးဖြေခိုင်းပြီးမှ မချုပ်လေဘိသနည်း၊ ချုပ်ဖို့ရန်လည်း ကြောင့်ကြ မပြုလေဘိ သနည်း"၊ ရဟန်းတို့ ဤ (ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညို သေးသောသူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၇၈။ ၂၃-၈၉၃။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် ဘိက္ခုနီမ၏ သင်္ကန်းကို ချုပ်ရိုးဖြေ၍ လည်းကောင်း၊ ချုပ်ရိုးဖြေစေ၍ လည်းကောင်း နောင်အခါ၌ အန္တရာယ်မရှိဘဲ လေးငါး ရက်ကို ထား၍ (ကိုယ်တိုင် လည်း) မချုပ်ငြားအံ့၊ (သူတစ်ပါးကို) ချုပ်စေရန်လည်း ကြောင့်ကြ မပြုငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၃ - တတိယသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၈၉၄။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ဘိက္ခုနီမ၏ မည်သည် အခြားဘိက္ခုနီမ၏။

သက်န်း မည်သည် သက်န်းခြောက်ထည်တို့တွင် တစ်ထည်ထည်သော သက်န်းတည်း။

ချုပ်ရိုးဖြေ၍ ဟူသည် ကိုယ်တိုင် ချုပ်ရိုးဖြေ၍။

ချုပ်ရိုးဖြေစေ၍ ဟူသည် သူတစ်ပါးကို ဖြေစေ၍။

ထိုဘိက္ခုနီမသည် နောင်အခါ၌ အန္တရာယ်မရှိဘဲ ဟူသည် အန္တရာယ်မရှိခဲ့သော်။

မချုပ်ငြားအံ့ ဟူသည် ကိုယ်တိုင် မချုပ်ငြားအံ့။

ချုပ်စေရန် ကြောင့်ကြ မပြုငြားအံ့ ဟူသည် သူတစ်ပါးကို မစေခိုင်းငြားအံ့။

လေးငါးရက်ကို ထား၍ ဟူသည် လေးရက် ငါးရက်ကို ကြဉ်ထား၍။

"ကိုယ်တိုင်လည်း မချုပ်တော့အံ့၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း ချုပ်စေရန် ကြောင့်ကြ မပြုတော့အံ့" ဟု ဝန်ချကာမျှ၌ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၈၉၅။ ဘိက္ခုနီမ၌ ဘိက္ခုနီမဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သက်န်းကို ချုပ်ရိုးဖြေ၍လည်းကောင်း၊ ချုပ်ရိုးဖြေစေ၍ လည်းကောင်း ထိုဘိက္ခုနီမသည် နောင်အခါ၌ အန္တရာယ်မရှိဘဲ လေးရက်ငါးရက်ကို ထား၍ ကိုယ်တိုင်လည်း မချုပ်ဘဲ သူတစ်ပါးကိုလည်း ချုပ်စေရန် ကြောင့်ကြ မပြုအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ဘိက္ခုနီမ၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ သက်န်းကို ချုပ်ရိုးဖြေ၍လည်းကောင်း၊ ချုပ်ရိုးဖြေစေ၍လည်းကောင်း ထိုဘိက္ခုနီမသည် နောင်အခါ၌ အန္တရာယ်မရှိဘဲ လေးရက်ငါးရက်ကို ထား၍ ကိုယ်တိုင်လည်း မချုပ်ဘဲ သူတစ်ပါးကိုလည်း ချုပ်စေရန် ကြောင့်ကြ မပြုအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ဘိက္ခုနီမ၌ ဘိက္ခုနီမဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သက်န်းကို ဖြေ၍လည်းကောင်း၊ ဖြေစေ၍ လည်းကောင်း ထိုဘိက္ခုနီမသည် နောင်အခါ၌ အန္တရာယ်မရှိဘဲ လေးရက်ငါးရက်ကို ထား၍ ကိုယ်တိုင် လည်း မချုပ်ဘဲ သူတစ်ပါးကိုလည်း ချုပ်စေရန် ကြောင့်ကြ မပြုအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အခြားသော ပရိက္ခရာကို ဖြေ၍ လည်းကောင်း၊ ဖြေစေ၍ လည်းကောင်း ထိုဘိက္ခုနီမသည် နောင် အခါ၌ အန္တရာယ်မရှိဘဲ လေးရက်ငါးရက်ကို ထား၍ ကိုယ်တိုင်လည်း မချုပ်ဘဲ သူတစ်ပါးကိုလည်း ချုပ်စေရန် ကြောင့်ကြ မပြုအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်သူ၏ သက်န်းကို လည်းကောင်း၊ အခြားသော ပရိက္ခရာကို လည်းကောင်း၊ ဖြေ၍ လည်းကောင်း၊ ဖြေစေ၍ လည်းကောင်း ထိုဘိက္ခုနီမသည် နောင်အခါ၌ အန္တရာယ်မရှိဘဲ လေးရက် ငါးရက်ကို ထား၍ ကိုယ်တိုင်လည်း မချုပ်ဘဲ သူတစ်ပါးကိုလည်း ချုပ်စေရန် ကြောင့်ကြ မပြုအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်သူ၌ ဘိက္ခုနီမ ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်သူ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်သူ၌ ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၈၉၆။ အန္တရာယ် ရှိအံ့၊ ရှာဖွေ၍ မရအံ့၊ ပြုနေစဉ်ပင် လေးရက် ငါးရက်ကို လွန်စေအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ နာဖျားသော ဘိက္ခုနီမအားလည်း အာပတ် မသင့်၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့်လည်း အာပတ် မသင့်။

ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

တတိယသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၃ - နဂ္ဂဝဂ်

၄ - စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ်

၈၉၇။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဘိက္ခုနီမတို့သည် အခြားဘိက္ခုနီမတို့၏ လက်၌ သင်္ကန်းကို ထားခဲ့၍ သင်းပိုင်ကိုယ်ဝတ်ဖြင့်သာလျှင် ဇနပုဒ်၌ လှည့်လည်ဖဲသွားကုန်၏။

ထိုသင်္ကန်းတို့သည် ကြာမြင့်စွာ ထားသောကြောင့် မှိုတက်ကုန်၏။ ထိုဘိက္ခုနီမတို့သည် ထိုသင်္ကန်းတို့ကို နေလှန်းကုန်၏။ အခြားဘိက္ခုနီမတို့က "အသျှင်မတို့ (ချွေးစိုသော နေရာ၌) မှိုတက်သော ဤသင်္ကန်းတို့ သည် အဘယ်သူ၏ သင်္ကန်းတို့နည်း" ဟု နေလှန်းသော ထိုဘိက္ခုနီမတို့အား မေးကုန်၏။

ထိုအခါ ထိုဘိက္ခုနီမတို့သည် အခြားဘိက္ခုနီမတို့အား ဤအကြောင်းကို ပြောကြားကုန်၏။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် အခြားဘိက္ခုနီမတို့၏ လက်၌ သင်္ကန်းကို ထား၍ သင်းပိုင်ကိုယ်ဝတ်ဖြင့် ဇနပုဒ်၌ လှည့်လည် ဖဲသွားကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် အခြားဘိက္ခုနီမတို့၏ လက်၌ သင်္ကန်းကို ထား၍ သင်းပိုင်ကိုယ်ဝတ်ဖြင့် ဇနပုဒ်၌ လှည့်လည် ဖဲသွားကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် အခြားဘိက္ခုနီမတို့၏ လက်၌ သင်္ကန်းကို ထား၍ သင်းပိုင် ကိုယ်ဝတ်ဖြင့် ဇနပုဒ်၌ လှည့်လည် ဖဲသွားကုန်ဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၇၉။ ၂၄-၈၉၈။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် သင်္ကန်းလှည့်လည်ဝတ်ခြင်းကို ငါးရက်ထက် လွန်စေ ငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၄ - စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၈၉၉။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

သက်န်းလှည့်လည်ဝတ်ခြင်းကို ငါးရက်ထက် လွန်စေငြားအံ့ဟူသည် ငါးရက်မြောက်သော နေ့၌ သက်န်းငါးထည်တို့ကို မဝတ်မရုံ နေမလှန်းအံ့၊ ငါးရက်မြောက်နေ့ကို လွန်စေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၉၀၀။ ငါးရက်ထက် ပိုလွန်သည်၌ ပိုလွန်၏ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ငါးရက်ထက် ပိုလွန်သည်၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ငါးရက်ထက် ပိုလွန်သည်၌ မပိုလွန်ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ငါးရက်ထက် မပိုလွန်သေးသည်၌ ပိုလွန်၏ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ငါးရက်ထက် မပိုလွန်သည်၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ငါးရက်ထက် မပိုလွန်သည်၌ မပိုလွန်ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၉၀၁။ ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌ သက်န်းငါးထည်တို့ကို ဝတ်မူလည်း ဝတ်အံ့၊ ရုံမူလည်း ရုံအံ့၊ နေလှန်း မူလည်း နေလှန်းအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ နာဖျားသော ဘိက္ခုနီမအားလည်း အာပတ် မသင့်၊ ဘေးရန် တို့ကြောင့်လည်း အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမ တို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၃ - နဂ္ဂဝဂ်

၅ - ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ်

၉၀၂။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဘိက္ခုနီမတစ်ယောက်သည် ဆွမ်းခံလှည့်လည်ပြီး နောက် စိုသော သင်္ကန်းကို ဖြန့်ထား၍ ကျောင်းတွင်းသို့ ဝင်လေ၏။ အခြားဘိက္ခုနီမတစ်ယောက်သည် ထိုသင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံ၍ ရွာတွင်းသို့ ဆွမ်းခံဝင်၏။

ထိုသင်္ကန်းရှင် ဘိက္ခုနီမသည် ထွက်လာ၍ "အသျှင်မတို့ အကျွန်ုပ်၏ သင်္ကန်းကို မြင်မိပါကုန်သလော" ဟု အခြား ဘိက္ခုနီမတို့အား မေး၏။ အခြားဘိက္ခုနီမတို့သည် ထိုဘိက္ခုနီမအား ဤအကြောင်းကို ပြောကြားကုန်၏။

ထိုအခါ (သင်္ကန်းရှင်) ဘိက္ခုနီမသည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမသည် အကျွန်ုပ်၏ သင်္ကန်းကို မပန်ကြားဘဲ ဝတ်ရုံဘိ သနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့၏၊ ရှုတ်ချ၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆို၏၊ ထိုဘိက္ခုနီမသည် ဘိက္ခုနီမတို့အား ဤအကြောင်းကို ပြောကြားလေ၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမသည် အခြားဘိက္ခုနီမ၏ သင်္ကန်းကို မပန်ကြားဘဲ ဝတ်ရုံလေဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမသည် အခြားဘိက္ခုနီမ၏ သင်္ကန်းကို မပန်ကြားဘဲ ဝတ်ရုံ၏ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမသည် အခြားဘိက္ခုနီမ၏ သင်္ကန်းကို မပန်ကြားဘဲ ဝတ်ရုံလေဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၈၀။ ၂၅-၉၀၃။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် ပြောင်းရွှေ့ 'ပြန်ပေး' ရမည့် (သူတစ်ပါးပိုင်) သင်္ကန်းကို ဆောင်ငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၅ - ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၉၀၄။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ပြောင်းရွှေ့ 'ပြန်ပေး'ရမည့် (သူတစ်ပါးပိုင်) သက်န်း မည်သည် အခြားဘိက္ခုနီမ၏ သက်န်း ငါးထည် တို့တွင် တစ်ထည်ထည်သော သက်န်းတည်း၊ ထိုသက်န်းရှင်မက မပေးဘဲသော် လည်းကောင်း၊ ထိုသက်န်း ရှင်မကို မပန်ကြားဘဲသော် လည်းကောင်း ဝတ်မူလည်း ဝတ်အံ့၊ ရုံမူလည်း ရုံအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၉၀၅။ ဘိက္ခုနီမ၌ ဘိက္ခုနီမဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ပြောင်းရွှေ့ 'ပြန်ပေး' ရမည့် (သူတစ်ပါးပိုင်) သက်န်းကို ဆောင်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ဘိက္ခုနီမ၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ ပြောင်းရွှေ့ 'ပြန်ပေး'ရမည့် (သူတစ်ပါးပိုင်) သက်န်းကို ဆောင်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ဘိက္ခုနီမ၌ ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ပြောင်းရွှေ့ 'ပြန်ပေး' ရမည့် (သူတစ်ပါးပိုင်) သက်န်းကို ဆောင်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်သူ၏ ပြောင်းရွှေ့ 'ပြန်ပေး' ရမည့် သက်န်းကို ဆောင်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်သူ၌ ဘိက္ခုနီမဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်သူ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်သူ၌ ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၉၀၆။ ထိုဘိက္ခုနီမကသော်လည်း ပေးအံ့၊ ထိုဘိက္ခုနီမကိုသော်လည်း ပန်ကြား၍ ဝတ်မူလည်း ဝတ်အံ့၊ ရုံမူလည်း ရုံအံ့၊ အာပတ် မသင့်၊ သက်န်းကို အလုယက်ခံရသော ဘိက္ခုနီမ၊ သက်န်း ပျောက်သော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ဘေးရန်တို့ကြောင့်လည်း အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမ တို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၃ - နဂ္ဂဝဂ်

၆ - ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်

၉၀၇။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ အလုပ်အကျွေး ဒါယကာသည် ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို "အသျှင်မ ဘိက္ခုနီသံဃာအား သင်္ကန်းလှူပါ ကုန်အံ့" ဟု လျှောက်၏။ ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် "သင်တို့သည် ကိစ္စများကုန်၏၊ ပြုဖွယ်များ ကုန်၏" ဟု (ဆို၍) အန္တရာယ်ကို ပြုလေ၏။

ထိုစဉ်အခါ၌ ထိုဒါယကာ၏ အိမ်ကို မီးလောင်လေ၏။ ထိုသူတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မ ထုလ္လနန္ဒာသည် ငါတို့ အလှူဝတ္ထု၏ အန္တရာယ်ကို ပြုလေဘိသနည်း၊ စည်းစိမ်, ကောင်းမှု နှစ်ပါးတို့မှ အပ 'လစ်ဟင်း' ဖြစ်ရ ကုန်၏" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည်သာတည်း။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် ဂိုဏ်း (ဘိက္ခုနီသံဃာ) ၏ သင်္ကန်း လာဘ်ကို အန္တရာယ် ပြုလေဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ဂိုဏ်း၏ သင်္ကန်းလာဘ်ကို အန္တရာယ် ပြု၏ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ဂိုဏ်း၏ သင်္ကန်းလာဘ်ကို အန္တရာယ်ပြုလေဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၈၁။ ၂၆-၉၀၈။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် ဂိုဏ်း၏ သင်္ကန်းလာဘ်ကို အန္တရာယ် ပြုငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမ အား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေ ကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၆ - ဆင္ဃသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၉၀၉။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ဂိုဏ်း မည်သည် ဘိက္ခုနီသံဃာကို ဆိုလို၏။

သင်္ကန်း မည်သည် သင်္ကန်းခြောက်ထည် တို့တွင် အယုတ်ဆုံး အားဖြင့် ဝိကပ္ပနာ လောက်သော တစ်ထည်ထည် သော သင်္ကန်းတည်း။

အန္တရာယ်ပြုငြားအံ့ ဟူသည် "အဘယ့်ကြောင့် ဤသင်္ကန်းကို ပေးလှူကုန်ရာ သနည်း" ဟု အန္တရာယ်ပြုအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အခြား ပရိက္ခရာကို အန္တရာယ် ပြုအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

များစွာသော ဘိက္ခုနီမတို့၏ လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီမတစ်ယောက်၏လည်းကောင်း၊ လူသာမဏေ၏ လည်းကောင်း သင်္ကန်းကိုဖြစ်စေ အခြားပရိက္ခရာကိုဖြစ်စေ အန္တရာယ်ပြုအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၉၁၀။ အကျိုးအာနိသင်ကို ပြ၍ တားမြစ်အံ့၊ အာပတ် မသင့်၊ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ဆင္ဃသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၃ - နဂ္ဂဝဂ်

၇ - သတ္တမသိက္ခာပုဒ်

၉၁၁။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ဘိက္ခုနီသံဃာအား အခါမဲ့သင်္ကန်း ဖြစ်ပေါ်လေ၏။

ထိုအခါ ဘိက္ခုနီသံဃာသည် ထိုသင်္ကန်းကို ဝေခြမ်းလို၍ စည်းဝေး၏။ ထိုစဉ်အခါ၌ ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမ၏ အနီးနေတပည့်ဘိက္ခုနီမတို့သည် အရပ်တစ်ပါးသို့ ဖဲသွားနေကုန်၏။ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ သည် "အသျှင်မတို့ အခြားဘိက္ခုနီမတို့သည် အရပ်တစ်ပါးသို့ ဖဲသွားဆဲဖြစ်၍ သင်္ကန်းကို မဝေခြမ်း သင့်သေး" ဟု ဆို၍ သင်္ကန်း ဝေခြမ်းရေးကို ထိုဘိက္ခုနီမတို့အား တားမြစ်လေ၏။

အခြားဘိက္ခုနီမတို့သည် သင်္ကန်းကို မဝေခြမ်းသေးဟု နှလုံးသွင်း၍ အရပ်တစ်ပါးသို့ ဖဲသွားကုန်၏။ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် အနီးနေတပည့်ဘိက္ခုနီမတို့ ပြန်လာသည်ရှိသော် သင်္ကန်းကို ဝေခြမ်း စေ၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် တရားနှင့်လျော်ညီ သော သင်္ကန်းဝေခြမ်းရေးကို တားမြစ်လေဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆို ကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် တရားနှင့်လျော်ညီသော သင်္ကန်းဝေခြမ်းရေးကို တားမြစ်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် တရားနှင့်လျော်ညီသော သင်္ကန်းဝေခြမ်းရေးကို တားမြစ်လေဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်း ကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၈၂။ ၂၇-၉၁၂။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် တရားနှင့်လျော်ညီသော သင်္ကန်း ဝေခြမ်းရေးကို တားမြစ် ငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၇ - သတ္တမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၉၁၃။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

တရားနှင့်လျော်ညီသော သက်န်းဝေခြမ်းရေး မည်သည် ဘိက္ခုနီသံဃာသည် အညီအညွတ် စည်းဝေး၍ ဝေခြမ်း၏။

တားမြစ်ငြားအံ့ ဟူသည် "အဘယ့်ကြောင့် ဤသက်န်းကို ဝေခြမ်းရ သနည်း" ဟု တားမြစ်ငြားအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၉၁၄။ တရားနှင့်လျော်ညီသည်၌ တရားနှင့်လျော်ညီ၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ တားမြစ်အံ့၊ ပါစိတ် အာပတ် သင့်၏။ တရားနှင့်လျော်ညီသည်၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ တားမြစ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ တရားနှင့်လျော်ညီသည်၌ တရားနှင့်မလျော်ညီဟု အမှတ်ရှိ၍ တားမြစ်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။

တရားနှင့်မလျော်ညီသည်၌ တရားနှင့်လျော်ညီဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ တရားနှင့် မလျော်ညီသည်၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ တရားနှင့်မလျော်ညီသည်၌ တရားနှင့် မလျော်ညီ ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၉၁၅။ အကျိုးအာနိသင်ကို ပြ၍ တားမြစ်အံ့၊ အာပတ် မသင့်၊ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

သတ္တမသိက္ခာပုဒ်ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၃ - နဂ္ဂဝဂ်

၈ - အဌမသိက္ခာပုဒ်

၉၁၆။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ကစေသူ ကချေသည်တို့နှင့် ကျွမ်းသမား မျက်လှည့်သမား အိုးစည်သမားတို့အား "ပရိသတ်အလယ်၌ ငါ၏ ဂုဏ်ကို ချီးကျူး ပြောဆို ကြပါလော့" ဟု (ဆို၍) ရဟန်း (အသုံးအဆောင်) သင်္ကန်းကို ပေးလေ၏။

ကစေသူ ကချေသည်တို့နှင့် ကျွမ်းသမား မျက်လှည့်သမား အိုးစည်သမားတို့က "အသျှင်မ ထုလ္လနန္ဒာသည် အကြားအမြင်များ၍ အပြောအဟော ကောင်း၏၊ တရားဟောခြင်း၌ ရဲရင့်၍ စွမ်းရည် သတ္တိရှိ၏၊ အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာအား လှူဒါန်းကြကုန်လော့၊ အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာအား အရိုအသေ ပြုကြ ကုန်လော့" ဟု ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ ဂုဏ်ကို ပရိသတ်အလယ်၌ ချီးကျူးပြောဆိုကုန်၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် လူဝတ်ကြောင်အား ရဟန်း (အသုံးအဆောင်) သင်္ကန်းကို ပေးလေဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြ ကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် လူဝတ်ကြောင်အား ရဟန်း (အသုံးအဆောင်) သင်္ကန်းကို ပေး၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲတော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် လူဝတ်ကြောင်အား ရဟန်း (အသုံးအဆောင်) သင်္ကန်းကို ပေးလေဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်း၌ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၈၃။ ၂၈-၉၁၇။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် လူဝတ်ကြောင်အားလည်းကောင်း၊ ပရိဗိုဇ် ယောက်ျားအား လည်းကောင်း၊ ပရိဗိုဇ်မအား လည်းကောင်း ရဟန်း (အသုံးအဆောင်) သင်္ကန်းကို ပေးငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၈ - အဌမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၉၁၈။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို “ဘိက္ခုနီမ” ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

လူဝတ်ကြောင် မည်သည် အိမ်၌နေသူ တစ်ယောက်ယောက်တည်း။

ပရိဗိုဇ်ယောကျ်ား မည်သည် ရဟန်းသာမဏေတို့မှတစ်ပါး ပရိဗိုဇ်အဖြစ်သို့ ရောက်သူ တစ်ယောက် ယောက်တည်း။

ပရိဗိုဇ်မ မည်သည် ဘိက္ခုနီမ သိက္ခမာန် သာမဏေမ တို့မှတစ်ပါး ပရိဗိုဇ်မအဖြစ်သို့ ရောက်သူ မိန်းမ တစ်ယောက်ယောက်တည်း။

ရဟန်း (အသုံးအဆောင်) သက်န်း မည်သည် ကပ္ပဗိန္ဒုထိုးပြီးသော သင်္ကန်းကို ဆိုလို၏၊ ပေးအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၉၁၉။ အမိ အဖတို့အား ပေးအံ့၊ အခိုက်အတန့် ပေးအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

အဌမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၃ - နဂ္ဂဝဂ်

၉ - နဝမသိက္ခာပုဒ်

၉၂၀။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ အလုပ်အကျွေး ဒါယကာသည် “အသျှင်မ အကျွန်ုပ်တို့သည် အကယ်၍ တတ်နိုင်ပါမူ ဘိက္ခုနီသံဃာအား သင်္ကန်းလှူပါ ကုန်အံ့” ဟု ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမအား ပြောဆို၏။

ထိုစဉ်အခါ၌ ဝါမှထပြီးသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် သင်္ကန်းဝေခြမ်းလိုကုန်သည်ဖြစ်၍ စည်းဝေးကုန်၏။ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် “အသျှင်မတို့ ငံ့လင့်ကုန်ဦးလော့၊ ဘိက္ခုနီသံဃာအား သင်္ကန်း၌ မျှော်လင့်ချက် ရှိသေး ၏” ဟု ထိုဘိက္ခုနီမတို့အား ပြောဆို၏။

ဘိက္ခုနီမတို့က “အသျှင်မ သွားပါချေ၊ (မျှော်လင့်ချက်ရှိသော) သင်္ကန်းကို သိအောင် ပြုပါချေလော့” ဟု ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမအား ပြောဆိုကုန်၏။ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ထို ဒါယကာအထံသို့ ချဉ်းကပ် ပြီးလျှင် “ဒါယကာတို့ ဘိက္ခုနီသံဃာအား သင်္ကန်းကို လှူကုန်လော့” ဟု ထိုလူတို့အား ဆို၏၊ အသျှင်မ “အကျွန်ုပ်တို့သည် ဘိက္ခုနီသံဃာအား သင်္ကန်းလှူခြင်းငှါ မတတ်နိုင်တော့ပါကုန်” ဟု လျှောက်ကုန်၏။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ဘိက္ခုနီမတို့အား ဤအကြောင်းကို ပြောကြား၏၊ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမ တို့သည် “အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် သင်္ကန်းမျှော်လင့်ချက် မသေချာဘဲ သင်္ကန်းကာလကို လွန်စေဘိ သနည်း” ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

“ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် သင်္ကန်းမျှော်လင့်ချက် မသေချာဘဲ သင်္ကန်းကာလကို လွန်စေ၏ ဟူသည် မှန်သလော” ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် သင်္ကန်းမျှော်လင့်ချက် မသေချာဘဲ သင်္ကန်းကာလကို လွန်စေဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်း ကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၈၄။ ၂၉-၉၂၁။ “အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် သင်္ကန်းမျှော်လင့်ချက် မသေချာဘဲ သင်္ကန်း ကာလကို လွန်စေငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏” ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၉ - နဝမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၉၂၂။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့သဘောရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

သက်န်းမျှော်လင့်ချက်မသေချာဘဲ မည်သည် "အကယ်၍ အကျွန်ုပ်တို့ တတ်နိုင်ပါက လှူပါကုန်အံ့၊ ပြုပါ ကုန်အံ့" ဟု နှုတ်မြွက်ထား၏။

သက်န်းကာလ မည်သည် ကထိန်မခင်းလျှင် မိုးဥတု၏ နောက်ဆုံးလ၊ ကထိန်ခင်းလျှင် ငါးလ တို့တည်း။

သက်န်းကာလကို လွန်စေပြားအံ့ဟူသည် ကထိန်မခင်းလျှင် မိုးဥတု၏ နောက်ဆုံးနေ့ကို လွန်စေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ကထိန်ခင်းလျှင်ကား ကထိန်နုတ်သောနေ့ကို လွန်စေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၉၂၃။ မသေချာသော သက်န်း၌ မသေချာသော သက်န်းဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သက်န်းကာလကို လွန်စေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

မသေချာသော သက်န်း၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ သက်န်းကာလကို လွန်စေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

မသေချာသော သက်န်း၌ မသေချာသော သက်န်းမဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သက်န်းကာလကို လွန်စေအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

သေချာသော သက်န်း၌ မသေချာသော သက်န်းဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ သေချာသော သက်န်း၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ သေချာသော သက်န်း၌ သေချာသော သက်န်းဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၉၂၄။ အကျိုးအာနိသင်ကို ပြ၍ တားမြစ်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့ အားလည်း အာပတ် မသင့်။

နဝမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၃ - နဂ္ဂဝဂ်

၁၀ - ဒသမသိက္ခာပုဒ်

၉၂၅။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဥပါသကာတစ်ယောက်သည် သံဃာကို ရည်စူး၍ ကျောင်းကို ဆောက်လုပ်ထားစေ၏။ ထိုဥပါသကာသည် ကျောင်းလှူတ်သာခုခေါ်ပွဲ 'ကျောင်းလှူပူဇော်ပွဲ' ၌ နှစ်ဖက်သော သံဃာအား အခါမဲ့သင်္ကန်းကို ပေးလှူလို၏။

ထိုစဉ်အခါ၌ နှစ်ဖက်သော သံဃာသည် ကထိန်ခင်းထားပြီး ဖြစ်၏။ ထိုအခါ ဥပါသကာသည် သံဃာသို့ ချဉ်းကပ်၍ ကထိန်နုတ်ရန် တောင်းပန်လေ၏။ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအကြောင်းအရာကြောင့် တရားစကားကို ဟောတော်မူ၍ ရဟန်းတို့ကို- "ရဟန်းတို့ ကထိန်နုတ်ခြင်းငှါ ခွင့်ပြုတော်မူ၏" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ကထိန်နုတ်ရမည်၊ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၍ စွမ်းရည်ရှိသော ရဟန်းသည် သံဃာကို သိစေရမည်။

၉၂၆။ "အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ သံဃာအား လျောက်ပတ်သော အခါရှိသော် ကံသည် အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊ သံဃာသည် ကထိန်ကို နုတ်ရာ၏၊ ဤကား သိစေခြင်းတည်း။

အသျှင်ဘုရားတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ သံဃာသည် ကထိန်ကို နုတ်၏၊ ကထိန်နုတ်ခြင်းကို အကြင်အသျှင်အား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထိုအသျှင်သည် ဆိတ်ဆိတ် နေရာ၏၊ အကြင်အသျှင်အား နှစ်သက်ခြင်း မရှိ၊ ထိုအသျှင်သည် ပြောဆိုရာ၏။

သံဃာသည် ကထိန်ကို နုတ်အပ်ပြီ၊ သံဃာအား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ် နေ၏၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် ဤနှစ်သက်သည့် အဖြစ်ကို သိမှတ်ရပါသည်" ဟု (သိစေရ မည်)။

၉၂၇။ ထိုအခါ ဥပါသကာသည် ဘိက္ခုနီသံဃာသို့ ချဉ်းကပ်၍ ကထိန်နုတ်ရန် တောင်းပန်၏။ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် "ငါတို့အား သင်္ကန်းဖြစ်ပေါ် လတ္တံ့" ဟု (နှလုံးသွင်း၍) ကထိန်နုတ်ခြင်းကို တားမြစ် လေ၏။

ထိုအခါ ဥပါသကာသည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ငါတို့အား ကထိန်နုတ်ခွင့် မပေးကုန် ဘိသနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့၏၊ ရှုတ်ချ၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆို၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုသော ထိုဥပါသကာ၏ စကားကို ကြားကြသည် သာတည်း။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် တရားနှင့် လျော်ညီသော ကထိန်နုတ်ခြင်းကို တားမြစ်လေဘိသနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် တရားနှင့်လျော်ညီသော ကထိန်နုတ်ခြင်းကို တားမြစ်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် တရားနှင့်လျော်ညီသော ကထိန်နုတ်ခြင်းကို တားမြစ်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်း ကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၈၅။ ၃၀-၉၂၈။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် တရားနှင့်လျော်ညီသော ကထိန် နုတ်ခြင်းကို တားမြစ် ငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁၀ - ဒသမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၉၂၉။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

တရားနှင့်လျော်ညီသော ကထိန်နုတ်ခြင်း မည်သည် ညီညွတ်သော ဘိက္ခုနီမသံဃာသည် စည်း ဝေး၍ နုတ်၏။

တားမြစ်ငြားအံ့ ဟူသည် "အဘယ့်ကြောင့် ဤကထိန်ကို နုတ်ရ အံ့နည်း" ဟု တားမြစ်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၉၃၀။ ဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ တားမြစ်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဓမ္မကံ၌ ယုံမှား ရှိသည်ဖြစ်၍ တားမြစ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ တားမြစ်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။

အဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၉၃၁။ အကျိုးအာနိသင်ကို ပြ၍ တားမြစ်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ဒသမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

တတိယနဂ္ဂဝဂ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၄ - တုဝဋ္ဋဝဂ်

၁ - ပဌမသိက္ခာပုဒ်

၉၃၂။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဘိက္ခုနီမနှစ်ယောက်တို့သည် တစ်ညောင်စောင်း 'တစ်ခုတင်' တည်း၌ အိပ်ကုန်၏။

ကျောင်းစဉ်လှည့်လည်သော လူတို့ မြင်ကြသဖြင့် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမနှစ်ယောက်တို့သည် ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို ခံစားသော လူမိန်းမတို့ကဲ့သို့ တစ်ညောင်စောင်းတည်း၌ အိပ်ကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည် သာတည်း။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမ နှစ်ယောက်တို့သည် တစ်ညောင် စောင်းတည်း၌ အိပ်ကြကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြ ကုန်၏။ပ။

ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမနှစ်ယောက်တို့သည် တစ်ညောင်စောင်း 'တစ်ခုတင်' ထည်း၌ အိပ်ကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမ နှစ်ယောက်တို့သည် တစ်ညောင်စောင်း 'တစ်ခုတင်' တည်း၌ အိပ်ကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း ။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၈၆။ ၃၁-၉၃၃။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမတို့သည် တစ်ညောင်စောင်း 'တစ်ခုတင်' တည်း၌ နှစ်ယောက် အိပ်ကုန် ငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမတို့အား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန် လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁ - ပဌမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၉၃၄။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမတို့ ဟူသည် ပဥ္စင်းဖြစ်သောမိန်းမတို့ကို ဆိုလို၏။

တစ်ညောင်စောင်း 'တစ်ခုတင်' တည်း၌ နှစ်ယောက် အိပ်ကုန်ငြားအံ့ ဟူသည် တစ်ယောက် အိပ်သည် ရှိသော် အခြား တစ်ယောက် လည်း အိပ်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

နှစ်ယောက်လုံးတို့မူလည်း အိပ်ကုန်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ထပြီး၍ အဖန်ဖန် အိပ်ကုန်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၉၃၅။ တစ်ယောက်အိပ်သည် ရှိသော် အခြားတစ်ယောက်က ထိုင်နေမူ အာပတ် မသင့်၊ နှစ်ယောက် လုံး ထိုင်နေကုန်မူ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အား လည်း အာပတ် မသင့်။

ပဌမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၄ - တုဝဋ္ဋဝဂ်

၂ - ဒုတိယသိက္ခာပုဒ်

၉၃၆။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ ဘိက္ခုနီမနှစ်ယောက်တို့သည် တစ်ခင်းတစ်ရုံတည်း အိပ်ကုန်၏။

ကျောင်းစဉ်လှည့်လည်သော လူတို့ မြင်ကြသဖြင့် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမနှစ်ယောက်တို့သည် ကာမဂုဏ် စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ခံစားသော လူမိန်းမတို့ကဲ့သို့ တစ်ခင်းတည်း တစ်ရုံတည်း အိပ်ကြကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည် သာတည်း။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမနှစ်ယောက်တို့သည် တစ်ခင်း တည်း တစ်ရုံတည်း အိပ်ကြကုန်ဘိသနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမနှစ်ယောက်တို့သည် တစ်ခင်းတည်း တစ်ရုံတည်း အိပ်ကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမ နှစ်ယောက်တို့သည် တစ်ခင်းတည်း တစ်ရုံတည်း အိပ်ကုန်ဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၈၇။ ၃၂-၉၃၇။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမတို့သည် တစ်ခင်းတစ်ရုံတည်း နှစ်ယောက် အိပ်ကုန်ငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမတို့အား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြ စေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၂ - ဒုတိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၉၃၈။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဟူသည် ပဥ္စင်းဖြစ်သော မိန်းမတို့ကို ဆိုလို၏။

တစ်ခင်းတစ်ရုံတည်း နှစ်ယောက် အိပ်ကုန်ငြားအံ့ ဟူသည် ထိုအဝတ်ကိုသာလျှင် ဖြန့်ခင်း၍ ထို အဝတ်ကိုသာ ခြုံရုံကုန်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၉၃၉။ တစ်ခင်း တစ်ရုံတည်း၌ တစ်ခင်း တစ်ရုံတည်းဟု အမှတ် ရှိသည် ဖြစ်၍ အိပ်ကုန်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ တစ်ခင်း တစ်ရုံတည်း၌ ယုံမှား ရှိသည် ဖြစ်၍ အိပ်ကုန်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ တစ်ခင်း တစ်ရုံတည်း၌ အခင်းအရုံ အသီးသီးဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အိပ်ကုန်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

တစ်ခင်းတည်း၌ ခြုံထည်အသီးသီးဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အခင်းအသီးသီး၌ တစ်ရုံတည်းဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အခင်းအရုံအသီးသီး၌ တစ်ခင်းတစ်ရုံတည်းဟု အမှတ် ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အခင်းအရုံအသီးသီး၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အခင်းအရုံ အသီးသီး၌ အခင်းအရုံအသီးသီးဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၉၄၀။ အပိုင်းအခြား ပြု၍ အိပ်ကုန်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့ အားလည်း အာပတ်မသင့်။

ဒုတိယသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၄ - တုဝဋ္ဋဝဂ်

၃ - တတိယသိက္ခာပုဒ်

၉၄၁။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် အကြားအမြင်များ၍ အဟော အပြောကောင်း၏၊ တရားဟောခြင်း၌လည်း ရဲရင့်၍ စွမ်းရည် ရှိ၏၊ ဘဒ္ဒါကာပိလာနီ သည်လည်း အကြား အမြင်များ၍ အဟောအပြော ကောင်း၏၊ တရားဟောခြင်း၌ လည်း ရဲရင့်၍ စွမ်းရည်ရှိ၏၊ မွန်မြတ်သူ ဟူ၍လည်း ချီးမွမ်းအပ်၏။

လူတို့သည် “အသျှင်မဘဒ္ဒါကာပိလာနီသည် အကြားအမြင်များ၍ အဟောအပြော ကောင်း၏၊ တရားဟောခြင်း ၌လည်း ရဲရင့်၍ စွမ်းရည်ရှိ၏၊ မွန်မြတ်သူ ဟူ၍လည်း ချီးမွမ်းအပ်၏” ဟု ဘဒ္ဒါကာပိလာနီကို ရှေးဦးစွာ ဆည်းကပ်၍ နောက်မှ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို ဆည်းကပ်ကုန်၏။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် မနာလိုအားကြီးသဖြင့် “ကြော်ငြာခြင်း ဂုဏ်ဖော်ခြင်းများသော ဤ ဘိက္ခုနီမတို့သာ အလိုနည်းကုန်သတတ်၊ ရောင့်ရဲကုန်သတတ်၊ ဆိတ်ငြိမ်ကုန်သတတ်၊ ရောနှောမှု မရှိကြကုန် သတတ်” ဟု (ဆိုကာ) ဘဒ္ဒါကာပိလာနီ၏ ရှေ့မှ စင်္ကြံလည်း သွား၏၊ ရပ်လည်း ရပ်၏၊ ထိုင်လည်း ထိုင်၏၊ အိပ်လည်း အိပ်၏၊ သင်လည်း သင်၏၊ သင်စေလည်း သင်စေ၏၊ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကိုလည်း ပြု၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် “အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် အသျှင်မဘဒ္ဒါကာပိလာနီအား စေတနာ ရှိသည်ဖြစ်၍ မချမ်းမြေ့အောင် ပြုလေဘိ သနည်း” ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

“ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ဘဒ္ဒါကာပိလာနီအား စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍ မချမ်းမြေ့အောင် ပြု၏ ဟူသည် မှန်သလော” ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ဘဒ္ဒါကာပိလာနီအား စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍ မချမ်းမြေ့အောင် ပြုဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်း၄ါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၈၈။ ၃၃-၉၄၂။ “အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် ဘိက္ခုနီမအား စေတနာနှင့် စေ့ဆော်၍ မချမ်းမြေ့အောင် ပြုငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏” ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၃ - တတိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၉၄၃။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ဘိက္ခုနီမအား ဟူသည် အခြားဘိက္ခုနီမအား။

စေတနာနှင့်စေ့ဆော်၍ ဟူသည် သိလျက် အသေအချာ သိလျက် စေ့ဆော်၍ လွှမ်းမိုး၍ လွန်ကျူးခြင်းတည်း။

မချမ်းမြေ့အောင် ပြုငြားအံ့ဟူသည် "ဤသို့ ပြုသဖြင့် ဤဘိက္ခုနီမအား မချမ်းမြေ့မှုသည် ဖြစ်လတ္တံ့" ဟု (နှလုံးသွင်း၍) မပန်ကြားဘဲ ရှေ့မှ သွားမှုလည်း သွားအံ့၊ ရပ်မှုလည်း ရပ်အံ့၊ ထိုင်မှု လည်း ထိုင်အံ့၊ အိပ်မှုလည်း အိပ်အံ့၊ သင်မှုလည်း သင်အံ့၊ သင်စေမှုလည်း သင်စေအံ့၊ ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကိုမှုလည်း ပြုအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၉၄၄။ ဘိက္ခုနီမ၌ ဘိက္ခုနီမဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ စေတနာရှိလျက် မချမ်းမြေ့အောင် ပြုအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ဘိက္ခုနီမ၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ စေတနာရှိလျက် မချမ်းမြေ့အောင် ပြုအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ဘိက္ခုနီမ၌ ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်ဟု အမှတ် ရှိသည် ဖြစ်၍ စေတနာရှိလျက် မချမ်းမြေ့အောင် ပြုအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်သူ၌ စေတနာရှိလျက် မချမ်းမြေ့အောင် ပြုအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်သူ၌ ဘိက္ခုနီမဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်သူ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်သူ၌ ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၉၄၅။ မချမ်းမြေ့အောင် မပြုလိုဘဲ ပန်ကြားလျက် ရှေ့မှ သွားမှုလည်း သွားအံ့၊ ရပ်မှုလည်း ရပ်အံ့၊ ထိုင်မှုလည်း ထိုင်အံ့၊ အိပ်မှုလည်း အိပ်အံ့၊ သင်မှုလည်း သင်အံ့၊ သင်စေမှုလည်း သင်စေအံ့၊ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကိုမှုလည်း ပြုအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

တတိယသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၄ - တုဝဋ္ဋဝဂ်

၄ - စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ်

၉၄၆။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ဆင်းရဲနေသော အတူနေ ဘိက္ခုနီမကို မလုပ်ကျွေး မပြုစု၊ လုပ်ကျွေး ပြုစု စေခြင်း ငှါလည်း ကြောင့်ကြမစိုက်။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် ဆင်းရဲနေသော အတူနေ ဘိက္ခုနီမကို ကိုယ်တိုင်လည်း မလုပ်ကျွေး မပြုစုဘိသနည်း၊ လုပ်ကျွေးပြုစုစေခြင်းငှါလည်း ကြောင့်ကြ မစိုက်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ဆင်းရဲနေသော အတူနေဘိက္ခုနီမကို မလုပ်ကျွေး၊ သူတစ်ပါးကို လုပ်ကျွေးစေခြင်း ငှါလည်း ကြောင့်ကြ မစိုက် ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ်မေးမြန်း တော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် ဆင်းရဲနေသော အတူနေ ဘိက္ခုနီမကို မလုပ်ကျွေးဘိသနည်း၊ လုပ်ကျွေးစေခြင်းငှါလည်း ကြောင့်ကြ မစိုက်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၈၉။ ၃၄-၉၄၇။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် ဆင်းရဲနေသော အတူနေဘိက္ခုနီမကို မလုပ်ကျွေး၊ 'မပြုစု' ငြားအံ့၊ လုပ်ကျွေး 'ပြုစု' စေခြင်း ငှါလည်း ကြောင့်ကြ မစိုက်ငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၄ - စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၉၄၈။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ဆင်းရဲနေသော မည်သည် နာဖျားသည်ကို ဆိုလို၏။

အတူနေ ဘိက္ခုနီမ မည်သည် အတူနေ တပည့်မကို ဆိုလို၏။

မလုပ်ကျွေး 'မပြုစု' ငြားအံ့ ဟူသည် ကိုယ်တိုင် မလုပ်ကျွေး 'မပြုစု' ငြားအံ့။

လုပ်ကျွေးပြုစု စေခြင်း ငှါလည်း ကြောင့်ကြ မစိုက်ငြားအံ့ ဟူသည် အခြားသူကို မစေခိုင်း ငြားအံ့။

"ငါလည်း မလုပ်ကျွေး 'မပြုစု'၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း လုပ်ကျွေး 'ပြုစု' စေခြင်းငှါ အားမထုတ်တော့အံ့" ဟု ဝန်ချကာမျှဖြင့် ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အနီးနေ တပည့်မကိုသော်လည်းကောင်း၊ လူသာမဏေကိုသော်လည်းကောင်း ကိုယ်တိုင် မလုပ်ကျွေး 'မပြုစု'အံ့၊ လုပ်ကျွေး 'ပြုစု' စေခြင်းငှါလည်း ကြောင့်ကြမစိုက်ငြားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၉၄၉။ အန္တရာယ်ရှိသော်လည်းကောင်း၊ လုပ်ကျွေး 'ပြုစု' သူကို ရှာဖွေမရသော်လည်းကောင်း အာပတ် မသင့်၊ နာဖျားသော ဘိက္ခုနီမအား လည်းကောင်း၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့် လည်းကောင်း အာပတ် မသင့်။

ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့ အားလည်း အာပတ် မသင့်။

စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၄ - တုဝဋ္ဋဝဂ်

၅ - ပဥ္စမသိက္ခာပုဒ်

၉၅၀။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဘဒ္ဒါကာပိလာနီသည် သာကေတမြို့၌ ဝါကပ် နေ၏။ ထိုဘဒ္ဒါကာပိလာနီသည် တစ်စုံတစ်ခုသော ပြုဖွယ်ကိစ္စက အရေးတကြီး လှံ့ဆော် အပ်သည် ဖြစ်၍ "အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် အကျွန်ုပ်အား အကယ်၍ ကျောင်းပေး ပါအံ့၊ အကျွန်ုပ်သည် သာဝတ္ထိပြည်သို့ လာချင်ပါ၏" ဟု ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမထံသို့ တမန်ကို စေလွှတ်လိုက်၏။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် "လာသာလာလှည့်၊ ပေးပါအံ့" ဟု ပြောဆို၏။ ထိုအခါ ဘဒ္ဒါကာပိလာနီ သည် သာကေတမြို့မှ သာဝတ္ထိပြည်သို့ လာလေ၏။ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ဘဒ္ဒါကာပိလာနီအား ကျောင်းကို ပေး၏။

ထိုစဉ်အခါ၌ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် အကြားအမြင်များ၍ အဟောအပြော ကောင်း၏၊ တရား ဟောခြင်းငှါလည်း ရဲရင့်၍ စွမ်းရည် ရှိ၏။ ဘဒ္ဒါကာပိလာနီသည်လည်း အကြားအမြင်များ၍ အဟော အပြောကောင်း၏၊ တရားဟောခြင်း ငှါလည်း ရဲရင့်၍ စွမ်းရည်ရှိ၏၊ မွန်မြတ်သူ ဟူ၍လည်း ချီးမွမ်း အပ်၏။

လူတို့သည် "အသျှင်မ ဘဒ္ဒါကာပိလာနီသည် အကြားအမြင်များ၍ အဟောအပြော ကောင်း၏၊ တရားဟောခြင်း ငှါလည်း ရဲရင့်၍ စွမ်းရည်ရှိ၏၊ မွန်မြတ်သူ ဟူ၍လည်း ချီးမွမ်းအပ်၏" ဟု ဘဒ္ဒါကာပိလာနီကို ရှေးဦးစွာ ဆည်းကပ်၍ နောက်မှ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို ဆည်းကပ်ကုန်၏။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် မနာလိုအားကြီးသဖြင့် "ကြော်ငြာခြင်း ဂုဏ်ဖော်ခြင်းများသော ဤဘိက္ခုနီမ တို့သာ အလိုနည်းကုန်သတတ် ရောင့်ရဲကုန်သတတ် ဆိတ်ငြိမ်ကုန်သတတ် ရောနှောမှု မရှိကြကုန် သတတ်" ဟု ဆိုကာ အမျက်ထွက်သဖြင့် နှလုံးမသာ၍ ဘဒ္ဒါကာပိလာနီကို ကျောင်းမှ ဆွဲထုတ် လေ၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် အသျှင်မ ဘဒ္ဒါ ကာပိလာနီအား ကျောင်းကို ပေးပြီးမှ အမျက်ထွက်သဖြင့် နှလုံးမသာ၍ ဆွဲထုတ်ဘိ သနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ဘဒ္ဒါကာပိလာနီအား ကျောင်းကိုပေးပြီးမှ အမျက်ထွက်သဖြင့် နှလုံးမသာ၍ ကျောင်းမှ ဆွဲထုတ်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် ဘဒ္ဒါကာပိလာနီအား ကျောင်းကို ပေးပြီးမှ အမျက်ထွက်သဖြင့် နှလုံးမသာ၍ ဆွဲထုတ်ဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညို စေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၉၀။ ၃၅-၉၅၁။ “အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် (အခြား) ဘိက္ခုနီမအား ကျောင်းကို ပေးပြီးမှ အမျက်ထွက် သဖြင့် နှလုံးမသာ၍ ဆွဲထုတ်မူလည်း ဆွဲထုတ်ငြားအံ့၊ ဆွဲထုတ်စေမူလည်း ဆွဲထုတ် စေငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏” ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၅ - ပဥ္စမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၉၅၂။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို “ဘိက္ခုနီမ” ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ဘိက္ခုနီမအား ဟူသည် အခြားဘိက္ခုနီမအား။

ကျောင်း မည်သည် တံခါးရွက်အဖွဲ့ရှိသော ကျောင်းကို ဆိုလို၏။

ပေးပြီးမှ ဟူသည် ကိုယ်တိုင် ပေးပြီးနောက်။

အမျက်ထွက်သဖြင့် နှလုံးမသာ၍ ဟူသည် မမွေ့လျော်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ထိခိုက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ငြောင့်ကဲ့သို့ ဖြစ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။

ဆွဲထုတ်ငြားအံ့ ဟူသည် တိုက်ခန်းထဲ၌ ဆွဲကိုင်၍ ကျောင်းဦးသို့ ဆွဲထုတ်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ကျောင်းဦး၌ ဆွဲကိုင်၍ အပသို့ ဆွဲထုတ်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ပယောဂ တစ်ချက်တည်းဖြင့် များစွာသော တံခါးတို့ကိုလည်း လွန်စေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ဆွဲထုတ်စေငြားအံ့ ဟူသည် သူတစ်ပါးကို စေခိုင်းအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

တစ်ကြိမ်သာခိုင်းစေလျက် များစွာသော တံခါးတို့ကိုလည်း လွန်စေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၉၅၃။ ဘိက္ခုနီမ၌ ဘိက္ခုနီမဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ကျောင်းကို ပေးပြီးမှ အမျက်ထွက်သဖြင့် နှလုံးမသာ၍ ဆွဲထုတ်မူလည်း ဆွဲထုတ်အံ့၊ ဆွဲထုတ်စေမူလည်း ဆွဲထုတ်စေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ဘိက္ခုနီမ၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ ကျောင်းကို ပေးပြီးမှ အမျက်ထွက်သဖြင့် နှလုံးမသာ၍ ဆွဲထုတ်မူလည်း ဆွဲထုတ်အံ့၊ ဆွဲထုတ်စေမူလည်း ဆွဲထုတ်စေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ဘိက္ခုနီမ၌ ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ကျောင်းကို ပေးပြီးမှ အမျက်ထွက်သဖြင့် နှလုံးမသာ၍ ဆွဲထုတ်မူလည်း ဆွဲထုတ်အံ့၊ ဆွဲထုတ်စေမူလည်း ဆွဲထုတ်စေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ထိုဘိက္ခုနီမ၏ ပရိက္ခရာကို ဆွဲထုတ်မူလည်း ဆွဲထုတ်အံ့၊ ဆွဲထုတ်စေမူလည်း ဆွဲထုတ်စေအံ့၊ ဒုက္កဋ်အာပတ် သင့်၏။

တံခါးရွက်အဖွဲ့မရှိသော ကျောင်းမှ ဆွဲထုတ်မူလည်း ဆွဲထုတ်အံ့၊ ဆွဲထုတ်စေမူလည်း ဆွဲထုတ်စေအံ့၊ ဒုက္កဋ်အာပတ် သင့်၏။

ထိုဘိက္ခုနီမ၏ ပရိက္ခရာကို ဆွဲထုတ်မူလည်း ဆွဲထုတ်အံ့၊ ဆွဲထုတ်စေမူလည်း ဆွဲထုတ်စေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်သူကို တံခါးရွက်အဖွဲ့ရှိသော ကျောင်းမှလည်းကောင်း၊ တံခါးရွက်အဖွဲ့မရှိသော ကျောင်းမှလည်းကောင်း ဆွဲထုတ်မူလည်း ဆွဲထုတ်အံ့၊ ဆွဲထုတ်စေမူလည်း ဆွဲထုတ်စေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ထိုသူ၏ ပရိက္ခရာကို ဆွဲထုတ်မူလည်း ဆွဲထုတ်အံ့၊ ဆွဲထုတ်စေမူလည်း ဆွဲထုတ်စေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်သူ၌ ဘိက္ခုနီမဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်သူ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်သူ၌ ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၉၅၄။ အလဇ္ဇီဘိက္ခုနီမကို ဆွဲထုတ်သော်လည်းကောင်း၊ ဆွဲထုတ်စေသော်လည်းကောင်း၊ ထိုဘိက္ခုနီမ ၏ ပရိက္ခရာကို ဆွဲထုတ်သော်လည်းကောင်း၊ ဆွဲထုတ်စေသော်လည်းကောင်း၊ ရူးသော ဘိက္ခုနီမကို ဆွဲထုတ်သော်လည်းကောင်း၊ ထိုဘိက္ခုနီမ၏ ပရိက္ခရာကို ဆွဲထုတ်သော်လည်းကောင်း၊ ဆွဲထုတ်စေသော် လည်းကောင်း ခိုက်ရန်ပြုတတ်သော ဘိက္ခုနီမကို။ ငြင်းခုံတတ်သော ဘိက္ခုနီမကို။ ဆန့်ကျင်ဘက်စကား ကို ဆိုတတ်သော ဘိက္ခုနီမကို။ စကားများအောင် ပြုတတ်သော ဘိက္ခုနီမကို။ သံဃာ၌ အဓိကရုဏ်း ပြုတတ်သော ဘိက္ခုနီမကို ဆွဲထုတ်သော်လည်းကောင်း၊ ဆွဲထုတ် စေသော် လည်းကောင်း၊ ထိုဘိက္ခုနီမ၏ ပရိက္ခရာကို ဆွဲထုတ်သော်လည်းကောင်း၊ ဆွဲထုတ်စေသော်လည်းကောင်း၊ ကောင်းမွန်စွာ မကျင့်သော အနီးနေတပည့်မကိုဖြစ်စေ အတူနေတပည့်မကိုဖြစ်စေ ဆွဲထုတ် သော်လည်းကောင်း၊ ဆွဲထုတ်စေသော် လည်းကောင်း၊ ထိုဘိက္ခုနီမ၏ ပရိက္ခရာကို ဆွဲထုတ် သော်လည်းကောင်း၊ ဆွဲထုတ်စေသော် လည်းကောင်း အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့ အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၄ - တုဝဋ္ဋဝဂ်

၆ - ဆဌသိက္ခာပုဒ်

၉၅၅။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမသည် သူကြွယ်နှင့် လည်းကောင်း၊ သူကြွယ်၏သားနှင့် လည်းကောင်း ရောနှော၍ နေ၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မစဏ္ဍကာဠီသည် သူကြွယ်နှင့်လည်း ကောင်း၊ သူကြွယ်၏သားနှင့်လည်းကောင်း ရောနှော၍ နေဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြ ကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမသည် သူကြွယ်နှင့်လည်းကောင်း၊ သူကြွယ်၏သားနှင့်လည်းကောင်း ရောနှော၍ နေ၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် စဏ္ဍကာဠီ ဘိက္ခုနီမသည် သူကြွယ်နှင့်လည်းကောင်း၊ သူကြွယ်၏သားနှင့်လည်းကောင်း ရောနှော၍ နေဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသောသူတို့အား ကြည်ညို စေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၉၁။ ၃၆-၉၅၆။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် သူကြွယ်နှင့်လည်းကောင်း၊ သူကြွယ်၏ သားနှင့် လည်းကောင်း ရောနှော၍ နေငြားအံ့၊ ထိုဘိက္ခုနီမအား (အခြား) ဘိက္ခုနီမတို့က 'အသျှင်မ သူကြွယ်နှင့် လည်းကောင်း၊ သူကြွယ်၏သားနှင့်လည်း ကောင်း ရောနှော၍ မနေပါလင့်၊ အသျှင်မ လွတ်လွတ်ကင်းကင်း နေပါလော့၊ ညီမ၏ လွတ်လွတ်ကင်းကင်း နေခြင်းကိုသာလျှင် သံဃာက ချီးမွမ်း၏' ဟု ပြောဆို ဆုံးမ ရာ၏။ ဤသို့လျှင် ထိုဘိက္ခုနီမသည် အခြားဘိက္ခုနီမတို့က ဆုံးမအပ်ပါလျက် ထိုရှေးနည်း အတူပင် ပြုမူငြားအံ့၊ ထိုဘိက္ခုနီမကို အခြားဘိက္ခုနီမတို့သည် ထို အယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ကောင်းစွာ ဆုံးမရမည်၊ သုံးကြိမ် တိုင်အောင် ဆုံးမအပ်သည် ရှိသော် ထိုအယူကို အကယ်၍ စွန့်ငြားအံ့၊ ဤသို့ စွန့်ခြင်းသည် ကောင်း၏၊ အကယ်၍ မစွန့်ငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော် မူ၏)။

၆ - ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၉၅၇။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့သဘောရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ရောနှော၍ မည်သည် မလျော်သော ကိုယ်အမှုအရာ နှုတ်အမှုအရာဖြင့် ရောနှောလျက်။

သူကြွယ် မည်သည် အိမ်ကို စိုးအုပ်၍ နေသူ တစ်ယောက်ယောက်တည်း။

သူကြွယ်၏သား မည်သည် သားဖြစ်သူ ညီ အစ်ကိုဖြစ်သူ တစ်ယောက်ယောက်တည်း။

ထိုဘိက္ခုနီမကို ဟူသည် အကြင်ရောနှောသော ဘိက္ခုနီမကို။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဟူသည် အခြားသော ဘိက္ခုနီမတို့သည်။

မြင်ကုန် ကြားကုန်သော ဘိက္ခုနီမတို့က "အသျှင်မ သူကြွယ်နှင့်လည်းကောင်း၊ သူကြွယ်၏သားနှင့်လည်းကောင်း ရောနှော၍ မနေပါလင့်၊ အသျှင်မ လွတ်လွတ်ကင်းကင်း နေပါလော့၊ ညီမ၏ လွတ်လွတ်ကင်းကင်း နေခြင်းကိုသာလျှင် သံဃာက ချီးမွမ်း၏" ဟု ပြောဆိုဆုံးမရမည်။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆိုဆုံးမရမည်။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆိုဆုံးမရမည်။ အကယ်၍ အယူကို စွန့်အံ့၊ ဤသို့ စွန့်ခြင်းသည် ကောင်း၏၊ အကယ်၍ အယူကို မစွန့်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကြား၍ မပြောဆိုကုန်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ထိုဘိက္ခုနီမကို သံဃာ့အလယ် သို့လည်း ဆွဲခေါ်၍ "အသျှင်မ သူကြွယ်နှင့် လည်းကောင်း သူကြွယ်၏ သားနှင့်လည်းကောင်း ရောနှော၍ မနေပါလင့်၊ အသျှင်မ လွတ်လွတ်ကင်းကင်း နေပါလော့၊ ညီမ၏ လွတ်လွတ် ကင်းကင်း နေခြင်းကိုသာလျှင် သံဃာက ချီးမွမ်း၏" ဟု ပြောဆိုဆုံးမရမည်။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆိုဆုံးမရမည်။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ပြောဆိုဆုံးမရမည်။ အကယ်၍ အယူကို စွန့်အံ့၊ ဤသို့ စွန့်ခြင်းသည် ကောင်း၏၊ အကယ်၍ မစွန့်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ထိုဘိက္ခုနီမကို ကောင်းစွာ ဉတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆုံးမရမည်၊ ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ကောင်းစွာ ဉတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆုံးမရမည်။ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၍ စွမ်းရည်ရှိသော ဘိက္ခုနီမသည် သံဃာကို သိစေရမည်။

၉၅၈။ "အသျှင်မတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမသည် သူကြွယ်နှင့်လည်းကောင်း၊ သူကြွယ်၏သားနှင့်လည်းကောင်း ရောနှော၍ နေ၏၊ ထိုဘိက္ခုနီမသည် ထိုအယူကို မစွန့်၊ သံဃာအားလျောက်ပတ်သော အခါရှိသော် အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊ သံဃာသည် ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမကို ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ကောင်းစွာ ဉတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမရာ၏၊ ဤကား သိစေခြင်းတည်း။

အသျှင်မတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမသည့်သူကြွယ်နှင့်လည်းကောင်း၊ သူကြွယ်၏သားနှင့်လည်းကောင်း ရောနှော၍ နေ၏၊ ထိုဘိက္ခုနီမ သည် ထိုအယူကို မစွန့်၊ သံဃာသည် ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမကို ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ဆုံးမ၏၊ ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမအား ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ဆုံးမသည်ကို အကြင်အသျှင်မအား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထိုနှစ်သက်သော အသျှင်မသည် ဆိတ်ဆိတ် နေရာ၏၊ အကြင်အသျှင်မအား နှစ်သက်ခြင်း မရှိ၊ ထိုမနှစ်သက်သော အသျှင်မသည် ပြောဆိုရာ၏။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း ဤအကြောင်းကို ပြောဆိုပါ၏။ပ။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း ဤအကြောင်းကို ပြောဆိုပါ၏။ပ။

သံဃာသည် ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမကို ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ကောင်းစွာ ဆိုဆုံးမအပ်ပြီ၊ သံဃာအား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ်နေ၏၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် ဤ နှစ်သက်သည့် အဖြစ်ကို သိမှတ်ရပါသည်ဟု (သိစေရမည်)။

ဉ တ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ကမ္မဝါစာ နှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၉၅၉။ ဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အယူကို မစွန့်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဓမ္မကံ၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ အယူကို မစွန့်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မစွန့်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၉၆၀။ ဉ တ်ကမ္မဝါစာဖြင့် မဆုံးမရသေးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အယူကို စွန့်သော ဘိက္ခုနီမ၊ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၄ - တုဝဋ္ဋဝဂ်

၇ - သတ္တမသိက္ခာပုဒ်

၉၆၁။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကြောက်ရွံ့ဖွယ် ရှိသည်ဟု သမုတ် အပ်သော ဘေးဘျမ်းနှင့်တကွ ဖြစ်သော (မိမိ) နိုင်ငံအတွင်း၌ အဖော်ကုန်သည် မပါဘဲ ဒေသစာရီ လှည့်လည် သွားလာကြ သဖြင့် (သူတို့ကို) သေသောက်ကြူးတို့သည် ဖျက်ဆီးကုန်၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကြောက်ရွံ့ဖွယ်ရှိသည်ဟု သမုတ်အပ်သော ဘေးဘျမ်းနှင့်တကွ ဖြစ်သော (မိမိ) နိုင်ငံအတွင်း၌ အဖော်ကုန်သည် မပါဘဲ ဒေသစာရီ လှည့်လည် သွားလာဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကြောက်ရွံ့ဖွယ် ရှိသည်ဟု သမုတ်အပ်သော ဘေးဘျမ်းနှင့်တကွ ဖြစ်သော (မိမိ) နိုင်ငံအတွင်း၌ အဖော်ကုန်သည် မပါဘဲ ဒေသစာရီ လှည့်လည်သွားလာကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကြောက်ရွံ့ဖွယ်ရှိသည်ဟု သမုတ်အပ်သော ဘေးဘျမ်းနှင့်တကွ ဖြစ်သော (မိမိ) နိုင်ငံအတွင်း၌ အဖော်ကုန်သည် မပါဘဲ ဒေသစာရီ လှည့်လည်သွားလာကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသော အမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၉၂။ ၇၇-၉၆၂။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် ကြောက်ရွံ့ဖွယ်ရှိသည်ဟု သမုတ်အပ် သော ဘေးဘျမ်းနှင့် တကွဖြစ်သော (မိမိ) နိုင်ငံအတွင်း၌ အဖော် ကုန်သည် မပါဘဲ ဒေသစာရီလှည့်လည် သွားလာ ငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေ ကုန်လော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၇ - သတ္တမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၉၆၃။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

(မိမိ) နိုင်ငံအတွင်း၌ ဟူသည် မိမိနေရင်း မင်း၏ နိုင်ငံ၌။

ကြောက်ရွံ့ဖွယ်ရှိသည် ဟု သမုတ်အပ်သော မည်သည် ထိုလမ်းခရီး၌ ခိုးသူတို့၏ ဝင်ရာအရပ် စားရာအရပ် တည်ရာအရပ် ထိုင်ရာအရပ် အိပ်ရာအရပ်တို့သည် ထင်ရှားကုန်၏။

ဘေးဘျမ်းနှင့်တကွဖြစ်သော မည်သည် ထိုလမ်းခရီး၌ ခိုးသူတို့က လူတို့ကို သတ်ခြင်း လုယက်ခြင်း ပုတ်ခတ်ခြင်း တို့သည် ထင်ရှားကုန်၏။

အဖော်ကုန်သည်မပါဘဲ မည်သည် အဖော်ကုန်သည်နှင့် ကင်း၍။

ဒေသစာရီလှည့်လည်ငြားအံ့ ဟူသည် ကြက်တစ်ပျံကျရာဖြစ်သော ရွာ၌ ရွာကြားတိုင်း ရွာကြားတိုင်း ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ရွာမရှိသော တောခရီး၌ ယူဇနာခွဲတိုင်း ယူဇနာခွဲတိုင်း ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၉၆၄။ အဖော်ကုန်သည်နှင့်တကွ သွားအံ့၊ ဘေးရန်မရှိသော အရပ် ကြောက်ရွံ့ဖွယ်မရှိသော အရပ်၌ သွားအံ့၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့် သွားအံ့၊ အာပတ် မသင့်၊ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

သတ္တမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၄ - တုဝဋ္ဋဝဂ်

၈ - အဌမသိက္ခာပုဒ်

၉၆၅။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကြောက်ရွံ့ဖွယ်ရှိသည်ဟု သမုတ် အပ်သော ဘေးဘျမ်းနှင့်တကွဖြစ်သော တိုင်းတစ်ပါး၌ အဖော်ကုန်သည် မပါဘဲ ဒေသစာရီ လှည့်လည် သွားလာကြသဖြင့် (သူတို့ကို) သေသောက်ကြူးတို့သည် ဖျက်ဆီးကုန်၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကြောက်ရွံ့ဖွယ် ရှိသည်ဟု သမုတ် အပ်သော ဘေးဘျမ်းနှင့်တကွ ဖြစ်သော တိုင်းတစ်ပါး၌ အဖော်ကုန်သည် မပါဘဲ ဒေသစာရီ လှည့်လည်သွားလာ ကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကြောက်ရွံ့ဖွယ် ရှိသည်ဟု သမုတ်အပ်သော ဘေးဘျမ်းနှင့်တကွ ဖြစ်သော တိုင်းတစ်ပါး၌ အဖော်ကုန်သည်မပါဘဲ ဒေသစာရီ လှည့်လည်သွားလာကုန်၏ဟူသည် မှန်သ လော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမ တို့သည် ကြောက်ရွံ့ဖွယ်ရှိသည်ဟု သမုတ်အပ်သော ဘေးဘျမ်းနှင့်တကွဖြစ်သော တိုင်းတစ်ပါး၌ အဖော် ကုန်သည် မပါဘဲ ဒေသစာရီ လှည့်လည်သွားလာကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသော အမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၉၃။ ၃၈-၉၆၆။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် ကြောက်ရွံ့ဖွယ်ရှိသည်ဟု သမုတ်အပ် သော ဘေးဘျမ်း နှင့် တကွဖြစ်သော တိုင်းတစ်ပါး၌ အဖော်ကုန်သည် မပါဘဲ ဒေသစာရီ လှည့်လည်သွား လာငြားအံ့၊ (ထို ဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၈ - အဌမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၉၆၇။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို “ဘိက္ခုနီမ” ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

တိုင်းတစ်ပါး၌ ဟူသည် မိမိနေရင်း မင်း၏ နိုင်ငံမှ တစ်ပါးသော မင်း၏ နိုင်ငံ၌။

ကြောက်ရွံ့ဖွယ် ရှိသည်ဟု သမုတ်အပ်သော မည်သည် ထိုလမ်းခရီး၌ ခိုးသူတို့၏ ဝင်ရာအရပ် စားရာအရပ် တည်ရာအရပ် ထိုင်ရာအရပ် အိပ်ရာအရပ်တို့သည် ထင်ရှားကုန်၏။

ဘေးဘျမ်းနှင့်တကွဖြစ်သော မည်သည် ထိုလမ်းခရီး၌ ခိုးသူတို့က လူတို့ကို သတ်ခြင်း လုယက်ခြင်း ပုတ်ခတ်ခြင်းတို့သည် ထင်ရှားကုန်၏။

အဖော်ကုန်သည်မပါဘဲ မည်သည် အဖော်ကုန်သည်နှင့် ကင်း၍။

ဒေသစာရီလှည့်လည် သွားလာငြားအံ့ ဟူသည် ကြက်တစ်ပျံ ကျရာဖြစ်သော ရွာ၌ ရွာကြားတိုင်း ရွာကြားတိုင်း ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ရွာမရှိသော တောခရီး၌ ယူဇနာခွဲတိုင်း ယူဇနာခွဲတိုင်း ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၉၆၈။ အဖော်ကုန်သည် နှင့်တကွ သွားအံ့၊ ဘေးရန်မရှိသော အရပ် ကြောက်ရွံ့ဖွယ် မရှိသော အရပ်၌ သွားအံ့၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့် သွားအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့ အားလည်း အာပတ် မသင့်။

အဌမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၄ - တုဝဋ္ဋဝဂ်

၉ - နဝမသိက္ခာပုဒ်

၉၆၉။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ရှဉ့်နက်တို့အား အစာကျွေးရာဖြစ်သော ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဘိက္ခုနီမတို့သည် မိုးတွင်း၌ ဒေသစာရီ လှည့်လည် သွားလာကုန်၏။

လူတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် မိုးတွင်း၌ ဒေသစာရီ လှည့်လည်သွားလာ ကုန်ဘိသနည်း၊ စိမ်းစိုသော မြက်တို့ကို နင်းနယ်ကာ တစ်ခုသော ဣန္ဒြေအသက်ကို ညှဉ်းဆဲ၍ များစွာသော ငယ်သော ပိုးမွှားသတ္တဝါတို့ကို ဖျက်ဆီးကုန်လျက် သွားလာကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည်သာတည်း။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် မိုးတွင်း၌ ဒေသစာရီ လှည့်လည် သွားလာ ကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် မိုးတွင်း၌ ဒေသစာရီ လှည့်လည်သွားလာကုန်၏ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် မိုးတွင်း၌ ဒေသစာရီ လှည့်လည်သွားလာကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ပြုမိသော အမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၉၄။ ၃၉-၉၇၀။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် မိုးတွင်း၌ ဒေသစာရီ လှည့်လည်သွားလာ ငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၉ - နဝမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၉၇၁။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

မိုးတွင်း၌ ဟူသည် ပုရိမဝါ သို့မဟုတ် ပစ္ဆိမဝါဖြစ်သော သုံးလပတ်လုံး မနေမူ၍။

ဒေသစာရီလှည့်လည်သွားလာခြားအံ့ ဟူသည် ကြက်တစ်ပျံ ကျရာဖြစ်သော ရွာ၌ ရွာကြားတိုင်း ရွာကြားတိုင်း ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ရွာမရှိသော တောခရီး၌ ယူဇနာခွဲတိုင်း ယူဇနာခွဲတိုင်း ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၉၇၂။ ခုနစ်ရက်အတွင်း၌ ပြုဖွယ်ကိစ္စကြောင့် သွားအံ့၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည် နှိပ်စက်သဖြင့် သွားအံ့၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့် သွားအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့ အားလည်း အာပတ် မသင့်။

နဝမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၄ - တုဝဋ္ဋဝဂ်

၁၀ - ဒသမသိက္ခာပုဒ်

၉၇၃။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ရှဉ့်နက်တို့အား အစာကျွေးရာဖြစ်သော ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ မိုးလပတ်လုံး နေ၍ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ပင်လျှင် ဆောင်းရော နွေပါ အခါခပ်သိမ်း နေကုန်၏။

လူတို့သည် "ဘိက္ခုနီမတို့အား အရပ်မျက်နှာတို့သည် ကျဉ်းမြောင်းလေကုန်သလော၊ မှောင်ကျနေကုန်သလော၊ ဤ ဘိက္ခုနီမတို့အား အရပ်မျက်နှာတို့သည် မထင်လာကုန်" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည်ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည်သာတည်း။ ထိုအခါ ထိုဘိက္ခုနီမတို့သည် ရဟန်းယောကျ်ားတို့အား ဤအကြောင်းကို ပြောကြားကုန်၏။ ရဟန်းယောကျ်ားတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤအကြောင်းအရာကြောင့် တရားစကားကို ဟောတော်မူ၍ "ရဟန်းတို့ သို့ဖြစ်လျှင် သံဃာတော်၏ ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံကျင့်သုံးရန်။ပ။ သူတော်ကောင်းတရား 'သာသနာသုံးရပ်' တည်မြဲရန် ဝိနည်း 'စည်းမျဉ်းဥပဒေ' ကို ချီးမြှောက်ရန်ဟူသော အကျိုးထူးဆယ်ပါးတို့ကို အစွဲပြု၍ ဘိက္ခုနီမတို့အား သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ် တော်မူမည်" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၉၅။ ၄၀-၉၇၄။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် ဝါကျွတ်ပြီးသည်ရှိသော် ခရီးဒေသစာရီ မသွားငြားအံ့၊ အယုတ် အားဖြင့် ငါးယူဇနာ ခြောက်ယူဇနာ မျှလည်း မသွားငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁၀-ဒသမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၉၇၅။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥဘတောသံ့ဝိဏ်ဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ဝါကျွတ်ပြီးသောဘိက္ခုနီမ မည်သည် ပုရိမဝါ သို့မဟုတ် ပစ္ဆိမဝါသုံးလပတ်လုံးနေပြီးသော ဘိက္ခုနီမတည်း။ "အယုတ်အားဖြင့် ငါးယူဇနာ ခြောက်ယူဇနာ တို့တိုင်ရုံမျှလည်း ခရီးမသွားအံ့" ဟု ဝန်ချကာမျှ၌ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၉၇၆။ အန္တရာယ်ရှိသော် အဖော်ဘိက္ခုနီမကို ရှာဖွေမရသော် အာပတ် မသင့်၊ ဖျားနာသော ဘိက္ခုနီမ အားလည်း အာပတ် မသင့်၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့်လည်း အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ဒသမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

စတုတ္ထတုဝဋ္ဋဝဂ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၅ - စိတ္တာဂါရဝဂ်

၁ - ပဌမသိက္ခာပုဒ်

၉၇၇။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ပသေနဒီကောသလမင်းကြီး၏ ဥယျာဉ်တွင်းရှိ ပြတိုက် တော်၌ ဥာဏ်စွမ်းပြ ပန်းချီကားကို ပြုလုပ်စီရင်ထားသဖြင့် များစွာသော လူတို့သည် ပြတိုက်ကို ကြည့် ရှုရန် သွားကုန်၏။

ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည်လည်း ပြတိုက်တော်ကို ကြည့်ရှုရန် သွားကုန်၏။ လူတို့သည် "အဘယ့် ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို ခံစားသော လူမိန်းမတို့ကဲ့သို့ ပြတိုက်တော်ကို ကြည့် ရှုရန် သွားကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည်ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည် သာတည်း။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် ပြတိုက်ကို ကြည့်ရှုရန် သွားကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် ပြတိုက်ကို ကြည့်ရှုရန် သွားကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ပြတိုက်ကို ကြည့်ရှုရန် သွားကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၉၆။ ၄၁-၉၇၈။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် မင်းကွန်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ ပြတိုက် ကိုသော် လည်း ကောင်း၊ အရံကိုသော် လည်းကောင်း၊ ဥယျာဉ်ကိုသော် လည်းကောင်း၊ ရေကန်ကိုသော် လည်းကောင်း ကြည့်ရှုခြင်းငှါ သွားငြားအံ့၊ (ထို ဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁ - ပဌမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၉၇၉။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

မင်းကွန်း မည်သည် တစ်စုံတစ်ခုသော အရပ်၌ မင်း၏ ရွှင်မြူးပျော်ပါး ကစားမွေ့လျော်ရန် အလို့ငှါ ပြုလုပ် စီရင်ထားသော စံအိမ်တော်တည်း။

ပြတိုက် မည်သည် တစ်စုံတစ်ခုသော အရပ်၌ လူအပေါင်းတို့၏ ရွှင်မြူးပျော်ပါး ကစားမွေ့လျော်ရန် အလို့ငှါ ပြုလုပ် စီရင်ထားသော အိမ်တည်း။

အရံ မည်သည် တစ်စုံတစ်ခုသော အရပ်၌ လူအပေါင်းတို့၏ ရွှင်မြူးပျော်ပါး ကစားမွေ့လျော်ရန် အလို့ငှါ ပြုလုပ် စီရင်ထားသော အရံတည်း။

ဥယျာဉ် မည်သည် တစ်စုံတစ်ခုသော အရပ်၌ လူအပေါင်းတို့၏ ရွှင်မြူးပျော်ပါး ကစား မွေ့လျော်ရန် အလို့ငှါ ပြုလုပ် စီရင်ထားသော ဥယျာဉ်တည်း။

ရေကန် မည်သည် တစ်စုံတစ်ခုသော အရပ်၌ လူအပေါင်းတို့၏ ရွှင်မြူးပျော်ပါး ကစားမွေ့လျော်ရန် အလို့ငှါ ပြုလုပ် စီရင်ထားသော ရေကန်တည်း။

၉၈၀။ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ သွားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ မြင်ရာမှ ရပ်၍ ကြည့်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ မြင်လောက်သော အရပ်ကို စွန့်၍ အဖန်ဖန် ကြည့်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

တစ်ခုခုကြည့်ရှုခြင်းငှါ သွားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ မြင်ရာမှ ရပ်၍ ကြည့်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ မြင်လောက်သော အရပ်ကို စွန့်၍ အဖန်ဖန်ကြည့်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၉၈၁။ အရံအတွင်း၌ ရပ်၍ ကြည့်အံ့၊ သွားစဉ်လာစဉ် ကြည့်အံ့၊ အကြောင်းကိစ္စ ရှိ၍ သွားသော အခါ ကြည့်အံ့၊ အာပတ် မသင့်၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့်လည်း အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစ လက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ပဌမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၅ - စိတ္တာဂါရဝဂ်

၂ - ဒုတိယသိက္ခာပုဒ်

၉၈၂။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဘိက္ခုနီမတို့သည် မြင့်လွန်းသောနေရာ[၁]ကိုလည်း ကောင်း၊ ပလ္လင်[၂]ကိုလည်းကောင်း သုံးဆောင်ကုန်၏။

လူတို့သည် ကျောင်းစဉ်လှည့်လည်သည် ရှိသော် တွေ့မြင်၍ "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို ခံစားသော လူမိန်းမတို့ကဲ့သို့ မြင့်လွန်းသော နေရာကိုလည်းကောင်း၊ ပလ္လင်ကို လည်းကောင်း သုံးဆောင် ကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ အပြစ်ပြပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည် သာတည်း။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် မြင့်လွန်းသော နေရာကို လည်းကောင်း၊ ပလ္လင်ကို လည်းကောင်း သုံးဆောင်ကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြ ကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် မြင့်လွန်းသော နေရာကိုလည်းကောင်း၊ ပလ္လင်ကိုလည်းကောင်း သုံးဆောင် ကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမ တို့သည် မြင့်လွန်းသော နေရာကိုလည်းကောင်း၊ ပလ္လင်ကိုလည်းကောင်း သုံးဆောင်ကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေ ခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၉၇။ ၄၂-၉၈၃။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် မြင့်လွန်းသော နေရာကိုလည်းကောင်း၊ ပလ္လင်ကို လည်းကောင်း သုံးဆောင်ငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေ ကုန်လော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၂ - ဒုတိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၉၈၄။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

မြင့်လွန်းသော နေရာ မည်သည် အတိုင်းအရှည် ပမာဏထက် ပိုလွန်သော ညောင်စောင်းကို ဆိုလိုသည်။

ပလ္လင် မည်သည် သားရဲရုပ် တို့ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့် မရွေ့ကောင်းသော နေရာတည်း။

သုံးဆောင်ငြားအံ့ ဟူသည် ထိုမြင့်လွန်းသော နေရာပလ္လင်၌ ထိုင်သော် လည်းကောင်း၊ အိပ်သော် လည်းကောင်း ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၉၈၅။ မြင့်လွန်းသော နေရာ၏ အခြေတို့ကို ဖြတ်၍ သုံးဆောင်အံ့၊ ပလ္လင်၏ သားရဲရုပ်တို့ကို ဖျက်ဆီး၍ သုံးဆောင်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမ တို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ဒုတိယသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

၁။ မြတ်စွာဘုရားလက်ရှစ်သစ်ပမာဏထက်လွန်သော ညောင်းစောင်းအင်းပျဉ်။
၂။ ခြေထောက်တို့၌ သားရဲရုပ်တပ်ထားသော နေရာ။

♠

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၅ - စိတ္တာဂါရဝဂ်

၃ - တတိယသိက္ခာပုဒ်

၉၈၆။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် ဗိုင်း 'ချည်' ငင်ကုန်၏။ လူတို့ သည် ကျောင်းစဉ်လှည့်လည်ကုန်သည် ရှိသော် မြင်၍ "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကာမဂုဏ် စည်းစိမ်ကို ခံစားသော လူမိန်းမတို့ကဲ့သို့ ဗိုင်း 'ချည်' ငင်ကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည် သာတည်း။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် ဗိုင်း 'ချည်' ငင် ကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် ဗိုင်း 'ချည်' ငင်ကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်း တော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဗိုင်း 'ချည်' ငင်ကုန်ဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၉၈၈။ ၄၃-၉၈၇။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် ဗိုင်း 'ချည်'ငင့် ငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၃ - တတိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၉၈၈။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ဗိုင်း 'ချည်' မည်သည် နာနတ်ချည်၊ ဝါချည်၊ ပိုးချည်၊ သားမွေးချည်၊ ပိုက်ဆံလျှော်ချည်၊ ဘန်ချည်ဟူ၍ ချည်ခြောက်မျိုး ရှိ၏။

ငင့်ငြားအံ့ ဟူသည် ကိုယ်တိုင် ငင့်အံ့၊ ဝင်ရိုးတွင် ချည်မျှင်ရစ်တိုင်း ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၉၈၉။ ငင့်ပြီးသော ချည်ကို ငင့်ပြန်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

တတိယသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၅ - စိတ္တာဂါရဝဂ်

၄ - စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ်

၉၉၀။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဘိက္ခုနီမတို့သည် လူမှုကိစ္စကို ပြုလုပ်ကုန်၏။ အလို နည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် လူမှုကိစ္စကို ပြုလုပ်ကုန်ဘိသနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် လူမှုကိစ္စကို ပြုလုပ်ကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် လူမှုကိစ္စကို ပြုလုပ်ကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၉၉၁။ ၄၄-၉၉၁။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် လူမှုကိစ္စကို ပြုလုပ်ငြားအံ့၊ (ထို ဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၄ - စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၉၉၂။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

လူမှုကိစ္စ မည်သည် လူတို့၏ ယာဂုကိုသော်လည်းကောင်း၊ ထမင်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ ခဲဖွယ်ကိုသော်လည်းကောင်း ချက်ပြုတ်အံ့၊ ပုဆိုးကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဦးရစ် 'ခေါင်းပေါင်း' ကိုသော်လည်းကောင်း လျှော်ဖွပ်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၉၉၃။ သံဃာအတွက် လူတို့စီရင်အပ်သော ယာဂုအဖျော်၌လည်းကောင်း၊ သံဃာ၏ ဆွမ်း၌သော်လည်းကောင်း၊ စေတီအား ပူဇော်ရာ၌လည်းကောင်း အာပတ် မသင့်၊ မိမိအမှုကိစ္စကို ပြုလုပ်ပေးသူ၏ ယာဂု ထမင်း ခဲဖွယ်ကို ချက်ပြုတ်အံ့၊ ပုဆိုး ဦးရစ် 'ခေါင်းပေါင်း'ကိုလည်း ဖွပ်လျှော်ပေးအံ့၊ အာပတ် မသင့်၊ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၅ - စိတ္တာဂါရဝဂ်

၅ - ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ်

၉၉၄။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဘိက္ခုနီမတစ်ယောက်သည် ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ ထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ "အသျှင်မ လာလော့၊ ဤအဓိကရဏ်းကို ငြိမ်းစေပါလော့" ဟု ဆို၏။ ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမ သည် ကောင်းပါပြီ ဟု ဝန်ခံ၍ ငြိမ်းလည်း မငြိမ်းစေ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါလည်း ကြောင့်ကြမစိုက်၊ ထိုအခါ ထိုဘိက္ခုနီမ သည် ဘိက္ခုနီမတို့အား ဤအကြောင်းကို ပြောကြား၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် ဘိက္ခုနီမက 'အသျှင်မ လာလော့၊ ဤအဓိကရဏ်းကို ငြိမ်းစေပါလော့' ဟု ဆိုလာသည် ရှိသော် ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံ ထားလျက် ငြိမ်းလည်း မငြိမ်းစေဘိ သနည်း၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ လည်း ကြောင့်ကြမစိုက်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ဘိက္ခုနီမက "အသျှင်မ လာလော့၊ ဤအဓိကရဏ်းကို ငြိမ်းစေပါလော့" ဟု ဆိုလာသည် ရှိသော် "ကောင်းပါပြီ" ဟု ဝန်ခံထားလျက် ငြိမ်းလည်း မငြိမ်းစေ၊ ငြိမ်းစေခြင်း ငှါလည်း ကြောင့်ကြမစိုက် ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် ဘိက္ခုနီမက "အသျှင်မ လာလော့၊ ဤအဓိကရဏ်းကို ငြိမ်းစေပါလော့" ဟု ဆိုလာသည် ရှိသော် ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံလျက် ငြိမ်းလည်း မငြိမ်းစေဘိ သနည်း၊ ငြိမ်းစေခြင်း ငှါလည်း ကြောင့်ကြ မစိုက်ဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၀၀။ ၄၅-၉၉၅။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် ဘိက္ခုနီမက 'အသျှင်မ လာလော့၊ ဤအဓိကရဏ်းကို ငြိမ်းစေပါလော့' ဟု ဆိုလာသည်ရှိသော် 'ကောင်းပါပြီ' ဟု ဝန်ခံ လျက် ထိုဘိက္ခုနီမသည် နောက်အခါ၌ အန္တရာယ်မရှိဘဲ ငြိမ်းလည်း မငြိမ်းစေ ငြားအံ့၊ ငြိမ်းစေခြင်း ငှါလည်း ကြောင့်ကြ မစိုက်ငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၅ - ပဥ္စမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၉၉၆။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ဘိက္ခုနီမက ဟူသည် အခြားသော ဘိက္ခုနီမက။

အဓိကရုဏ်း မည်သည် ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်း၊ အနုဝါဒါဓိကရုဏ်း၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်း၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်း ဟူ၍ အဓိကရုဏ်းလေးမျိုး ရှိ၏။

အသျှင်မ လာလော့၊ ဤအဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေပါလော့ဟူသည် အသျှင်မ လာလော့၊ ဤ အဓိကရုဏ်းကို ဆုံးဖြတ်ပေးပါလော့။

ထိုဘိက္ခုနီမသည် နောက်အခါ၌ အန္တရာယ်မရှိဘဲ ဟူသည် အန္တရာယ် မရှိခဲ့သော်။

မငြိမ်းစေငြားအံ့ ဟူသည် ကိုယ်တိုင် မငြိမ်းစေငြားအံ့။

ငြိမ်းစေခြင်းငှါလည်း ကြောင့်ကြမစိုက်ငြားအံ့ဟူသည် သူတစ်ပါးကို မစေခိုင်းငြားအံ့။

"မငြိမ်းစေတော့အံ့၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ ကြောင့်ကြမစိုက်တော့အံ့" ဟု ဝန်ချကာမျှ၌ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၉၉၇။ ဘိက္ခုနီမ၌ ဘိက္ခုနီမဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အဓိကရုဏ်းကို မငြိမ်းစေအံ့၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ လည်း ကြောင့်ကြ မစိုက်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ဘိက္ခုနီမ၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ အဓိကရုဏ်းကို မငြိမ်းစေအံ့၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါလည်း ကြောင့်ကြ မစိုက်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ဘိက္ခုနီမ၌ ဘိက္ခုနီမ မဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ အဓိကရုဏ်းကို မငြိမ်းစေအံ့၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ လည်း ကြောင့်ကြ မစိုက်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

လူသာမဏေ၏ အဓိကရုဏ်းကို မငြိမ်းစေအံ့၊ ငြိမ်းစေခြင်း ငှါလည်း ကြောင့်ကြ မစိုက်အံ့၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်၏။

လူသာမဏေ၌ ဘိက္ခုနီမဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ လူသာမဏေ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်၏။ လူသာမဏေ၌ လူသာမဏေဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၉၉၈။ အန္တရာယ် ရှိအံ့၊ ရှာဖွေ၍ မရအံ့၊ အာပတ် မသင့်၊ နာဖျားသူအားလည်း အာပတ် မသင့်၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့်လည်း အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့ အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ပဥ္စမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၅ - စိတ္တာဂါရဝဂ်

၆ - ဆဌသိက္ခာပုဒ်

၉၉၉။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ကစေသူ ကချေသည် တို့နှင့် ကျွမ်းသမား မျက်လှည့်သမား အိုးစည်သမားတို့အား "ငါ၏ ဂုဏ်ကို ပရိသတ်အလယ်၌ ချီးကျူး ပြောဆို ကုန်လော့" ဟု (ဆို၍) မိမိလက်ဖြင့် ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို ပေး၏။

ကစေသူ ကချေသည် ကျွမ်းသမား မျက်လှည့်သမား အိုးစည်သမားတို့သည် ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ ဂုဏ်ကို ပရိသတ်အလယ်၌ "အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် အကြားအမြင်များ၏၊ အပြောကောင်း၏၊ တရား စကားကို ပြောခြင်းငှါလည်း ရဲရင့်၍ စွမ်းရည်ရှိ၏၊ အသျှင်မအား လှူဒါန်းကြကုန်လော့၊ အသျှင်မအား အရိုအသေပြုကြ ကုန်လော့" ဟု ချီးကျူး ပြောဆိုကုန်၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် လူဝတ်ကြောင်အား မိမိလက်ဖြင့် ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို ပေးဘိနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြ ကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် လူဝတ်ကြောင်အား မိမိလက်ဖြင့် ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို ပေး၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် လူဝတ်ကြောင်အား မိမိလက်ဖြင့် ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို ပေးဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်း ကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၀၁။ ၄၆-၁၀၀၀။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် လူဝတ်ကြောင်အားလည်းကောင်း၊ ပရိဗိုဇ် ယောကျ်ား အား လည်းကောင်း၊ ပရိဗိုဇ်မအား လည်းကောင်း မိမိလက်ဖြင့် ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို ပေးငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၆ - ဆင္ဃသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၀၀၁။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

လူဝတ်ကြောင် မည်သည် အိမ်နေသူ တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်း။

ပရိဗိုဇ်ယောကျ်ား မည်သည် ရဟန်းယောကျ်ား သာမဏေယောကျ်ားမှတစ်ပါး ပရိဗိုဇ်အဖြစ်သို့ ရောက်သူ တစ်ဦးဦးတည်း။

ပရိဗိုဇ်မ မည်သည် ဘိက္ခုနီမ သိက္ခမာန် သာမဏေမ တို့မှ တစ်ပါး ပရိဗိုဇ်မ အဖြစ်သို့ ရောက်သူ တစ်ဦးဦး တည်း။

ခဲဖွယ် မည်သည် ဘောဇဉ်ငါးပါး ရေ, ဒန်ပူတို့မှ အကြွင်းသည် ခဲဖွယ် မည်၏။

ဘောဇဉ် မည်သည် ထမင်း၊ မုယောမုန့်၊ မုန့်လုံး၊ ငါး၊ အမဲအားဖြင့် ဘောဇဉ်ငါးပါးတို့တည်း။

ပေးငြားအံ့ ဟူသည် ကိုယ်, ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထု စွန့်လွှတ်လိုက်သောဝတ္ထုဖြင့် ပေးအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ရေဒန်ပူကို ပေးအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၁၀၀၂။ အပေးသာခိုင်း၍ ကိုယ်တိုင် မပေးအံ့၊ အနီး၌ ချထား၍ ပေးအံ့၊ အပလိမ်းကျံဖွယ်ကို ပေးအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ဆင္ဃသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၅ - စိတ္တာဂါရဝဂ်

၇ - သတ္တမသိက္ခာပုဒ်

၁၀၀၃။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံ ဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ဥတုနီး သက်န်းကို မစွန့်လွှတ်ဘဲ သုံးဆောင်သဖြင့် အခြားဥတုလာသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် မရကြကုန်။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် ဥတုနီးသက်န်းကို မစွန့်လွှတ်ဘဲ သုံးဆောင် ဘိနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ဥတုနီးသက်န်းကို မစွန့်လွှတ်ဘဲ သုံးဆောင်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် ဥတုနီးသက်န်းကို မစွန့်လွှတ်ဘဲ သုံးဆောင်ဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညို စေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၀၂။ ၄၇-၁၀၀၄။ "အကြင်ဘိက္ခုနီမသည် ဥတုနီးသက်န်းကို မစွန့်လွှတ်ဘဲ သုံးဆောင် ငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော် မူ၏)။

၇ - သတ္တမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၀၀၅။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ဥတုနီးသက်န်း မည်သည် ဥတုလာသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် သုံးဆောင်ကြ စေကုန် ဟု (ရည်ရွယ်လျက်) လှူထားသော သင်္ကန်းတည်း။

မစွန့်လွှတ်ဘဲ သုံးဆောင်ငြားအံ့ ဟူသည် နှစ်ညဥ့် သုံးညဥ့်တို့ သုံးဆောင်ပြီးနောက် လေးရက် မြောက်နေ့၌ ဖွပ်လျှော်ပြီးလျှင် ဘိက္ခုနီမ သိက္ခမာန် သာမဏေမတို့အား မစွန့်လွှတ်ဘဲ သုံးဆောင်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၁၀၀၆။ မစွန့်လွှတ်ရသေးသည်၌ မစွန့်လွှတ်ရသေး ဟု အမှတ်ရှိ၍ သုံးဆောင်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

မစွန့်လွှတ်ရသေးသည်၌ ယုံမှား ရှိသည် ဖြစ်၍ သုံးဆောင်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

မစွန့်လွှတ်ရသေးသည်၌ စွန့်လွှတ်ပြီး ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သုံးဆောင်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

စွန့်လွှတ်ပြီးသည်၌ မစွန့်လွှတ်ရသေးဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ စွန့်လွှတ်ပြီးသည်၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ စွန့်လွှတ်ပြီးသည်၌ စွန့်လွှတ်ပြီးဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၁၀၀၇။ စွန့်လွှတ်ပြီးမှ သုံးဆောင်အံ့၊ တစ်ဖန် အလှည့်ကျသဖြင့် သုံးဆောင်အံ့၊ ဥတုလာသော အခြားဘိက္ခုနီမတို့ မရှိကုန်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။ သင်္ကန်းအလုခံရသော ဘိက္ခုနီမ၊ သင်္ကန်းပျောက်သော ဘိက္ခုနီမတို့အား အာပတ် မသင့်၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့်လည်း အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ်မသင့်။

သတ္တမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၅ - စိတ္တာဂါရဝဂ်

၈ - အဌမသိက္ခာပုဒ်

၁၀၀၈။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံ ဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ကျောင်းကို မစွန့်ဘဲ ဒေသစာရီ ဖဲသွား၏။

ထိုစဉ်အခါ၌ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ ကျောင်းသည် မီးလောင်သဖြင့် ဘိက္ခုနီမတို့က "အသျှင်မတို့ ပစ္စည်းဘဏ္ဍာကို သယ်ယူ ထုတ်ဆောင်ကြစို့" ဟု ဆိုကုန်၏။

အချို့သော ဘိက္ခုနီမတို့ကမူ "အသျှင်မတို့ ငါတို့သည် မသယ်ယူ မထုတ်ဆောင်လိုကုန်၊ ပစ္စည်း ဥစ္စာ တစ်စုံ တစ်ခု ပျောက်ခဲ့သော် အလုံးစုံသော ပစ္စည်းဘဏ္ဍာအတွက် ငါတို့ကို မေးစိစစ် လတ္တံ့" ဟု ဆိုကုန်၏။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် တစ်ဖန် ထိုကျောင်းသို့ ပြန်လာ၍ "အသျှင်မတို့ ပစ္စည်းဘဏ္ဍာကို သယ်ယူ ထုတ်ဆောင်ကြသည် မဟုတ်ပါလော" ဟု ဘိက္ခုနီမတို့အား မေးသဖြင့် "အသျှင်မ အကျွန်ုပ်တို့ သည် မသယ်ယူ မထုတ်ဆောင် ပါကုန်" ဟု ပြောဆိုကုန်၏။

ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကျောင်းကို မီးလောင်နေပါလျက် ပစ္စည်းဘဏ္ဍာကို မသယ်ယူ မထုတ်ဆောင်ကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့၏၊ ရှုတ်ချ၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆို၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် ကျောင်းကို မစွန့်ဘဲ ဒေသစာရီ ဖဲသွားလေဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ကျောင်းကို မစွန့်ဘဲ ဒေသစာရီ ဖဲသွား၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် ကျောင်းကို မစွန့်ဘဲ ဒေသစာရီ ဖဲသွားဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၀၃။ ၄၈-၁၀၀၉။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် ကျောင်းကို မစွန့်ဘဲ ဒေသစာရီ ဖဲသွားငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမ အား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၈ - အဠမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၀၁၀။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ကျောင်း မည်သည် တံခါးရွက် အဖွဲ့ရှိသော ကျောင်းကို ဆိုလို၏။

မစွန့်ဘဲ ဒေသစာရီ ဖဲသွားငြားအံ့ဟူသည် ဘိက္ခုနီမအားသော်လည်းကောင်း၊ သိက္ခမာန် အားသော်လည်းကောင်း၊ သာမဏေမအား သော်လည်းကောင်း မစွန့်ဘဲ အရံရှိသော ကျောင်း၏ အရံကို လွန်စေသော ဘိက္ခုနီမအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ အရံမရှိသော ကျောင်း၏ ဥပစာကို လွန်စေသော ဘိက္ခုနီမ အား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၁၀၁၁။ မစွန့်ရသေးသည်၌ မစွန့်ရသေးဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဖဲသွားအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ မစွန့်ရသေးသည်၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ ဖဲသွားအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ မစွန့်ရသေးသည်၌ စွန့်ထားပြီး ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဖဲသွားအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

တံခါးရွက်အဖွဲ့မရှိသော ကျောင်းကို မစွန့်ဘဲ ဖဲသွားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ စွန့်ထားပြီးသည်၌ မစွန့်ရသေးဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ စွန့်ထားပြီးသည်၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ စွန့်ထားပြီးသည်၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ စွန့်ထားပြီးသည်၌ စွန့်ထားပြီးဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၁၀၁၂။ စွန့်ပြီးမှ ဖဲသွားအံ့၊ အန္တရာယ် ရှိ၍ ဖဲသွားအံ့၊ ရှာဖွေ၍ မရအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ နာဖျားသော ဘိက္ခုနီမအားလည်း အာပတ် မသင့်၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့်လည်း အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

အဋ္ဌမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၅ - စိတ္တာဂါရဝဂ်

၉ - နဝမသိက္ခာပုဒ်

၁၀၁၃။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာ[၁] 'ဖီလာအတတ်' ကို သင်ယူကုန်၏။

လူတို့သည် "အဘယ်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို ခံစားသော လူမိန်းမတို့ကဲ့သို့ ဖီလာအတတ်ကို သင်ယူကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည်သာတည်း။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် ဖီလာအတတ်ကို သင်ယူ ကုန်ဘိ သနည်း။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာ 'ဖီလာအတတ်' ကို သင်ယူကြကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာ 'ဖီလာအတတ်' ကို သင်ယူကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညို သေးသောသူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၀၄။ ၄၉-၁၀၁၄။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာ 'ဖီလာအတတ်'ကို သင်ယူငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၉ - နဝမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၀၁၅။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာ 'ဗီလာအတတ်' မည်သည် သာသနာ၏ ပြင်ပဖြစ်သော အကျိုးမဲ့နှင့် စပ်လျဉ်းသည့် အတတ် တစ်စုံတစ်ခုတည်း။

သင်ယူငြားအံ့ဟူသည် ပုဒ်ဖြင့် သင်ယူအံ့၊ ပုဒ်တိုင်း ပုဒ်တိုင်း ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ အက္ခရာဖြင့် သင်ယူအံ့၊ အက္ခရာတိုင်း အက္ခရာတိုင်း ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၁၀၁၆။ စာရေးခြင်းအတတ်ကို သင်ယူအံ့၊ ဆောင်ထားခြင်းငှါ သင်ယူအံ့၊ လုံခြုံစေခြင်းအကျိုးငှါ အရံအတား အတတ်ကို သင်ယူအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

နဝမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

၁။ ဤ၌ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာဟူသည် နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်နှင့် ဆန့်ကျင်ဖက်အတတ်တည်း။

♠

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၅ - စိတ္တာဂါရဝဂ်

၁၀ - ဒသမသိက္ခာပုဒ်

၁၀၁၇။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာ 'ဖီလာအတတ်' ကို ပို့ချသင်ပေးကြကုန်၏။

လူတို့သည် "အဘယ်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို ခံစားသော လူမိန်းမတို့ကဲ့သို့ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာ 'ဖီလာအတတ်' ကို ပို့ချ သင်ပေးကြကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည်သာတည်း။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာ 'ဖီလာအတတ်' ကို ပို့ချသင်ပေးကြ ကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြ ကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာ 'ဖီလာအတတ်' ကို ပို့ချသင်ပေးကြ ကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်း တော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာ 'ဖီလာအတတ်' ကို ပို့ချသင်ပေးကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်း ငှါလည်း ကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၀၅။ ၅၀-၁၀၁၈။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာ 'ဖီလာအတတ်' ကို ပို့ချသင်ပေး ငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေ ကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁၀ - ဒသမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၀၁၉။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥ္စတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇာ 'ဖီလာအတတ်' မည်သည် သာသနာ၏ ပြင်ပဖြစ်သော အကျိုးမဲ့နှင့် စပ်လျဉ်းသည့် အတတ် တစ်စုံတစ်ခုတည်း။

ပို့ချသင်ပေးပြောအံ့ဟူသည် ပုဒ်ဖြင့် ပို့ချသင်ပေးပြောအံ့၊ ပုဒ်တိုင်း ပုဒ်တိုင်း ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ အက္ခရာဖြင့် ပို့ချသင်ပေးပြောအံ့၊ အက္ခရာတိုင်း အက္ခရာတိုင်း ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၁၀၂၀။ စာရေးခြင်းအတတ်ကို ပို့ချသင်ပေးအံ့၊ ဆောင်ထားစေရန် ပို့ချသင်ပေးအံ့၊ လုံခြုံစေခြင်း အကျိုးငှါ အစောင့်အတားအတတ်ကို ပို့ချသင်ပေးအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ဒသမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပဉ္စမစိတ္တာဂါရဝဂ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၆ - အာရာမဝဂ်

၁ - ပဌမသိက္ခာပုဒ်

၁၀၂၁။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသော အခါ များစွာသော ရဟန်းတို့သည် ရွာကျောင်း၌ သင်္ကန်းတစ်ထည်တည်းသာ ဝတ်ကုန်လျက် သင်္ကန်းချုပ်နေကြကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် မပန်ကြားဘဲ အရံအတွင်းသို့ ဝင်၍ ထိုသင်္ကန်းချုပ်သော ရဟန်းတို့အထံသို့ ချဉ်းကပ်ကုန်၏။ ရဟန်းတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် မပန်ကြားဘဲ အရံအတွင်းသို့ ဝင်ကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် မပန်ကြားဘဲ အရံတွင်းသို့ ဝင်ကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် မပန်ကြားဘဲ အရံတွင်းသို့ ဝင်ကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

(က) "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် မပန်ကြားဘဲ အရံအတွင်းသို့ ဝင်ငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် ဘိက္ခုနီမတို့အား ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

၁၀၂၂။ ထိုစဉ်အခါ၌ ရဟန်းတို့သည် ထိုကျောင်းမှ ဖဲသွားကုန်၏။ ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အသျှင်ကောင်းတို့ ဖဲသွား ကုန်ပြီ" ဟု အရံတွင်းသို့ မသွားကုန်။ ထိုအခါ ရဟန်းတို့သည် ထိုကျောင်းသို့ တစ်ဖန် ပြန်လာကုန်၏။ ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အသျှင်ကောင်းတို့ ပြန်လာကုန်ပြီ" ဟု ပန်ကြား၍ အရံတွင်းသို့ ဝင်ပြီးလျှင် ထိုရဟန်းတို့ အထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ရှိခိုးပြီးနောက် တစ်ခုသော နေရာ၌ နေကုန်၏။

တစ်ခုသော နေရာ၌ နေသော ဘိက္ခုနီမတို့ကို ထိုရဟန်းတို့က "နှမတို့ သင်တို့သည် အဘယ့်ကြောင့် အရံကို တံမြက်မလှည်းကုန်ဘိသနည်း၊ သောက်ရေ သုံးဆောင်ရေကို မတည်ထား ကုန်ဘိသနည်း" ဟု ဆိုကုန်၏။ အသျှင်တို့ "အရံတွင်းသို့ မပန်ကြားဘဲ မဝင်ရ" ဟု သိက္ခာပုဒ်ကို မြတ်စွာဘုရား ပညတ်တော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့သည် အရံတွင်းသို့ မလာကြပါကုန်ဟု လျှောက်ကြကုန်၏။

မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ထင်ရှားရှိသော ရဟန်းကို ပန်ကြား၍ အရံတွင်းသို့ ဝင်ခြင်းငှါ ခွင့်ပြုတော်မူ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

(ခ) "အကြင်ဘိက္ခုနီမသည် ထင်ရှားရှိသော ရဟန်းကို မပန်ကြားဘဲ အရံတွင်းသို့ ဝင်ငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် ဘိက္ခုနီမတို့အား ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

၁၀၂၃။ ထိုစဉ်အခါ ရဟန်းတို့သည် ထိုကျောင်းမှ ဖဲသွားပြီးနောက် ထိုကျောင်းသို့ပင် တစ်ဖန် ပြန်လာကြကုန်၏။ ဘိက္ခုနီမတို့သည် “အသျှင်ကောင်းတို့ ဖဲသွားကုန်ပြီ” ဟု မပန်ကြားဘဲ အရံတွင်းသို့ ဝင်ကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် ‘ထင်ရှားရှိသော ရဟန်းကို မပန်ကြားဘဲ အရံတွင်းသို့ မဝင်ရ’ ဟု သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ထားတော်မူ၏။ သို့သော်လည်း ငါတို့သည် ထင်ရှားရှိသော ရဟန်းကို မပန်ကြားဘဲ အရံတွင်းသို့ ဝင်မိကြလေပြီ၊ အသို့နည်း ငါတို့အား ပါစိတ်အာပတ် သင့်သလော” ဟု ထိုဘိက္ခုနီမတို့ အား တွေးတောမှု ‘သံသယကုက္ကုစ္စ’ ဖြစ်ကုန်၏။ပ။

မြတ်စွာဘုရားအား ဤ အကြောင်းကို လျှောက်ကြ ကုန်၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤ အကြောင်း အရာကြောင့် တရားစကားကို ဟောတော်မူ၍ ရဟန်းတို့ကို မိန့်တော်မူ၏။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၀၆။ ၅၁- (ဂ) ၁၀၂၄။ “အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် သိလျက် ရဟန်းရှိသော အရံတွင်းသို့ မပန်ကြား ဘဲ ဝင်ငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏” ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁ - ပဌမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၀၂၅။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

သိ၏ မည်သည် ကိုယ်တိုင်သော်လည်း သိ၏၊ သူတစ်ပါးတို့က မူလည်း ထိုဘိက္ခုနီမအား ပြောကြားကုန်၏၊ ထိုရဟန်းတို့က မူလည်း ပြောကြားကုန်၏။

ရဟန်း ရှိသော အရံတွင်း မည်သည် အကြင်အရံ၌ ရဟန်းတို့သည် သစ်ပင်ရင်း၌ သော်လည်း နေကုန်၏၊ (ထိုအရပ်တည်း)။

မပန်ကြားဘဲ အရံတွင်းသို့ ဝင်ငြားအံ့ဟူသည် ရဟန်းကိုဖြစ်စေ သာမဏေကိုဖြစ်စေ အရံစောင့်ကိုဖြစ်စေ မပန်ကြားဘဲ အရံရှိသော ကျောင်း၏ အရံအတားကို လွန်စေသော ဘိက္ခုနီမအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ အရံမရှိသော ကျောင်း၏ ဥပစာသို့ သက်သော ဘိက္ခုနီမအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၁၀၂၆။ ရဟန်းရှိသော အရံတွင်း၌ ရဟန်းရှိသော အရံတွင်းဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ထင်ရှားရှိသော ရဟန်းကို မပန်ကြားဘဲ အရံတွင်းသို့ ဝင်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းရှိသော အရံတွင်း၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ ထင်ရှားရှိသော ရဟန်းကို မပန်ကြားဘဲ အရံတွင်းသို့ ဝင်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းရှိသော အရံတွင်း၌ ရဟန်းမရှိဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ထင်ရှားရှိသော ရဟန်းကို မပန်ကြားဘဲ အရံတွင်းသို့ ဝင်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။

ရဟန်းမရှိသော အရံ၌ ရဟန်း ရှိ၏ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရဟန်းမရှိသော အရံ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရဟန်းမရှိသော အရံ၌ ရဟန်းမရှိဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၁၀၂၇။ ထင်ရှားရှိသော ရဟန်းကို ပန်ကြား၍ ဝင်အံ့၊ ရဟန်း ထင်ရှားမရှိသောကြောင့် မပန်ကြားဘဲ ဝင်အံ့၊ ရှေးဦးဝင်နှင့်သော ဘိက္ခုနီမတို့၏ ခေါင်းဆောင်မှုကို ကြည့်ရှု၍[၁] ဝင်သွားအံ့၊ ဘိက္ခုနီမတို့ စည်းဝေးနေရာ အရပ်သို့ သွားအံ့၊ အရံဖြင့် (ဖြတ်သန်းသွားရသော) လမ်းခရီးဖြစ်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။

နာဖျားသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့်လည်း အာပတ် မသင့်။

ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ပဌမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

၁။ သီသာနုလောကိကာတိ ပဌမံ ပဝိသန္တီနံ ဘိက္ခုနီနံ သီသံ အနုလောကေန္တီ ပဝိသတိ၊ အနာပတ္တိ (အဋ္ဌကထာ)

♠

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၆ - အာရာမဝဂ်

၂ - ဒုတိယသိက္ခာပုဒ်

၁၀၂၈။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ဝေသာလီပြည် မဟာဝုန်တော ပြာသာဒ်ဆောင် ပေါက်သော ကျောင်းကြီး၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ အသျှင်ဥပါလိ၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဖြစ်သော အသျှင်ကပ္ပိတကသည် သင်းချိုင်း၌ နေ၏။

ထိုစဉ်အခါ၌ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့တွင် သီတင်းကြီးဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမသည် ကွယ်လွန်လေ၏။ ဆဗ္ဗဂ္ဂီ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ထိုဘိက္ခုနီမ (ရုပ်အလောင်း) ကို ယူဆောင်၍ အသျှင်ကပ္ပိတက၏ ကျောင်းအနီး၌ မီးသင်္ဂြိုဟ်၍ စေတီပြုလုပ်ပြီးနောက် ထိုစေတီသို့ သွား၍ ငိုကြကုန်၏။

ထိုအခါ အသျှင်ကပ္ပိတကသည် ထိုငိုသံနှိပ်စက်သဖြင့် စေတီကို ဖျက်ဆီး၍ ကစဥ့်ကရဲ ဖြန့်ကြဲ ထားလေ၏။ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် "ဤကပ္ပိတကသည် ငါတို့ အသျှင်မ၏ စေတီကို ဖျက်ဆီး၏၊ ယခုပင်လျှင် ထိုကပ္ပိတကကို သတ်ကြစို့" ဟု တိုင်ပင်ကြကုန်၏။ ဘိက္ခုနီမတစ်ပါးက အသျှင်ဥပါလိအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်၏။ အသျှင်ဥပါလိသည် အသျှင်ကပ္ပိတကအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်၏။

ထိုအခါ အသျှင်ကပ္ပိတကသည် ကျောင်းမှ ထွက်၍ တိမ်းရှောင်ပုန်းကွယ်နေရလေ၏။ ထို့နောက် ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် အသျှင်ကပ္ပိတက၏ ကျောင်းသို့ ချဉ်းကပ်ကြပြီးလျှင် အသျှင်ကပ္ပိတက၏ ကျောင်း ကို ကျောက်ခဲ မြေစိုင်ခဲတို့ဖြင့် လွှမ်းဖိစေ၍ "ကပ္ပိတကသည် သေလေပြီ" ဟု ထင်မှတ်ကာ ဖဲသွားကုန်၏။

ထို့နောက် အသျှင်ကပ္ပိတကသည် ထိုညဉ့်လွန်သော နံနက်အချိန်၌ သင်္ကန်းကို ပြင်ဝတ်၍ သပိတ် သင်္ကန်းကို ယူပြီးလျှင် ဝေသာလီပြည်သို့ ဆွမ်းခံဝင်လေ၏။ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် အသျှင်ကပ္ပိတက ဆွမ်းခံလှည့်လည်နေသည်ကို မြင်၍ "ဤကပ္ပိတကသည် အသက်ရှင်နေသေး၏၊ အဘယ်သူသည် ငါတို့၏ တိုင်ပင်ချက်ကို ဖျက်ဆီးလေ သနည်း" ဟု ပြောဆို ကုန်၏။ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် "အသျှင်ဥပါလိမထေရ် သည် ငါတို့၏ တိုင်ပင်ချက်ကို ဖျက်ဆီး လေသတတ်" ဟု ကြားကုန်၏။

ထိုဘိက္ခုနီမတို့သည် အသျှင်ဥပါလိမထေရ်ကို "ဖန်ရည်စွန်းသော ဆတ္တာသည်တို့၏ အဝတ်ကို ဝတ်၍အညစ်အကြေးကို သုတ်သင်ပေးရသည့် ဤဇာတ်ညံ့သူ (ဥပါလိ) သည် အဘယ့်ကြောင့် ငါတို့၏ တိုင်ပင်ချက်ကို ဖျက်ဆီးလေဘိ သနည်း" ဟု ဆဲရေးကုန်၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် အသျှင်ဥပါလိကို ဆဲရေး ကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် ဥပါလိကို ဆဲရေးကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်း တော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဥပါလိကို ဆဲရေးကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၀၇။ ၅၂-၁၀၂၉။ “အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် ရဟန်းကို ဆဲရေးမူလည်း ဆဲရေးငြားအံ့၊ ခြိမ်းချောက်မူလည်း ခြိမ်းခြောက်ငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏” ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၂ - ဒုတိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၀၃၀။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို “ဘိက္ခုနီမ” ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ရဟန်းကို ဟူသည် ပဉ္စင်းဖြစ်သော သူကို။

ဆဲရေးငြားအံ့ ဟူသည် ဆဲရေးခြင်း အကြောင်းဆယ်မျိုးတို့ဖြင့်သော်လည်း ဆဲရေးအံ့၊ ထိုဆဲရေးခြင်း ဆယ်မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးဖြင့်သော်လည်း ဆဲရေးအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ခြိမ်းခြောက်ငြားအံ့ ဟူသည် ဘေးကို ပြအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၁၀၃၁။ ရဟန်း၌ ရဟန်းဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဆဲရေးမူလည်း ဆဲရေးအံ့၊ ခြိမ်းခြောက်မူလည်း ခြိမ်းခြောက်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်း၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ ဆဲရေးမူလည်း ဆဲရေးအံ့၊ ခြိမ်းခြောက်မူလည်း ခြိမ်းခြောက်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်း၌ ရဟန်း မဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဆဲရေးမူလည်း ဆဲရေးအံ့၊ ခြိမ်းခြောက်မူလည်း ခြိမ်းခြောက်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းမဟုတ်သူကို ဆဲရေးမူလည်း ဆဲရေးအံ့၊ ခြိမ်းခြောက်မူလည်း ခြိမ်းခြောက်အံ့၊ ဒုက္កဋ်အာပတ် သင့်၏။

ရဟန်းမဟုတ်သူ၌ ရဟန်းဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရဟန်းမဟုတ်သူ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရဟန်းမဟုတ်သူ၌ ရဟန်းမဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၁၀၃၂။ အနက်ကို ရှေးရှုသော ဘိက္ခုနီမ၊ ပါဠိကို ရှေးရှုသော ဘိက္ခုနီမ၊ အဆုံးအမကို ရှေးရှုသော ဘိက္ခုနီမ၊ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ဒုတိယသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၆ - အာရာမဝဂ်

၃ - တတိယသိက္ခာပုဒ်

၁၀၃၃။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဋ္ဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသော အခါ စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမသည် ခိုက်ရန်ဖြစ်တတ်၏၊ ငြင်းခုံရန်ပွါး ဆန့်ကျင်ဘက်စကားကို ဆိုတတ်သည့်ပြင် စကားများ၍ သံဃာ့အဓိကရုဏ်းကိုလည်း ပြုတတ်၏၊ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ထိုဘိက္ခုနီမအား ကံပြုသည်ရှိသော် ကန့်ကွက်တားမြစ်၏။

ထိုစဉ်အခါ၌ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် တစ်စုံတစ်ခုသော ပြုဖွယ်ကိစ္စဖြင့် ရွာငယ်သို့ သွားခိုက်ဘိက္ခုနီသံဃာသည် "ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ ဖဲသွားပြီ" ဟု စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမအား အာပတ်ကို မရှုခြင်းကြောင့် နှင်ထုတ်၏။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ရွာငယ်၌ ထိုပြုဖွယ်ကိစ္စကို ပြီးဆုံးစေပြီးလျှင် တစ်ဖန် သာဝတ္ထိပြည်သို့ ပြန်လာ၏။ စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမသည် ပြန်လာသော ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမအား နေရာကို မခင်းပေး၊ ခြေဆေး ရေ ခြေဆေးအင်းပျဉ် ခြေပွတ်အိုးခြမ်းကိုလည်း အနီး၌ ယူမထား၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍ သပိတ်သင်္ကန်း ကိုလည်း လှမ်းမယူ၊ သောက်ရေဖြင့်လည်း မမေးမြန်း 'သောက်ရေကိုလည်း မဆက်ကပ်'။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီအား-

"အသျှင်မ သင်သည် ငါလာနေပါလျက် အဘယ့်ကြောင့် နေရာကို မခင်းပါသနည်း၊ ခြေဆေးရေ ခြေဆေးအင်းပျဉ် ခြေပွတ်အိုးခြမ်းကို မထားပါသနည်း၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍ သပိတ်သင်္ကန်းကိုလည်း လှမ်းမယူပါ သနည်း၊ သောက်ရေဖြင့် မမေးမြန်းပါ သနည်း၊ 'သောက်ရေကိုလည်း မဆက်ကပ်ပါသနည်း' ဟု မေး၏။

အသျှင်မ အကျွန်ုပ်မှာ ကိုးကွယ်ရာမဲ့ဘို့ရန် အကြောင်းဖြစ်လျက် ရှိပါ၏ဟု (လျှောက်၏)။

အသျှင်မ သင်သည် အဘယ့်ကြောင့် ကိုးကွယ်ရာမဲ့ ဖြစ်ရပါသနည်းဟု (မေး၏)။

အသျှင်မ အကျွန်ုပ်အား ဤဘိက္ခုနီမတို့က "ဤစဏ္ဍကာဠီသည် ကိုးကွယ်ရာမရှိ၊ ထင်ရှားသူမဟုတ်၊ စဏ္ဍကာဠီအတွက် တားမြစ်ကန့်ကွက်မည့် ဘိက္ခုနီမသည် တစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မရှိတော့ပြီ" ဟု (နှလုံးသွင်း၍) အာပတ်ကို မရှုခြင်းကြောင့် နှင်ထုတ်ပါကုန်ဟု (ပြောဆို၏)။

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမက "ထိုဘိက္ခုနီမတို့သည် မိုက်မဲကုန်၏၊ ထိုဘိက္ခုနီမတို့သည် မလိမ္မာကုန်၊ ထိုဘိက္ခုနီမတို့သည် ကံကို လည်းကောင်း၊ ကံ၏အပြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ကံ၏ ပျက်စီးခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ကံ၏ပြည့်စုံခြင်းကို လည်းကောင်း မသိကြကုန်" ဟု ဂိုဏ်းကို ကြမ်းတမ်းစွာ ရေရွတ်ပြောဆို၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် ဂိုဏ်းကို ကြမ်းတမ်းစွာ ရေရွတ် ပြောဆိုဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ဂိုဏ်းကို ကြမ်းတမ်းစွာ ရေရွတ်ပြောဆို၏ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ဂိုဏ်းကို ကြမ်းတမ်းစွာ ရေရွတ်ပြောဆိုဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ ပြုမိသော အမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၀၈။ ၅၃-၁၀၃၄။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် ကြမ်းတမ်းစွာ ဂိုဏ်းကို ရေရွတ် ပြောဆိုငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၃ - တတိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၀၃၅။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ကြမ်းတမ်းစွာ မည်သည် အမျက်ထွက်ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

ဂိုဏ်း မည်သည် ဘိက္ခုနီမသံဃာကို ဆိုလို၏။

ရေရွတ်ငြားအံ့ဟူသည် "ထိုဘိက္ခုနီမတို့သည် မိုက်ကုန်၏၊ မလိမ္မာကုန်၊ ထိုဘိက္ခုနီမတို့သည် ကံကို လည်းကောင်း၊ ကံ၏အပြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ကံ၏ပျက်စီးခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ကံ၏ပြည့်စုံခြင်း ကိုလည်းကောင်း မသိကြကုန်" ဟု ရေရွတ်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

များစွာသော ဘိက္ခုနီမတို့ကို သော်လည်းကောင်း၊ တစ်ယောက်သော ဘိက္ခုနီမကို သော်လည်း ကောင်း၊ လူသာမဏေကို သော်လည်းကောင်း ရေရွတ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၁၀၃၆။ အနက်ကို ရှေးရှုသော ဘိက္ခုနီမ၊ ပါဠိကို ရှေးရှုသော ဘိက္ခုနီမ၊ ဆုံးမခြင်းကို ရှေးရှုသော ဘိက္ခုနီမ၊ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦးလွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

တတိယသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၆ - အာရာမဝဂ်

၄ - စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ်

၁၀၃၇။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ပုဏ္ဏားတစ်ယောက်သည် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ပင့်ဖိတ်၍ ဆွမ်းကျွေး၏။ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဆွမ်းစားစဉ် 'တော်ပြီ တန်ပြီ'ဟု တားမြစ်၍ (အခြား) ဒါယကာတို့ အိမ်သို့ သွားပြီးလျှင် အချို့က စား၍ အချို့က ဆွမ်းကို ယူသွားကုန်၏။

ထို့နောက် ပုဏ္ဏားသည် "အမောင်တို့ အကျွန်ုပ်သည် ဘိက္ခုနီမတို့ကို (ဆွမ်းဖြင့်) ရောင့်ရဲစေပါပြီ၊ လာကြ ကုန်လော့၊ သင်တို့ကိုလည်း (ကျွေးမွေး) ရောင့်ရဲစေအံ့" ဟု အိမ်နီးချင်းတို့အား ပြောဆို၏၊ ထို အိမ်နီးချင်းတို့သည်-

"ပုဏ္ဏား သင်သည် အဘယ်သို့လျှင် အကျွန်ုပ်တို့ကို ရောင့်ရဲစေအံ့နည်း၊ သင်ပင့်ဖိတ်ထားသော ဘိက္ခုနီမတို့သည်ပင် ငါတို့၏ အိမ်သို့လာပြီးလျှင် အချို့က စား၍ အချို့က ဆွမ်းကို ယူသွား ကုန်၏" ဟု ပြောဆို ကုန်၏။

ထိုအခါ ထိုပုဏ္ဏားသည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ငါတို့၏အိမ်၌ စားပြီးဖြစ်လျက် အခြားအိမ်၌ စားကြကုန်ဘိ သနည်း။ ငါသည်လည်း အလိုရှိသလောက် ပေးလှူခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သလော" ဟု ကဲ့ရဲ့၏၊ ရှုတ်ချ၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆို၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုသော ပုဏ္ဏား၏ စကားကို ကြားကြသည်သာ တည်း။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဆွမ်းစားစဉ် 'တော်ပြီ တန်ပြီ' ဟု မြစ်၍ အခြားအိမ်၌ စားကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆို ကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဆွမ်းစားစဉ် 'တော်ပြီ တန်ပြီ' ဟု မြစ်၍ အခြားအိမ်၌ စားကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဆွမ်းစားစဉ် 'တော်ပြီ တန်ပြီ'ဟု မြစ်၍ အခြားအိမ်၌ စားကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း ။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၀၉။ ၅၄-၁၀၃၈။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် ပင့်ဖိတ်ထားပြီးမှလည်းကောင်း၊ 'တော်ပြီ တန်ပြီ'ဟု တားမြစ်ပြီး မှလည်းကောင်း ခဲဖွယ်ကိုဖြစ်စေ ဘောဇဉ်ကိုဖြစ်စေ ခဲမူလည်း ခဲငြားအံ့၊ စားမူလည်း စားငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော် မူ၏)။

၄ - စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၀၃၉။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ပင့်ဖိတ်ထားပြီး မည်သည် ဘောဇဉ်ငါးပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးသော ဘောဇဉ်ဖြင့် ပင့်ဖိတ်ခြင်း တည်း။

မြစ်ပယ်ထားပြီး မည်သည် စားဆဲသည် ထင်ရှား၏၊ ဘောဇဉ်သည် ထင်ရှား၏၊ ဘိက္ခုနီမ၏ နှစ်တောင့်ထွာ (ဟတ္ထပါသ်) အတွင်း၌ ရပ်တည်၏၊ ရှေးရှုဆောင်၏၊ မြစ်ပယ်ခြင်းသည် ထင်ရှား၏။

ခဲဖွယ် မည်သည် ဘောဇဉ်ငါးပါးတို့ကို လည်းကောင်း၊ ယာဂုကို လည်းကောင်း၊ ယာမကာလိက သတ္တာဟကာလိက ယာဝဇီဝိကကို လည်းကောင်း ထား၍ အကြွင်းသည် ခဲဖွယ်မည်၏။

ဘောဇဉ် မည်သည် ထမင်း၊ မုယောမုန့်၊ မုန့်လုံး၊ ငါး၊ အမဲဟင်းလျာ ဟူသော ဤဘောဇဉ်ငါးပါတို့ တည်း။

"ခဲမည် စားမည်" ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၁၀၄၀။ ပင့်ဖိတ်ထားပြီးသည်၌ ပင့်ဖိတ်ထားပြီး ဟု အမှတ် ရှိသည် ဖြစ်၍ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို ခဲမူ လည်း ခဲအံ့ စားမူလည်း စားအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ပင့်ဖိတ်ထားပြီးသည်၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို ခဲမူလည်း ခဲအံ့ စားမူလည်း စားအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ပင့်ဖိတ်ထားပြီးသည်၌ မပင့်ဖိတ်ရသေး ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို ခဲမူလည်း ခဲအံ့ စားမူလည်း စားအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ယာမကာလိက သတ္တာဟကာလိက ယာဝဇီဝိကတို့ကို အာဟာရအလို့ငှါ ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၁၀၄၁။ ပင့်ဖိတ်ထားသည်ဖြစ်၍ ပဝါရိတ်မသင့်ဘဲ 'မတားမြစ်ဘဲ' ယာဂုကို သောက်အံ့၊ ပင့်ဖိတ်သူ ဥစ္စာရှင်တို့ကို ပန်ကြား၍ စားအံ့၊ ယာမကာလိက သတ္တာဟကာလိက ယာဝဇီဝိကတို့ကို အကြောင်းရှိခဲ့ သော် စားအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၆ - အာရာမဝဂ်

၅ - ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ်

၁၀၄၂။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံ ဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဘိက္ခုနီမတစ်ပါးသည် သာဝတ္ထိပြည် ခရီးလမ်းဆုံ တစ်ခု၌ ဆွမ်းအလို့ငှါ လှည့်လည်သည် ရှိသော် ဒါယကာတစ်ဦး၏ အိမ်သို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ခင်းထားသော နေရာ၌ ထိုင်နေ၏။ ထိုအခါ ထိုလူတို့သည် ထိုဘိက္ခုနီမကို ဆွမ်းကျွေးပြီးလျှင် "အသျှင်မ အခြား ဘိက္ခုနီမတို့လည်း လာကြပါစေ" ဟု ပြောဆို ကုန်၏။

ထိုအခါ ထိုဘိက္ခုနီမက "အဘယ်သို့လျှင် (အခြား) ဘိက္ခုနီမတို့သည် မလာကုန်ရာအံ့နည်း"ဟု (ကြံစည်၍) ဘိက္ခုနီမတို့ထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် "အသျှင်မတို့ ဤမည်သော အရပ်၌ ခွေးတို့သည် ဆိုးကုန်၏၊ နွားလားသည် ကြမ်းတမ်း၏၊ ရွံ့ညွန် ထူထပ်သော အရပ်လည်း ဖြစ်၏၊ ထိုအရပ်သို့ မသွားကြကုန်လင့်" ဟု (ပြောဆို၏)။

ဘိက္ခုနီမတစ်ပါးသည်လည်း ထိုခရီးလမ်းဆုံ၌ပင် ဆွမ်းခံလှည့်လည်သည်ရှိသော် ထိုဒါယကာအိမ်သို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ခင်းထားသော နေရာ၌ ထိုင်နေ၏။ ထိုအခါ လူတို့သည် ဘိက္ခုနီမကို ဆွမ်းကျွေးပြီးနောက်- "အသျှင်မ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် မလာကုန် သနည်း" ဟု မေးသဖြင့် ဤအကြောင်းကို ထိုလူတို့အား ပြောကြား၏။

လူတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမသည် ဒါယကာ၌ ဝန်တိုသူ ဖြစ်လေဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမသည် ဒါယကာ၌ ဝန်တို၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမသည် ဒါယကာ၌ ဝန်တိုဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၁၀။ ၅၅-၁၀၄၃။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် အမျိုး 'ဒါယကာ' ၌ ဝန်တိုသူ ဖြစ်ငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၅ - ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၀၄၄။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

အမျိုး 'ဒါယကာ' မည်သည် မင်း၊ ပုဏ္ဏား၊ ကုန်သည်၊ သူဆင်းရဲဟူ၍ အမျိုး 'ဒါယကာ' လေးမျိုး ရှိ၏။

ဝန်တိုသူ ဖြစ်ငြားအံ့ ဟူသည် "အဘယ်သို့လျှင် (အခြား) ဘိက္ခုနီမတို့သည် မလာကုန်ရာ အံ့နည်း" ဟု (ကြံစည်၍) ဘိက္ခုနီမတို့၏ အထံ၌ ဒါယကာ၏ ဂုဏ်မဲ့ကို ပြောဆိုအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဒါယကာထံ၌လည်း ဘိက္ခုနီမတို့၏ ဂုဏ်မဲ့ကို ပြောဆိုအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၁၀၄၅။ ဒါယကာ၌ ဝန်တိုခြင်း မရှိဘဲ ထင်ရှားရှိသော အပြစ်ကိုသာလျှင် ပြောကြားအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၆ - အာရာမဝဂ်

၆ - ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်

၁၀၄၆။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ များစွာသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် ရွာကျောင်း၌ ဝါမှ ထကုန်ပြီးနောက် သာဝတ္ထိပြည်သို့ သွားကုန်၏။ ဘိက္ခုနီမတို့က "အသျှင်မတို့သည် အဘယ်အရပ်၌ ဝါမှ ထကုန် သနည်း၊ အဆုံးအမသြဝါဒသည် ပြည့်စုံပါ၏လော" ဟု ထိုဘိက္ခုနီမတို့အား မေးကုန်၏။

အသျှင်မတို့ ထိုအရပ်၌ ရဟန်းမရှိပါ၊ အဘယ်မှာ အဆုံးအမပြည့်စုံပါအံ့နည်းဟု (ဆိုကုန်၏)။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ရဟန်းမရှိသော ကျောင်း၌ ဝါကပ် နေကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ရဟန်းမရှိသော ကျောင်း၌ ဝါကပ်ကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ရဟန်းမရှိသော ကျောင်း၌ ဝါကပ်နေကုန်ဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသော အမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၁၁။ ၅၆-၁၀၄၇။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် (ယူဇနာခွဲအတွင်း) ရဟန်းမရှိသော ကျောင်း၌ ဝါကပ် နေငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၆ - ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၀၄၈။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ရဟန်းမရှိသောကျောင်း မည်သည် အဆုံးအမခံခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ဥပုသ်မေးခြင်း စသော သံဝါသ အကျိုးငှါ လည်းကောင်း သွားရန် မစွမ်းနိုင်။

"ဝါကပ်နေအံ့" ဟု နှလုံးသွင်း၍ အိပ်ရာနေရာကို ခင်းအံ့၊ သောက်ရေ သုံးရေကို တည်ထားအံ့၊ ပရိဝုဏ်ကို တံမြက်လှည်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အရုဏ်တက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၁၀၄၉။ ဘိက္ခုနီမ ဝါကပ်ပြီးမှ ရဟန်းတို့သည် အရပ်တစ်ပါးသို့ ဖဲသွားကုန်အံ့၊ လူထွက်ကုန်အံ့၊ သေကျေ ပျက်စီးကုန်အံ့၊ တိတ္ထိကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကုန်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ဘေးရန်တို့ ကြောင့်လည်း အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၆ - အာရာမဝဂ်

၇ - သတ္တမသိက္ခာပုဒ်

၁၀၅၀။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ များစွာသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် ရွာကျောင်း၌ ဝါမှထပြီးနောက် သာဝတ္ထိပြည်သို့ သွားကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့က ထိုဘိက္ခုနီမတို့အား "အသျှင်မတို့သည် အဘယ်အရပ်၌ ဝါမှထကုန်သနည်း၊ ရဟန်းသံဃာကို ဖိတ်ကြားထားပါပြီလော"ဟု မေးသဖြင့် အသျှင်မတို့ အကျွန်ုပ်တို့သည် ရဟန်းသံဃာကို ဖိတ်ကြားမထားပါကုန် ဟု ပြောဆို ကုန်၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဝါမှထပြီးကုန်သည် ရှိသော် ရဟန်းသံဃာကို ဖိတ်ကြား မထားကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဝါမှထသည်ရှိသော် ရဟန်းသံဃာကို ဖိတ်ကြားမထားကုန်ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဝါမှထသည်ရှိသော် ရဟန်းသံဃာကို ဖိတ်ကြားမထားကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း ။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၁၂။ ၅၇-၁၀၅၁။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် ဝါမှထသည် ရှိသော် နှစ်ဖက်သံဃာ၌ မြင်ခြင်း, ကြားခြင်း, ယုံမှားခြင်း ဤအကြောင်းသုံးပါးတို့ဖြင့် မဖိတ်ကြားငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၇ - သတ္တမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၀၅၂။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ဝါမှထသည် ရှိသော် မည်သည် ပုရိမဝါ သို့မဟုတ် ပစ္ဆိမဝါသုံးလပတ်လုံး နေပြီးသော်--

"နှစ်ဖက်သံဃာ၌ မြင်ခြင်း၊ ကြားခြင်း၊ ယုံမှားခြင်း ဤအကြောင်းသုံးပါးတို့ဖြင့် မဖိတ်တော့အံ့" ဟု ဝန်ချကာမျှ၌ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၁၀၅၃။ အန္တရာယ်ရှိအံ့၊ အဖော်ဘိက္ခုနီမကို ရှာ၍ မရအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ နာဖျားသော ဘိက္ခုနီမ အားလည်း အာပတ် မသင့်၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့်လည်း အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

သတ္တမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၆ - အာရာမဝဂ်

၈ - အဠမသိက္ခာပုဒ်

၁၀၅၄။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သက္ကတိုင်း ကပိလဝတ်ပြည် နိဂြောဓာရုံကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့သည် ဘိက္ခုနီမကျောင်းသို့ သွား၍ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့ကို ဆုံးမကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့ကို "အသျှင်မတို့ လာကုန်လော့၊ အဆုံးအမခံယူရာ အရပ်သို့ သွား ကုန်အံ့" ဟု ပြောဆိုကုန်၏။ အသျှင်မတို့ အဆုံးအမခံယူရန်အတွက် အကျွန်ုပ်တို့ သွားကြရကုန်ရာ ၏။ (သို့ရာတွင်) အသျှင်ဆဗ္ဗဂ္ဂီရဟန်းတို့ ကိုယ်တိုင် ဤအရပ်သို့သာလျှင် လာရောက်၍ အကျွန်ုပ်တို့ကို ဆုံးမကြပါသည်ဟု (ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့က) ပြောဆိုကုန်၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် အဆုံးအမခံယူရာ အရပ်သို့ မသွားကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြ ကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် အဆုံးအမခံယူရာအရပ်သို့ မသွားကုန် ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီ ဘိက္ခုနီမတို့သည် အဆုံးအမခံယူရာအရပ်သို့ မသွားကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၁၃။ ၅၈-၁၀၅၅။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် အဆုံးအမခံယူခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဥပုသ် စသော သံဝါသ အကျိုးငှါ လည်းကောင်း မသွားငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေ ကုန်လော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၈ - အဌမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၀၅၆။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

အဆုံးအမ မည်သည် ဂရုဓံတရားရှစ်ပါးတို့တည်း။

သံဝါသ 'ပေါင်းဖော်ခြင်း' မည်သည် အတူတကွ ကံပြုမှု၊ အတူတကွ ပါတိမောက်ပြမှု၊ အတူတကွ ကျင့်ကြံ နေထိုင်မှု တည်း။

"အဆုံးအမခံခြင်း ငှါသော် လည်းကောင်း၊ (ဥပုသ်စသော) သံဝါသအကျိုး ငှါသော် လည်းကောင်း မသွား တော့အံ့" ဟု ဝန်ချကာမျှ၌ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၁၀၅၇။ အန္တရာယ် ရှိအံ့၊ အဖော်ဘိက္ခုနီမကို ရှာ၍ မရအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ နာဖျားသော ဘိက္ခုနီမအားလည်း အာပတ် မသင့်၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့်လည်း အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့ အားလည်း အာပတ် မသင့်။

အဌမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၆ - အာရာမဝဂ်

၉ - နဝမသိက္ခာပုဒ်

၁၀၅၈။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဥပုသ်နေ့ကိုလည်း မမေးကုန်၊ အဆုံးအမကိုလည်း မတောင်းကုန်၊ ရဟန်းတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဥပုသ်နေ့ကိုလည်း မမေးကုန်ဘိ သနည်း၊ အဆုံးအမကိုလည်း မတောင်းကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြ ကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် "ဥပုသ်နေ့ ကိုလည်း မမေးကုန်၊ အဆုံးအမကိုလည်း မတောင်းကုန်" ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဥပုသ်နေ့ကိုလည်း မမေးကုန်ဘိ သနည်း၊ အဆုံးအမကိုလည်း မတောင်းကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်း ငှါလည်း ကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၁၄။ ၅၉-၁၀၅၉။ "လခွဲတစ်ကြိမ် ဘိက္ခုနီမသည် ရဟန်းသံဃာမှ ဥပုသ်နေ့ မေးခြင်းကို လည်း ကောင်း၊ အဆုံးအမခံယူရန် ချဉ်းကပ် တောင်းပန်ခြင်းကိုလည်း ကောင်း ဤတရားနှစ်ပါးတို့ကို တောင့်တရမည်၊ ထိုလခွဲတစ်ကြိမ်ကို လွန်စေသော ဘိက္ခုနီမအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

နဝမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၀၆၀။ လခွဲတစ်ကြိမ် ဟူသည် ဥပုသ်နေ့တိုင်းတည်း။

ဥပုသ် မည်သည် စာတုဒ္ဒသီဥပုသ်၊ ပန္နရသီ 'လပြည့် လကွယ်' ဥပုသ် ဟူ၍ ဥပုသ်နှစ်ပါး ရှိကုန်၏။

အဆုံးအမ မည်သည် ဂရုဓံတရားရှစ်ပါးတို့တည်း။

"ဥပုသ်နေ့ကိုလည်း မမေးတော့အံ့၊ အဆုံးအမကိုလည်း မတောင်းတော့အံ့"ဟု ဝန်ချကာမျှ၌ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၁၀၆၁။ အန္တရာယ်ရှိအံ့၊ အဖော်ဘိက္ခုနီမကို ရှာ၍ မရအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ နာဖျားသော ဘိက္ခုနီမအားလည်း အာပတ် မသင့်၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့်လည်း အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

နဝမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၆ - အာရာမဝဂ်

၁၀ - ဒသမသိက္ခာပုဒ်

၁၀၆၂။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဘိက္ခုနီမတစ်ယောက်သည် အောက်ခက်မနှစ်ဖြာ 'ပေါင်ခြံ' ၌ ပေါက်သော အိုင်းအမာဖုကို ယောကျ်ားနှင့်အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း ဖောက်ခွဲစေ၏။

ထိုအခါ ထိုယောကျ်ားသည် ဘိက္ခုနီမကို ဖျက်ဆီးစော်ကားခြင်းငှါ လုံ့လပြု၏၊ ထိုဘိက္ခုနီမသည် ဖောက်ပြန်သော အသံကို ပြုသဖြင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ပြေးလာကြကုန်ပြီးလျှင် "အသျှင်မ သင်သည် အဘယ့်ကြောင့် ဖောက်ပြန်သော အသံကို ပြုဘိ သနည်း" ဟု ထိုဘိက္ခုနီမကို မေးကုန်၏။

ထိုအခါ ထိုဘိက္ခုနီမသည် အခြားဘိက္ခုနီမတို့အား ဤအကြောင်းကို ပြောကြား၏။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမသည် အောက်ခက်မနှစ်ဖြာ 'ပေါင်ခြံ' ၌ ပေါက်သော အိုင်းအမာဖုကို ယောကျ်ားနှင့်အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း ဖောက်ခွဲစေဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြ ကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမသည် အောက်ခက်မနှစ်ဖြာ 'ပေါင်ခြံ' ၌ ပေါက်သော အိုင်းအမာဖုကို ယောကျ်ားနှင့် အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း ဖောက်ခွဲစေ၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမသည် အောက်ခက်မနှစ်ဖြာ 'ပေါင်ခြံ' ၌ ပေါက်သော အိုင်းအမာဖုကို ယောကျ်ားနှင့်အတူ တစ်ယောက်ချင်းချင်း ဖောက်ခွဲစေဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညို စေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၁၅။ ၆၀-၁၀၆၃။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် အောက်ခက်မနှစ်ဖြာ 'ပေါင်ခြံ' ၌ ပေါက်သော အိုင်းအမာဖုကို သော်လည်းကောင်း၊ သွေးစုနာကိုသော်လည်းကောင်း၊ သံဃာကို ဖြစ်စေ ဂိုဏ်းကို ဖြစ်စေ မပန်ကြားဘဲ ယောကျ်ားနှင့်အတူ တစ်ယောက် ချင်းချင်း ခွဲမှုလည်း ခွဲစေအံ့၊ ဖောက်မှုလည်း ဖောက်စေအံ့၊ ဖန်ရေမှုလည်း ဆေးစေအံ့၊ ဆေးမှုလည်း လိမ်းစေအံ့၊ ကျပ်မှုလည်း စည်းစေအံ့၊ (ကျပ်စည်း ထားသည်ကို) ဖြေမှုလည်း ဖြေစေအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေ ကုန်လော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁၀ - ဒသမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၀၆၄။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

အောက်ခက်မနှစ်ဖြာ 'ပေါင်ခြံ' မည်သည် ချက်အောက် ပုဆစ်ဒူးဝန်း အထက်ဖြစ်သော အရပ်တည်း။

ပေါက်သော ဟူသည် ထိုအရပ်၌ ဖြစ်ပေါ်လာသော အနာတည်း။

အိုင်းအမာ မည်သည် တစ်စုံတစ်ခုသော အိုင်းအမာတည်း။

သွေးစုနာ မည်သည် တစ်စုံတစ်ခုသော အနာတည်း။

မပန်ကြားဘဲ ဟူသည် မပြောကြားမူ၍။

သံဃာ မည်သည် ဘိက္ခုနီသံဃာကို ဆိုလို၏။

ဂိုဏ်း မည်သည် များစွာ (နှစ်ပါး သုံးပါး) သော ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဆိုလို၏။

ယောကျ်ား မည်သည် ဘီလူး (နတ်) ယောကျ်ား မဟုတ်၊ ပြိတ္တာယောကျ်ား မဟုတ်၊ တိရစ္ဆာန် ယောကျ်ား မဟုတ်၊ သိကြားလိမ္မာ၍ ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော လူယောကျ်ားတည်း။

အတူဟူသည် တစ်ပေါင်းတည်း။

တစ်ယောက်ချင်းချင်းဟူသည် ယောကျ်ားသည်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီမသည် လည်းကောင်း တည်း။

၁၀၆၅။ "ခွဲပါလော့" ဟု စေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ခွဲသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

"ဖောက်ပါလော့" ဟု စေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ဖောက်သည်ရှိသော်ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။

"ဖန်ရေဆေးပါလော့" ဟု စေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဖန်ရေဆေးသည် ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

"ဆေးလိမ်းပါလော့" ဟု စေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဆေးလိမ်းကျံသည် ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

"ကျပ်စည်းပါလော့" ဟု စေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကျပ်စည်းသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

"ကျပ်စည်းထားသည်ကို ဖြေပါလော့" ဟု စေခိုင်းအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကျပ်စည်းထား သည်ကို ဖြေသည်ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၁၀၆၆။ ပန်ကြား၍ ခွဲမူလည်း ခွဲစေအံ့၊ ဖောက်မူလည်း ဖောက်စေအံ့၊ ဖန်ရေမူလည်း ဆေးစေအံ့၊ ဆေးမူလည်း လိမ်းကျံစေအံ့၊ ကျပ်မူလည်း စည်းစေအံ့၊ ကျပ်စည်းထားသည်ကိုမူလည်း ဖြေစေအံ့၊ သိကြား လိမ္မာသူ အဖော်တစ်ဦးတစ်ယောက်သော်လည်း ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ဒသမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ဆဋ္ဌအာရာမဝဂ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၇ - ဂဗ္ဘိနီဝဂ်

၁ - ပဌမသိက္ခာပုဒ်

၁၀၆၇။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကိုယ်ဝန်ဆောင်မကို ရဟန်း ပြုပေးကုန်၏။ ထိုဘိက္ခုနီမသည် ဆွမ်းအလို့ငှါ လှည့်လည်၏။

လူတို့သည် "အသျှင်မအား ဆွမ်းကို ပေးလှူကုန်လော့၊ အသျှင်မသည်ကား လေးသောကိုယ်ဝန်ရှိ၏" ဟု ဆိုကုန်၏။ လူတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကိုယ်ဝန်ဆောင်မကို ရဟန်းပြုပေးကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည်သာတည်း။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကိုယ်ဝန်ဆောင်မကို ရဟန်းပြုပေးကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကိုယ်ဝန်ဆောင်မကို ရဟန်းပြုပေးကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကိုယ်ဝန်ဆောင်မကို ရဟန်းပြုပေးကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသော အမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၁၆။ ၆၁-၁၀၆၈။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် ကိုယ်ဝန်ဆောင်မကို ရဟန်းပြု ပေးငြားအံ့၊ (ထို ဘိက္ခုနီမ အား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁ - ပဌမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၀၆၉။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ကိုယ်ဝန်ဆောင်မ မည်သည် (ဝမ်း၌) ရောက်သော သတ္တဝါရှိသူ (မိန်းမ) ကို ဆိုအပ်၏။

ရဟန်းပြုပေးငြားအံ့ ဟူသည် ပဥ္စင်းခံပေးငြားအံ့။

"ရဟန်းပြုပေးအံ့" ဟု နှလုံးသွင်း၍ ဂိုဏ်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ ကမ္မဝါစာဆရာမကိုသော်လည်း ကောင်း၊ သပိတ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ သင်္ကန်းကိုသော်လည်းကောင်း ရှာဖွေအံ့၊ သိမ်ကိုသော်လည်း သမုတ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဉ တ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကမ္မဝါစာနှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ကုန်၏။ ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ ဥပဇ္ဈာယ်မအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဂိုဏ်းနှင့် (ကမ္မဝါစာ) ဆရာမတို့အား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၁၀၇၀။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မ၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ ပါစိတ် အာပတ် သင့်၏။

ကိုယ်ဝန်ဆောင်မ၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ကိုယ်ဝန်ဆောင်မ၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မ မဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

ကိုယ်ဝန်ဆောင်မ မဟုတ်သည်၌ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကိုယ်ဝန် ဆောင်မ မဟုတ်သည်၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မ မဟုတ်သည်၌ ကိုယ်ဝန် ဆောင်မ မဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၁၀၇၁။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မကို ကိုယ်ဝန်ဆောင်မ မဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မ မဟုတ်သည်ကို ကိုယ်ဝန်ဆောင်မ မဟုတ်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ပဌမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၇ - ဂဗ္ဘိနီဝဂ်

၂ - ဒုတိယသိက္ခာပုဒ်

၁၀၇၂။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဘိက္ခုနီမတို့သည် နို့စို့သားငယ် ရှိသော မိန်းမကို ရဟန်းပြုပေးကုန်၏။ ထိုဘိက္ခုနီမသည် ဆွမ်းအလို့ငှါ လှည့်လည်၏။

လူတို့သည် "အသျှင်မအား ဆွမ်းကို လှူကုန်လော့၊ အသျှင်မသည် အဖော်သားငယ် ရှိ၏"ဟု ဆိုကုန်၏။ လူတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် နို့စို့သားငယ်ရှိသော မိန်းမကို ရဟန်းပြုပေးကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည်သာတည်း။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် နို့စို့သားငယ် ရှိသော မိန်းမကို ရဟန်းပြုပေး ကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် နို့စို့သားငယ်ရှိသော မိန်းမကို ရဟန်းပြုပေးကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် နို့စို့သားငယ်ရှိသော မိန်းမကို ရဟန်းပြုပေးကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသော အမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၁၇။ ၆၂-၁၀၇၃။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် နို့စို့သားငယ်ရှိသော မိန်းမကို ရဟန်းပြုပေး ငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေ ကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၂ - ဒုတိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၀၇၄။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

နို့စို့သားငယ်ရှိသော မိန်းမ မည်သည် အမိမူလည်း ဖြစ်စေ နို့ထိန်းမူလည်း ဖြစ်စေ (တစ်ယောက်ယောက်တည်း)။

ရဟန်းပြုပေးငြားအံ့ ဟူသည် ပဥ္စင်းခံပေးငြားအံ့။

"ရဟန်းပြုပေးအံ့" ဟု ဂိုဏ်းကိုသော် လည်းကောင်း၊ ကမ္မဝါစာ ဆရာမကို သော်လည်းကောင်း၊ သပိတ် ကိုသော် လည်းကောင်း၊ သင်္ကန်းကို သော်လည်းကောင်း ရှာဖွေအံ့၊ သိမ်ကိုသော်လည်း သမုတ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်၏။ ဉတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကမ္မဝါစာ နှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်ကုန်၏။ ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ ဥပဇ္ဈာယ်မအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဂိုဏ်းနှင့် (ကမ္မဝါစာ) ဆရာမတို့အားကား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၁၀၇၅။ နို့စို့သားငယ်ရှိသော မိန်းမ၌ နို့စို့သားငယ်ရှိသော မိန်းမဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

နို့စို့သားငယ်ရှိသော မိန်းမ၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

နို့စို့သားငယ်ရှိသော မိန်းမ၌ နို့စို့သားငယ်မရှိသော မိန်းမ ဟု အမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

နို့စို့သားငယ်မရှိသော မိန်းမ၌ နို့စို့သားငယ်ရှိသော မိန်းမ ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

နို့စို့သားငယ်မရှိသော မိန်းမ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

နို့စို့သားငယ်မရှိသော မိန်းမ၌ နို့စို့သားငယ်မရှိသော မိန်းမ ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၁၀၇၆။ နို့စို့သားငယ်ရှိသော မိန်းမကို နို့စို့သားငယ်မရှိသော မိန်းမ ဟု အမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ နို့စို့သားငယ်မရှိသော မိန်းမကို နို့စို့သားငယ်မရှိသော မိန်းမ ဟု အမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ဒုတိယသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၇ - ဂဗ္ဘိနီဝဂ်

၃ - တတိယသိက္ခာပုဒ်

၁၀၇၇။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ဘိက္ခုနီမတို့သည် နှစ်နှစ်ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါးကို ကျင့်ထားပြီးမဟုတ်သော သိက္ခမာန်ကို ရဟန်းပြုပေးကုန်၏။ ထိုဘိက္ခုနီမတို့သည် မိုက်မဲ့ကုန်၏၊ မကျွမ်းကျင်ကုန်၊ အပ် မအပ်ကိုလည်း မသိကုန်။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် နှစ်နှစ်ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါးကို ကျင့်ထားပြီးမဟုတ်သော သိက္ခမာန်ကို ရဟန်းပြုပေး ကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြောဆိုကြ ကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် နှစ်နှစ်ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါးကို ကျင့်ထားပြီးမဟုတ်သော သိက္ခမာန်ကို ရဟန်းပြုပေးကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော"ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် နှစ်နှစ်ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါးကို ကျင့်ထားပြီးမဟုတ်သော သိက္ခမာန်ကို ရဟန်းပြုပေးကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။ ကဲ့ရဲ့တော်မူ၍ တရားစကားကို ဟောတော်မူပြီးလျှင် ရဟန်းတို့ကို-

"ရဟန်းတို့ သိက္ခမာန်အား နှစ်နှစ်ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါးကို ကျင့်ဖို့ရန်ဟူသော သိက္ခာသမ္မုတိ ပေးခြင်းငှါ ခွင့်ပြုတော်မူ၏" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ ပေးရမည်၊ ထိုသိက္ခမာန်သည် သံဃာသို့ ချဉ်းကပ်၍ လက်ဝဲတစ်ဖက် ပခုံး ထက်၌ ဧကသီကို စံပယ်တင်လျက် ဘိက္ခုနီမတို့၏ ခြေတို့ကို ရှိခိုးပြီးလျှင် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ကာ လက်အုပ်ချီလျက်-

"အသျှင်မတို့ အကျွန်ုပ်သည် ဤအမည် ရှိပါ၏၊ ဤမည်သော အသျှင်မ၏ သိက္ခမာန်ပါတည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် သံဃာအား နှစ်နှစ်ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါးကို ကျင့်ဖို့ရန် ဟူသော သိက္ခာသမ္မုတိကို တောင်းပန်ပါ၏" ဟု လျှောက်ရမည်။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း တောင်းပန်ရမည်။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း တောင်းပန်ရမည်။ ကျွမ်းကျင် လိမ္မာ၍ စွမ်းရည်ရှိသော ဘိက္ခုနီမသည် သံဃာကို သိစေရမည်။

၁၀၇၈။ "အသျှင်မတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည်သော အသျှင်မ၏ ဤမည်သော သိက္ခမာန်သည် သံဃာအား နှစ်နှစ်ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ရန် ဟူသော သိက္ခာသမ္မုတိကို တောင်း၏၊ သံဃာအား လျောက်ပတ်သော အခါရှိသော် သံဃာသည် အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊ သံဃာသည် ဤမည်သော သိက္ခမာန်အား နှစ်နှစ်ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ် ခြောက်ပါးကျင့်ရန် ဟူသော သိက္ခာသမ္မုတိကို ပေးရာ၏၊ ဤကား သိစေခြင်းတည်း။

အသျှင်မတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည်သော အသျှင်မ၏ ဤမည်သော သိက္ခမာန်သည် သံဃာအား နှစ်နှစ်ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါးကျင့်ရန်ဟူသော သိက္ခာသမ္မုတိကို တောင်း၏၊ သံဃာသည် ဤမည်သော သိက္ခမာန်အား နှစ်နှစ်ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ရန် ဟူသော သိက္ခာသမ္မုတိကို ပေး၏၊ ဤမည်သော သိက္ခမာန်အား နှစ်နှစ်တို့ ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ရန်ဟူသော သိက္ခာသမ္မုတိပေးခြင်းကို အကြင်အသျှင်မအား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထိုအသျှင်မသည် ဆိတ်ဆိတ် နေရာ၏၊ အကြင်အသျှင်မအား နှစ်သက်ခြင်း မရှိ၊ ထိုအသျှင်မသည် ပြောဆိုရာ၏။

သံဃာသည် ဤမည်သော သိက္ခမာန်အား နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ရန်ဟူသော သိက္ခာသမ္မုတိကို ပေးအပ်ပြီ၊ သံဃာအား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ် နေ၏၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် ဤနှစ်သက်သည့် အဖြစ်ကို သိမှတ်ရပါသည်ဟု (သိစေရမည်)။

၁၀၇၉။ ထိုသိက္ခမာန်ကို-

(၁) "အသက်သတ်ခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ကြောင်း ဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး မလွန်ကျူးအောင် ကျင့်သုံးဆောက်တည်ပါ၏။

(၂) မပေးသည်ကို ယူခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ကြောင်း ဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး မလွန်ကျူးအောင် ကျင့်သုံး ဆောက်တည်ပါ၏။

(၃) မမြတ်သော အကျင့်မှ ကြဉ်ရှောင်ကြောင်း ဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး မလွန်ကျူးအောင် ကျင့်သုံးဆောက်တည်ပါ၏။

(၄) မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ကြောင်း ဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး မလွန် ကျူးအောင် ကျင့်သုံးဆောက်တည်ပါ၏။

(၅) မူးယစ်မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော သေရည်အရက်ကို သောက်ခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ကြောင်း ဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး မလွန်ကျူးအောင် ကျင့်သုံးဆောက် တည်ပါ၏။

(၆) နေလွဲညစာ စားခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ကြောင်းဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး မလွန်ကျူးအောင် ကျင့်သုံး ဆောက်တည် ပါ၏" ဟု ဤသို့ဆိုလော့ဟု ပြောဆိုရမည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ဘိက္ခုနီမတို့ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင် တော်မူပြီးလျှင် ကိုယ်တိုင် ပြုစုမွေးမြူရန် ခက်ခဲခြင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၁၈။ ၆၃-၁၀၈၀။ "အကြင်ဘိက္ခုနီမသည် နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ် ခြောက်ပါး ကျင့်ထားပြီး မဟုတ်သော သိက္ခမာန်ကို ရဟန်းပြုပေးငြားအံ့၊ (ထို ဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၃ - တတိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၀၈၁။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး ဟူသည် နှစ်နှစ်အပိုင်းအခြားတို့ ကာလပတ်လုံး။

ကျင့်ထားပြီး မဟုတ်သော မည်သည် သိက္ခာ 'အကျင့်' ကိုသော်လည်း မပေးရသေး၊ ပေးထားပြီး သိက္ခာ 'အကျင့်' သော်လည်း ပျက်၏။

ရဟန်းပြုပေးငြားအံ့ ဟူသည် ပဉ္စင်းခံပေးငြားအံ့။

"ရဟန်းပြုပေးအံ့" ဟု ဂိုဏ်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ (ကမ္မဝါစာ) ဆရာမကိုသော်လည်းကောင်း၊ သပိတ်ကို သော်လည်းကောင်း၊ သင်္ကန်းကိုသော်လည်းကောင်း ရှာအံ့၊ သိမ်ကိုသော်လည်း သမုတ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်၏။ ဉတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကမ္မဝါစာ နှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်ကုန်၏။ ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာမအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဂိုဏ်းနှင့် (ကမ္မဝါစာ) ဆရာမတို့အားကား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၁၀၈၂။ ဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဓမ္မကံ၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၁၀၈၃။ နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ထားပြီးဖြစ်သော သိက္ခမာန်ကို ရဟန်းပြု ပေးအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

တတိယသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၇ - ဂဗ္ဘိနီဝဂ်

၄ - စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ်

၁၀၈၄။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ဘိက္ခုနီမတို့သည် နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ထားပြီးသာ ဖြစ်၍ သံဃာက မသမုတ်ရသေးသော သိက္ခမာန်ကို ရဟန်းပြုပေးကုန်၏။ ဘိက္ခုနီမတို့သည် "သိက္ခမာန်တို့ လာကြကုန်၊ ဤဝတ္ထုကို သိကုန်လော့၊ ဤဝတ္ထုကို ပေးကုန်လော့၊ ဤဝတ္ထုကို ဆောင်ခဲ့ကုန်လော့၊ ဤဝတ္ထုကို အလိုရှိ၏၊ ဤဝတ္ထုကို အပ်အောင် ပြုကုန်လော့" ဟု ဆိုကုန်၏။ (ထိုအခါ) ထိုဘိက္ခုနီမတို့က "အသျှင်မတို့ အကျွန်ုပ်တို့သည် သိက္ခမာန်တို့ မဟုတ်ကုန်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်ကား ဘိက္ခုနီမတို့ သာတည်း" ဟု ပြောဆိုကုန်၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ် ခြောက်ပါး ကျင့်ထားပြီး သာဖြစ်၍ သံဃာက မသမုတ်ရသေးသော သိက္ခမာန်ကို ရဟန်းပြုပေးကြကုန် ဘိသနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ထားပြီးသာ ဖြစ်၍ သံဃာက မသမုတ်ရသေးသော သိက္ခမာန်ကို ရဟန်းပြုပေးကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါးကျင့်ထားပြီးသာဖြစ်၍ သံဃာက မသမုတ်ရသေးသော သိက္ခမာန်ကို ရဟန်းပြုပေးကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသောသူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။ ကဲ့ရဲ့တော်မူ၍ တရားစကားကို ဟောတော် မူပြီးလျှင် ရဟန်းတို့ကို-

"ရဟန်းတို့ နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ထားပြီးဖြစ်သော သိက္ခမာန်အား ဝုဋ္ဌာနသမ္မုတိပေးခြင်းငှါ ခွင့်ပြုတော်မူ၏" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ ပေးရမည်။

နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ထားပြီး ဖြစ်သော ထိုသိက္ခမာန်သည် သံဃာသို့ ချဉ်းကပ်၍ လက်ဝဲတစ်ဖက် ပခုံးထက်၌ ဧကသီကို စံပယ်တင်လျက် ဘိက္ခုနီမတို့၏ ခြေတို့ကို ရှိခိုးပြီးလျှင် ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်ကာ လက်အုပ်ချီလျက်-

"အသျှင်မတို့ အကျွန်ုပ်သည် ဤအမည် ရှိပါ၏၊ ဤမည်သော အသျှင်မ၏ နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ထားပြီးဖြစ်သော သိက္ခမာန်ပါတည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် သံဃာအား ဝုဋ္ဌာနသမ္မုတိ 'ရဟန်းပြုဖို့ သမုတ်ခြင်း' ကို တောင်းပန်ပါ၏" ဟု လျှောက်ရာ၏။ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း တောင်းပန်ရ မည်။ သုံးကြိမ်မြောက် လည်း တောင်းပန်ရမည်။

ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၍ စွမ်းရည်ရှိသော ဘိက္ခုနီမသည် သံဃာကို သိစေရမည်။

၁၀၈၅။ "အသျှင်မတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည်သော အသျှင်မ၏ နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ထားပြီးဖြစ်သူ ဤမည်သော သိက္ခမာန် သည် သံဃာအား ဝုဋ္ဌာနသမ္မုတိ 'ရဟန်းပြုဖို့သမုတ်ခြင်း' ကို တောင်း၏၊ သံဃာအား လျောက်ပတ် သော အခါရှိသော် ကံသည် အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊ သံဃာသည် သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ထားပြီး ဖြစ်သူ ဤမည်သော သိက္ခမာန်အား ဝုဋ္ဌာနသမ္မုတိ 'ရဟန်းပြုဖို့သမုတ်ခြင်း' ကို ပေးရာ၏၊ ဤကား သိစေခြင်း တည်း။

အသျှင်မတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည်သော အသျှင်မ၏ နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ထားပြီးဖြစ်သူ ဤမည်သော သိက္ခမာန်သည် သံဃာအား ဝုဋ္ဌာနသမ္မုတိ 'ရဟန်းပြုဖို့သမုတ်ခြင်း' ကို တောင်း၏၊ သံဃာသည် နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ် ခြောက်ပါး ကျင့်ထားပြီးဖြစ်သူ ဤမည်သော သိက္ခမာန်အား ဝုဋ္ဌာနသမ္မုတိ 'ရဟန်းပြုဖို့ သမုတ်ခြင်း'ကို ပေး၏၊ နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါးကျင့်ထားပြီးဖြစ်သူ ဤမည်သော သိက္ခမာန်အား ဝုဋ္ဌာနသမ္မုတိ 'ရဟန်းပြုဖို့ သမုတ်ခြင်း' ကို ပေးခြင်းကို အကြင်အသျှင်မအား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထို အသျှင်မသည် ဆိတ်ဆိတ် နေရာ၏၊ အကြင်အသျှင်မအား နှစ်သက်ခြင်း မရှိ၊ ထိုအသျှင်မသည် ပြောဆို ရာ၏။

သံဃာသည် နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါးကျင့်ထားပြီးဖြစ်သူ ဤမည်သော သိက္ခမာန် အား ဝုဋ္ဌာနသမ္မုတိ 'ရဟန်းပြုဖို့သမုတ်ခြင်း' ကို ပေးအပ်ပြီ၊ သံဃာအား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ် နေ၏၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် ဤနှစ်သက်သည့် အဖြစ်ကို သိမှတ်ရ ပါသည်"ဟု (သိစေရမည်)။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုဘိက္ခုနီမတို့ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်တော်မူ ပြီးလျှင် ကိုယ်တိုင် ပြုစုမွေးမြူရန် ခက်ခဲခြင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၁၉။ ၆၄-၁၀၈၆။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ် ခြောက်ပါး ကျင့်ထားပြီး ဖြစ်၍ သံဃာက မသမုတ်ရသေးသော သိက္ခမာန်ကို ရဟန်း ပြုပေးငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၄ - စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၀၈၇။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး ဟူသည် နှစ်နှစ်အပိုင်းအခြားတို့ ကာလပတ်လုံး။

ကျင့်ထားပြီးသော မည်သည် သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ထားပြီးသော။ မသမုတ်ရသေးသော မည်သည် ဥတ်လျှင် နှစ်ကြိမ်မြောက်သော ကံဖြင့် ပဋ္ဌင်းခံခြင်းငှါ သမ္မုတိ မပေးရသေးသော။

ရဟန်းပြုပေးငြားအံ့ ဟူသည် ပဋ္ဌင်းခံပေးငြားအံ့။

"ရဟန်းပြုပေးအံ့" ဟု ဂိုဏ်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ (ကမ္မဝါစာ) ဆရာမကိုသော်လည်းကောင်း၊ သပိတ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ သင်္ကန်းကိုသော်လည်းကောင်း ရှာအံ့၊ သိမ်ကိုသော်လည်း သမုတ်အံ့၊ ဒုက္កဋ် အာပတ် သင့်၏။ ဥတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကမ္မဝါစာနှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ကုန်၏။ ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ ဥပဇ္ဈာယ်မအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဂိုဏ်းနှင့် (ကမ္မဝါစာ) ဆရာမ တို့အားမူကား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၁၀၈၈။ ဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဓမ္မကံ၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၁၀၈၉။ နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ထားပြီးဖြစ်၍ ဤသံဃာက သမ္မုတိ ပေးထားပြီးသော သိက္ခမာန်ကို ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၇ - ဂဗ္ဘိနီဝဂ်

၅ - ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ်

၁၀၉၀။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ယောကျ်ားရဖူးသော တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် မပြည့်သေးသော မိန်းမကို ရဟန်းပြုပေးကုန်၏။

ထိုဘိက္ခုနီမတို့သည် အချမ်း အပူ ဆာလောင်ခြင်း မွတ်သိတ်ခြင်း မှက် ခြင် လေ နေပူ မြွေ ကင်း သန်းတို့၏ အတွေ့တို့ကို သည်းမခံနိုင်ကုန်၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်, မကောင်းသဖြင့် ရောက်လာသော စကားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကိုယ်၌ ဖြစ်ဆဲဖြစ်သော ပြင်းထန် ကြမ်းကြုတ် ခါးစပ် ကျင်နာ မသာယာဖွယ် မနှစ်သက်ဖွယ်ဖြစ်သော သေလောက်သော ဆင်းရဲဝေဒနာတို့ကို လည်းကောင်း သည်းခံနိုင်ခြင်းသဘော မရှိ ကုန်။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ယောကျ်ားရဖူးသော တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် မပြည့်သေးသော မိန်းမကို ရဟန်းပြု ပေးကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြ ကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ယောကျ်ားရဖူးသော တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်မပြည့်သေးသော မိန်းမကို ရဟန်းပြု ပေးကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ယောကျ်ားရဖူးသော တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်မပြည့်သေးသော မိန်းမကို ရဟန်းပြုပေးကုန်ဘိသနည်း၊ ရဟန်းတို့ ယောကျ်ားရဖူးသော တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်မပြည့်သေးသော မိန်းမသည် အချမ်း အပူ ဆာလောင်ခြင်း မွတ်သိတ်ခြင်း မှက် ခြင် လေ နေပူ မြွေ ကင်း သန်းတို့၏ အတွေ့တို့ကို သည်းခံနိုင်ခဲ၏၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်, မကောင်းသဖြင့် ရောက်လာသောစကားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကိုယ်၌ဖြစ်ဆဲဖြစ်သော ပြင်းထန် ကြမ်းကြုတ် ခါးစပ် ကျင်နာ မသာယာဖွယ် မနှစ်သက်ဖွယ်ဖြစ်သော သေလောက်သော ဆင်းရဲဝေဒနာတို့ကိုလည်းကောင်း သည်းခံနိုင်သောသဘော မရှိ။

ရဟန်းတို့ ယောကျ်ားရဖူးသော တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပြည့်ပြီးသော မိန်းမသည်သာလျှင် အချမ်း အပူ ဆာလောင်ခြင်း မွတ်သိတ်ခြင်း မှက် ခြင် လေ နေပူ မြွေ ကင်း သန်းတို့၏ အတွေ့တို့ကို သည်းခံနိုင်၏၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်, မကောင်းသဖြင့် ရောက်လာသော စကားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကိုယ်၌ဖြစ်ဆဲဖြစ်သော ပြင်းထန် ကြမ်းကြုတ် ခါးစပ် ကျင်နာ မသာယာဖွယ် မနှစ်သက်ဖွယ်ဖြစ်သော သေလောက်သော ဆင်းရဲဝေဒနာတို့ကိုလည်းကောင်း သည်းခံနိုင်သောသဘော ရှိ၏။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း ။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၂၀။ ၆၅-၁၀၉၁။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် ယောကျ်ားရဖူးသော တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် မပြည့်သေးသော မိန်းမကို ရဟန်းပြုပေးငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၅ - ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၀၉၂။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် မပြည့်သေးသော မိန်းမ မည်သည် တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်သို့ မရောက်သေးသော မိန်းမတည်း။

ယောကျ်ားရဖူးသောမိန်းမ မည်သည် ယောကျ်ားတစ်ပါး သွားလာဖူးသော မိန်းမကို ဆိုလို၏။

ရဟန်းပြုပေးငြားအံ့ ဟူသည် ပဉ္စင်းခံပေးငြားအံ့။

"ရဟန်းပြုလုပ်ပေးအံ့" ဟု ဂိုဏ်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ (ကမ္မဝါစာ) ဆရာမကိုသော်လည်းကောင်း၊ သပိတ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ သင်္ကန်းကိုသော်လည်းကောင်း ရှာအံ့၊ သိမ်ကိုသော်လည်း သမုတ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်၏။

ဉ တ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကမ္မဝါစာနှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ကုန်၏။ ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ ဥပဇ္ဈာယ်မအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဂိုဏ်းနှင့် (ကမ္မဝါစာ) ဆရာမတို့အားမူကား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၁၀၉၃။ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် မပြည့်သေးသော မိန်းမ၌ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် မပြည့်သေးသော မိန်းမ ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် မပြည့်သေးသော မိန်းမ၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် မပြည့်သေးသော မိန်းမ၌ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပြည့်၏ ဟု အမှတ် ရှိသည် ဖြစ်၍ ရဟန်းပြု ပေးအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် ပြည့်ပြီးသော မိန်းမ၌ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် မပြည့်သေး ဟု အမှတ် ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် ပြည့်ပြီးသော မိန်းမ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် ပြည့်ပြီးသော မိန်းမ၌ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် ပြည့်ပြီးဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၁၀၉၄။ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်မပြည့်သေးသော မိန်းမကို တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပြည့်ပြီးဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်း ပြုပေးအံ့၊ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပြည့်ပြီးသော မိန်းမကို တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပြည့်ပြီးဟု အမှတ် ရှိသည် ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အား လည်း အာပတ် မသင့်။

ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၇ - ဂဗ္ဘိနီဝဂ်

၆ - ဆဌသိက္ခာပုဒ်

၁၀၉၅။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ဘိက္ခုနီမတို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပြည့်ပြီး၍ ယောကျ်ားရဖူးသော နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး မကျင့်ရသေးသော မိန်းမကို ရဟန်းပြု ပေးကုန်၏။

ထိုဘိက္ခုနီမတို့သည် မိုက်မဲကုန်၏၊ မကျွမ်းကျင်ကုန်၊ အပ် မအပ်ကိုလည်း မသိကုန်။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပြည့်ပြီး၍ ယောကျ်ားရဖူးသော နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး မကျင့်ရသေးသော မိန်းမကို ရဟန်းပြုပေးကုန်ဘိသနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပြည့်ပြီး၍ ယောကျ်ားရဖူးသော နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး မကျင့်ရသေးသော မိန်းမကို ရဟန်းပြုပေးကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပြည့်ပြီး၍ ယောကျ်ားရဖူးသော နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး မကျင့်ရ သေးသော မိန်းမကို ရဟန်းပြုပေးကုန်ဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညို စေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။ ကဲ့ရဲ့တော်မူ၍ တရားစကား ကို ဟောတော်မူပြီးလျှင် ရဟန်းတို့ကို-

ရဟန်းတို့ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပြည့်ပြီး၍ ယောကျ်ားရဖူးသော နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး မကျင့်ရသေးသော မိန်းမကို သိက္ခာသမ္မုတိပေးခြင်းငှါ ခွင့်ပြုတော်မူ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏၊

ရဟန်းတို့ ဤသို့ ပေးရမည်၊ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပြည့်ပြီး၍ ယောကျ်ားရဖူးသော ထိုမိန်းမသည် သံဃာသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် လက်ဝဲတစ်ဖက် ပခုံးထက်၌ ဧကသီကို စံပယ်တင်၍ ဘိက္ခုနီမတို့ကို ရှိခိုးလျက် ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်ပြီးကာ လက်အုပ်ချီလျက်-

"အသျှင်မတို့ အကျွန်ုပ်သည် ဤအမည် ရှိပါ၏၊ ဤမည်သော အသျှင်မ၏ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပြည့်ပြီး၍ ယောကျ်ားရဖူးသော သူပါတည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် သံဃာအား နှစ်နှစ်တို့ ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး တို့၌ သိက္ခာသမ္မုတိကို တောင်းပါ၏" ဟု လျှောက်ရာ၏။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း တောင်းရမည်။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း တောင်းရမည်။ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၍ စွမ်းရည်ရှိသော ဘိက္ခုနီမသည် သံဃာကို သိစေရမည်။

၁၀၉၆။ “အသျှင်မတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည်သော အသျှင်မ၏ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပြည့်ပြီး၍ ယောကျ်ားရဖူးသော ဤမည်သော မိန်းမသည် သံဃာအား နှစ်နှစ်တို့ ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ဖို့ရန် သိက္ခာသမ္မုတိကို တောင်း၏၊ သံဃာအား လျောက်ပတ်သော အခါရှိသော် ကံသည် အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊ သံဃာသည် တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် ပြည့်ပြီး၍ ယောကျ်ားရဖူးသော ဤမည်သော မိန်းမအား နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ဖို့ရန် သိက္ခာသမ္မုတိကို ပေးရာ၏၊ ဤကား သိစေခြင်းတည်း။

အသျှင်မတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည်သော အသျှင်မ၏ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပြည့်ပြီး၍ ယောကျ်ားရဖူးသော ဤမည်သော မိန်းမသည် သံဃာအား နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ဖို့ရန် သိက္ခာသမ္မုတိကို တောင်း၏၊ သံဃာသည် တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် ပြည့်ပြီး၍ ယောကျ်ားရဖူးသော ဤမည်သော မိန်းမအား နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ဖို့ရန် သိက္ခာသမ္မုတိကို ပေး၏၊ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပြည့်ပြီး၍ ယောကျ်ား ရဖူးသော ဤမည်သော မိန်းမအား နှစ်နှစ်တို့ ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ဖို့ရန် သိက္ခာ သမ္မုတိပေးခြင်းကို အကြင်အသျှင်မအား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထိုအသျှင်မသည် ဆိတ်ဆိတ် နေရာ၏၊ အကြင်အသျှင်မအား နှစ်သက်ခြင်း မရှိ၊ ထိုအသျှင်မသည် ပြောဆိုရာ၏။

သံဃာသည် တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် ပြည့်ပြီး၍ ယောကျ်ားရဖူးသော ဤမည်သော မိန်းမအား နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ဖို့ရန် သိက္ခာသမ္မုတိကို ပေးအပ်ပြီ၊ သံဃာအား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ် နေ၏၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် ဤနှစ်သက်သည့် အဖြစ်ကို သိမှတ်ရ ပါသည်” ဟု (သိစေရမည်)။

တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပြည့်ပြီး၍ ယောကျ်ားရဖူးသော ထိုမိန်းမကို-

“(၁) အသက်သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြောင်းဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး မလွန် ကျူးအောင် ကျင့်သုံးဆောက်တည်ပါ၏။ ပ။ (၆) နေလွဲညစာစားခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ကြောင်းဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး မလွန်ကျူးအောင် ကျင့်သုံး ဆောက်တည် ပါ၏” ဟု ဤသို့ ဆိုလော့ဟု ပြောဆို ရမည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုဘိက္ခုနီမတို့ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ ပြစ်တင်တော် မူပြီးလျှင် ကိုယ်တိုင် ပြုစုမွေးမြူရန် ခက်ခဲခြင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၂၁။ ၆၆-၁၀၉၇။ အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပြည့်ပြီး၍ ယောကျ်ားရဖူးသော နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ထားပြီး မဟုတ် သော မိန်းမကို ရဟန်းပြုပေးငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏” ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၆ - ဆဠ္ဌသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၀၉၈။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် ပြည့်ပြီး မည်သည် တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်သို့ ဝင်ရောက်ပြီးသော မိန်းမတည်း။

ယောက်ျားရဖူးသောမိန်းမ မည်သည် ယောက်ျားတစ်ပါး သွားလာဖူးသော မိန်းမကို ဆိုလို၏။

နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး ဟူသည် နှစ်နှစ်အပိုင်းအခြား ရှိသော ကာလပတ်လုံး။

ကျင့်ထားပြီး မဟုတ်သော မည်သည် အကျင့်သိက္ခာကိုသော်လည်း မပေးရသေး၊ ပေးထားပြီး ဖြစ်သော အကျင့်သိက္ခာ သည်သော်လည်း ပျက်၏။

ရဟန်းပြုပေးငြားအံ့ ဟူသည် ပဉ္စင်းခံပေးအံ့။

"ရဟန်းပြုပေးအံ့" ဟု ဂိုဏ်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ (ကမ္မဝါစာ) ဆရာမကို သော်လည်းကောင်း၊ သပိတ်ကို သော်လည်းကောင်း၊ သင်္ကန်းကို သော်လည်းကောင်း ရှာမှီးအံ့၊ သိမ်ကို သော်လည်း သမုတ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ဉတ်၏အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကမ္မဝါစာနှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ကုန်၏။ ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ ဥပဇ္ဈာယ်မအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဂိုဏ်းနှင့် (ကမ္မဝါစာ) ဆရာမ တို့အား မူကား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၁၀၉၉။ ဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဓမ္မကံ၌ ယုံမှား ရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ ယုံမှား ရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၁၁၀၀။ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပြည့်ပြီး၍ ယောက်ျားရဖူးသော, နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ထား ပြီးသော မိန်းမကို ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ဆဠ္ဌသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၇ - ဂဗ္ဘိနီဝဂ်

၇ - သတ္တမသိက္ခာပုဒ်

၁၁၀၁။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဘိက္ခုနီမတို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် ပြည့်ပြီး၍ ယောက်ျားရဖူးသော နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ထားပြီးသာ ဖြစ်၍ သံဃာက မသမုတ် ရသေးသော မိန်းမကို ရဟန်းပြု ပေးကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် "သိက္ခမာန်တို့ လာကြကုန်၊ ဤဝတ္ထုကို သိကုန်လော့၊ ဤဝတ္ထုကို ပေးကုန်လော့၊ ဤဝတ္ထုကို ဆောင်ခဲ့ကုန်လော့၊ ဤဝတ္ထုကို အလိုရှိ၏၊ ဤဝတ္ထုကို အပ်အောင် ပြုကုန်လော့" ဟု ဆိုကုန်၏။ ထိုမိန်းမတို့သည် "အသျှင်မတို့ ငါတို့သည် သိက္ခမာန်တို့ မဟုတ်ကုန်၊ ငါတို့သည်ကား ဘိက္ခုနီမ တို့သာတည်း" ဟု ဆိုကုန်၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် ပြည့်ပြီး၍ ယောက်ျားရဖူးသော နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ထားပြီးသာ ဖြစ်၍ သံဃာက မသမုတ်ရသေးသော မိန်းမကို ရဟန်းပြုပေးကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြ ကုန်၏။ပ။

ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပြည့်ပြီး၍ ယောက်ျားရဖူးသော နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ထားပြီးသာ ဖြစ်၍ သံဃာက မသမုတ်ရသေးသော သိက္ခမာန်ကို ရဟန်းပြု ပေးကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ်မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမ တို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပြည့်ပြီး၍ ယောက်ျားရဖူးသော နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါးကျင့် ထားပြီးသာ ဖြစ်၍ သံဃာက မသမုတ်ရသေးသော သိက္ခမာန်ကို ရဟန်းပြုပေးကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်း တို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့ကိုကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်း ကောင်း။ပ။ဟု ကဲ့ရဲ့တော်မူ၍ တရားစကားကို ဟောတော်မူပြီးလျှင် ရဟန်းတို့ကို-

"ရဟန်းတို့ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပြည့်ပြီး၍ ယောက်ျားရဖူးသော နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ထားပြီးသော သိက္ခမာန်ကို ရဟန်းပြုရန် သမ္မုတိပေးခြင်းငှါ ခွင့်ပြုတော်မူ၏" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ ပေးရမည်၊ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပြည့်ပြီး၍ ယောက်ျားရဖူးသော နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ထားပြီးသော ထိုသိက္ခမာန်သည် သံဃာသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် လက်ဝဲတစ်ဖက် ပခုံးထက်၌ ဧကသီကို စံပယ်တင်၍ ဘိက္ခုနီမတို့၏ ခြေတို့ကို ရှိခိုး၍ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ကာ လက်အုပ် ချီလျက်-

"အသျှင်မတို့ အကျွန်ုပ်သည် ဤအမည် ရှိပါ၏၊ ဤမည်သော အသျှင်မ၏ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် ပြည့်ပြီး၍ ယောက်ျားရဖူးသော နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါးကျင့်ထားပြီးသူ သိက္ခမာန်ပါ တည်း။ သံဃာအား ရဟန်းပြုဖို့ရန် သမုတ်ခြင်း 'ဝုဋ္ဌာနသမ္မုတိ' ကို တောင်းပါ၏" ဟု လျှောက်ရာ၏။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း တောင်းရမည်။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း တောင်းရမည်။ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၍ စွမ်းရည် ရှိသော ဘိက္ခုနီမသည် သံဃာကို သိစေရမည်။

၁၁၀၂။ "အသျှင်မတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည်သော အသျှင်မ၏ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပြည့်ပြီး၍ ယောက်ျားရဖူးသော နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး တို့၌ ကျင့်ထားပြီးသော ဤမည်သော သိက္ခမာန်သည် သံဃာအား ရဟန်းပြုဖို့ရန် သမုတ်ခြင်း 'ဝုဋ္ဌာနသမ္မုတိ' ကို တောင်း၏၊ သံဃာအား လျောက်ပတ်သော အခါရှိသော် ကံသည် အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊ သံဃာသည် တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပြည့်ပြီး၍ ယောက်ျားရဖူးသော နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ် ခြောက်ပါး ကျင့်ထားပြီးသော ဤမည်သော သိက္ခမာန်အား ရဟန်းပြုဖို့ရန် သမုတ်ခြင်း 'ဝုဋ္ဌာနသမ္မုတိ' ကို ပေးရာ၏၊ ဤကား သိစေခြင်းတည်း။

အသျှင်မတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည်သော အသျှင်မ၏ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပြည့်ပြီး၍ ယောက်ျားရဖူးသော နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ထား ပြီးသော ဤမည်သော သိက္ခမာန်သည် သံဃာအား ဝုဋ္ဌာနသမ္မုတိကို တောင်း၏၊ သံဃာ သည် တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် ပြည့်ပြီး၍ ယောက်ျားရဖူးသော နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ် ခြောက်ပါး ကျင့်ထား ပြီးသော ဤမည်သော သိက္ခမာန်အား ဝုဋ္ဌာနသမ္မုတိကို ပေး၏။ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် ပြည့်ပြီး၍ ယောက်ျားရဖူးသော နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ထားပြီးသော ဤမည်သော သိက္ခမာန်အား ဝုဋ္ဌာနသမ္မုတိပေးခြင်းကို အကြင်အသျှင်မအား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထိုအသျှင်မသည် ဆိတ်ဆိတ် နေရာ၏၊ အကြင်အသျှင်မအား နှစ်သက်ခြင်းမရှိ၊ ထိုအသျှင်မသည် ပြောဆိုရာ၏။

သံဃာသည် တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် ပြည့်ပြီး၍ ယောက်ျားရဖူးသော နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ် ခြောက်ပါး ကျင့်ထားပြီးသော ဤမည်သော သိက္ခမာန်အား ဝုဋ္ဌာနသမ္မုတိကို ပေးအပ်ပြီ၊ သံဃာအား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ် နေ၏၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် ဤနှစ်သက်သည့် အဖြစ်ကို သိမှတ် ရပါသည်" ဟု (သိစေရမည်)။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုဘိက္ခုနီမတို့ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲရဲ့ ပြစ်တင်တော် မူပြီးလျှင် ကိုယ်တိုင် ပြုစုမွေးမြူရန် ခက်ခဲခြင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၂၂။ ၆၇-၁၁၀၃။ အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပြည့်ပြီး၍ ယောက်ျား ရဖူးသော နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ထားပြီးသာ ဖြစ်၍ သံဃာက မသမုတ်ရသော သိက္ခမာန်ကို ရဟန်းပြု ပေးငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၇ - သတ္တမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၁၀၄။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် ပြည့်ပြီးသော မည်သည် တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်သို့ ရောက်ပြီးသော မိန်းမတည်း။

ယောကျ်ားရဖူးသောမိန်းမ မည်သည် ယောကျ်ားတစ်ပါး သွားလာဖူးသော မိန်းမကို ဆိုလို၏။

နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး ဟူသည် နှစ်နှစ်အပိုင်းအခြားရှိသော ကာလတို့ပတ်လုံး။

ကျင့်ထားပြီးသော မည်သည် သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါးတို့၌ ကျင့်ထားပြီးသော မိန်းမတည်း။ မသမုတ် ရသေးသော မည်သည် ဥ တ္တိဒုတိယကံဖြင့် ဝုဋ္ဌာနသမ္မုတိကို မပေးရသေးသူ သိက္ခမာန် ဖြစ်၏။

ရဟန်းပြုပေးငြားအံ့ဟူသည် ပဉ္စင်းခံပေးအံ့။

"ရဟန်းပြုပေးအံ့" ဟု ဂိုဏ်းကို သော်လည်းကောင်း၊ (ကမ္မဝါစာ) ဆရာမကို သော်လည်းကောင်း၊ သပိတ်ကို သော်လည်းကောင်း၊ သင်္ကန်းကို သော်လည်းကောင်း ရှာဖွေအံ့၊ သိမ်ကိုသော်လည်း သမုတ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ဥ တ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကမ္မဝါစာ နှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ကုန်၏။ ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ ဥပဇ္ဈာယ်မအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဂိုဏ်းနှင့် (ကမ္မဝါစာ) ဆရာမတို့ အားကား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၁၁၀၅။ ဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဓမ္မကံ၌ ယုံမှားရှိသည် ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ ၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၁၁၀၆။ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ပြည့်ပြီး၍ ယောကျ်ားရဖူးသော, နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ထားပြီးသော, သံဃာက သမုတ်ထားပြီးသော သိက္ခမာန်ကို ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

သတ္တမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၇ - ဂဗ္ဘိနီဝဂ်

၈ - အဌမသိက္ခာပုဒ်

၁၁၀၇။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် အတူနေတပည့်မကို ရဟန်းပြုပေးပြီး၍ နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး မိမိကိုယ်တိုင်လည်း မချီးမြှောက်၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း မချီး မြှောက်စေ။

ထိုဘိက္ခုနီမတို့သည် မိုက်မဲကုန်၏၊ မကျွမ်းကျင်ကုန်၊ အပ် မအပ်ကိုလည်း မသိကုန်။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် အတူနေတပည့်မကို ရဟန်းပြုပေးပြီး၍ နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး မိမိကိုယ်တိုင်လည်း မချီးမြှောက်၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း မချီးမြှောက်စေဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် အတူနေတပည့်မကို ရဟန်းပြုပေးပြီး၍ နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး မိမိကိုယ်တိုင်လည်း မချီးမြှောက်၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း မချီးမြှောက်စေဘဲ နေ၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် အတူနေတပည့်မကို ရဟန်းပြုပေးပြီး၍ နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး မိမိကိုယ်တိုင်လည်း မချီးမြှောက်၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း မချီးမြှောက်စေဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမပြုမိသော အမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၂၃။ ၆၈-၁၁၀၈။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် အတူနေတပည့်မကို ရဟန်းပြု ပေးပြီး၍ နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး (ကိုယ်တိုင်လည်း) မချီးမြှောက်ငြားအံ့၊ (သူတစ်ပါး ကိုလည်း) မချီးမြှောက်စေငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၈ - အငှမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၁ဝ၉။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

အတူနေတပည့်မ ဟူသည် အတူနေလေ့ရှိသော တပည့်မကို ဆိုလို၏။

ရဟန်းပြုပေးပြီး၍ ဟူသည် ပဉ္စင်းခံပေးပြီး၍။

နှစ်နှစ်တို့ ပတ်လုံး ဟူသည် နှစ်နှစ်အပိုင်းအခြားရှိသော ကာလတို့ပတ်လုံး။

မိမိလည်း မချီးမြှောက်ငြားအံ့ ဟူသည် ပါဠိသင်ခြင်း အဋ္ဌကထာသင်ခြင်း သွန်သင်ခြင်း ဆုံးမခြင်းဖြင့် ကိုယ်တိုင် မချီးမြှောက်ငြားအံ့။

မချီးမြှောက်စေငြားအံ့ ဟူသည် သူတစ်ပါးကို မစေခိုင်းငြားအံ့၊

"နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး မိမိမူလည်း မချီးမြှောက်တော့အံ့၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း မချီးမြှောက်စေ တော့အံ့" ဟု ဝန်ချကာမျှ၌ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၁၁၁ဝ။ အန္တရာယ် ရှိအံ့၊ ရှာ၍ မရအံ့၊ အာပတ် မသင့်၊ နာဖျားသော ဘိက္ခုနီမအားလည်း အာပတ်မသင့်၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့်လည်း အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

အငှမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၇ - ဂဗ္ဘိနီဝဂ်

၉ - နဝမသိက္ခာပုဒ်

၁၁၁၁။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဘိက္ခုနီမတို့သည် နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး ရဟန်းပြု ပေးသော ဆရာမ 'ဥပဇ္ဈာယ်' နောက်သို့ မလိုက်ကုန်။

ထိုဘိက္ခုနီမတို့သည် မိုက်မဲကုန်၏၊ မကျွမ်းကျင်ကုန်၊ အပ် မအပ်ကိုလည်း မသိကုန်။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး ရဟန်းပြုပေးသော ဆရာမနောက်သို့ မလိုက်ကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆို ကြကုန်၏။ပ။

ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး ရဟန်းပြုပေးသော ဆရာမနောက်သို့ မလိုက်ကုန်ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး ရဟန်းပြုပေးသော ဆရာမနောက်သို့ မလိုက်ကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း ။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၂၄။ ၆၉-၁၁၁၂။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး ရဟန်းပြု ပေးသော (ဥပဇ္ဈာယ်) ဆရာမနောက်သို့ မလိုက်ငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေ ကုန်လော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၉ - နဝမသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၁၁၁၃။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ရဟန်းပြုပေးသော ဟူသည် ပဥ္စင်းခံပေးသော ရဟန်းမိန်းမတည်း။

ဆရာမ မည်သည် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာမကို ဆိုလို၏။

နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး ဟူသည် နှစ်နှစ်အပိုင်းအခြားရှိသော ကာလတို့ပတ်လုံး။

နောက်သို့မလိုက်ငြားအံ့ ဟူသည် ကိုယ်တိုင် မလုပ်ကျွေးငြားအံ့။

"နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး မလုပ်ကျွေးတော့အံ့" ဟု ဝန်ချကာမျှ၌ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၁၁၁၄။ ဥပဇ္ဈာယ်မသည် မိုက်မဲသူသော်လည်းဖြစ်စေ အလဇ္ဇီသော်လည်းဖြစ်စေ အာပတ် မသင့်၊ နာဖျားသော ဘိက္ခုနီမအားလည်း အာပတ် မသင့်၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့်လည်း အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

နဝမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၇ - ဂဗ္ဘိနီဝဂ်

၁၀ - ဒသမသိက္ခာပုဒ်

၁၁၁၅။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် အတူနေ တပည့်မကို ရဟန်းပြုပေးပြီးနောက် မိမိလည်း ခေါ်မသွား၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း ခေါ်မသွားစေ။ လင်ဖြစ်သူက ဖမ်းယူ သွား၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မ ထုလ္လနန္ဒာသည် အတူနေ တပည့်မကို ရဟန်းပြုပေးပြီးနောက် မိမိလည်း ခေါ်မသွား၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း ခေါ်မသွားစေဘိသနည်း၊ လင်ဖြစ်သူက ဖမ်းယူသွား၏၊ ဤဘိက္ခုနီမသည် အရပ်တစ်ပါးသို့ အကယ်၍ ဖဲသွားအံ့၊ လင်ဖြစ်သူက မဖမ်းမယူ လေရာ" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် အတူနေတပည့်မကို ရဟန်းပြုပေးပြီးနောက် မိမိလည်း ခေါ်မသွား သူတစ်ပါးကိုလည်း ခေါ်မသွားစေ၊ လင်ယောက်ျားသည် ဖမ်းယူသွား၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် အတူနေတပည့်မကို ရဟန်းပြုပေးပြီးနောက် မိမိလည်း ခေါ်မသွား၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း ခေါ်မသွားစေဘိသနည်း။ လင်ဖြစ်သူက ဖမ်းယူသွားဘိ၏၊ ရဟန်းတို့ ဤ (ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ ပြုမိသော အမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၂၅။ ၇၀-၁၁၁၆။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် အတူနေတပည့်မကို ရဟန်းပြုပေး ပြီးနောက် အယုတ်သဖြင့် ခြောက်ယူဇနာ ငါးယူဇနာခရီးတို့သို့လည်း မိမိလည်း ခေါ်မသွားအံ့၊ သူတစ်ပါးကိုလည်း ခေါ်မသွားစေငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန် လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁၀ - ဒသမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၁၇။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

အတူနေတပည့်မ မည်သည် အတူနေလေ့ရှိသော တပည့်မကို ဆိုလို၏။

ရဟန်းပြုပေးပြီးနောက် ဟူသည် ပဉ္စင်းခံပေးပြီးနောက်။

မိမိလည်းခေါ်မသွားအံ့ ဟူသည် ကိုယ်တိုင်ခေါ်၍ မသွားငြားအံ့။

သူတစ်ပါးကိုလည်း ခေါ်မသွားစေအံ့ ဟူသည် သူတစ်ပါးကို မစေခိုင်းငြားအံ့။

"အယုတ်သဖြင့် ခြောက်ယူဇနာ ငါးယူဇနာခရီးတို့သို့လည်း မိမိလည်း ခေါ်မသွား သူတစ်ပါးကိုလည်း ခေါ်မသွားစေတော့အံ့" ဟု ဝန်ချကာမျှ၌ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၁၁၈။ အန္တရာယ် ရှိအံ့၊ အဖော်ဘိက္ခုနီမကိုရှာ၍ မရအံ့၊ အာပတ် မသင့်၊ နာဖျားသော ဘိက္ခုနီမအားလည်း အာပတ် မသင့်၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့်လည်း အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ဒသမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

သတ္တမဝဂ္ဂ်ိနီဝဂ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၈ - ကုမာရီဘူတဝဂ်

၁ - ပဌမသိက္ခာပုဒ်

၁၁၁၉။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံ ဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဘိက္ခုနီမတို့သည် အသက်နှစ်ဆယ် မပြည့်သေး သည့် သတို့သမီးပျိုဖြစ်သူ သာမဏေမကို ရဟန်းပြုပေးကုန်၏။

ထိုသာမဏေမတို့သည် အချမ်း အပူ ဆာလောင်ခြင်း မွတ်သိပ်ခြင်း မှက် ခြင် လေ နေပူ မြွေ ကင်း သန်းတို့၏ အတွေ့တို့ကို သည်းမခံနိုင်ကုန်၊ မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်, မကောင်းသဖြင့် ရောက်လာ သော စကားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကိုယ်၌ဖြစ်ဆဲဖြစ်သော ပြင်းထန် ကြမ်းကြုတ် ခါးစပ် ကျင်နာ မသာ ယာဖွယ် မနှစ်သက်ဖွယ်ဖြစ်သော သေလောက်သော ဆင်းရဲဝေဒနာတို့ကိုလည်းကောင်း သည်းခံနိုင်ခြင်း သဘော မရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် အသက်နှစ်ဆယ် မပြည့် သေးသည့် သတို့သမီးပျိုဖြစ်သူ သာမဏေမကို ရဟန်းပြုပေးကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် အသက်နှစ်ဆယ်မပြည့်သေးသည့် သတို့သမီးပျိုဖြစ်သူ သာမဏေမ ကို ရဟန်းပြုပေးကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမ တို့သည် အသက်နှစ်ဆယ် မပြည့်သေးသည့် သတို့သမီးပျိုဖြစ်သူ သာမဏေမကို ရဟန်းပြုပေးကုန်ဘိ သနည်း။

ရဟန်းတို့အသက်နှစ်ဆယ် မပြည့်သေးသည့် သတို့သမီးပျိုဖြစ်သူ သာမဏေမသည် အချမ်းအပူကို သည်းမခံနိုင်သေး။ပ။ သေလောက်သော ဆင်းရဲဝေဒနာတို့ကိုလည်း သည်းခံနိုင်ခြင်းသဘော မရှိသေး။ ရဟန်းတို့ အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်ပြီးသော သတို့သမီးပျိုဖြစ်သူ သာမဏေမသည်သာ အချမ်းအပူကို သည်းခံနိုင်၏။ပ။ သေလောက်သော ဆင်းရဲဝေဒနာတို့ကိုလည်း သည်းခံနိုင်ခြင်းသဘော ရှိ၏။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်း ကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၂၆။ ၇၁-၁၁၂၀။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် အသက်နှစ်ဆယ် မပြည့်သေးသည့် သတို့သမီး ပျိုဖြစ်သူ သာမဏေမအား ရဟန်းပြုပေးငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁ - ပဌမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၁၂၁။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

အသက်နှစ်ဆယ်မပြည့်သေးသော မည်သည် အနှစ်နှစ်ဆယ်သို့ မရောက်သေးသော။

သတို့သမီးပျိုဖြစ်သူ မည်သည် သာမဏေမကို ဆိုလို၏။

ရဟန်းပြုပေးငြားအံ့ ဟူသည် ပဥ္စင်းခံပေးအံ့။

"ရဟန်းပြုပေးအံ့" ဟု ဂိုဏ်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ (ကမ္မဝါစာ) ဆရာမကိုသော်လည်းကောင်း၊ သပိတ် ကိုသော်လည်းကောင်း၊ သင်္ကန်းကိုသော်လည်းကောင်း ရှာဖွေအံ့၊ သိမ်ကိုသော်လည်း သမုတ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်၏။

ဉတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကမ္မဝါစာ နှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ကုန်၏။ ကမ္မဝါစာအဆုံး၌ ဥပဇ္ဈာယ်မအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဂိုဏ်းနှင့် (ကမ္မဝါစာ) ဆရာမတို့အားမူ ကား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၁၁၂၂။ အသက်နှစ်ဆယ် မပြည့်သေးသူ (သာမဏေမ) ၌ အသက်နှစ်ဆယ် မပြည့်သေးဟု အမှတ် ရှိသည် ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အသက်နှစ်ဆယ် မပြည့်သေးသူ (သာမဏေမ) ၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်၏။

အသက်နှစ်ဆယ် မပြည့်သေးသူ (သာမဏေမ) ၌ အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်ပြီးဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

အသက်နှစ်ဆယ် ပြည့်ပြီးသူ (သာမဏေမ) ၌ အသက်နှစ်ဆယ် မပြည့်သေးဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်၏။ အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်ပြီးသူ (သာမဏေမ) ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်ပြီးသူ (သာမဏေမ) ၌ အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်ပြီးဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၁၁၂၃။ အသက်နှစ်ဆယ် မပြည့်သေးသူ (သာမဏေမ) ကို အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်ပြီးဟု အမှတ်ရှိ သည် ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ အသက်နှစ်ဆယ် ပြည့်ပြီးသူ (သာမဏေမ) ကို အသက်နှစ်ဆယ် ပြည့်ပြီးဟု အမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ပဌမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၈ - ကုမာရီဘူတဝဂ်

၂ - ဒုတိယသိက္ခာပုဒ်

၁၁၂၄။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဘိက္ခုနီမတို့သည် အသက်နှစ်ဆယ်သာ ပြည့်ပြီး၍ နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး မကျင့်ရသေးသော သတို့သမီးပျိုဖြစ်သူ သာမဏေမကို ရဟန်းပြုပေးကုန်၏။

ထိုဘိက္ခုနီမတို့သည် မိုက်မဲကုန်၏၊ မကျွမ်းကျင်ကုန်၊ အပ် မအပ်ကိုလည်း မသိကုန်။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် အသက်နှစ်ဆယ်သာ ပြည့်ပြီး၍ နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး မကျင့်ရသေးသော သတို့သမီးပျိုဖြစ်သူ သာမဏေမကို ရဟန်းပြု ပေးကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် အသက်နှစ်ဆယ်သာ ပြည့်ပြီး၍ နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး မကျင့်ရသေးသော သတို့သမီးပျိုဖြစ်သူ သာမဏေမကို ရဟန်းပြုပေးကုန်၏ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်း တော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် အသက်နှစ်ဆယ်သာပြည့်ပြီး၍ နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး မကျင့်ရသေးသော သတို့ သမီးပျိုဖြစ်သူ သာမဏေမကို ရဟန်းပြုပေး ကုန်ဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသောသူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။ ကဲ့ရဲ့တော်မူ၍ တရားစကား ကို ဟောတော်မူပြီးလျှင် ရဟန်းတို့ကို-

ရဟန်းတို့ တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ် ရှိပြီးသော သတို့သမီးပျိုဖြစ်သူ သာမဏေမကို နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ရန် ဟူသော သိက္ခာသမ္မုတိပေးခြင်းငှါ ခွင့်ပြုတော်မူ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ရဟန်းတို့ ဤသို့ပေးရမည်။

ထိုတစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်ရှိပြီးသော သတို့သမီးပျိုဖြစ်သူ သာမဏေမသည် သံဃာသို့ ချဉ်းကပ်၍ လက်ဝဲတစ်ဖက် ပခုံးထက်၌ ဧကသီကို စံပယ်တင်၍ ဘိက္ခုနီမတို့၏ ခြေတို့ကို ရှိခိုးလျက် ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်ကာ လက်အုပ်ချီလျက်-

"အသျှင်မတို့ အကျွန်ုပ်သည် ဤအမည် ရှိပါ၏၊ ဤမည်သော အသျှင်မ၏ တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်ရှိပြီး သော သတို့သမီးပျိုဖြစ်သူ သာမဏေမပါတည်း၊ အကျွန်ုပ်သည် နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ရန်ဟူသော သိက္ခာသမ္မုတိကို သံဃာအား တောင်းပါ၏" ဟု လျှောက်ရာ၏။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း တောင်းရမည်။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း တောင်းရမည်။ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၍ စွမ်းရည်ရှိသော ဘိက္ခုနီမသည် သံဃာကို သိစေရမည်။

၁၁၂၅။ "အသျှင်မတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည်သော အသျှင်မ၏ တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ် ရှိပြီးသော သတို့သမီးပျိုဖြစ်သူ ဤမည်သော သာမဏေမသည် သံဃာကို နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ရန်ဟူသော သိက္ခာသမ္မုတိကို တောင်း၏၊ သံဃာအား လျောက်ပတ်သော အခါရှိသော် ကံသည် အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊ သံဃာသည် တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်ရှိပြီးသော သတို့သမီးပျိုဖြစ်သူ ဤမည်သော သာမဏေမအား နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ရန် ဟူသော သိက္ခာသမ္မုတိကို ပေးရာ၏၊ ဤကား သိစေခြင်းတည်း။

အသျှင်မတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည်သော အသျှင်မ၏ တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ် ရှိပြီးသော သတို့သမီးပျိုဖြစ်သူ ဤမည်သော သာမဏေမသည် သံဃာအား နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ရန်ဟူသော သိက္ခာသမ္မုတိကို တောင်း၏၊ သံဃာသည် တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ် ရှိပြီးသော သတို့သမီးပျိုဖြစ်သူ ဤမည်သော သာမဏေမအား နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ရန်ဟူသော သိက္ခာသမ္မုတိကို ပေး၏၊ တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်ရှိပြီးသော သတို့သမီးပျိုဖြစ်သူ ဤမည်သော သာမဏေမအား နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါးကျင့်ရန်ဟူသော သိက္ခာသမ္မုတိပေးခြင်းကို အကြင်အသျှင်မအား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထိုအသျှင်မသည် ဆိတ်ဆိတ် နေရာ၏၊ အကြင်အသျှင်မအား နှစ်သက်ခြင်းမရှိ၊ ထိုအသျှင်မသည် ပြောဆိုရာ၏။

သံဃာသည် တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်ရှိပြီးသော သတို့သမီးပျိုဖြစ်သူ ဤမည်သော သာမဏေမအား နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါးကျင့်ရန်ဟူသော သိက္ခာသမ္မုတိကို ပေးအပ်ပြီ၊ သံဃာ အား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ်နေ၏၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် ဤနှစ်သက် သည့်အဖြစ်ကို သိမှတ်ရပါသည်" ဟု (သိစေရမည်)။

တစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်ရှိပြီးသော ထိုသတို့သမီးပျိုဖြစ်သူ သာမဏေမကို- "(၁) အသက်သတ် ခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ကြောင်းဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး မလွန်ကျူးအောင် ကျင့်သုံး ဆောက်တည် ပါ၏။ပ။ (၆) နေလွဲညစာစားခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ကြောင်း ဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို နှစ်နှစ် တို့ပတ်လုံး မလွန်ကျူးအောင် ကျင့်သုံး ဆောက်တည်ပါ၏" ဤသို့ ဆိုလော့ဟု ပြောဆိုရမည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုဘိက္ခုနီမတို့ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ ပြစ်တင်တော် မူပြီးလျှင် ကိုယ်တိုင် ပြုစုမွေးမြူရန် ခက်ခဲခြင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၂၇။ ၇၂-၁၁၂၆။ အကြင်ဘိက္ခုနီမသည် အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်ပြီးသော နှစ်နှစ် တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး မကျင့်ရသေးသော သတို့သမီးပျို ဖြစ်သူ သာမဏေမကို ရဟန်းပြုပေးငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၂ - ဒုတိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၁၂၇။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့သဘောရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်ပြီးသော မည်သည် အနှစ်နှစ်ဆယ်သို့ ရောက်ပြီးသော သူတည်း။

သတို့သမီးပျိုဖြစ်သူ မည်သည် သာမဏေမကို ဆိုလို၏။

နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး ဟူသည် နှစ်နှစ်အပိုင်းအခြားရှိသော ကာလတို့ပတ်လုံး။

မကျင့်ရသေးသော မည်သည် အကျင့်သိက္ခာကိုသော်လည်း မပေးရသေး၊ ပေးထားပြီးဖြစ်သော အကျင့် သိက္ခာသည် သော်လည်း ပျက်စီး၏။

ရဟန်းပြုပေးငြားအံ့ ဟူသည် ပဉ္စင်းခံပေးအံ့။

"ရဟန်းပြုပေးအံ့" ဟု ဂိုဏ်းကို သော်လည်းကောင်း၊ (ကမ္မဝါစာ) ဆရာမကို သော်လည်းကောင်း၊ သပိတ်ကို သော်လည်းကောင်း၊ သင်္ကန်းကို သော်လည်းကောင်း ရှာဖွေအံ့၊ သိမ်ကို သော်လည်း သမုတ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ဉတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကမ္မဝါစာနှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ကုန်၏။ ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ ဥပဇ္ဈာယ်မအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဂိုဏ်းနှင့် (ကမ္မဝါစာ) ဆရာမတို့ အားမူကား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၁၁၂၈။ ဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဓမ္မကံ၌ ယုံမှားရှိသည် ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ ၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၁၁၂၉။ အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်ပြီးသော, နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ထားပြီးသော သတို့သမီးပျိုဖြစ်သူ သာမဏေမကို ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ဒုတိယသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၈ - ကုမာရီဘူတဝဂ်

၃ - တတိယသိက္ခာပုဒ်

၁၁၃၀။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဘိက္ခုနီမတို့သည် အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်ပြီးသော နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါးကျင့်ထားပြီးသာ ဖြစ်၍ သံဃာက မသမုတ်ရသေးသော သတို့သမီး ပျိုဖြစ်သူ သာမဏေမကို ရဟန်းပြုပေးကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့က "သိက္ခမာန်တို့ လာကုန်လော့၊ ဤဝတ္ထုကို သိကုန်လော့၊ ဤဝတ္ထုကို ပေးကုန် လော့၊ ဤဝတ္ထုကို ဆောင်ခဲ့ကုန်လော့၊ ဤဝတ္ထုကို အလိုရှိ၏၊ ဤဝတ္ထုကို အပ်အောင် ပြုကုန်လော့"ဟု ပြောဆိုကုန်၏။ ထိုဘိက္ခုနီမငယ်တို့က "အသျှင်မတို့ ငါတို့သည်ကား သိက္ခမာန်များ မဟုတ်ကုန်၊ ငါတို့သည် ဘိက္ခုနီမတို့တည်း" ဟု ပြောဆို၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်ပြီးသော နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ထားပြီးသာဖြစ်၍ သံဃာက မသမုတ်ရသေးသော သတို့သမီးပျိုဖြစ်သူ သာမဏေမကို ရဟန်းပြု ပေးကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်ပြီးသော နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ထားပြီးသာ ဖြစ်၍ သံဃာက မသမုတ်ရသေးသော သတို့သမီးပျိုဖြစ်သူ သာမဏေမကို ရဟန်းပြု ပေးကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်ပြီးသော နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါးကျင့်ထားပြီးသာ ဖြစ်၍ သံဃာက မသမုတ်ရသေးသော သတို့သမီးပျိုဖြစ်သူ သာမဏေမကို ရဟန်းပြုပေးကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်း ငှါလည်းကောင်း။ပ။ ကဲ့ရဲ့တော်မူပြီး၍ တရားစကားကို ဟောတော်မူပြီးလျှင် ရဟန်းတို့ကို-

"ရဟန်းတို့ အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်ပြီးသော နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါးကျင့်ထားပြီးသော သတို့သမီးပျိုဖြစ်သူ သာမဏေမကို ရဟန်းပြုရန် သမုတ်ခြင်း 'ဝုဋ္ဌာနသမ္မုတိ' ကို ပေးခြင်းငှါ ခွင့်ပြုတော်မူ၏" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ ပေးရမည်။

အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်ပြီးသော နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါးကျင့်ထားပြီးသော ထိုသတို့သမီးပျိုဖြစ်သူ သာမဏေမသည် သံဃာသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် လက်ဝဲတစ်ဖက် ပခုံးထက်၌ ဧကသီကို စံပယ်တင်၍ ဘိက္ခုနီမတို့၏ ခြေတို့ကို ရှိခိုးပြီးလျှင် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ကာ လက်အုပ်ချီလျက်-

"အသျှင်မတို့ အကျွန်ုပ်သည် ဤအမည် ရှိပါ၏၊ ဤမည်သော အသျှင်မ၏ အသက် နှစ်ဆယ်ပြည့်ပြီးသော နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါးကျင့်ထားပြီးသော သတို့သမီး ပျိုဖြစ်သူ သာမဏေမ ပါတည်း။ အကျွန်ုပ်သည် သံဃာအား ဝုဋ္ဌာနသမ္မုတိကို တောင်းပါ၏" ဟု လျှောက်ရမည်။

နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း တောင်းရမည်။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း တောင်းရမည်။ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၍ စွမ်းရည်ရှိသော ဘိက္ခုနီမသည် သံဃာကို သိစေရမည်။

၁၁၃၁။ "အသျှင်မတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည်သော အသျှင်မ၏ အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်ပြီးသော နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါးကျင့်ထားပြီးသော ဤမည်သော သတို့သမီးပျိုဖြစ်သူ သာမဏေမသည် သံဃာအား ဝုဋ္ဌာနသမ္မုတိကို တောင်း၏၊ သံဃာအား လျောက်ပတ်သော အခါရှိသော် ကံသည် အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊ သံဃာသည် အသက် နှစ်ဆယ်ပြည့်ပြီးသော နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ထားပြီးသော ဤမည်သော သတို့သမီးပျိုဖြစ်သူ သာမဏေမအား ဝုဋ္ဌာနသမ္မုတိကို ပေးရာ၏၊ ဤကား သိစေခြင်းတည်း။

အသျှင်မတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ ဤမည်သော အသျှင်မ၏ အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်ပြီးသော နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါးကျင့်ထားပြီးသော ဤမည် သော သတို့သမီးပျိုဖြစ်သူ သာမဏေမသည် သံဃာအား ဝုဋ္ဌာနသမ္မုတိကို တောင်း၏၊ သံဃာ သည် အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်ပြီးသော နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါးကျင့်ထားပြီးသော ဤ မည်သော သတို့သမီးပျိုဖြစ်သူ သာမဏေမအား ဝုဋ္ဌာနသမ္မုတိကို ပေး၏။ အသက်နှစ်ဆယ် ပြည့်ပြီးသော နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါးကျင့်ထားပြီးသော ဤမည်သော သတို့ သမီးပျိုဖြစ်သူ သာမဏေမအား ဝုဋ္ဌာနသမ္မုတိပေးခြင်းကို အကြင်အသျှင်မအား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထိုအသျှင်မသည် ဆိတ်ဆိတ် နေရာ၏၊ အကြင်အသျှင်မအား နှစ်သက်ခြင်း မရှိ၊ ထိုအသျှင်မသည် ပြောဆိုရာ၏။

သံဃာသည် အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်ပြီးသော နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ထား ပြီးသော ဤမည်သော သတို့သမီးပျိုဖြစ်သူ သာမဏေမအား ဝုဋ္ဌာနသမ္မုတိကို ပေးအပ်ပြီ၊ သံဃာအား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ်နေ၏၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် ဤနှစ်သက်သည့် အဖြစ်ကို သိမှတ်ရ ပါသည်" ဟု (သိစေရမည်)။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုဘိက္ခုနီမတို့ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ ပြစ်တင်တော် မူပြီးလျှင် ကိုယ်တိုင် ပြုစုမွေးမြူရန် ခက်ခဲခြင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၂၈။ ၇၃-၁၁၃၂။ အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် အသက်နှစ်ဆယ် ပြည့်ပြီးသော နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ် ခြောက်ပါး ကျင့်ထားပြီး ဖြစ်၍ သံဃာက မသမုတ်ရ သေးသော သတို့သမီးပျိုဖြစ်သူ သာမဏေမကို ရဟန်းပြုပေးငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမ အား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေ ကုန်လော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၃ - တတိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၁၃၃။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်ပြီးသော မည်သည် အနှစ်နှစ်ဆယ်သို့ ရောက်သောသူတည်း။

သတို့သမီးပျိုဖြစ်သူ မည်သည် သာမဏေမကို ဆိုလို၏။

နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး ဟူသည် နှစ်နှစ်အပိုင်းအခြားရှိသော ကာလတို့ပတ်လုံး။

ကျင့်ထားပြီးသော မည်သည် သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါးတို့၌ ကျင့်ထားပြီးသော။ မသမုတ်ရသေးသော မည်သည် ဉတ္တိဒုတိယကံဖြင့် ဝုဋ္ဌာနသမ္မုတိ 'ရဟန်းပြုရန်သမုတ်ခြင်း' ကို မပေးရသေးသော။

ရဟန်းပြုပေးငြားအံ့ ဟူသည် ပဉ္စင်းခံပေးငြားအံ့။

"ရဟန်းပြုပေးအံ့" ဟု ဂိုဏ်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ ကမ္မဝါစာဆရာမကိုသော်လည်းကောင်း၊ သပိတ် ကိုသော်လည်းကောင်း၊ သင်္ကန်းကိုသော်လည်းကောင်း ရှာဖွေအံ့၊ သိမ်ကိုသော်လည်း သမုတ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်၏။

ဉတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကမ္မဝါစာ နှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ကုန် ၏။ ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ ဥပဇ္ဈာယ်မအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဂိုဏ်းနှင့် (ကမ္မဝါစာ) ဆရာမတို့ အားမူကား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ကုန်၏။

၁၁၃၄။ ဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဓမ္မကံ၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်း ပြုပေးအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၁၁၃၅။ အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်ပြီးသော, နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါးကျင့်ထားပြီးသော, သံဃာက သမုတ်ထားပြီးသော, သတို့သမီးပျိုဖြစ်သူ သာမဏေမကို ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

တတိယ သိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၈ - ကုမာရီဘူတဝဂ်

၄ - စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ်

၁၁၃၆။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဘိက္ခုနီမတို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ်ဝါ မရဘဲ (ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍) ရဟန်းပြုပေးကုန်၏။

ထိုဘိက္ခုနီမတို့သည် မိုက်မဲကုန်၏၊ မကျွမ်းကျင်ကုန်၊ အပ် မအပ်ကိုလည်း မသိကုန်၊ အတူနေ တပည့်မတို့သည်လည်း မိုက်မဲကုန်၏၊ မကျွမ်းကျင်ကုန်၊ အပ် မအပ်ကိုလည်း မသိကုန်။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ်ဝါ မရဘဲ ရဟန်းပြု ပေးကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ်ဝါ မရဘဲ ရဟန်းပြုပေးကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ်ဝါ မရဘဲ ရဟန်းပြုပေးကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသော အမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၂၉။ ၇၄-၁၁၃၇။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် တစ်ဆယ့်နှစ်ဝါ မရဘဲ (ဥပဇ္ဈာယ် ပြု၍) ရဟန်းပြု ပေးငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၄ - စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ်

၁၁၃၈။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

တစ်ဆယ့်နှစ်ဝါ မရဘဲ မည်သည် တစ်ဆယ့်နှစ်ဝါသို့ မရောက်သေးသူတည်း။

ရဟန်းပြုပေးငြားအံ့ဟူသည် ပဥ္စင်းခံပေးငြားအံ့။

"ရဟန်း ပြုပေးအံ့" ဟု ဂိုဏ်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ ကမ္မဝါစာ ဆရာမကိုသော်လည်းကောင်း၊ သပိတ်ကို သော်လည်းကောင်း၊ သင်္ကန်းကိုသော်လည်းကောင်း ရှာဖွေအံ့၊ သိမ်ကိုသော်လည်း သမုတ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ဉ တ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကမ္မဝါစာ နှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ကုန်၏။ ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ ဥပဇ္ဈာယ်မအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဂိုဏ်းနှင့် (ကမ္မဝါစာ) ဆရာမတို့အား မူကား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ကုန်၏။

၁၁၃၉။ တစ်ဆယ့်နှစ်ဝါပြည့်ပြီးမှ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစ လက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၈ - ကုမာရီဘူတဝဂ်

၅ - ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ်

၁၁၄၀။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဘိက္ခုနီမတို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ်ဝါသာ ပြည့်၍ သံဃာက မသမုတ်ရသေးဘဲ (ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍) ရဟန်းပြုပေးကုန်၏။

ထိုဘိက္ခုနီမတို့သည် မိုက်မဲကုန်၏၊ မကျွမ်းကျင်ကုန်၊ အပ် မအပ်ကိုလည်း မသိကုန်၊ အတူနေ တပည့်မတို့သည်လည်း မိုက်မဲကုန်၏၊ မကျွမ်းကျင်ကုန်၊ အပ် မအပ်ကိုလည်း မသိကုန်။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ်ဝါသာပြည့်၍ သံဃာက မသမုတ်ရသေးဘဲ ရဟန်းပြုပေး ကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြ ကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ်ဝါသာပြည့်၍ သံဃာက မသမုတ်ရသေးဘဲ ရဟန်းပြု ပေးကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ်မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမ တို့သည် တစ်ဆယ့်နှစ်ဝါသာပြည့်၍ သံဃာက မသမုတ်ရသေးဘဲ ရဟန်းပြုပေးကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်း ငှါလည်းကောင်း။ပ။ ကဲ့ရဲ့တော်မူ၍ တရားစကားကို ဟောတော်မူပြီးလျှင် ရဟန်းတို့ကို-

"ရဟန်းတို့ တစ်ဆယ့်နှစ်ဝါပြည့်ပြီးသော ဘိက္ခုနီမအား ဝုဋ္ဌာပနသမ္မုတိ[၁]ကို ပေးခြင်းငှါ ခွင့်ပြု တော်မူ၏" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ ပေးရမည်။

တစ်ဆယ့်နှစ်ဝါပြည့်ပြီးသော ထိုဘိက္ခုနီမသည် သံဃာသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် လက်ဝဲတစ်ဖက် ပခုံး ထက်၌ ဧကသီကို စံပယ်တင်၍ သီတင်းကြီးကုန်သော ဘိက္ခုနီမတို့၏ ခြေတို့ကို ရှိခိုးပြီးလျှင် ဆောင့် ကြောင့်ထိုင်ကာ လက်အုပ်ချီလျက်-

"အသျှင်မတို့ တစ်ဆယ့်နှစ်ဝါပြည့်ပြီးသော ဤမည်သော အကျွန်ုပ်သည် ဘိက္ခုနီသံဃာအား ဝုဋ္ဌာပနသမ္မုတိကို တောင်းပါ၏" ဟု လျှောက်ရမည်။ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း တောင်းရမည်။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း တောင်းရမည်။

ထိုဘိက္ခုနီမကို သံဃာက "ဤဘိက္ခုနီမသည် ကျွမ်းကျင်၏လော လဇ္ဇီမလော" ဟု ပိုင်းခြား (နှိုင်းချိန်) ရမည်။ အကယ်၍ မိုက်လည်း မိုက်မဲအံ့၊ အလဇ္ဇီမလည်း ဖြစ်အံ့၊ မပေးရ။ အကယ်၍ မိုက်မဲ လျှင် လဇ္ဇီမဖြစ်သော်လည်း မပေးရ။ အကယ်၍ ကျွမ်းကျင်သော်လည်း အလဇ္ဇီမ ဖြစ်အံ့၊ မပေးရ။ အကယ်၍ ကျွမ်းကျင်လည်း ကျွမ်းကျင်အံ့၊ လဇ္ဇီမလည်းဖြစ်အံ့၊ ပေးရမည်။

ရဟန်းတို့ ဤသို့ပေးရမည်။ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၍ စွမ်းရည်ရှိသော ဘိက္ခုနီမသည် သံဃာကို သိစေရမည်။

၁၁၄၁။ "အသျှင်မတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ တစ်ဆယ့် နှစ်ဝါ ပြည့်ပြီးသော ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမသည် သံဃာအား ဝုဋ္ဌာပနသမ္မုတိကို တောင်း၏၊ သံဃာအား လျောက်ပတ်သော အခါရှိသော် ကံသည် အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊ သံဃာသည် တစ်ဆယ့်နှစ်ဝါ ပြည့်ပြီးသော ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမအား ဝုဋ္ဌာပနသမ္မုတိကို ပေးရာ၏၊ ဤကား သိစေခြင်းတည်း။

အသျှင်မတို့ သံဃာသည် အကျွန်ုပ်၏ (စကားကို) နာတော်မူလော့၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ဝါပြည့် ပြီးသော ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမသည် သံဃာအား ဝုဋ္ဌာပနသမ္မုတိကို တောင်း၏၊ သံဃာသည် တစ်ဆယ့်နှစ်ဝါ ပြည့်ပြီးသော ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမအား ဝုဋ္ဌာပနသမ္မုတိကို ပေး၏၊ တစ်ဆယ့် နှစ်ဝါပြည့်ပြီးသော ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမအား ဝုဋ္ဌာပနသမ္မုတိ ပေးသည်ကို အကြင် အသျှင်မ အား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထိုအသျှင်မသည် ဆိတ်ဆိတ် နေရာ၏၊ အကြင်အသျှင်မအား နှစ်သက်ခြင်း မရှိ၊ ထိုအသျှင်မသည် ပြောဆိုရာ၏။

သံဃာသည် တစ်ဆယ့်နှစ်ဝါပြည့်ပြီးသော ဤမည်သော ဘိက္ခုနီမအား ဝုဋ္ဌာပနသမ္မုတိကို ပေးအပ်ပြီ၊ သံဃာအား နှစ်သက်ခြင်း ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ် နေ၏၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ် နေသဖြင့် ဤနှစ်သက်သည့် အဖြစ်ကို သိမှတ်ရပါသည်" ဟု (သိစေရမည်)။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုဘိက္ခုနီမတို့ကို များစွာသော အကြောင်းဖြင့် ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်တော်မူပြီးလျှင် ကိုယ်တိုင် ပြုစုမွေးမြူရန် ခက်ခဲခြင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၃၀။ ၇၅-၁၁၄၂။ "အကြင်ဘိက္ခုနီမသည် တစ်ဆယ့်နှစ်ဝါသာ ပြည့်၍ သံဃာက မသမုတ် ရသေးဘဲ (ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍) ရဟန်းပြုပေးငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၅ - ပဥ္စမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၁၄၃။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

တစ်ဆယ့်နှစ်ဝါပြည့်ပြီးသော မည်သည် တစ်ဆယ့်နှစ်ဝါသို့ ရောက်ပြီးသော သူတည်း။

မသမုတ်ရသေး မည်သည် ဉတ္တိဒုတိယကံဖြင့် ဝုဋ္ဌာပနသမ္မုတိကို မပေးရသေး။

ရဟန်းပြုပေးငြားအံ့ ဟူသည် ပဥ္စင်းခံပေးငြားအံ့။

"ရဟန်းပြုပေးအံ့" ဟု ဂိုဏ်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ (ကမ္မဝါစာ) ဆရာမကိုသော်လည်းကောင်း၊ သပိတ် ကိုသော်လည်းကောင်း၊ သင်္ကန်းကိုသော်လည်းကောင်း ရှာဖွေအံ့၊ သိမ်ကိုသော်လည်း သမုတ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်၏။

ဉတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ကမ္မဝါစာ နှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ကုန်၏။ ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ ဥပဇ္ဈာယ်မအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဂိုဏ်းနှင့် (ကမ္မဝါစာ) ဆရာမတို့ အားမူကား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ကုန်၏။

၁၁၄၄။ ဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဓမ္မကံ၌ ယုံမှားရှိသည် ဖြစ်၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍ ရဟန်းပြု ပေးအံ့၊ ၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အဓမ္မကံ၌ ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ အဓမ္မကံ၌ အဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

၁၁၄၅။ တစ်ဆယ့်နှစ်ဝါပြည့်၍ သံဃာက သမုတ်ထားသောကြောင့် ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ အာပတ် မသင့်၊ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ပဥ္စမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

၁။ တစ်ဆယ့်နှစ်ဝါပြည့်ပြီးသော ဘိက္ခုနီမအား ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းခံပေးနိုင်ရန် ဉတ္တိဒုတိယ ကမ္မဝါစာဖြင့် သမုတ်ထားခြင်းကိုပင် ဝုဋ္ဌာပနသမ္မုတိဟု ခေါ်သည်။

♠

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၈ - ကုမာရီဘူတဝဂ်

၆ - ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်

၁၁၄၆။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမသည် ဘိက္ခုနီသံဃာသို့ ချဉ်းကပ် ပြီးလျှင် ဝုဋ္ဌာပနသမ္မုတိကို တောင်း၏။

ထိုအခါ ဘိက္ခုနီသံဃာက ပိုင်းခြား (နှိုင်းချိန်) ပြီးနောက် "အသျှင်မ သင်သည် ဥပဇ္ဈာယ်ပြုလုပ်ရန် မတော်သေး" ဟု (ဆိုလျက်) ထိုစဏ္ဍကာဠီ ဘိက္ခုနီမအား ဝုဋ္ဌာပနသမ္မုတိကို မပေးဘဲ နေ၏။ စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမသည် "ကောင်းပါပြီ" ဟု ဝန်ခံလေ၏။

ထိုစဉ်အခါ၌ ဘိက္ခုနီသံဃာသည် အခြားဘိက္ခုနီမတို့အား ဝုဋ္ဌာပနသမ္မုတိကို ပေးလေ၏။ စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမသည် "ငါသာလျှင် မိုက်သလော၊ ငါသာလျှင် အလဇ္ဇီမ, လော၊ သံဃာသည် ငါမှ တစ်ပါး အခြားဘိက္ခုနီမတို့အားမူကား ဝုဋ္ဌာပနသမ္မုတိကို ပေး၏။ ငါ့အားသာလျှင် ဝုဋ္ဌာပနသမ္မုတိကို မပေးဘဲ နေဘိ၏" ဟု ကဲ့ရဲ့၏၊ ရှုတ်ချ၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆို၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မစဏ္ဍကာဠီသည် 'အသျှင်မ သင်သည် ဥပဇ္ဈာယ်ပြုလုပ်ရန် မတော်သေး'ဟု ဆိုသည် ရှိသော် ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံလျက် နောက်မှ ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချခြင်းသို့ ရောက်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမသည် 'အသျှင်မ သင်သည် ဥပဇ္ဈာယ်ပြုလုပ်ရန် မတော်သေး'ဟု ဆိုအပ်သည် ရှိသော် ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံပြီးလျှင် နောက်မှ ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချခြင်းသဘောသို့ ရောက်၏ဟူသည် မှန်သလော"ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမသည် 'အသျှင်မ သင်သည် ဥပဇ္ဈာယ်ပြုလုပ်ရန် မတော်သေး'ဟု ဆိုအပ်သည်ရှိသော် ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံပြီးလျက် နောက်မှ ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချခြင်းသဘောသို့ ရောက်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (စဏ္ဍကာဠီဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသောသူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်း ကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၃၁။ ၇၆-၁၁၄၇။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် 'အသျှင်မ သင်သည် ဥပဇ္ဈာယ် ပြုလုပ်ရန် မသင့်တော်သေး' ဟု ဆိုသည်ရှိသော် "ကောင်းပါပြီ" ဟု ဝန်ခံပြီးလျက် နောက်မှ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချခြင်း သဘောသို့ ရောက်ငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။" ဤသို့ (ပြကြစေ ကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၆ - ဆဌသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

၁၁၄၈။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

အသျှင်မ သင်သည် ဥပဇ္ဈာယ်ပြုလုပ်ရန် မသင့်တော်သေးဟူသည် အသျှင်မ သင်သည် ဥပဇ္ဈာယ် ပြုလုပ်ရန် မသင့်တော်သေး' ဟု ဆိုအပ်သည် ရှိသော် "ကောင်းပါပြီ" ဟု ဝန်ခံပြီးလျက် နောက်မှ ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချခြင်းသို့ ရောက်ငြားအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၁၁၄၉။ ပင်ကိုယ်အားဖြင့် ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်း မသိခြင်း ကြောက်ခြင်းတို့ကြောင့် (ဥပဇ္ဈာယ်လုပ်မှု) ပြုသောသူကို ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမ တို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ဆဌသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၈ - ကုမာရီဘူတဝဂ်

၇ - သတ္တမသိက္ခာပုဒ်

၁၁၅၀။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ သိက္ခမာန်တစ်ယောက်သည် ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမထံသို့ ချဉ်းကပ်ပြီးလျှင် ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို တောင်း၏၊

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ထိုသိက္ခမာန်ကို “အသျှင်မ သင်သည် အကယ်၍ ငါ့အား သင်္ကန်းကို ပေးပါလျှင် သင့်ကို ငါ ရဟန်းပြုပေးအံ့” ဟု ဆိုပြီးနောက် ရဟန်းပြုမပေးချေ၊ ရဟန်းပြုပေးခြင်းငှါလည်း ကြောင့်ကြမစိုက်ချေ။

ထိုအခါ ထိုသိက္ခမာန်သည် ဘိက္ခုနီမတို့အား ဤအကြောင်းကို ပြောကြား၏။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့က “အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် သိက္ခမာန်ကို ‘အသျှင်မ သင်သည် အကယ်၍ ငါ့အား သင်္ကန်းကို ပေးပါလျှင် သင့်ကို ငါရဟန်းပြုပေးအံ့” ဟု ဆိုပြီးနောက် ရဟန်းပြုမပေးဘိသနည်း၊ ရဟန်းပြု ပေးခြင်းငှါလည်း လုံ့လမပြုဘိ သနည်း” ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

“ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် သိက္ခမာန်ကို ‘အသျှင်မ သင်သည် အကယ်၍ ငါ့အား သင်္ကန်းကို ပေးပါလျှင် သင့်ကို ငါရဟန်းပြု ပေးအံ့” ဟု ဆိုပြီးနောက် ရဟန်းပြုမပေး၊ ရဟန်းပြု ပေးခြင်း ငှါလည်း ကြောင့်ကြ မစိုက် ဟူသည် မှန်သလော” ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် သိက္ခမာန်ကို ‘အသျှင်မ သင်သည် အကယ်၍ ငါ့အား သင်္ကန်းကို ပေးပါလျှင် သင့်ကို ငါရဟန်းပြုပေးအံ့” ဟု ဆိုပြီး၍ ရဟန်းပြုမပေးဘိသနည်း၊ ရဟန်းပြုပေးခြင်းငှါလည်း ကြောင့်ကြ မစိုက်ဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညို စေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၃၂။ ၇၇-၁၁၅၁။ “အကြင်ဘိက္ခုနီမသည် သိက္ခမာန်ကို ‘အသျှင်မ သင်သည် အကယ်၍ ငါ့အား သင်္ကန်းကို ပေးပါလျှင် သင့်ကို ငါ ရဟန်းပြုပေးအံ့’ ဟု ဆိုပြီး နောက် ထိုဘိက္ခုနီမသည် နောက်၌ အန္တရာယ်မရှိဘဲ (ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍) ရဟန်းပြု မပေးငြားအံ့၊ ရဟန်းပြုပေးခြင်းငှါလည်း ကြောင့်ကြ မစိုက်ငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမ အား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏” ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၇ - သတ္တမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၁၅၂။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

သိက္ခမာန် မည်သည် နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါးကျင့်ထားပြီးသော မိန်းမတည်း။ အသျှင်မ သင်သည် အကယ်၍ ငါ့အား သင်္ကန်းကို ပေးပါလျှင် သင့်ကို ငါရဟန်း ပြုပေးအံ့ဟူသည် ဤသို့ သင်္ကန်းပေးမူ သင့်ကို ငါ ပဥ္စင်းခံပေးအံ့။

ထိုဘိက္ခုနီမသည် နောက်၌ အန္တရာယ်မရှိဘဲ ဟူသည် အန္တရာယ်မရှိခဲ့သော်။

ရဟန်းပြုမပေးငြားအံ့ ၊ဟူသည် ကိုယ်တိုင် ရဟန်းပြုမပေးငြားအံ့။

ရဟန်းပြုပေးခြင်းငှါ ကြောင့်ကြမစိုက်ငြားအံ့ဟူသည် သူတစ်ပါးကို မစေခိုင်းငြားအံ့။

"ရဟန်းပြု မပေးတော့အံ့၊ ရဟန်းပြုပေးခြင်း ငှါလည်း လုံ့လ မပြုတော့အံ့" ဟု ဝန်ချကာမျှ၌ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၁၁၅၃။ အန္တရာယ် ရှိအံ့၊ ရှာဖွေမရအံ့၊ အာပတ် မသင့်၊ နာဖျားသော ဘိက္ခုနီမအားလည်း အာပတ် မသင့်၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့်လည်း အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

သတ္တမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၈ - ကုမာရီဘူတဝဂ်

၈ - အဌမသိက္ခာပုဒ်

၁၁၅၄။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ သိက္ခမာန်တစ်ယောက်သည် ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို တောင်း၏၊

ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ထိုသိက္ခမာန်ကို "အသျှင်မ သင်သည် နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး ငါ့နောက်သို့ လိုက်ခဲ့ပါလျှင် သင့်ကို ငါရဟန်းပြုပေးအံ့" ဟု ဆိုပြီးမှ ရဟန်းပြုမပေးချေ၊ ရဟန်းပြုပေးခြင်းငှါလည်း ကြောင့်ကြ မစိုက်ချေ။

ထိုအခါ ထိုသိက္ခမာန်သည် ဘိက္ခုနီမတို့အား ဤအကြောင်းကို ပြောကြား၏။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် သိက္ခမာန်ကို 'အသျှင်မ သင်သည် နှစ်နှစ်တို့ ပတ်လုံး ငါ့နောက်သို့ လိုက်ခဲ့ပါလျှင် သင့်ကို ငါရဟန်းပြုပေးအံ့' ဟု ဆိုပြီးမှ ရဟန်းပြုမပေးဘိသနည်း၊ ရဟန်းပြုပေးခြင်းငှါလည်း ကြောင့်ကြ မစိုက်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြ ကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် သိက္ခမာန်ကို 'အသျှင်မ သင်သည် နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး ငါ့နောက်သို့ လိုက်ခဲ့ပါလျှင် သင့်ကို ငါရဟန်းပြုပေးအံ့' ဟု ဆိုပြီးမှ ရဟန်းပြုမပေး၊ ရဟန်းပြု ပေးခြင်းငှါလည်း ကြောင့်ကြ မစိုက်ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ်မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် သိက္ခမာန်ကို 'အသျှင်မ သင်သည် နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး ငါ့နောက်သို့ လိုက်ခဲ့ပါလျှင် သင့်ကို ငါရဟန်းပြုပေးအံ့" ဟု ဆိုပြီးမှ ရဟန်းပြုမပေးဘိ သနည်း၊ ရဟန်းပြုပေးခြင်း ငှါလည်း ကြောင့်ကြ မစိုက်ဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညို စေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၃၃။ ၇၈-၁၁၅၅။ "အကြင်ဘိက္ခုနီမသည် သိက္ခမာန်ကို 'အသျှင်မ သင်သည် နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး ငါ့နောက်သို့ လိုက်ခဲ့ပါလျှင် သင့်ကို ငါရဟန်းပြုပေးအံ့" ဟု ဆိုပြီးနောက် ထိုဘိက္ခုနီမသည် အန္တရာယ်မရှိဘဲ ရဟန်းပြုမပေးငြားအံ့၊ ရဟန်း ပြုပေးခြင်းငှါလည်း ကြောင့်ကြမစိုက်ငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၈ - အဌမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၁၅၆။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

သိက္ခမာန် မည်သည် နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါးကျင့်ထားပြီးသော မိန်းမတည်း။ အသျှင်မ သင်သည် နှစ်နှစ်ပတ်လုံး ငါ့နောက်သို့ လိုက်ခဲ့ပါလျှင် သင့်ကို ငါ ရဟန်းပြုပေးအံ့ဟူသည် နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး လုပ်ကျွေးခဲ့ပါလျှင် သင့်ကို ငါပဥ္စင်းခံပေးအံ့။

ထိုဘိက္ခုနီမသည် ဆိုပြီးနောက် အန္တရာယ်မရှိဘဲဟူသည် အန္တရာယ်မရှိခဲ့သော်။

ရဟန်းပြုမပေးငြားအံ့ ဟူသည် ကိုယ်တိုင် ရဟန်းပြုမပေးအံ့။

ရဟန်းပြုပေးခြင်းငှါ ကြောင့်ကြမစိုက်ငြားအံ့ဟူသည် သူတစ်ပါးကို မစေခိုင်းငြားအံ့။

"ရဟန်းပြုမပေးတော့အံ့၊ ရဟန်းပြုပေးခြင်းငှါလည်း ကြောင့်ကြမစိုက်တော့အံ့"ဟု ဝန်ချကာမျှ၌ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၁၁၅၇။ အန္တရာယ် ရှိအံ့၊ ရှာဖွေမရအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ နာဖျားသော ဘိက္ခုနီမအားလည်း အာပတ် မသင့်၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့်လည်း အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

အဌမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၈ - ကုမာရီဘူတဝဂ်

၉ - နဝမသိက္ခာပုဒ်

၁၁၅၈။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူသောအခါ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ယောကျ်ားကြီး ယောကျ်ား ငယ်တို့နှင့် ရောနှောသော (ယောကျ်ားတို့အတွက်)[၁] သောကဝင်လျက်ရှိသော ကြမ်းတမ်းသူ စဏ္ဍကာဠီ သိက္ခမာန်ကို ရဟန်းပြုပေး၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် ယောကျ်ားကြီး ယောကျ်ားငယ်တို့နှင့် ရောနှောသော (ယောကျ်ားတို့အတွက်) သောကဝင်လျက်ရှိသော ကြမ်းတမ်းသူ စဏ္ဍကာဠီသိက္ခမာန်ကို ရဟန်းပြုပေးဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ယောကျ်ားကြီး ယောကျ်ားငယ်တို့နှင့် ရောနှောသော (ယောကျ်ားတို့အတွက်) သောကဝင်လျက်ရှိသော ကြမ်းတမ်းသော စဏ္ဍကာဠီသိက္ခမာန်ကို ရဟန်းပြုပေး၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ်မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ယောကျ်ားကြီး ယောကျ်ားငယ်တို့နှင့် ရောနှောသော (ယောကျ်ားတို့အတွက်) သောကဝင်လျက်ရှိသော ကြမ်းတမ်းသော စဏ္ဍကာဠီသိက္ခမာန်ကို ရဟန်းပြုပေးဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်း ကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြစေကြကုန်လော့။

၁၃၄။ ၇၉-၁၁၅၉။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် ယောကျ်ားကြီး ယောကျ်ားငယ်တို့နှင့် ရောနှောသော (ယောကျ်ားတို့အတွက်) သောကဝင်လျက်ရှိသော ကြမ်းတမ်းသော သိက္ခမာန်ကို ရဟန်းပြု ပေးငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

နဝမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၁၆၀။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ယောကျ်ားကြီး မည်သည် အသက်နှစ်ဆယ်သို့ ရောက်ပြီးသူတည်း။

ယောကျ်ားငယ် မည်သည် အသက်နှစ်ဆယ်သို့ မရောက်သေးသော သူတည်း။

ရောနှောခြင်း မည်သည် မလျောက်ပတ်သော ကိုယ်အမူအရာ နှုတ်အမူအရာဖြင့် ရောနှော စပ်ယှက်၏။

ကြမ်းတမ်းသော မည်သည် အမျက်ထွက်ခြင်းကို ဆိုလို၏။

သောကဝင်လျက် ရှိသော မည်သည် သူတစ်ပါးတို့အား ဆင်းရဲခြင်းကို ဖြစ်စေ၏၊ သောကသို့ ဝင်၏။

သိက္ခမာန် မည်သည် နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ထားပြီးသော မိန်းမတည်း။ ရဟန်းပြု ပေးငြားအံ့ ဟူသည် ပဥ္စင်းခံပေးငြားအံ့။

"ရဟန်း ပြုပေးအံ့" ဟု ဂိုဏ်းကို သော်လည်းကောင်း၊ (ကမ္မဝါစာ) ဆရာမကို သော်လည်းကောင်း၊ သပိတ်ကို သော်လည်းကောင်း၊ သင်္ကန်းကို သော်လည်းကောင်း ရှာဖွေအံ့၊ သိမ်ကို သော်လည်း သမုတ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ဥတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကမ္မဝါစာ နှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ကုန်၏။ ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ ဥပဇ္ဈာယ်မအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဂိုဏ်းနှင့် (ကမ္မဝါစာ) ဆရာမ တို့အား မူကား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ကုန်၏။

၁၁၆၁။ မသိ၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

နဝမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

၁။ အထဝါ ယရံ ဝိယ ယရသာမိကာ အယမ္ပိ ပုရိသသမာဂမံ အလဘမာနာ သောကံ အာဝိသတိ စသည်ဖြင့် ဖွင့်ပြသော အဋ္ဌကထာ နောက်နည်းနှင့် အညီတည်း။

♠

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၈ - ကုမာရီဘူတဝဂ်

၁၀ - ဒသမသိက္ခာပုဒ်

၁၁၆၂။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် အမိအဖတို့နှင့် လင် ယောကျ်ားတို့က ခွင့်မပြုသော သိက္ခမာန်ကို ရဟန်းပြုပေး၏။

အမိအဖတို့နှင့် လင်ယောကျ်ားတို့က "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် ငါတို့ခွင့်မပြုသော သိက္ခမာန်ကို ရဟန်းပြုပေးဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော အမိအဖတို့နှင့် လင်ယောကျ်ားတို့၏ စကားကို ကြားကြသည်သာတည်း။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် အမိအဖတို့နှင့် လင်ယောကျ်ားတို့က ခွင့်မပြုသော သိက္ခမာန်ကို ရဟန်းပြုပေးဘိသနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် အမိအဖတို့နှင့် လင်ယောကျ်ားတို့က ခွင့်မပြုသော သိက္ခမာန်ကို ရဟန်းပြုပေး၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ်မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် အမိအဖတို့နှင့် လင်ယောကျ်ားတို့က ခွင့်မပြုသော သိက္ခမာန်ကို ရဟန်းပြုပေးဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၁၃၅။ ၈၀-၁၁၆၃။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် အမိအဖတို့က လည်းကောင်း၊ လင် ယောကျ်ားက လည်းကောင်း ခွင့်မပြုသော သိက္ခမာန်ကို ရဟန်းပြုပေးငြားအံ့၊ (ထို ဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁၀ - ဒသမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၁၆၄။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

အမိ အဖ မည်သည် မွေးဖွားသူ (မိရင်းဖရင်း) တို့ကို ဆိုလို၏။

လင်ယောကျ်ား မည်သည် သိမ်းပိုက်သော သခင်ကို ဆိုလို၏။

ခွင့်မပြုဘဲ ဟူသည် မပန်ကြားမူ၍။

သိက္ခမာန် မည်သည် နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါးကျင့်ထားပြီးသော မိန်းမတည်း။ ရဟန်းပြုပေးငြားအံ့၊ ဟူသည် ပဥ္စင်းခံပေးငြားအံ့။

"ရဟန်းပြုပေးအံ့" ဟု ဂိုဏ်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ (ကမ္မဝါစာ) ဆရာမကိုသော်လည်းကောင်း၊ သပိတ်ကိုသော်လည်းကောင်း၊ သင်္ကန်းကိုသော်လည်းကောင်း ရှာဖွေအံ့၊ သိမ်ကိုသော်လည်း သမုတ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ဉ တ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကမ္မဝါစာ နှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ကုန်၏။ ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ ဥပဇ္ဈာယ်မအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဂိုဏ်းနှင့် (ကမ္မဝါစာ) ဆရာမတို့ အားမူကား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ကုန်၏။

၁၁၆၅။ မသိ၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ ပန်ကြား၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ဒသမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၈ - ကုမာရီဘူတဝဂ်

၁၁ - ဧကာဒသမသိက္ခာပုဒ်

၁၁၆၆။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် "သိက္ခမာန်ကို ရဟန်း ပြုပေးအံ့"ဟု မထေရ်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့ကို စည်းဝေးစေပြီးလျှင် များစွာသော ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်ကို မြင်၍ "အသျှင်တို့ အကျွန်ုပ်တို့သည် သိက္ခမာန်ကို ရဟန်းပြုပေးမည် မဟုတ်သေးပါ" ဟု (လျှောက်ကာ) မထေရ်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့ကို လွှတ်လိုက်ပြီးနောက် ဒေဝဒတ်၊ ကောကာလိက၊ ခဏ္ဍမိဖုရား၏ သားဖြစ်သော ကဋမောဒကတိဿက၊ သမုဒ္ဒဒတ္တတို့ကို စည်းဝေးစေ၍ သိက္ခမာန်ကို ရဟန်းပြုပေး၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် အသျှင်မထုလ္လနန္ဒာသည် သိုးလေပြီးသော ဆန္ဒပေးခြင်းဖြင့် သိက္ခမာန်ကို ရဟန်းပြုပေးဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြောဆိုကြ ကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် သိုးလေပြီးသော ဆန္ဒပေးခြင်းဖြင့် သိက္ခမာန်ကို ရဟန်းပြုပေး၏ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် သိုးလေပြီးသော ဆန္ဒပေးခြင်းဖြင့် သိက္ခမာန်ကို ရဟန်းပြုပေးဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်း ကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၃၆။ ၈၁-၁၁၆၇။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် သိုးလေပြီးသော ဆန္ဒပေးခြင်းဖြင့် သိက္ခမာန်ကို ရဟန်းပြုပေးငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁၁ - ကောဒသမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၁၆၈။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

သိုးလေပြီးသော ဆန္ဒပေးခြင်းဖြင့် ဟူသည် ပရိသတ်ထသွားသည် ရှိသော်။

သိက္ခမာန် ဟူသည် နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါး ကျင့်ထားပြီးသော မိန်းမတည်း။ ရဟန်းပြုပေးငြားအံ့၊ ဟူသည် ပဉ္စင်းခံပေးငြားအံ့။

"ရဟန်းပြုပေးအံ့" ဟု ဂိုဏ်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ (ကမ္ဗဝါစာ) ဆရာမကိုသော်လည်းကောင်း၊ သပိတ်ကို သော်လည်းကောင်း၊ သင်္ကန်းကို သော်လည်းကောင်း ရှာဖွေအံ့၊ သိမ်ကိုသော်လည်း သမုတ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ဥတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကမ္ဗဝါစာ နှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ကုန်၏။ ကမ္ဗဝါစာ၏ အဆုံး၌ ဥပဇ္ဈာယ်မအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဂိုဏ်းနှင့် (ကမ္ဗဝါစာ) ဆရာမ တို့အားမူကား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ကုန်၏။

၁၁၆၉။ ပရိသတ် ထမသွားမီ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ကောဒသမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၈ - ကုမာရီဘူတဝဂ်

၁၂ - ဒွါဒသမသိက္ခာပုဒ်

၁၁၇၀။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ဘိက္ခုနီမတို့သည် နှစ်စဉ် ရဟန်းပြုပေးသဖြင့် နေစရာ ကျောင်းသည် မလုံမလောက်ဖြစ်၏။

လူတို့သည် အဘယ့်ကြောင့် "ဘိက္ခုနီမတို့သည် နှစ်စဉ် ရဟန်းပြုပေးကုန်ဘိသနည်း၊ နေစရာ ကျောင်းသည် မလုံမလောက် ဖြစ်၏" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည် သာတည်း။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် နှစ်စဉ် ရဟန်းပြုပေးကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် နှစ်စဉ် ရဟန်းပြုပေး၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ်မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် နှစ်စဉ် ရဟန်းပြုပေးကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၃၇။ ၈၂-၁၁၇၁။ "အကြင်ဘိက္ခုနီမသည် နှစ်စဉ် (ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍) ရဟန်း ပြုပေးငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁၂ - ဒွါဒသမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၁၇၂။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

နှစ်စဉ်ဟူသည် နှစ်တိုင်းတည်း။

ရဟန်းပြုပေးငြားအံ့ ၊ဟူသည် ပဥ္စင်းခံပေးငြားအံ့။

"ရဟန်းပြုပေးအံ့" ဟု ဂိုဏ်းကိုသော်လည်းကောင်း၊ (ကမ္မဝါစာ) ဆရာမကိုသော်လည်းကောင်း၊ သပိတ်ကို သော်လည်းကောင်း၊ သင်္ကန်းကိုသော်လည်းကောင်း ရှာဖွေအံ့၊ သိမ်ကိုသော်လည်း သမုတ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ဉ တ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကမ္မဝါစာ နှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ကုန်၏။ ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ ဥပဇ္ဈာယ်မအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဂိုဏ်းနှင့် (ကမ္မဝါစာ) ဆရာမတို့ အားမူကား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ကုန်၏။

၁၁၇၃။ တစ်နှစ်ခြား၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့ အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ဒွါဒသမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၈ - ကုမာရီဘူတဝဂ်

၁၃ - တေရသမသိက္ခာပုဒ်

၁၁၇၄။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဘိက္ခုနီမတို့သည် တစ်နှစ်တည်း၌ သိက္ခမာန် နှစ်ယောက်တို့ကို ရဟန်းပြုပေးကုန်၏၊ နေစရာကျောင်းသည် ရှေးနည်းအတူသာလျှင် မလုံမလောက် ဖြစ်၏။

လူတို့သည် အဘယ့်ကြောင့် "ဘိက္ခုနီမတို့သည် တစ်နှစ်တည်း၌ သိက္ခမာန်နှစ်ယောက်တို့ကို ရဟန်းပြု ပေးကုန်ဘိ သနည်း၊ နေစရာကျောင်းသည် ရှေးနည်းအတူသာလျှင် မလုံမလောက် ဖြစ်၏" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြပြောဆိုကြကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည်သာတည်း။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် တစ်နှစ်တည်း၌ သိက္ခမာန်နှစ်ယောက်တို့ကို ရဟန်းပြု ပေးကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြ ကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် တစ်နှစ်တည်း၌ သိက္ခမာန်နှစ်ယောက်တို့ကို ရဟန်းပြုပေးကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ်မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် အဘယ့်ကြောင့် တစ်နှစ်တည်း၌ သိက္ခမာန်နှစ်ယောက်တို့ကို ရဟန်းပြုပေးကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း ။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၁၇၈။ ၈၃-၁၁၇၅။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် တစ်နှစ်တည်း၌ သိက္ခမာန်နှစ်ယောက် တို့ကို ရဟန်းပြုပေးငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁၃ - တေရသမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၁၇၆။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

တစ်နှစ်တည်း၌ ဟူသည် တစ်ခုတည်းသော နှစ်၌။

သိက္ခမာန်နှစ်ယောက်တို့ကို ရဟန်းပြုပေးငြားအံ့ ဟူသည် သိက္ခမာန်နှစ်ယောက်တို့ကိုပဥ္စင်းခံပေးအံ့။

"သိက္ခမာန်နှစ်ယောက်တို့ကို ရဟန်းပြုပေးအံ့" ဟု ဂိုဏ်းကို သော်လည်းကောင်း၊ (ကမ္မဝါစာ) ဆရာမကို သော်လည်းကောင်း၊ သပိတ်ကို သော်လည်းကောင်း၊ သင်္ကန်းကို သော်လည်းကောင်း ရှာဖွေအံ့၊ သိမ်ကို သော်လည်း သမုတ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ဉတ်၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ကမ္မဝါစာ နှစ်ကြိမ်တို့၏ အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ကုန်၏။ ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌ ဥပဇ္ဈာယ်မအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ဂိုဏ်းနှင့် (ကမ္မဝါစာ) ဆရာမတို့အား မူကား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ကုန်၏။

၁၁၇၇။ တစ်နှစ်ခြား၍ ရဟန်းပြုပေးအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

တေရသမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

အဋ္ဌမ ကုမာရီဘူတဝဂ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၉ - ဆတ္တုပါဟနဝဂ်

၁ - ပဌမသိက္ခာပုဒ်

၁၁၇၈။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် ထီး ဖိနပ်ကို ဆောင်ကုန်၏ 'ဖိနပ်စီး ထီးဆောင်းကြကုန်၏'။

လူတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို ခံစားသော လူမိန်းမတို့ကဲ့သို့ ထီး ဖိနပ်ကို ဆောင်ကုန် 'ဖိနပ်စီး ထီးဆောင်းကြကုန်' ဘိသနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆို ကြကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည် သာတည်း။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် ထီးဖိနပ်ကို ဆောင်ကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် ထီး ဖိနပ်ကို ဆောင်ကုန်၏ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်း တော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် ထီး ဖိနပ်ကို ဆောင်ကုန်ဘိ သနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသော အမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်း ငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

(က) "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် ထီး ဖိနပ်ကို ဆောင်ငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် ဘိက္ခုနီမတို့အား ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

၁၁၇၉။ ထိုစဉ်အခါ၌ ဘိက္ခုနီမတစ်ယောက်သည် နာဖျား၏၊ ထိုဘိက္ခုနီမအား ထီး ဖိနပ်နှင့် ကင်း၍ ချမ်းသာမှုမဖြစ်သောကြောင့် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ နာဖျားသော ဘိက္ခုနီမအား ထီး ဖိနပ်ကို ခွင့်ပြုတော်မူ၏" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၃၉။ ၈၄- (ခ) ၁၁၈၀။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် မနာမဖျားဘဲ ထီး ဖိနပ်ကို ဆောင် 'ဖိနပ်စီး ထီးဆောင်း' ငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေ ကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁ - ပဌမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၁၈၁။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

မနာမဖျားဘဲ မည်သည် အကြင်ဘိက္ခုနီမအား ထီး ဖိနပ်နှင့် ကင်း၍ ချမ်းသာခြင်း ဖြစ်၏။

နာဖျား မည်သည် အကြင်ဘိက္ခုနီမအား ထီး ဖိနပ်နှင့် ကင်း၍ မချမ်းသာ။

ထီး မည်သည် ဝါးခြမ်းစိတ်တို့ဖြင့် ဝန်းဝိုင်းစွာ ခရိုင်ဖွဲ့ထားသော ထီးဖြူ၊ ဖျာထီး၊ သစ်ရွက်ထီး အားဖြင့် ထီးသုံးမျိုး ရှိ၏။

ဆောင်ငြားအံ့ ဟူသည် တစ်ကြိမ်တစ်ခါပင် ဆောင်သော်လည်း ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၁၁၈၂။ မနာမဖျားဘဲ မနာမဖျားဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ထီး ဖိနပ်ကို ဆောင်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

မနာမဖျားဘဲ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ ထီး ဖိနပ်ကို ဆောင်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

မနာမဖျားဘဲ နာဖျား၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ထီး ဖိနပ်ကို ဆောင်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ထီးကိုသာ ဆောင်၍ ဖိနပ်ကို မဆောင်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ဖိနပ်ကိုသာ ဆောင်၍ ထီးကို မဆောင်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

နာဖျားလျက် မနာမဖျားဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ နာဖျားလျက် ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်၏။ နာဖျားလျက် နာဖျား၏ ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၁၁၈၃။ နာဖျားသော ဘိက္ခုနီမအား အာပတ် မသင့်၊ အရံ၌လည်းကောင်း၊ အရံ၏ ဥပစာ၌ လည်းကောင်း ဆောင်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ဘေးရန်တို့ကြောင့်လည်း အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ပဌမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၉ - ဆတ္တုပါဟနဝဂ်

၂ - ဒုတိယသိက္ခာပုဒ်

၁၁၈၄။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံ ဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် ယာဉ်ဖြင့် သွားကုန်၏။

လူတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ကို ခံစားသော လူမိန်းမတို့ ကဲ့သို့ ယာဉ်ဖြင့် သွားကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည် သာတည်း။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် ယာဉ်ဖြင့် သွားကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် ယာဉ်ဖြင့် သွားကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်း တော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ယာဉ်ဖြင့် သွားကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

(က) "အကြင်ဘိက္ခုနီမသည် ယာဉ်ဖြင့် သွားငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် ဘိက္ခုနီမတို့အား ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

၁၁၈၅။ ထိုစဉ်အခါ၌ ဘိက္ခုနီမတစ်ယောက်သည် နာဖျား၍ ခြေဖြင့် သွားခြင်းငှါ မတတ်နိုင်။

မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ နာဖျားသော ဘိက္ခုနီမအား ယာဉ်ကို ခွင့်ပြုတော်မူ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၄၀။ ၈၅- (ခ) ၁၁၈၆။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် မနာမဖျားဘဲ ယာဉ်ဖြင့် သွား ငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမ အား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၂ - ဒုတိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၁၈၇။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

မနာမဖျားဘဲ မည်သည် ခြေဖြင့် သွားခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏။

နာဖျား မည်သည် ခြေဖြင့် သွားခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်။

ယာဉ် မည်သည် ပေါင်းချုပ်၊ ရထား၊ လှည်း၊ သန်လျင်း၊ ထမ်းစင်၊ ပုဆိုးသံလျင်းတို့တည်း။

သွားငြားအံ့ ဟူသည် တစ်ကြိမ်တစ်ခါပင်လည်း သွားအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၁၁၈၈။ မနာမဖျားဘဲမနာမဖျားဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ယာဉ်ဖြင့် သွားအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

မနာမဖျားဘဲ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ ယာဉ်ဖြင့် သွားအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

မနာမဖျားဘဲ နာဖျား၏ ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ယာဉ်ဖြင့် သွားအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

နာဖျားလျက် မနာမဖျားဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

နာဖျားလျက် ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

နာဖျားလျက် နာဖျား၏ ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၁၁၈၉။ နာဖျားသော ဘိက္ခုနီမအား အာပတ် မသင့်၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့် အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ဒုတိယသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၉ - ဆတ္တုပါဟနဝဂ်

၃ - တတိယသိက္ခာပုဒ်

၁၁၉၀။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဘိက္ခုနီမတစ်ပါးသည် မိန်းမတစ်ယောက်၏ ဆရာ ဘိက္ခုနီမဖြစ်၏။

ထိုအခါ ထိုမိန်းမသည် "အသျှင်မ ဤခါးကြိုးတန်ဆာကို ဤမည်သော မိန်းမအား ပေးလိုက်ပါလော့" ဟု ထိုဘိက္ခုနီမအား ပြောဆို၏။

ထိုအခါ ထိုဘိက္ခုနီမသည် "အကယ်၍ ငါသည် သပိတ်ဖြင့် ယူသွားအံ့၊ ငါ့အား ဖောက်ပြန်သော အသံ[၁] ဖြစ်ရ လတ္တံ့" ဟု ခါး၌ စွပ်၍ သွား၏။ ထိုခါးကြိုးချည်မျှင်တို့သည် ပြတ်သည်ရှိသော် ခရီးလမ်းမ၌ (ကျောက်မျက်ရတနာတို့သည်) ဖရိုဖရဲ ပြန့်ကြဲကုန်၏။

လူတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို ခံစားသော လူမိန်းမတို့ကဲ့သို့ ခါးကြိုးတန်ဆာကို ဆောင်ကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည်သာတည်း။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမသည် ခါးကြိုးတန်ဆာကို ဆောင်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမသည် ခါးကြိုးတန်ဆာကို ဆောင်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမသည် ခါးကြိုးတန်ဆာကို ဆောင်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၄၀။ ၈၆-၁၁၉၁။ "အကြင်ဘိက္ခုနီမသည် ခါးကြိုးတန်ဆာကို ဆောင်ငြားအံ့၊ (ထို ဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၃ - တတိယသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၁၉၂။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို “ဘိက္ခုနီမ” ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ခါးကြိုးတန်ဆာ မည်သည် ခါး၌ ဆင်မြန်းသော တန်ဆာတစ်ခုခုတည်း။

ဆောင်ငြားအံ့ ဟူသည် တစ်ကြိမ်တစ်ခါသော်လည်း ဆောင်ငြားအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၁၁၉၃။ အနာဟူသော အကြောင်းကြောင့် အာပတ် မသင့်၊ ခါးစည်းကြိုး သက်သက်ကို ဆောင်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

တတိယသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

၁။ ကျောက်မျက်ရတနာဖြင့် သပိတ်ကို ပွတ်တိုက်မိသောအသံ

♠

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၉ - ဆတ္တုပါဟနဝဂ်

၄ - စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ်

၁၁၉၄။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် လူမိန်းမတို့၏ အဆင် တန်ဆာကို ဆောင်ကုန်၏။

လူတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ကို ခံစားသော လူမိန်းမတို့ကဲ့သို့ လူမိန်းမတို့၏ အဆင်တန်ဆာကို ဆောင်ကုန်ဘိ သနည်း"ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည်သာတည်း။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် လူမိန်းမတို့၏ အဆင်တန်ဆာကို ဆောင်ကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြ ကုန်၏ ။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် လူမိန်းမတို့၏ အဆင်တန်ဆာကို ဆောင်ကုန်၏ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် လူမိန်းမတို့၏ အဆင်တန်ဆာကို ဆောင်ကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၄၂။ ၈၇-၁၁၉၅။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် လူမိန်းမတို့၏ အဆင်တန်ဆာကို ဆောင်ငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၄ - စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၁၉၆။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့သဘောရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

လူမိန်းမတို့၏ အဆင်တန်ဆာ မည်သည် ခေါင်းစွပ်တန်ဆာ လည်ဆွဲတန်ဆာ လက်ဝတ်တန်ဆာ ခြေဝတ်တန်ဆာ ခါးစည်းတန်ဆာတို့တည်း။

ဆောင်ငြားအံ့ ဟူသည် တစ်ကြိမ်တစ်ခါသော်လည်း ဆောင်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၁၁၉၇။ အနာပဟူသော အကြောင်းကြောင့် အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၉ - ဆတ္တုပါဟနဝဂ်

၅ - ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ်

၁၁၉၈။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် နံ့သာမှုန့် အရောင်တင်မှုန့် တို့ဖြင့် ရေချိုးကြကုန်၏။

လူတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ကို ခံစားသော လူမိန်းမတို့ကဲ့သို့ နံ့သာမှုန့် အရောင်တင်မှုန့်တို့ဖြင့် ရေချိုးကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြော ပြောဆိုကြကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည် သာတည်း။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် နံ့သာမှုန့် အရောင်တင်မှုန့်တို့ဖြင့် ရေချိုးကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် နံ့သာမှုန့် အရောင်တင်မှုန့်တို့ဖြင့် ရေချိုးကြကုန်၏ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် နံ့သာမှုန့် အရောင်တင်မှုန့်တို့ဖြင့် ရေချိုးကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၄၃။ ၈၈-၁၁၉၉။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် နံ့သာမှုန့် အရောင်တင်မှုန့်တို့ဖြင့် ရေချိုးငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၅ - ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၂၀၀။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့သဘောရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥပသမ္ပဒါကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

နံ့သာမှုန့် မည်သည် တစ်စုံတစ်ခုသော နံ့သာတည်း။

အရောင်တင်မှုန့် မည်သည် တစ်စုံတစ်ခုသော အရောင်တင်မှုန့်တည်း။

ရေချိုးပြားအံ့ ဟူသည် ရေချိုးအံ့။ ပယောဂတိုင်း ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

ရေချိုးပြီးသည်၏အဆုံး၌ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၁၂၀၁။ အနာပတ္တိသော အကြောင်းကြောင့် အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ပဉ္စမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၉ - ဆတ္တုပါဟနဝဂ်

၆ - ဆဌသိက္ခာပုဒ်

၁၂၀၂။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် (အနံ့ဖြင့်) ထုံထားသော နှမ်းမှုန့်ညက်ဖြင့် ရေချိုးကြကုန်၏။

လူတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ကို ခံစားသော လူမိန်းမတို့ကဲ့သို့ (အနံ့ဖြင့်) ထုံထားသော နှမ်းမှုန့်ညက်ဖြင့် ရေချိုးကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည်သာတည်း။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် (အနံ့ဖြင့်) ထုံထားသော နှမ်းမှုန့်ညက်ဖြင့် ရေချိုးကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် (အနံ့ဖြင့်) ထုံထားသော နှမ်းမှုန့်ညက်ဖြင့် ရေချိုးကုန်၏ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် (အနံ့ဖြင့်) ထုံထားသော နှမ်းမှုန့်ညက်ဖြင့် ရေချိုးကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်း ငှါလည်း ကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၄၄။ ၈၉-၁၂၀၃။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် (အနံ့ဖြင့်) ထုံထားသော နှမ်းမှုန့်ညက်ဖြင့် ရေချိုးငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော် မူ၏)။

၆ - ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၂၀၄။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ထုံထားသော မည်သည် တစ်စုံတစ်ခုသော အနံ့ဖြင့် ထုံထားသော။

နှမ်းမှုန့်ညက် မည်သည် နှမ်းတို့ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော အမှုန့်ကို ဆိုလို၏။

ရေချိုးငြားအံ့ ဟူသည် ရေချိုး၏။ ပယောဂတိုင်း ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရေချိုးပြီးသည်၏ အဆုံး၌ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၁၂၀၅။ အနာဟူသော အကြောင်းကြောင့် အာပတ် မသင့်၊ ပြကတေ့နှမ်းမှုန့်ဖြင့် ရေချိုးအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦးလွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ဆဋ္ဌသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၉ - ဆတ္တုပါဟနဝဂ်

၇ - သတ္တမသိက္ခာပုဒ်

၁၂၀၆။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဘိက္ခုနီမတို့သည် အခြားဘိက္ခုနီမကို ပွတ်လည်း ပွတ်သပ်စေကုန်၏၊ ဆုပ်လည်း ဆုပ်နယ်စေကုန်၏။

ကျောင်းစဉ်လှည့်လည်သော လူတို့သည် မြင်သဖြင့် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ကို ခံစားသော လူမိန်းမတို့ကဲ့သို့ ဘိက္ခုနီမကို ပွတ်လည်း ပွတ်သပ်စေကုန်ဘိသနည်း၊ ဆုပ်လည်း ဆုပ်နယ် စေကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည်သာတည်း။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဘိက္ခုနီမကို ပွတ်လည်း ပွတ်သပ်စေကုန်ဘိ သနည်း၊ ဆုပ်လည်း ဆုပ်နယ် စေကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဘိက္ခုနီမကို ပွတ်လည်း ပွတ်သပ်စေကုန်၏၊ ဆုပ်လည်း ဆုပ်နယ်စေကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် (အခြား) ဘိက္ခုနီမကို ပွတ်လည်း ပွတ်သပ်စေကုန်ဘိသနည်း၊ ဆုပ်လည်း ဆုပ်နယ်စေကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၄၅။ ၉၀-၁၂၀၇။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် ဘိက္ခုနီမကို ပွတ်လည်း ပွတ်သပ်စေ ငြားအံ့၊ ဆုပ်လည်း ဆုပ်နယ်စေငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၇ - သတ္တမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၂၀၈။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ဘိက္ခုနီမကို ဟူသည် အခြားသော ဘိက္ခုနီမကို။

ပွတ်လည်း ပွတ်သပ်စေပြောအံ့ ဟူသည် ပွတ်သပ်စေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ဆုပ်လည်း ဆုပ်နယ်စေပြောအံ့ ဟူသည် ဆုပ်နယ်စေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၁၂၀၉။ နာဖျားသော ဘိက္ခုနီမအား အာပတ် မသင့်၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့်လည်း အာပတ် မသင့်။

ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

သတ္တမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၉ - ဆတ္တုပါဟနဝဂ်

၈-၉-၁၀ - အဋ္ဌမ နဝမ ဒသမသိက္ခာပုဒ်

၁၂၁၀။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဘိက္ခုနီမတို့သည် သိက္ခမာန်ကို ပွတ်လည်း ပွတ်သပ်စေကုန်၏၊ ဆုပ်လည်း ဆုပ်နယ်စေကုန်၏။ပ။

သာမဏေမကို ပွတ်လည်း ပွတ်သပ်စေကုန်၏၊ ဆုပ်လည်း ဆုပ်နယ်စေကုန်၏။ပ။

လူမိန်းမကို ပွတ်လည်း ပွတ်သပ်စေကုန်၏၊ ဆုပ်လည်း ဆုပ်နယ်စေကုန်၏။ပ။

ကျောင်းစဉ် လှည့်လည်သော လူတို့သည် မြင်ကြသဖြင့် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ကို ခံစားသော လူမိန်းမတို့ကဲ့သို့ လူမိန်းမကို ပွတ်လည်း ပွတ်သပ်စေကုန်ဘိသနည်း၊ ဆုပ်လည်း ဆုပ်နယ် စေကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည် သာတည်း။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် လူမိန်းမကို ပွတ်လည်း ပွတ်သပ်စေကုန်ဘိသနည်း၊ ဆုပ်လည်း ဆုပ်နယ် စေကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် လူမိန်းမကို ပွတ်လည်း ပွတ်သပ်စေကုန်၏၊ ဆုပ်လည်း ဆုပ်နယ်စေကုန်၏ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် လူမိန်းမကို ပွတ်လည်း ပွတ်သပ်စေကုန်ဘိသနည်း၊ ဆုပ်လည်း ဆုပ်နယ်စေကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၄၆-၇-၈။ ၉၁-၂-၃-၁၂၁၁။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် သိက္ခမာန်မကို။ပ။ သာမဏေမကို။ပ။ လူမိန်းမကို ပွတ်လည်း ပွတ်သပ်စေငြားအံ့၊ ဆုပ်လည်း ဆုပ်နယ် စေငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၈-၉-၁၀ - အဋ္ဌမ နဝမ ဒသမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၂၁၂။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို “ဘိက္ခုနီမ” ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

သိက္ခမာန် မည်သည် နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး သိက္ခာပုဒ်ခြောက်ပါးကျင့်ထားပြီးသော မိန်းမတည်း။ သာမဏေမ မည်သည် ဆယ်ပါးသော သိက္ခာရှိသော မိန်းမတည်း။

လူမိန်းမ မည်သည် အိမ်၌ နေသော လူဝတ်ကြောင်မိန်းမကို ဆိုလို၏။

ပွတ်လည်း ပွတ်သပ်စေငြားအံ့ ဟူသည် ပွတ်သပ်စေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ဆုပ်လည်း ဆုပ်နယ်စေငြားအံ့ ဟူသည် ဆုပ်နယ်စေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၁၂၁၃။ အနာဟူသော အကြောင်းကြောင့် အာပတ် မသင့်၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့် အာပတ် မသင့်။

ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

အဋ္ဌမ နဝမ ဒသမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၉ - ဆတ္တုပါဟနဝဂ်

၁၁ - ကောဒသမသိက္ခာပုဒ်

၁၂၁၄။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ရဟန်း၏ ရှေ့မှ နေရာ၌ မပန် ကြားဘဲ ထိုင်နေကုန်၏။

ရဟန်းတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ရဟန်း၏ ရှေ့မှ နေရာ၌ မပန်ကြားဘဲ ထိုင်ကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ရဟန်း၏ ရှေ့မှ နေရာ၌ မပန်ကြားဘဲ ထိုင်ကုန်၏ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ရဟန်း၏ ရှေ့မှ နေရာ၌ မပန်ကြားဘဲ ထိုင်ကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၄၉။ ၉၄-၁၂၁၅။ "အကြင်ဘိက္ခုနီမသည် ရဟန်း၏ ရှေ့မှ နေရာ၌ မပန်ကြားဘဲ ထိုင်ငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁၁ - ကောဒသမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၂၁၆။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ရဟန်း၏ ရှေ့မှ ဟူသည် ပဥ္စင်းဖြစ်သူ၏ ရှေ့မှ။

မပန်ကြားမူ၍ ဟူသည် မပြောမကြားမူ၍။

နေရာ၌ ထိုင်ငြားအံ့ ဟူသည် အယုတ်သဖြင့် မြေ၌သော်လည်း ထိုင်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၁၂၁၇။ မပန်ကြားရသေးသည်၌ မပန်ကြားရသေး ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ နေရာ၌ ထိုင်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

မပန်ကြားရသေးသည်၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ နေရာ၌ ထိုင်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

မပန်ကြားရသေးသည်၌ ပြန်ကြားပြီး ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ နေရာ၌ ထိုင်အံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ပန်ကြားပြီးသည်၌ မပန်ကြားရသေး ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ပန်ကြားပြီးသည်၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ပန်ကြားပြီးသည်၌ ပန်ကြားပြီးဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၁၂၁၈။ ပန်ကြား၍ နေရာ၌ ထိုင်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။ နာဖျားသော ဘိက္ခုနီမအားလည်း အာပတ် မသင့်၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့်လည်း အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ကောဒသမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၉ - ဆတ္တုပါဟနဝဂ်

၁၂ - ဒွါဒသမသိက္ခာပုဒ်

၁၂၁၉။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဘိက္ခုနီမတို့သည် အခွင့်မတောင်းဘဲ ရဟန်းကို ပြဿနာ မေးကုန်၏။

ရဟန်းတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ခွင့်မတောင်းဘဲ ရဟန်းကို ပြဿနာ မေးကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ခွင့်မတောင်းဘဲ ရဟန်းကို ပြဿနာမေးကုန်၏ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ခွင့်မတောင်းဘဲ ရဟန်းကို ပြဿနာ မေးကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၅၀။ ၉၅-၁၂၂၀။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် ခွင့်မတောင်းဘဲ ရဟန်းကို ပြဿနာ မေးငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁၂ - ဒွါဒသမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၂၂၁။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ခွင့်မတောင်းဘဲ ဟူသည် မပန်မကြားဘဲ။

ရဟန်းကို ဟူသည် ပဥ္စင်းဖြစ်သူကို။

ပြဿနာကို မေးငြားအံ့ ဟူသည် သုတ္တန်၌ အခွင့်တောင်းပြီးမှ ဝိနည်းကိုဖြစ်စေ အဘိဓမ္မာကို ဖြစ်စေ မေးအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ဝိနည်း၌ အခွင့်တောင်းပြီးမှ သုတ္တန်ကိုဖြစ်စေ အဘိဓမ္မာကိုဖြစ်စေ မေးအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

အဘိဓမ္မာ၌ အခွင့်တောင်းပြီးမှ သုတ္တန်ကိုဖြစ်စေ ဝိနည်းကိုဖြစ်စေ မေးအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၁၂၂၂။ မပန်ကြားရသေးသည်၌ မပန်ကြားရသေး ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ပြဿနာကို မေးအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

မပန်ကြားရသေးသည်၌ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ ပြဿနာကို မေးအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

မပန်ကြားရသေးသည်၌ ပြန်ကြားပြီးဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ပြဿနာကို မေးအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ပန်ကြားပြီးသည်၌ မပန်ကြားရသေးဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ပန်ကြားပြီးသည်၌ ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ပန်ကြားပြီးသည်၌ ပန်ကြားပြီးဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၁၂၂၃။ ခွင့်တောင်း၍ မေးအံ့၊ မရည်ညွှန်းမူ၍ ခွင့်တောင်းပြီးလျှင် တစ်စုံတစ်ရာ၌ မေးအံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ဒွါဒသမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၄ - ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပါစိတ်အခန်း ===

၉ - ဆတ္တုပါဟနဝဂ်

၁၃ - တေရသမသိက္ခာပုဒ်

၁၂၂၄။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဘိက္ခုနီမတစ်ယောက်သည် ရင်လျှမ်းတဘက် မပါဘဲ ရွာသို့ ဆွမ်းခံဝင်၏။

ထိုဘိက္ခုနီမ၏ ဒုကုဋ်သက်န်းတို့သည် ခရီးလမ်းမ၌ လေပွေတိုက်၍ လွင့်ပါးကုန်၏။ လူအပေါင်းတို့သည် "အသျှင်မ၏ သားမြတ်တို့သည် လှပတင့်တယ် ကုန်၏" ဟု ကြွေးကြော်ကုန်၏။

ထိုဘိက္ခုနီမသည် ထိုလူတို့က ပြက်ရယ်ပြုကြသဖြင့် မျက်နှာမသာဖြစ်၏။ ထိုဘိက္ခုနီမသည် ကျောင်းသို့ သွားပြီးလျှင် (အခြား) ဘိက္ခုနီမတို့အား ဤအကြောင်းကို ပြောကြား၏။

အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမသည် ရင်လျှမ်းတဘက်မပါဘဲ ရွာသို့ ဝင်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဘိက္ခုနီမသည် ရင်လျှမ်းတဘက်မပါဘဲ ရွာသို့ ဝင်၏ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ်မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမသည် ရင်လျှမ်းတဘက်မပါဘဲ ရွာသို့ ဝင်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဘိက္ခုနီမ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသောသူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၁၅၁။ ၉၆၁*-၁၂၂၅။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် ရင်လျှမ်းတဘက်မပါဘဲ ရွာသို့ ဝင်ငြားအံ့၊ (ထိုဘိက္ခုနီမအား) ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁၃ - တေရသမသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၂၂၆။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥ တ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို “ဘိက္ခုနီမ” ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

ရင်လွှမ်းတဘက်မပါဘဲ ဟူသည် ရင်လွှမ်းတန်ဆာနှင့် ကင်း၍။

ရင်လွှမ်းတဘက် မည်သည် ညှပ်ရိုးအောက် ချက်အထက်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ (အသုံးပြုသော အဝတ်တည်း)။

ရွာသို့ ဝင်ငြားအံ့ ဟူသည် အရံအတားရှိသော ရွာ၏ အရံအတားကို လွန်စေသော ဘိက္ခုနီမအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ အရံအတား မရှိသော ရွာ၏ ဥပစာသို့ သက်ဝင်သော ဘိက္ခုနီမအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

၁၂၂၇။ သက်နံးကို လုယက်ခံရသော ဘိက္ခုနီမ၊ သင်္ကန်းပျောက်သော ဘိက္ခုနီမ၊ နာဖျားသော ဘိက္ခုနီမ၊ သတိမေ့လျော့သော ဘိက္ခုနီမ၊ မသိသော ဘိက္ခုနီမတို့အား အာပတ် မသင့်၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့် ရင်လွှမ်းတဘက်မပါဘဲ ရွာသို့ဝင်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦးလွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

တေရသမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

နဝမဆတ္တုပါဟနဝဂ် ပြီး၏။

အသျှင်မတို့ တစ်ရာ့ခြောက်ဆယ်ခြောက်ပါးသော ပါစိတ်အာပတ်တို့ကို သရုပ်အားဖြင့် ပြဆိုပြီးပါကုန်ပြီ၊ ထိုတစ်ရာ့ခြောက်ဆယ်ခြောက်ပါးသော ပါစိတ်အာပတ်တို့၌ အသျှင်မတို့ကို မေးပါ၏၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြပါကုန်၏လော၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း မေးပါ၏၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြပါကုန်၏လော၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း မေးပါ၏၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြပါကုန်၏လော၊ အသျှင်မတို့သည် ဤပါစိတ်အာပတ်တို့၌ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြပါ ကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ်နေကုန်၏၊ ဤသို့ဆိတ်ဆိတ် နေသဖြင့် ဤစင်ကြယ်သည့် အဖြစ်ကို သိမှတ်ရပါသည်။

ဘိက္ခုနီဝိဘင်း၌ ပါစိတ်အခန်း ပြီး၏။

၁။ * ရဟန်းမိန်းမများနှင့်သာ ဆက်ဆံသောပါစိတ်-၉၆။ ရဟန်းယောကျ်ားများနှင့်လည်း ဆက်ဆံသော ပါစိတ်-၇၀။ ပေါင်း ဘိက္ခုနီပါစိတ် ၁၆၆-ပါး ဖြစ်သည်။

♠

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၅ - ပါဋိဒေသနီအခန်း ===

၁ - ပဌမပါဋိဒေသနီသိက္ခာပုဒ်

အသျှင်မတို့ ဤရှစ်ပါးသော ပါဋိဒေသနီအာပတ်တို့သည် သရုပ်အားဖြင့် ပြဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏။

၁၂၂၈။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် ထောပတ်ကို တောင်း၍ သုံးဆောင် ကုန်၏။

လူတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ထောပတ်ကို တောင်း၍ သုံးဆောင်ကုန်ဘိသနည်း၊ အဘယ်သူသည် ချိုမြိန်သော အရသာကို မနှစ်သက်ဘဲ ရှိအံ့နည်း၊ အဘယ်သူသည် သာယာဖွယ်ဖြစ်သော အရသာကို မမြိန်ရှက်ဘဲ ရှိအံ့နည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည်သာတည်း။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် ထောပတ်ကို တောင်း၍ သုံးဆောင်ကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် ထောပတ်ကို တောင်း၍ သုံးဆောင်ကြ ကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် ထောပတ်ကို တောင်း၍ သုံးဆောင်ကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသော အမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညို စေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

(က) "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် ထောပတ်ကို တောင်း၍ သုံးဆောင်ငြားအံ့၊ ထိုဘိက္ခုနီမသည် 'အသျှင်မတို့ အကျွန်ုပ်သည် ကဲ့ရဲ့အပ် မလျော်ပတ်သော ပါဋိဒေသနီအာပတ်သို့ ရောက်ပြီ၊ ထိုအာပတ်ကို ပြောကြားပါ၏' ဟု ပြောကြားရမည်" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် ဘိက္ခုနီမတို့အား ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

၁၂၂၉။ ထိုအခါ ဘိက္ခုနီမတို့သည် နာဖျားကုန်၏၊ သူနာမေးသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် နာဖျားသော ဘိက္ခုနီမတို့ကို "အသျှင်မတို့ ကျန်းမာကြပါ၏လော၊ မျှတကြပါ၏လော" ဟု မေးကြကုန်၏။

အသျှင်မတို့ အကျွန်ုပ်တို့သည် ရှေးအခါ၌ ထောပတ်ကို တောင်း၍ စားကြကုန်၏၊ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့အား ချမ်းသာမှုဖြစ်ပါ၏၊ သို့ရာတွင် ယခုအခါ၌ "မြတ်စွာဘုရား မြစ်ပယ်တော်မူသောကြောင့် မအပ်" ဟု တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ မတောင်းကြပါကုန်၊ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့အား ကျန်းမာမှု မဖြစ်ပါဟု ဆိုကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ နာဖျားသော ဘိက္ခုနီမအား ထောပတ်ကို တောင်း၍ သုံးဆောင်စေခြင်းငှါ ခွင့်ပြုတော်မူ၏" ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၂၂၂။ ၁- (ခ) ၁၂၃၀။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် မနာမဖျားဘဲ ထောပတ်ကိုတောင်း၍ သုံးဆောင်ငြားအံ့၊ ထိုဘိက္ခုနီမသည် 'အသျှင်မတို့ အကျွန်ုပ်သည် ကဲ့ရဲ့အပ် မလျောက်ပတ်သော ပါဋိဒေသနီအာပတ်သို့ ရောက်ပြီ၊ ထိုအာပတ်ကို ပြောကြားပါ၏' ဟု ပြောကြားရမည်" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

၁ - ပဌမပါဋိဒေသနီသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

၁၂၃၁။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဉတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

မနာမဖျားဘဲ ဟူသည် ထောပတ်နှင့်ကင်း၍ ချမ်းသာမှုဖြစ်၏။

နာဖျား မည်သည် ထောပတ်နှင့်ကင်း၍ ချမ်းသာမှုမဖြစ်။

ထောပတ် မည်သည် နွားနို့ထောပတ် ဆိတ်နို့ထောပတ် ကျွဲနို့ထောပတ် အသားအပ်သော သတ္တဝါတို့မှဖြစ်သော ထောပတ်တည်း။

မနာမဖျားဘဲ မိမိ၏အကျိုးငှါ တောင်းအံ့၊ ပယောဂကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရခြင်းကြောင့် "သုံးဆောင်မည်" ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ပါဋိဒေသနီအာပတ် သင့်၏။

၁၂၃၂။ မနာမဖျားဘဲ မနာမဖျားဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ထောပတ်ကို တောင်း၍ သုံးဆောင်အံ့၊ ပါဋိဒေသနီအာပတ် သင့်၏။ မနာမဖျားဘဲ ယုံမှားရှိသည်ဖြစ်၍ ထောပတ်ကို တောင်း၍ သုံးဆောင်အံ့၊ ပါဋိဒေသနီအာပတ် သင့်၏။ မနာမဖျားဘဲ နာဖျား၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ထောပတ်ကို တောင်း၍ သုံးဆောင်အံ့၊ ပါဋိဒေသနီအာပတ် သင့်၏။

နာဖျားလျက် မနာမဖျားဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ နာဖျားလျက် ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ နာဖျားလျက် နာဖျား၏ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၁၂၃၃။ နာဖျားသော ဘိက္ခုနီမအား အာပတ် မသင့်၊ နာဖျားစဉ်က ထောပတ်ကို တောင်းပြီးလျှင် မနာမဖျားသောအခါ စားအံ့၊ သူနာမ၏ စားကြွင်းကို စားအံ့၊ ဆွေမျိုးတော်သူ ပင့်ဖိတ်သူတို့၏ အထံမှ တောင်း၍ စားအံ့၊ သူတစ်ပါးအကျိုးငှါ တောင်းအံ့၊ မိမိဥစ္စာဖြင့် ဝယ်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ပဌမပါဋိဒေသနီသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၅ - ပါဋိဒေသနီအခန်း ===

၂ - ဒုတိယစသော ပါဋိဒေသနီသိက္ခာပုဒ်များ

၁၂၃၄။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် ဆီကို တောင်း၍ စားကြ ကုန်၏။ပ။

၃ - ပျားရည်ကို တောင်း၍ စားကြကုန်၏။ပ။

၄ - နတင်လဲကို တောင်း၍ စားကြကုန်၏။ပ။

၅ - ငါးကို တောင်း၍ စားကြကုန်၏။ပ။

၆ - အမဲကို တောင်း၍ စားကြကုန်၏။ပ။

၇ - နို့ရည်ကို တောင်း၍ စားကြကုန်၏။ပ။

၈ - နို့ဓမ်းကို တောင်း၍ စားကြကုန်၏။ပ။

လူတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် နို့ဓမ်းကို တောင်း၍ စားကုန်ဘိသနည်း၊ အဘယ်သူသည် ချိုမြိန်သော အရသာကို မနှစ်သက်ဘဲ ရှိအံ့နည်း၊ အဘယ်သူသည် ကောင်းမြတ်သော အရသာကို မမြိန်ရှက်ဘဲ ရှိအံ့နည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏စကားကို ကြားကြသည် သာတည်း။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် နို့ဓမ်းကို တောင်း၍ စားကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် နို့ဓမ်းကို တောင်း၍ စားကြကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် နို့ဓမ်းကို တောင်း၍ စားကုန်ဘိသနည်း၊ ရဟန်းတို့ ဤ (ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါလည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

(က) "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် နို့ဓမ်းကို တောင်း၍ စားငြားအံ့၊ ထိုဘိက္ခုနီမအား 'အသျှင်မတို့ အကျွန်ုပ်သည် ကဲ့ရဲ့အပ် မလျောက်ပတ်သော ပါဋိဒေသနီအာပတ်သို့ ရောက်ပြီ၊ ထိုအာပတ်ကို ပြောကြားပါ၏' ဟု ပြောကြား ရမည်" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

ဤသို့လျှင် မြတ်စွာဘုရားသည် ဘိက္ခုနီမတို့အား ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူ၏။

၁၂၃၅။ ထိုစဉ်အခါ၌ ဘိက္ခုနီမတို့သည် နာဖျားကုန်၏၊ သူနာမေးသောဘိက္ခုနီမတို့သည် နာဖျားသော ဘိက္ခုနီမတို့ကို "အသျှင်မတို့ ကျန်းမာကြပါ၏လော၊ မျှတကြပါ၏လော" ဟု မေးကြကုန်၏။

အသျှင်မတို့ အကျွန်ုပ်တို့သည် ရှေးအခါ၌ နို့ဓမ်းကို တောင်း၍ စားရကုန်၏၊ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့အား ကျန်းမာမှုဖြစ်ပါ၏၊ သို့ရာတွင် ယခုအခါ၌ "မြတ်စွာဘုရား မြစ်ပယ်တော်မူသောကြောင့် မအပ်" ဟု တွေးတောမှု 'သံသယ ကုက္ကုစ္စ' ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ မတောင်းကြပါကုန်၊ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်တို့အား ကျန်းမာမှု မဖြစ်ပါဟု ပြောဆိုကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။

ရဟန်းတို့ နာဖျားသော ဘိက္ခုနီမအား နို့ဓမ်းကို တောင်း၍ စားခြင်းငှါ ခွင့်ပြုတော်မူ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၂၂၉။ ၈- (ခ) ၁၂၃၆။ "အကြင် ဘိက္ခုနီမသည် မနာမဖျားဘဲ နို့ဓမ်းကို တောင်း၍ စားငြားအံ့၊ ထို ဘိက္ခုနီမသည် 'အသျှင်မတို့ အကျွန်ုပ်သည် ကဲ့ရဲ့အပ် မလျောက်ပတ်သော ပါဋိဒေသနီ အာပတ်သို့ ရောက်ပါ၏၊ ထိုအာပတ်ကို ပြောကြားပါ၏' ဟု ပြောကြား ရမည်" ဤသို့ (ပြကြစေ ကုန်လော့ဟု မိန့်တော် မူ၏)။

၂ - ဒုတိယစသော ပါဠိဒေသနီသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်များ

၁၂၃၇။ အကြင် ဟူသည် အကြင်သို့ သဘော ရှိသော။ပ။

ဘိက္ခုနီမ ဟူသည်။ပ။ ဤအရာ၌ ဤဥတ္တိစတုတ္ထကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်သော မိန်းမကို "ဘိက္ခုနီမ" ဟူ၍ အလိုရှိအပ်၏။

မနာမဖျား မည်သည် အကြင်ဘိက္ခုနီမအား နို့ဓမ်းနှင့်ကင်း၍ ချမ်းသာမှုဖြစ်၏၊ (ထိုဘိက္ခုနီမ တည်း)။

နာဖျား မည်သည် အကြင်ဘိက္ခုနီမအား နို့ဓမ်းနှင့်ကင်း၍ ချမ်းသာမှုမဖြစ်၊ (ထိုဘိက္ခုနီမတည်း)။

ဆီ မည်သည် နှမ်းဆီ မုံညင်းဆီ သစ်မည်စည်ဆီ ကြက်ဆူဆီ အသားဆီတို့တည်း။

ပျားရည် မည်သည် ပျားငယ် 'ယင်ပျား' ပျားရည်တည်း။

တင်လဲ မည်သည် ကြံမှဖြစ်သော တင်လဲတည်း။

ငါး မည်သည် ရေ၌ကျက်စားသော သတ္တဝါကို ဆိုလို၏။

အမဲ မည်သည် အပ်စပ်သော သတ္တဝါတို့၏ အသားတည်း။

နို့ရည် မည်သည် နွားနို့ ဆိတ်နို့ ကျွဲနို့ အသားအပ်သော သတ္တဝါတို့၏ နို့ရည်တည်း။

နို့ဓမ်း မည်သည် ထိုအသားအပ်သော သတ္တဝါတို့၏ နို့ဓမ်းတည်း။

မနာမဖျားဘဲ မိမိ၏အကျိုးငှါ တောင်းအံ့၊ ပယောဂကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ရခြင်းကြောင့် "စားမည်" ဟု ခံယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ပါဋိဒေသနီအာပတ် သင့်၏။

၁၂၃၈။ မနာမဖျားဘဲ မနာမဖျားဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ နို့ဓမ်းကို တောင်း၍ စားအံ့၊ ပါဋိဒေသနီ အာပတ် သင့်၏။ မနာမဖျားဘဲ ယုံမှား ရှိသည်ဖြစ်၍ နို့ဓမ်းကို တောင်း၍ စားအံ့၊ ပါဋိဒေသနီအာပတ် သင့်၏။ မနာမဖျားဘဲ နာဖျား၏ဟု အမှတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ နို့ဓမ်းကို တောင်း၍ စားအံ့၊ ပါဋိဒေသနီအာပတ် သင့်၏။

နာဖျားလျက် မနာမဖျားဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ နာဖျားလျက် ယုံမှားရှိအံ့၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်၏။ နာဖျားလျက် နာဖျား၏ဟု အမှတ်ရှိအံ့၊ အာပတ် မသင့်။

၁၂၃၉။ နာဖျားသော ဘိက္ခုနီမအား အာပတ် မသင့်၊ နာဖျားစဉ်က တောင်းပြီးလျှင် မနာ မဖျား သောအခါ စားအံ့၊ သူနာမ၏ စားကြွင်းကို စားအံ့၊ ဆွေမျိုးတော်သူ ပင့်ဖိတ်သူတို့၏ အထံ၌ တောင်း၍ စားအံ့၊ သူတစ်ပါးအကျိုးငှါ တောင်းအံ့၊ မိမိဥစ္စာဖြင့် ဝယ်အံ့၊ အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

အဋ္ဌမပါဋိဒေသနီသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

အသျှင်မတို့ ဤရှစ်ပါးသော ပါဋိဒေသနီအာပတ်တို့ကို သရုပ်အားဖြင့် ပြဆိုအပ်ပြီးပါကုန်ပြီ၊ ထိုပါဋိဒေသနီအာပတ်တို့၌ အသျှင်မတို့ကို မေးပါ၏၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြပါကုန်၏လော၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း မေးပါ၏၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြပါကုန်၏လော၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း မေးပါ၏၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြပါကုန်၏လော၊ အသျှင်မတို့သည် ဤပါဋိဒေသနီအာပတ်တို့၌ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြပါကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ် နေကုန်၏၊ ဤသို့ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် ဤအာပတ်မှ စင်ကြယ်သည့် အဖြစ်ကို သိမှတ်ရပါသည်။

ဘိက္ခုနီဝိဘင်း၌ ပါဋိဒေသနီအခန်း ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၆ - သေခိယအခန်း ===

၁ - ပရိမဏ္ဍလဝဂ်

အသျှင်မတို့ ဤသေခိယသိက္ခာပုဒ်တို့သည် သရုပ်အားဖြင့် ပြဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏။

၁၂၄၀။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် ရှေ့မှ လည်းကောင်း၊ နောက်မှလည်းကောင်း တွဲရရွဲချလျက် (သင်းပိုင်ကို) ဝတ်ကုန်၏။

လူတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ကို ခံစားသော လူမိန်းမတို့ကဲ့သို့ ရှေ့မှလည်းကောင်း၊ နောက်မှလည်းကောင်း တွဲရရွဲချလျက် (သင်းပိုင်ကို) ဝတ်ကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည်သာတည်း။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် ရှေ့မှလည်းကောင်း၊ နောက်မှလည်းကောင်း တွဲရရွဲချလျက် (သင်းပိုင်ကို) ဝတ်ကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။ပ။

"ရဟန်းတို့ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် ရှေ့မှလည်းကောင်း၊ နောက်မှလည်းကောင်း တွဲရရွဲချလျက် (သင်းပိုင်ကို) ဝတ်ကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် ရှေ့မှလည်းကောင်း၊ နောက်မှလည်းကောင်း တွဲရရွဲချလျက် (သင်းပိုင်ကို) ဝတ်ကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညို စေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၂၃၀။ ၁- "ထက်ဝန်းကျင်မှ အဝန်းညီစွာ သင်းပိုင်ကို ဝတ်အံ့ဟု ကျင့်ကြံ အားထုတ်မှုကို ပြုရမည်" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

ချက်အဝန်း ပုဆစ်ဒူးဝန်းတို့ကို ဖုံးလွှမ်း၍ ထက်ဝန်းကျင်မှ အဝန်းညီစွာ ဝတ်အပ်၏။

အကြင်ဘိက္ခုနီမသည် သိက္ခာပုဒ်၌ မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ ရှေ့မှသော်လည်းကောင်း၊ နောက်မှသော်လည်းကောင်း တွဲရရွဲချလျက် ဝတ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

စေတနာမရှိသော ဘိက္ခုနီမ၊ သတိမေ့လျော့သော ဘိက္ခုနီမ၊ မသိသော ဘိက္ခုနီမ၊ နာဖျားသော ဘိက္ခုနီမတို့အား အာပတ် မသင့်၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့် အာပတ် မသင့်၊ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။ပ။ (အကျဉ်းချုံးအပ်ပြီ။)

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၆ - သေခိယအခန်း ===

၇ - ပါဒုကဝဂ်

၁၂၄၁။ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် အနာထပိဏ်သူဌေး၏ အရံဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေတော်မူ သောအခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် ကျင်ကြီးကို လည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကို လည်းကောင်း၊ တံတွေးကို လည်းကောင်း ရေ၌ စွန့်ကုန်၏။

လူတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ကို ခံစားသော လူမိန်းမတို့ကဲ့သို့ ကျင်ကြီးကို လည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကို လည်းကောင်း၊ တံတွေးကို လည်းကောင်း ရေ၌ စွန့်ကုန်ဘိသနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန် ၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြသော ထိုလူတို့၏ စကားကို ကြားကြသည်သာတည်း။ အလိုနည်းသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် "အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် ကျင်ကြီးကို လည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း ရေ၌ စွန့်ကုန်ဘိ သနည်း" ဟု ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ ရှုတ်ချကုန်၏၊ အပြစ်ပြ ပြောဆိုကြကုန်၏။

ထိုအခါ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ရဟန်းတို့အား ဤအကြောင်းကို ပြောကြားကုန်၏၊ ရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည်။ပ။ ရဟန်းတို့ကို-

"ရဟန်းတို့ ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် ကျင်ကြီးကို လည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကို လည်းကောင်း၊ တံတွေးကို လည်းကောင်း ရေ၌ စွန့်ကုန်၏ ဟူသည် မှန်သလော" ဟု စိစစ် မေးမြန်းတော်မူ၏။

မှန်ပါသည် မြတ်စွာဘုရားဟု (လျှောက်ကြကုန်၏)။

ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည် ကဲ့ရဲ့တော်မူ၏။ပ။ ရဟန်းတို့ အဘယ့်ကြောင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့သည် ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း ရေ၌ စွန့်ကုန်ဘိသနည်း။ ရဟန်းတို့ ဤ (ဆဗ္ဗဂ္ဂီဘိက္ခုနီမတို့ ပြုမိသောအမှု) သည် မကြည်ညိုသေးသော သူတို့အား ကြည်ညိုစေခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ပ။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

(က) "ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း ရေ၌မစွန့်အံ့ဟု ကျင့်ကြံ အားထုတ်မှုကို ပြုရမည်" ဤသို့ (ပြကြစေကုန်လော့ဟု မိန့်တော် မူ၏)။

ထိုအခါ၌ နာဖျားသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း ရေ၌ စွန့်ခြင်းငှါ မအပ်ဟု တွေးတောမှု 'သံသယကုက္ကုစ္စ' ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ မြတ်စွာဘုရားအား ဤအကြောင်းကို လျှောက်ကြကုန်၏။ပ။ ရဟန်းတို့ နာဖျားသော ဘိက္ခုနီမအား ကျင်ကြီးကို လည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကို လည်းကောင်း၊ တံတွေးကို လည်းကောင်း ရေ၌ စွန့်ခြင်းငှါ ခွင့်ပြု တော်မူ၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ရဟန်းတို့ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပြကြစေကုန်လော့။

၃၀၄။ ၇၅- (ခ) "ကျင်ကြီးကို လည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကို လည်းကောင်း၊ တံတွေးကို လည်းကောင်း မနာမဖျားဘဲ ရေ၌ မစွန့်အံ့ ဟု ကျင့်ကြံ အားထုတ်မှုကို ပြုရမည်" ဤသို့ (ပြကြစေကုန် လော့ဟု မိန့်တော်မူ၏)။

မနာမဖျားဘဲ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း ရေ၌ မစွန့်အပ်။

အကြင်ဘိက္ခုနီမသည် (သိက္ခာပုဒ်၌) မရိုသေခြင်းကို စွဲ၍ မနာမဖျားဘဲ ကျင်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ တံတွေးကိုလည်းကောင်း ရေ၌ စွန့်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

စေတနာမရှိသော ဘိက္ခုနီမ၊ သတိမေ့လျော့သော ဘိက္ခုနီမ၊ မသိသော ဘိက္ခုနီမ၊ နာဖျားသော ဘိက္ခုနီမတို့အား အာပတ် မသင့်၊ ကြည်းကုန်း၌ စွန့်သော ကျင်ကြီး ကျင်ငယ် တံတွေးသည် ရေသို့ သက်ဆင်းအံ့၊ အာပတ် မသင့်၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့် အာပတ် မသင့်။ ရူးသော ဘိက္ခုနီမ၊ စိတ်ပျံ့လွင့်သော ဘိက္ခုနီမ၊ ဝေဒနာနှိပ်စက်သော ဘိက္ခုနီမ၊ အစလက်ဦး လွန်ကျူးသော ဘိက္ခုနီမတို့အားလည်း အာပတ် မသင့်။

ပန္နရသမသိက္ခာပုဒ် ပြီး၏။

သတ္တမပါဒုကဝဂ် ပြီးပြီ။

အသျှင်မတို့ သေခိယသိက္ခာပုဒ်တို့ကို သရုပ်အားဖြင့် ပြဆိုအပ်ပြီးပါကုန်ပြီ၊ ထိုသေခိယသိက္ခာပုဒ်တို့၌ အသျှင်မတို့ကို မေးပါ၏၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြပါကုန်၏လော၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း မေးပါ၏၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြပါကုန်၏လော၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း မေးပါ၏၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြပါကုန်၏လော၊ အသျှင်မတို့သည် ဤသေခိယသိက္ခာပုဒ်တို့၌ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြပါကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ် နေကုန်၏၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် ဤအာပတ်မှ စင်ကြယ်သည့်အဖြစ်ကို သိမှတ်ရပါသည်။

သေခိယအခန်း ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော်

=== ၇ - အဓိကရဏသမထ အခန်း ===

အသျှင်မတို့ အဓိကရုဏ်းတို့ကို ငြိမ်းစေနိုင်သော ဤတရားခုနစ်ပါးတို့သည် သရုပ်အားဖြင့် ပြဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏။

၃၀၅၊ ၁-၁၂၄၂။ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်းသော (လေးပါးသော) အဓိကရုဏ်းတို့ကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ အထူးသဖြင့် ငြိမ်းစေခြင်းငှါ သမ္မုခါဝိနည်း 'မျက်မှောက်အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းကြောင်းတရား' ကို ပေးရမည်။

၃၀၆။ ၂-သတိဝိနည်း 'ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား သတိပေးရသော ဝိနည်း' ကို ပေးရမည်၊

၃၀၇။ ၃-အမူဠ္ဟဝိနည်း 'ရူးသွပ်သောဘိက္ခုနီမတို့အား သတိရခိုက်ပေးရသော ဝိနည်း' ကိုပေးရမည်။

၃၀၈။ ၄-ပဋိညာယကာရေတဗ္ဗသမထ 'ဝန်ခံခြင်းဖြင့် ပြုအပ်သော သမထ' ကို ပြုရမည်။

၃၀၉။ ၅-ယေဘုယျသိကသမထ 'ဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်များရာသို့ လိုက်၍ ဆုံးဖြတ်ရသော သမထဓမ္မ' ကို ပြုရမည်။

၃၁၀။ ၆-တဿပါပိယသိကသမထ 'ယုတ်မာသော ဘိက္ခုနီမအား ပြုရသော ဝိနည်း' ကို ပြုရမည်။

၃၁၁။ ၇-တိဏဝတ္ထာရကသမထ 'မစင်ကို မျက်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသကဲ့သို့ အာပတ်ကို ဖုံးဖိထားရသော ဝိနည်းကံ' ကို ပြုရမည်။

အသျှင်မတို့ အဓိကရုဏ်းကို ငြိမ်းစေနိုင်သော တရားခုနစ်ပါးတို့ကို သရုပ်အားဖြင့် ပြဆိုအပ်ပြီးပါကုန်ပြီ၊ ထိုအဓိကရဏသမထတို့၌ အသျှင်မတို့ကို မေးပါ၏၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြပါကုန်၏လော၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း မေးပါ၏၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြ ပါကုန်၏လော၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း မေးပါ၏၊ အာပတ်မှ စင်ကြယ်ကြ ပါကုန်၏လော၊ အသျှင်မတို့သည် ဤအဓိကရဏသမထ တို့၌ အာပတ်မှ စင်ကြယ် ကြပါကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ဆိတ်ဆိတ် နေကုန်၏၊ ဤသို့ ဆိတ်ဆိတ် နေသဖြင့် ဤအာပတ်မှ စင်ကြယ်သည့် အဖြစ်ကို သိမှတ်ရပါသည်။

အဓိကရဏသမထအခန်း ပြီး၏။

အသျှင်မတို့ နိဒါန်းကို သရုပ်အားဖြင့် ပြဆိုအပ်ပြီးပါကုန်ပြီ၊ ပါရာဇိကအာပတ် ရှစ်ပါးတို့ကို သရုပ်အားဖြင့် ပြဆိုအပ်ပြီးပါကုန်ပြီ၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ် တစ်ဆယ့်ခုနစ်ပါးတို့ကို သရုပ်အားဖြင့် ပြဆိုအပ်ပြီး ပါကုန်ပြီ၊ နိဿဂ္ဂိယ ပါစိတ်အာပတ် သုံးဆယ်တို့ကို သရုပ်အားဖြင့် ပြဆိုအပ်ပြီးပါကုန်ပြီ၊ သုဒ္ဓပါစိတ်အာပတ် တစ်ရာ့ခြောက်ဆယ့်ခြောက်ပါးတို့ကို သရုပ်အားဖြင့် ပြဆိုအပ်ပြီးပါကုန်ပြီ၊ ပါဋိဒေသနီအာပတ် ရှစ်ပါးတို့ကို သရုပ်အားဖြင့် ပြဆိုအပ်ပြီးပါကုန်ပြီ၊ သေခိယအာပတ်တို့ကို သရုပ်အားဖြင့် ပြဆိုအပ်ပြီး ပါကုန်ပြီ၊ အဓိကရုဏ်းငြိမ်းကြောင်းတရား ခုနစ်ပါးတို့ကို သရုပ်အားဖြင့် ပြဆိုအပ်ပြီးပါ ကုန်ပြီ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော သိက္ခာပုဒ်သည် ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ ပါတိမောက်၌ လာ၍ ပါတိမောက်၌ အကျုံးဝင်၏၊ လခွဲတိုင်း လခွဲတိုင်း သရုပ်အားဖြင့် ပြခြင်းသို့ ရောက်၏၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်တို့၌ အလုံးစုံသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် အညီအညွတ် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ရှိသည်ဖြစ်၍ ခိုက်ရန် ငြင်းခုံခြင်း မရှိကြကုန်ဘဲ ကျင့်အပ်သတည်း။

ဘိက္ခုနီဝိဘင်း ပြီး၏။

ပါစိတ်ပါဠိတော် မြန်မာပြန် ပြီးပြီ။